

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย)

ปริญญา

ภาษาไทย

สาขา

ภาษาไทย

ภาควิชา

เรื่อง ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย

The Characteristics of the Thai Language Naming His Majesty Thai Ship

นามผู้วิจัย นางสาววิชุดา ทองคำกล้า

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์วิภาวรรณ อยู่เย็น, ศศ.ม.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(อาจารย์สุรสิทธิ์ ไทรัตน์, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์สิริวรรณ นันทจินทุล, ค.ม.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย

The Characteristics of the Thai Language

Naming His Majesty Thai Ship

โดย

นางสาววิชุดา ทองคำกล้า

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย)

พ.ศ. 2552

วิชุดา ทองคำกัลยา 2552: ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย
ปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ภาววรรณ อยู่เย็น, ศศ.ม. 199 หน้า

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงด้าน
การสร้างคำ ศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง และศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-9 ที่ปรากฏอยู่ใน
เว็บไซต์ www.navy.mi.th ของกองทัพเรือ และเอกสารการสอนของ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด
จำนวน 186 ชื่อ เพื่อวิเคราะห์ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงด้านจำนวนพยางค์
ด้านชนิดของคำ ด้านที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง และด้านความหมายของชื่อ
เรือหลวง

ผลการศึกษาพบว่า ด้านจำนวนพยางค์ จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมาก
ที่สุดคือ จำนวนพยางค์ 3 พยางค์ 2 พยางค์ 4 พยางค์ 5 พยางค์ 1 พยางค์ 7 พยางค์ และ 6 พยางค์
ตามลำดับ ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ คำประสม คำมูล คำสมาส
คำสนธิ และคำทับศัพท์ ตามลำดับ ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ ภาษาเดียว
2 ภาษา 3 ภาษา และ 4 ภาษา ตามลำดับ ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ
ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่ ความหมายเกี่ยวกับน้ำ ความหมายอื่นๆ ความหมายเกี่ยวกับ
พระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์ ความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ
ความยิ่งใหญ่ ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศ ความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา
ความหมายเกี่ยวกับความเร็ว และความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี ตามลำดับ

Wichuta Tongkamkanlaya 2009: The Characteristics of the Thai Language Naming His Majesty Thai Ship. Master of Arts (Thai), Major Field: Thai Language, Department of Thai Language. Thesis Advisor: Associate Professor Wipawan Yooyen, M.A. 199 pages.

This thesis, Language Characteristic of Naming His Majesty Thai Ship, aims to study on the usage of Thai language in naming Royal Thai Ship which can be separated into three important factors. First one is the part of word formation, the study focuses on the number of syllable and the type of word.

The second, the research emphasizes on the derivation of word and the influences on naming the Royal Thai Ship. The last factor is the study on the meaning of the Royal Thai ship's names. The datas used for the research are based on two sources. The names of Royal Thai ship since the era of Phrabat Somdet Phra Pormen Maha Mongkut, Phra Chom Klao Chaoyouhua (King Rama IV) until the era of King Bhumibol Adulyadej (King Rama IX) is the first source. All of it are collected from Royal Thai Navy's website (www.navy.mi.th). The second data source is the teaching's document of captain Yas Kaewkumnerd.

The study achieves the purposes and found that, in the first part of word formation the number of syllable frequently used in are 3 syllables, 2 syllables, 4 syllables, 5 syllables, 1 syllables, 7 syllables and 6 syllables bzw. The types of word always use in the names of the Royal Thai Ship are compound word (%) and transliterated word (%). For the second part about language that used by most in top 3 ranking are one language (%), two language, three language, and four language. Third part, the study on the meaning of the Royal Thai Ship, revealed the ranking of popular meaning always used, as follows

1. The meaning about place.
2. The meaning about water or river.
3. The other meanings.
4. The meaning about name of king, also his greatness.
5. The meaning about power.
6. The meaning about battle or war.
7. The meaning about victory.
8. The meaning about mightiness.
9. The meaning about Thai's period of time.
10. The meaning about country.
11. The meaning about the God or angel.
12. The meaning about speed.
13. The meaning about the characters in the literature.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

____ / ____ / ____

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความเมตตาและกรุณาอย่างสูง จาก รองศาสตราจารย์ ชูศักดิ์ ทิพย์เกษตร ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก รองศาสตราจารย์วิภาวรรณ อยู่เย็น ผู้เป็นประธาน กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่เสียสละเวลาอันมีค่ายิ่งมาตรวจสอบ แก้ไข ให้คำแนะนำ คำปรึกษา และให้กำลังใจผู้วิจัยมาโดยตลอด ดร.สุรสิทธิ์ ไทยรัตน์ ผู้เป็นกรรมการร่วมตรวจวิทยานิพนธ์ และให้คำปรึกษาผู้วิจัยเรื่องคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิไลศักดิ์ กิ่งคำ รองศาสตราจารย์ สิริวรรณ นันทจันทร์ และ อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันเป็น ประโยชน์ทั้งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และการนำความรู้ไปใช้ในการสอนปัจจุบัน

ขอกราบขอบพระคุณ นาวาตรียศ แก้วกำเนิด เรือโทราจิต สันป่าแก้ว ที่กรุณาให้ คำปรึกษา คำสัมภาษณ์ และเอื้อเฟื้อข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรือหลวง อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ชิน คุณนครจิต คุณกาญจนา ทองคำกัลยา นายสัตวแพทย์ จักรกริช หุ่นยนต์ เป็นอย่างสูง ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือทุกสิ่งทุกอย่าง ขอบคุณเพื่อน พี่ น้อง ที่โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา และเพื่อนๆ นิสิตปริญญาโท ภาษาไทย รุ่นที่ 4 ที่ห่วงใยและให้กำลังใจกันเสมอ

คุณค่าแห่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอบอบแด่ คุณพ่อมงคล คุณแม่ชิน ทองคำกัลยา ครู อาจารย์ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย

วิชุดา ทองคำกัลยา

เมษายน 2552

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(8)
คำอธิบายสัญลักษณ์ และคำย่อ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	6
ความรู้เกี่ยวกับเรือหลวงไทย	6
แนวคิดทางภาษาที่ใช้ในการวิเคราะห์	10
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
การแสดงผลการวิจัย	39
กลุ่มประชากรประเภทของเรือหลวงไทย	40
บทที่ 4 ผลการวิจัย	54
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง	
ด้านการสร้างคำ	54
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง	79
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวง	103

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	120
สรุปผลการวิจัย	120
อภิปรายผล	123
ข้อเสนอแนะ	128
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	129
ภาคผนวก	131
ภาคผนวก ก ประวัติของเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9	132
ภาคผนวก ข ตารางการวิเคราะห์เรือหลวงตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9	182
ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงาน	199

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ประเภทเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4)	40
2	ประเภทเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5)	42
3	ประเภทเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6)	43
4	ประเภทเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7)	44
5	ประเภทเรือหลวงสมัยพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล (รัชกาลที่ 8)	45
6	ประเภทเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9)	46
7	เปรียบเทียบประเภทของเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จำนวน 186 ชื่อ	49
8	จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระ จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4)	55
9	จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5)	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6)	58
11	จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7)	59
12	จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล (รัชกาลที่ 8)	61
13	จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช (รัชกาลที่ 9)	63
14	เปรียบเทียบจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงสมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9	64
15	แสดงร้อยละของชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9	76
16	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว	81
17	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา	82
18	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา	83

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว	84
20	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา	85
21	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา	86
22	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว	87
23	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา	88
24	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจาก 4 ภาษา	89
25	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 7 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว	90
26	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา	90
27	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
28	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา	93
29	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา	94
30	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว	94
31	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา	97
32	ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา	99
33	แสดงที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัย รัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9	100
34	แสดงความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่	103
35	แสดงความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา	105
36	แสดงความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของ พระมหากษัตริย์	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
37	แสดงความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศ	107
38	แสดงความหมายเกี่ยวกับน้ำ	108
39	แสดงความหมายเกี่ยวกับความเร็ว	109
40	แสดงความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี	110
41	แสดงความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่	111
42	แสดงความหมายอื่นๆ	114
43	แสดงความหมายของชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9	116
 ตารางผนวกที่		
1	เรือหลวงในรัชกาลพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (20)	182
2	เรือหลวงในรัชกาลพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (33)	184
3	เรือหลวงในรัชกาลพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (24)	187
4	เรือหลวงในรัชกาลพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (6)	189
5	เรือหลวงในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล (30)	189
6	เรือรบในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (73)	192

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงการเปรียบเทียบร้อยที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9	65
2	แสดงรายละเอียดของชนิดคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9	77
3	แสดงรายละเอียดของที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9	101
4	แสดงความหมายของชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9	117

คำอธิบายสัญลักษณ์ และคำย่อ

ภาษาบาลี/สันสกฤต	หมายถึง	คำที่มีที่มาจากทั้งภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต
รัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9	หมายถึง	สมัยรัชกาลที่ 4 ถึงสมัยรัชกาลที่ 9

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์นั้นภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิดต่างๆ เพื่อความเข้าใจระหว่างกัน มนุษย์พยายามที่จะสรรหาถ้อยคำ หรือนำสัญลักษณ์ต่างๆ มาใช้ในการสื่อความหมายเพื่อให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จด้วยความสะดวกและรวดเร็ว การใช้ชื่อก็เป็นวิธีการหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารของมนุษย์

ภาษานอกจากจะมีความสำคัญในการสื่อสารดังกล่าวแล้ว ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อยังแสดงถึงวัฒนธรรมและความเชื่อของคนสังคมด้วย ไสว วัฒนเศรษฐ (2503: 25-26) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชื่อบุคคลไว้ว่า

...การตั้งชื่อบุคคลนั้นมีความสำคัญในแง่ความเชื่อ คือ ถ้าผู้ใดมีชื่อดีก็เป็นศรีแก่ตัว ถ้าตั้งชื่อไม่ดีก็ทำให้ตัวมัวหมอง ชื่อดีนั้นหมายถึง ชื่อที่มีความไพเราะเหมาะสมกับเพศ ไม่หยาบคาย ฟังแล้วรื่นหู ถือว่าเป็นมงคลแก่ชีวิตของเจ้าของชื่อ เช่น ผู้ชายชื่อ ก่อเกียรติ เลอสรพร ผู้หญิงชื่อ ผ่องผิว นวลวิ เนื้อทิพย์ เป็นต้น ส่วนชื่อไม่ดีนั้นหมายถึง ชื่อที่ไม่เป็นมงคลแก่เจ้าของชื่อ คือ เป็นชื่อที่ป่าเถื่อนหยาบคาย หรือไม่ไพเราะ ใครฟังก็รู้สึกขำและคิดว่าไม่น่านำมาตั้งเป็นชื่อ เช่น เบือก หมา ห่าน ควาย เป็นต้น...

การตั้งชื่อนั้น ถ้าเป็นชื่อดีออกเสียงได้ไพเราะและมีความหมายที่ดี ก็ย่อมเป็นเสน่ห์เพียงแต่ได้ยินชื่อไม่เห็นตัว ก็คิดว่าเป็นคนดี มีการศึกษาดี อยากรู้จัก ในทางตรงกันข้ามถ้าชื่อไม่ไพเราะพอได้ยินชื่อก็ไม่อยากพบตัว ไม่อยากคบค้าสมาคมด้วย เพราะคิดว่าเป็นคนไม่ดีตามชื่อ

จะเห็นได้ว่า ชื่อนั้นมีความสัมพันธ์กับความเชื่อ และค่านิยมของคนในสังคม ซึ่งส่วนหนึ่งมีมูลเหตุมาจากความเชื่อที่มีอิทธิพลมาจากศาสนาพราหมณ์ ซึ่งมีพิธีต่างๆ เกี่ยวกับเด็กที่เกิดใหม่ เมื่อประเพณีพิธีกรรมของพราหมณ์แพร่หลายเข้ามาในเมืองไทย เช่น พิธีทำขวัญเด็กแรกเกิด พิธีเอาเด็กกลบเปล จึงทำให้มีการรับความเชื่อจากศาสนาพราหมณ์ด้วย ส. พลายน้อย (2533: 36) ได้กล่าวถึงการตั้งชื่อว่า

...การตั้งชื่อบุคคลเป็นของสำคัญของคนเราอย่างหนึ่ง ซึ่งเคยถือกันมาแต่ครั้งสมัยโบราณ คือ ถือกันว่าถ้าตั้งชื่อดี เมื่อถูกเรียกเข้าครั้งใดก็เท่ากับให้พรครั้งหนึ่งๆ ถ้าชื่อไม่ดี เมื่อถูกเรียกเข้าครั้งใด ก็เท่ากับถูกแช่งคำครั้งหนึ่งๆ เหมือนกัน ด้วยเหตุนี้คนโบราณจึงได้วางแบบแผนการตั้งชื่อไว้เป็นหลักปฏิบัติ และยังปรากฏอยู่จนตราบเท่าทุกวันนี้...

นอกจากความสำคัญในด้านการสื่อสาร และการแสดงให้เห็นถึงระบบความเชื่อ และ วัฒนธรรมแล้ว ประจักษ์ ปรากฏพิทยากร (2524: 19-22) ได้กล่าวถึงความสำคัญของชื่อว่าบ่งบอกถึงสิ่งต่างๆ ไว้ว่า

1. บ่งบอกภูมิหลัง และอุปนิสัยของบุคคล เช่น ชื่อ จุก แกละ หรือจ้อย ส่วนใหญ่จะเป็นชื่อของเด็กวัด และชื่อแหยม ส่วนใหญ่จะเป็นชื่อคนแก่ที่มีเล่ห์เหลี่ยม
2. บ่งบอกที่มาของบุคคล เช่น คนภาคกลางมีชื่อเล่นว่า อี้ด แอ๊ด แอ้ว บู้ก เป็นต้น คนภาคอีสานใช้ชื่อเล่นว่า ลี สา อ้วน ยี่ เป็นต้น คนภาคใต้ ใช้ชื่อเล่นว่า น้อย เอียด น้อย เป็นต้น และคนภาคเหนือ มีชื่อเล่นว่า หล้า คำ เอี้ย บัว เป็นต้น
3. บ่งบอกถึงศาสนาที่นับถือ เช่น ผู้นับถือศาสนาอิสลาม มักจะชื่อ อดุลย์ ซาลิ เป็นต้น
4. บ่งบอกเพศ เช่น ผู้หญิงจะใช้ชื่อว่า อรสา จินตนา ซึ่งผู้ชายจะไม่ใช้ชื่อเหล่านี้

ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า ชื่อมีความสำคัญหลายประการ คือ เป็นสิ่งบ่งชี้ความแตกต่างของบุคคล หรือสิ่งของ เป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่จะบ่งบอกข้อมูลที่แฝงอยู่ ซึ่งอาจจะเป็นอุปนิสัยใจคอของบุคคล หรือคุณลักษณะอื่นๆ เช่น ภูมิหลัง ที่มา เพศ และเป็นสิ่งสะท้อนวัฒนธรรม ความเชื่อ และค่านิยมของบุคคลในแต่ละสังคม หรือบอกลักษณะในชื่อต่างๆ เช่น ชื่อหน่วยงานต่างๆ ก็จะบอกหน้าที่ของหน่วยงานได้แก่ กองบังคับคดี ทำหน้าที่ดำเนินการให้เรื่องราวต่างๆ แล้วเสร็จตามคำสั่งของศาล ชื่อบอกประเภท และขอบข่ายของงานที่รับผิดชอบ เช่น กรมการค้าภายใน บอกให้รู้ว่ารับผิดชอบเฉพาะการค้าภายในประเทศ ชื่อบอกระดับความสำคัญ เช่น องค์การอนามัยโลก บอกให้รู้ว่าป็นหน่วยงานระหว่างประเทศ เป็นต้น ดังนั้น ไม่ว่าจะเป็นชื่อบุคคล สิ่งของ สถานที่ และหน่วยงาน ต่างก็มีความสำคัญแตกต่างกันไปตามจุดประสงค์ เนื้อหา และความเป็นมาของชื่อนั้นๆ ดังนั้น การตั้งชื่อแต่ละชื่อจึงมีความสำคัญทั้งสิ้น

นอกจากนี้ ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อจะมีความหลากหลายทางภาษาที่น่าสนใจแล้ว ยังเป็นข้อมูลทางภาษาที่สะท้อนลักษณะของสังคมไทยบางด้านได้เป็นอย่างดี เพราะคนไทยมีความประณีตในการเลือกสรรถ้อยคำถือกันว่าเป็นมงคลนามมาตั้งเป็นชื่อแก่ลูกหลานของตน เหมือนดังที่ปรากฏในเสภา เรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนตั้งชื่อขุนช้างว่า “ปู่ย่าตายายสบายใจ จะให้ชื่อหลานไว้เป็นมงคล” ดังที่ สุภาพร ณ บางช้าง (2528: 2) กล่าวถึงการตั้งชื่อไว้ว่า

...การศึกษาลักษณะการใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อคนไทยเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ นอกจากจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้เรื่องวิธีการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันด้านหนึ่ง อันถือเป็นวัฒนธรรมของคนไทยแล้วยังช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องสภาพสังคมไทย โดยเฉพาะในเรื่องด้านคตินิยมความเชื่อ และวิถีการดำเนินชีวิตบางประการของคนไทยด้วย นอกจากนี้ ยังอาจเป็นข้อมูลที่ช่วยชี้แนะความสำคัญของการพิจารณาปรับปรุง เปลี่ยนแปลง คตินิยม แนวทางการดำเนินชีวิตและการใช้ภาษาของคนไทยในสมัยปัจจุบันให้เป็นที่ไปในแนวทางที่มีส่วนช่วยสร้างสรรค์สังคมที่ผาสุกดีงาม สอดคล้องกับวัฒนธรรมพื้นฐานที่ต่อเนื่องมาแต่อดีต...

การตั้งชื่อให้เป็นมงคลนามอยู่คู่กับวิถีชีวิตไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เช่น เมื่อมีทารกแรกเกิดก็ต้องมีการตั้งชื่อให้เกิดสิริมงคลกับเด็กที่เกิดมา นอกจากการตั้งชื่อคนให้เป็นมงคลนามแล้ว คนไทยยังนิยมตั้งชื่อสิ่งต่างๆ ให้มีความหมายที่ดี มีความไพเราะด้วยเช่นกัน เพราะคนไทยมีความเชื่อว่าหาก “ชื่อดีก็เป็นศรีแก่ตัว” จะทำอะไรก็สำเร็จ สมประสงค์ทุกประการ เช่น การตั้งชื่อร้านค้า การตั้งชื่อถนน การตั้งชื่อเรือประมง การตั้งชื่อเรือหลวง เป็นต้น

เรือหลวง หมายความว่า บรรดาเรือทะเลทั้งเรือรบและเรือช่วยรบที่มีชื่อปรากฏอยู่ในกองทัพเรือ กองทัพเรือเป็นหน่วยงานที่ปกป้องน่านน้ำไทยอย่างดีมาโดยตลอดตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทหารเรือทำหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยของน่านน้ำไทยอย่างเข้มแข็งและเสียสละ โดยมีพาหนะที่ทำหน้าที่เคียงบ่าเคียงไหล่กับทหารเรือ คือ “เรือหลวง”

เรือหลวงเปรียบเสมือนหัวใจของกองทัพเรือ สมดังพระราชดำรัสของพลเรือเอกพระบรมวงศ์เธอพระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ องค์บิดาของทหารเรือไทย ได้กล่าวไว้ว่า (2547: 33) “จักต้องรำลึกไว้ในหัวใจให้เสมอที่เดียวว่ามีกระทรวงเพราะมีเรือ ไม่ใช่ว่ามีเรือเพราะมีกระทรวง”

กองทัพเรือมีหน้าที่ในการเตรียมกำลังกองทัพเรือ และป้องกันราชอาณาจักร โดยมีกองเรือยุทธการเป็นหน่วยขึ้นตรง ซึ่งเป็นกำลังหลัก คือ กองเรือยุทธการที่มีกำลังทางเรือและอากาศยาน ซึ่งพลั้งสำคัญ กองทัพเรือและกองเรือยุทธการก็คือ เรือรบ ซึ่งเป็นเครื่องมือของประเทศชาติในการป้องกันประเทศทางทะเล และการปฏิบัติงานในเรือต้องออกไปทำงานในทะเล ซึ่งต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่างๆ เช่น สภาพอากาศแปรปรวน ดังนั้น ขวัญและกำลังใจจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการปกป้องน่านน้ำของเหล่าทหารเรือ

ชื่อของเรือหลวงเป็นชื่อที่ได้รับพระราชทานจากพระมหากษัตริย์ ซึ่งสามารถปลุกขวัญและกำลังใจให้ทหารเรือมีกำลังในการรบได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ชื่อเรือหลวงยังมีความไพเราะและมีความหมายที่ดี เช่น “เรือหลวงปราบปรบึกษ์” หมายถึง การปราบให้ศัตรูราบคาบ “เรือหลวงหาญหึกศัตรู” หมายถึง ทำลายล้างข้าศึก และ “เรือหลวงสุโขทัย” หมายถึง ต่อสู้ข้าศึก เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ทหารเรือซึ่งรับภาระหนักในการปกป้องน่านน้ำ มีพลังในการต่อสู้เพื่อประเทศชาติให้มีความสงบ ร่มเย็น นอกจากนี้ ชื่อของเรือหลวงยังแสดงถึงความยิ่งใหญ่ของกองทัพเรืออีกด้วย

จากความสำคัญของการตั้งชื่อดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง เนื่องจากลักษณะการใช้ภาษา กลวิธีการสร้างคำ และความหมายของชื่อมีความน่าสนใจแล้ว และจากการศึกษางานวิจัยไม่พบการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อเรือหลวง ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจกลวิธีการใช้ภาษาในการตั้งชื่อเรือหลวงดังกล่าว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงด้านการสร้างคำ
2. เพื่อศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง
3. เพื่อศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงในด้านการสร้างคำ
2. ทำให้ทราบถึงที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง
3. ทำให้ทราบถึงความหมายของชื่อเรือหลวง
4. ทำให้ทราบถึงประวัติและที่มาของการตั้งชื่อเรือหลวง

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-9 ที่ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์ www.navy.mi.th ของกองทัพเรือ และเอกสารการสอนของ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด จำนวน 186 ชื่อ และการที่ผู้วิจัยศึกษาชื่อเรือหลวงตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 เนื่องจากกองทัพเรือ มีการรวบรวมชื่อเรือรบ เรือช่วยรบ และเรือหลวง เริ่มตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 โดยมีการเผยแพร่ทั้งในหนังสือ และ อินเทอร์เน็ต

นิยามศัพท์

เรือหลวง หมายถึง เรือทะเลทั้งเรือรบและเรือช่วยรบที่มีชื่อปรากฏอยู่ในกองทัพเรือ

เรือรบ หมายถึง เรือตั้งแต่ใหญ่สุดจนถึงเล็กที่สุดที่ใช้ในปฏิบัติการยุทธ

เรือช่วยรบ หมายถึง เรือที่มีได้ใช้ในการยุทธโดยตรงและเรือที่ใช้ในกิจการพิเศษของกองทัพเรือ

การตั้งชื่อเรือหลวง หมายถึง การประกอบเป็นชื่อเรือ ความหมายของชื่อ และที่มาของภาษาที่ปรากฏเป็นชื่อว่าเป็นภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศ

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับเรือหลวงไทย
 - 1.1 ความหมายของเรือหลวง
 - 1.2 หลักเกณฑ์การตั้งชื่อเรือหลวง
 - 1.3 ประเภทของเรือหลวง
2. แนวคิดทางภาษาที่ใช้ในการวิเคราะห์
 - 2.1 การสร้างคำ
 - 2.2 ที่มาของภาษา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้เกี่ยวกับเรือหลวงไทย

ความหมายของเรือหลวง

ยศ แก้วกำเนิด (2549: 32) ได้กล่าวถึงความหมายของชื่อเรือหลวงไว้ว่า

...เรือหลวง หมายความว่า บรรดาเรือทะเลทั้งเรือรบและเรือช่วยรบที่มีชื่อปรากฏอยู่ในกองทัพอเรือ เรือรบ หมายความว่า เรือตั้งแต่ใหญ่สุด จนถึงเล็กที่สุดที่ใช้ในปฏิบัติการยุทธเรือช่วยรบ หมายความว่า เรือจำพวกที่มีได้ใช้ในการยุทธโดยตรงและเรือที่ใช้ในกิจการพิเศษของกองทัพอเรือ...

หลักเกณฑ์การตั้งชื่อเรือหลวง

เรือหลวง หมายถึง เรือตั้งแต่ชั้น 1 ถึงชั้น 3 ที่มีระวางขับน้ำปกติ ตั้งแต่ 150 ตันขึ้นไป และให้ขอพระราชทานพระมหากษัตริย์ทรงตั้ง ยศ แก้วกานีต (2549: 34) ได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการตั้งชื่อเรือหลวงไว้ว่า

1. เรือพิฆาต ตั้งตามชื่อตัว ชื่อบรรดาศักดิ์ หรือชื่อสกุลของบุคคลที่เป็นวีรบุรุษของชาติ เช่น ร.ล.คำรณสินธุ์, ร.ล.ปิ่นเกล้า
2. เรือฟรีเกต ตั้งตามชื่อแม่น้ำสายสำคัญ เช่น ร.ล.เจ้าพระยา, ร.ล.ตาปี
3. เรือคอร์เวต ตั้งตามชื่อเมืองหลวง หรือเมืองสำคัญในประวัติศาสตร์ ร.ล.สุโขทัย, ร.ล.รัตนโกสินทร์
4. เรือเร็วโจมตี
 - 4.1 เรือเร็วโจมตี (อาวุธนำวิถี) ตั้งตามชื่อเรือรบในทะเลสมัยโบราณที่มีความเหมาะสมแก่หน้าที่ของเรื่อนั้นๆ เช่น ร.ล.ปราบปรบภัย, ร.ล.หาญหักศัตรู
 - 4.2 เรือเร็วโจมตี (ปืน) เรือเร็วโจมตี (ตอร์ปิโด) ตั้งตามชื่อจังหวัดชายทะเล เช่น ร.ล.ชลบุรี, ร.ล.สงขลา
5. เรือดำน้ำ ตั้งตามชื่อผู้มีอิทธิฤทธิ์ในนิยาย หรือวรรณคดีเกี่ยวกับการดำน้ำ เช่น ร.ล.มัจฉานุ, ร.ล.สินสมุทร
6. เรือทุ่นระเบิด ตั้งตามชื่อสมรภูมิที่สำคัญ เช่น ร.ล.คอนเจ็คย์, ร.ล.บางระจัน
7. เรือยกพลขึ้นบก เรือส่งกำลังบำรุง เรือน้ำมันเรื่อน้ำ เรือลำเลียง และเรือลากจูง ตั้งตามชื่อเกาะ เช่น ร.ล.อ่างทอง, ร.ล.ช้าง

8. เรือตรวจการณ์

8.1 เรือตรวจการณ์ (ปืน) ตั้งตามอำเภอชายทะเล เช่น ร.ล.สัตหีบ, ร.ล.กันตัง

8.2 เรือตรวจการณ์ (ปราบเรือดำน้ำ) ตั้งตามชื่อเรือรบในลำน้ำสมัยโบราณที่มีความหมายเหมาะสมแก่หน้าที่ของเรืออื่นๆ เช่น ร.ล.สารสินธุ์, ร.ล.พยานชล

9. เรือสำรวจ ตั้งตามชื่อดาวที่สำคัญ เช่น ร.ล.จันทร์, ร.ล.ศุกร์

10. เรือหน้าที่พิเศษ ตั้งชื่อด้วยถ้อยคำที่มีความหมายเหมาะสมแก่หน้าที่ของเรืออื่นๆ

ประเภทของเรือหลวง

การแบ่งประเภทของเรือ

เรือหลวงแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้แก่

1. เรือหลวง หมายความว่า บรรดาเรือทะเลทั้งเรือรบและเรือช่วยรบที่มีชื่อปรากฏอยู่ในกองทัพอเรือ
2. เรือรบ หมายความว่า เรือตั้งแต่ใหญ่สุด จนถึงเล็กที่สุดที่ใช้ในปฏิบัติการยุทธ
3. เรือช่วยรบ หมายความว่า เรือจำพวกที่มีได้ใช้ในการยุทธโดยตรงและเรือที่ใช้ในกิจการพิเศษของกองทัพอเรือ

การกำหนดอักษรย่อประเภทเรือ

อักษรย่อประเภทเรือ มีทั้งเป็นอักษรย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สำหรับอักษรย่อภาษาไทย ให้กำหนดตามชื่อที่ใช้เรียกเรือแต่ละประเภท เช่น เรือเร็วโจมตี (อาวุธนำวิถี) ย่อภาษาไทยได้ว่า “รจอ.” เป็นต้น และเพื่อมิให้เกิดความสับสน เนื่องจากมีอักษรย่อที่ซ้ำซ้อนกับอักษรย่อที่ใช้

ตามระเบียบ กระทรวงกลาโหม ว่าด้วยการใช้คำย่อ จึงให้คำว่า “เรือ” นำหน้าอักษรย่อประเภทเรือ ส่วนอักษรย่อภาษาอังกฤษ ให้กำหนดตามมาตรฐานสากลโดยยึดตามแนวของหนังสือ JANE’S FIGHTING SHIPS เป็นหลักและปรับแต่งให้เหมาะสมกับการปฏิบัติของกองทัพเรือ

การกำหนดหมายเลขเรือ

หมายเลขตัวที่ 1 แสดงประเภทของเรือ (TYPE) ซึ่งกำหนดไว้ 9 ประเภท คือ ¹

1. เรือบัญชาการและสนับสนุนการยกพลขึ้นบก	กำหนดด้วย หมายเลข ๑
2. เรือดำน้ำ	กำหนดด้วย หมายเลข ๒
3. เรือเร็วโจมตี	กำหนดด้วย หมายเลข ๓
4. เรือพิฆาต เรือฟริเกต เรือคอร์เวต	กำหนดด้วยหมายเลข ๔
5. เรือตรวจการณ์	กำหนดด้วยหมายเลข ๕
6. เรือสงครามทุ่นระเบิด	กำหนดด้วยหมายเลข ๖
7. เรือยกพลขึ้นบก	กำหนดด้วยหมายเลข ๗
8. เรือยุทธศาสตร์	กำหนดด้วยหมายเลข ๘
9. บ./ส.	กำหนดด้วยหมายเลข ๙

หมายเลขตัวที่สอง แสดงชั้นหรือชุดของเรือ (CLASS) ในประเภทนั้น เรือที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกันรวมไว้ในชุดเดียวกัน

หมายเลขตัวที่ สาม แสดงลำดับที่ของเรือในชุดนั้นๆ เริ่มจากลำดับที่หนึ่ง เรียงต่อไปตามลำดับ หากเรือในชุดนั้นมีเกินหนึ่งลำ เรือลำที่สองจะเพิ่มเป็นหมายเลขสี่ตัว

¹ การกำหนดหมายเลขเรือของกองทัพเรือ กำหนดด้วยตัวเลขไทย

แนวคิดทางภาษาที่ใช้ในการวิเคราะห์

การสร้างคำ

พระยาอุปทิศศิลปสาร (2538: 110) ได้กล่าวถึงการสร้างคำ สรุปได้ว่าคำในภาษาไทย จำแนกตามลักษณะและที่มาเป็นสามจำพวก คือ

1. คำมูล หมายถึง คำที่มีในภาษามาแต่เดิม และใช้มาจนถึงปัจจุบัน มีทั้งคำมูลพยางค์เดียว และคำมูลหลายพยางค์

2. คำสร้างใหม่ หมายถึง คำที่เกิดจากการสร้างคำโดยการนำคำที่มีใช้อยู่ในภาษาไทย มาสร้างเป็นคำใหม่เพื่อสื่อความหมายใหม่ ภาษาไทยมีคำที่เกิดจากการสร้างคำใหม่ 3 ประเภท ได้แก่

2.1 คำประสม เกิดจากการนำคำมูลหรือคำอิสระที่มีความหมายต่างกัน มาประกอบเป็นคำที่มีความหมายใหม่ โดยอาจมีเค้าความหมายเดิมอยู่ด้วย

2.2 คำซ้อน หมายถึง คำที่เกิดจากการนำคำมูลหรือคำอิสระ 2 คำ หรือมากกว่าที่มีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือตรงกันข้ามกัน มาประกอบเป็นคำใหม่

2.3 คำซ้ำ คือ คำที่เกิดจากการนำคำมูล 2 คำ หรือที่มีรูปคำเหมือนกัน มาประกอบเป็นคำเดียวกัน นับเป็นคำใหม่ที่มีความหมายใหม่ หรือหมายถึง การนำคำมูลคำเดียวมาออกเสียงซ้ำสองครั้ง

3. คำยืม คือ คำที่มีที่มาจากภาษาอื่น เช่น บาลี สันสกฤต เขมร จีน เป็นต้น

บรรจบ พันธเมธา (2521: 80-123) อธิบายเกี่ยวกับการสร้างคำใหม่อยู่ 3 วิธีด้วยกัน คือ

1. คำซ้อน คือ คำที่มีคำเดี่ยว 2 คำ ที่มีความหมายหรือเสียงคล้ายกันหรือใกล้เคียงกัน มาซ้อนเข้าคู่กัน ซึ่งอาจเป็นการซ้อนเพื่อความหมาย เช่น ได้เสีย ใจคอ เจ็บสงบ หรืออาจจะเป็น การซ้อนเพื่อเสียงก็ได้

2. คำซ้ำ คือ คำเดียวกันนำมากล่าว 2 ครั้ง แล้วมีความหมายเน้นหนัก หรือต่างกันไปกับ เดี่ยวเพียงคำเดียว เช่น หนุ่มๆ สาวๆ คีๆ ฟีนๆ เป็นต้น

3. คำประสม คือ คำ 2 คำหรือมากกว่านั้น มาประสมกันเป็นคำใหม่อีกคำหนึ่ง โดยความหมายหลักอยู่ที่คำต้น ส่วนที่ตามมาเป็นส่วนขยาย เช่น มดแดง น้ำแข็ง โต๊ะกินข้าว ของนอก เป็นต้น

ปราณี กุลละวณิช (2540: 94-95) กล่าวถึงการสร้างคำไว้ โดยแบ่งวิธีหลักๆ ที่ใช้ ในการสร้างคำ ออกเป็น 4 วิธี คือ

1. การประสมคำ เช่น น้ำแข็ง ตู้เย็น หนังสือพิมพ์
2. การประสมหน่วยคำ เป็นการสร้างคำโดยอาศัยการเติมหน่วยคำเดิมหน้า หน่วยคำ เดิมหลัง หรือหน่วยคำเดิมกลาง หรือรวมหน่วยคำไม่อิสระเข้าด้วยกัน
3. การซ้ำคำ เป็นการซ้ำคำ หรือพยางค์ของคำ ทำให้เกิดคำใหม่ที่มีความหมายต่างออกไป จากเดิม เช่น เปื้อเปื้อ
4. การเปลี่ยนหมวดคำ หมายถึง การที่หมวดคำหนึ่งเปลี่ยนไปเป็นหมวดคำอื่นโดยไม่มี การเปลี่ยนรูปคำ เช่น ประสาท เป็นได้ทั้งคำนามและคำกริยา

ปรีชา ทิชนพงศ์ (2522: 78-90) แบ่งวิธีการสร้างคำในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 4 วิธีได้แก่

1. คำประสม แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ คำประสม และคำประสาน คำประสมเป็นคำประกอบด้วยหน่วยคำอิสระตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไป มาประสมกันเป็นคำใหม่ เช่น ไฟฟ้า พัดลม รถม้า และคำประสาน เป็นคำที่ประกอบด้วยหน่วยคำสองหน่วยขึ้นไป และหน่วยใดหน่วยหนึ่งหรือทุกหน่วยเป็นหน่วยคำไม่อิสระ เช่น รำเรง นักเรียน นักรบ จี๊ตลาด เป็นต้น
2. คำซ้ำ เป็นการออกเสียงคำคำเดียวซ้ำกัน ซึ่งอาจจะซ้ำคำทั้งคำ เช่น หมูๆ สูงๆ ดีดีก็ได้ หรืออาจซ้ำเพียงบางส่วน เช่น อู้อี้ ทรูหระ สะกิดสะเกา อหังอาหาร เป็นต้น
3. คำซ้อน เป็นคำประสมที่เกิดจากนำคำเดิมสองคำที่เสียงต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกัน มาซ้อนเข้าคู่กัน เช่น เก็บออม หลักเลียง สะอาดหมดจด รูปภาพ ไปมาหาสู่ เป็นต้น
4. คำยืม เป็นการรับเอาคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ ซึ่งมีหลายวิธี เช่น
 - 4.1 การทับศัพท์โดยตรง เช่น แบตเตอรี่ การ์ตูน
 - 4.2 การบัญญัติศัพท์ เช่น ไฟฟ้า มาจาก electricity รายงาน มาจาก report
 - 4.3 เปลี่ยนแปลงเสียงใหม่ เพื่อให้สันทัดลิขิต และออกเสียงได้สะดวก เช่น

เซ็น มาจาก sign แฟ้ม มาจาก file
 - 4.4 การตัดคำ เช่น ไซโค มาจาก psychology แชมป์ มาจาก champion
 - 4.5 การลากเข้าความ เช่น คัทชู court shoes
 - 4.6 การกลายความหมาย คือ เมื่อเรารับคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้แล้ว ความหมายของคำอาจจะเปลี่ยนไปจากเดิม อาจกว้างออก แคบเข้า หรือเปลี่ยนความหมายเป็นอย่างอื่นก็ได้

การยืมคำภาษาต่างประเทศ

กำชัย ทองหล่อ (2533: 131-147) ได้กล่าวถึงการยืมคำภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาไทย สรุปได้ว่า

การยืมวิธีการสร้างคำเข้ามาใช้ในภาษาไทย มี 3 วิธี คือ การสมาส การสนธิ การแผลง ทำให้เกิดคำ 3 ลักษณะ คือ

1. คำสมาส หมายถึง การนำคำยืมภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป มารวมกันเป็นคำเดียว โดยออกเสียงต่อเนื่องระหว่างคำสมาสตามวิธีของไทยได้แก่ การประสมคำ ตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป ให้เป็นคำเดียวกัน เมื่อประสมกันแล้ว ความหมายคงเดิม ความหมายเปลี่ยนแปลงไป และความหมายอยู่ที่คำหน้าคำเดียว เช่น

ความหมายคงเดิม เช่น

สุนทร + พจน์	เป็น	สุนทรพจน์
มหา + ราชา	เป็น	พระราชผู้ยิ่งใหญ่

ความหมายเปลี่ยนแปลงไป เช่น

ราช + โอรส	เป็น	โอรสของพระราช
เศรษฐี + ภริยา	เป็น	ภริยาของเศรษฐี

ความหมายผิดไป

สุธา + รศ	เป็น	น้ำดื่ม
สุพรรณ + ราช	เป็น	กระโถนใหญ่

ความหมายอยู่ที่คำหน้าคำเดียว

อุร + ประเทศ	เป็น	อก
ประชา + ชาติ	เป็น	หมู่คน

2. คำสนธิ หมายถึง การนำคำภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป มารวมกันเป็นคำเดียวกัน โดยกลมกลืนเสียงระหว่างคำ ในคำรากศัพท์วิธีของบาลีสันสกฤตมีวิธีต่อคำ และอักษรให้ติดต่อกันโดยมีความมุ่งหมายจะตัดอักษรให้เหลือน้อยตัว เพื่อประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในการแต่งฉันท และเพื่อให้คำสละสลวยตามความนิยม

การต่อคำ คือ ต่อคำที่มีวิภัตติกับคำที่มีวิภัตติให้ต่อเนื่องกัน เช่น จตุตาโร + อิม เป็น จตุตาโรเม การต่อโดยวิธีนี้ถือว่าวิภัตติของคำยังคงมีอยู่ เป็นแต่ย่นเสียงให้สั้นเข้าเท่านั้น

สนธิที่ใช้ในภาษาไทยมีลักษณะดังนี้

ก. คำที่จะนำมาสนธิกัน อย่างน้อยจะต้องมี 2 คำ อย่างมากไม่จำกัด

ข. เมื่อสนธิกันแล้ว จะต้องเป็นคำเดียวกันกับคำสมาส และโดยปกติจะต้องแปลจากคำหลังย้อนไปหาคำหน้าเสมอ เพราะต้องเรียงคำตามหลักไวยากรณ์บาลีและสันสกฤต คือ เรียงคำขยายไว้ข้างหน้า เช่น

นร = คน + อภิบาล ปกครอง เป็น นรภิบาล = ผู้ปกครองคน

ค. คำที่จะนำมาสนธิกัน ตามปกติจะต้องเป็นคำบาลีหรือสันสกฤต อาจจะเป็นบาลีสनธิกับบาลี, สันสกฤตสนธิกับสันสกฤต หรือบาลีสนธิกับสันสกฤตก็ได้ เช่น

สุข + อภิบาล	เป็น	สุขภิบาล (บาลี + บาลี)
มูรข + อภิเชก	”	มูรขาภิเชก (สันสกฤต + สันสกฤต)
มูทธ + อภิยิต	”	มูทธาภิยิต (บาลี + สันสกฤต)

หรือบางทีคำไทยสนธิกับคำบาลีหรือสันสกฤตก็ได้แต่น้อย เช่น

กระยา + อาหาร เป็น กระยาหาร

ง. คำที่จะนำมาสนธิกัน ตามปกติจะต้องมีทั้งสระหน้าและสระหลัง สระหน้า คือ สระที่เป็นพยางค์สุดท้ายของคำหน้า สระหลัง คือ สระที่เป็นพยางค์หน้าของคำหลัง สระหลังนี้จะต้องเป็นสระล้วนๆ ที่ไม่มีพยัญชนะประสมอยู่ด้วย ตัวอย่าง เช่น

สระหน้ามี 6:	นร	(สระ	อะ	ที่ตัว	ร)
	มหา	(”	อา	”	ห)
	มติ	(”	อิ	”	ต)
	นารี	(”	อี	”	ร)
	จตุ	(”	อุ	”	ต)
	ธนู	(”	อู	”	น)

สระหลังมี 11:	อภิบาล	(สระ อ)
	อาภรณ์	(สระ อา)
	อิทธิ	(สระ อิ)
	อีติ	(สระ อี)
	อุบาย	(สระ อุ)
	อุณ	(สระ อู)
	เอก	(สระ เอ)
	องค์	(สระ โอะ)
	โอราท	(สระ โอ)
	ไอศวรรย์	(สระ ไอ)
	เอารส	(สระ เอา)

สระหลังนี้ถ้ามีพยัญชนะประสมอยู่ด้วย (ตัว อ ไม่นับ) จะสนธิกันไม่ได้ เว้นไว้แต่จะประสมกันไปเลยๆ ตามวิธีของสมาส และคำที่ประสมกันตามแบบนี้เรียกว่า คำสมาส มิใช่คำสนธิ และสระอะในภาษาบาลี-สันสกฤตต้องลดรูปทั้งสิ้น

วิธีที่จะสนธิคำเข้าด้วยกันมีอยู่ 5 วิธี คือ

1. ลบสระหน้า คงสระหลังไว้ตามรูปเดิม แล้วนำสระหลังไปประสมกับพยัญชนะตัวสุดท้ายของคำหน้าเช่น

มุณี + อินทร์	=	มุณินทร์
หัตถ + อาภรณ์	=	หัตถาภรณ์

2. ลบสระหน้า แล้วแปลงสระหลังที่คงไว้เช่น

นร + อิศวร	=	นเรศวร
มหา + อีส	=	มเหสี

3. ลบสระหลัง คงสระหน้าไว้ แล้วนำคำเข้าไปต่อกัน เช่น

พราหมณ + อธิบาย = พราหมณธิบาย

4. แปลงสระหน้าเป็นพยัญชนะ แล้วจึงสนธิกับสระหลัง เช่น

มติ + อธิบาย = มัตติยาธิบาย

อัคคี + โภศาส = อัคคโยภาส

เหตุ + อเนกรรณ = เหตุวานเนกรรณ

ธนู + อาคม = ธันวาคม

5. เติมพยัญชนะลงในระหว่างคำแล้วสนธิกัน สระหลังจะคงไว้ตามรูปเดิมหรือแปลงก็ได้ เช่น

รังสิ + โภศาส = รังสิโยภาส (เติม ย และยังคงสระหลัง)

ณ + อายตนะ = ณพายตนะ (” พ ”)

ปิตุ + อิศ = ปิตุเรศ (” ร ”)

ในภาษาไทยนิยมใช้วิธีที่ 1 และที่ 2 มากกว่าวิธีอื่น พยัญชนะที่เติมลงไปในช่วงคำในข้อ 5 นั้นเรียกชื่อว่า พยัญชนะอาคม ในภาษาเดิมลงได้ถึง 10 ตัว แต่ในภาษาไทยนิยมใช้มากอยู่ 2 ตัว คือ ย และ ร เรียกว่า ย-อาคม, ร-อาคม

หลักเกณฑ์การสนธิ

คำสนธิกันตามวิธีทั้ง 5 นั้นมีใช้อยู่ในภาษาไทยมาก มีหลักเกณฑ์ต่างๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ เรียงลำดับตามสระหน้าซึ่งมีที่อยู่ในภาษาไทย 6 ตัว คือ อ อา อิ อี อุ ู จัดเป็นคู่ได้ 3 คู่ อ อา เป็นคู่ที่ 1, อิ อี เป็นคู่ที่ 2, อุ ู เป็นคู่ที่ 3, ดังนี้ (เครื่องหมาย + หมายความว่าสนธิ)

1. อ, อา + อ, อา มีตัวสะกด = อ, อา

อ, อา + อ, อา ไม่มีตัวสะกด

อ, อา + อี = อี

อ, อา + อุ = อุ, อู, โอ, เอา

อ, อา + ู = ู

อ, อา + เอ = เอ

อ, อา + ไอ = ไอ

อ, อา + โอ = โอ

อ, อา + เอา = เอา

หมายเหตุ: อ + อ เป็น อ ก็ได้ แต่มีใช้น้อย เช่น

พราหมณ + อธิบาย = พราหมณธิบาย

ลักษณ + อภิเษก = ลักษณภิเษก

2. อิ, อี + อิ, อี = อิ, อี, เอ เช่น

มุณี + อินทร์ = มุณินทร์

อริ + อินทร์ = อรินทร์

กรี + อินทร์ = กรินทร์, กรินทร์

อิ, อี + สระอื่น ซึ่งไม่ใช่ อิ, อี มีวิธีทำได้ 2 อย่าง คือ

- ก. ลบ อิ, อี แล้วต่อกับสระหลัง เช่น

ราชินี + อุปถัมภ์ = ราชินูปถัมภ์

ราชินี + โอวาท = ราชินโวาท

หัตถี + อาจารย์ = หัตถาจารย์

หัตถี + อาภรณ์ = หัตถาภรณ์

ข. แปลง อิ, อี เป็นตัว ย แล้วต่อกับสระหลัง ตามกฎข้อที่ 1 เช่น

ขันติ	+	อาคม	=	ขันตยาคม
มติ	+	อิบาย	=	มัตยาธิบาย
อิธิ	+	อาคม	=	อิธยาคม
อิธิ	+	อาศัย	=	อิธยาศัย

เมื่อแปลง อิ, อี เป็นตัว ย แล้ว พยัญชนะที่อยู่หน้าตัว ย จะต้องทำหน้าที่เป็น ตัวสะกดและออกเสียงประสมกับตัว ย ด้วย เช่น มัตยาธิบาย อิธยาศัย แต่ถ้าพยางค์เดิมมีตัวสะกด อยู่แล้ว ก็ไม่ต้องทำหน้าที่เป็นตัวสะกด เช่น สันตยารักษ์ (สันติ+อารักษ์), นันทยารมณ (นันทิ+ อารมณ)

เมื่อแปลง อิ, อี เป็นตัว ย แล้ว ถ้าพยัญชนะที่อยู่หน้าตัว ย ซ้ำกับตัวสะกดที่อยู่ ข้างหน้า (คือ เป็นอักษรซ้ำที่ตัวหลังไม่มีรูปสระ หรือตัวสะกด) ให้ตัดตัวสะกดออกตัวหนึ่ง เพราะ พยัญชนะที่อยู่หน้าตัว ย ได้ทำหน้าที่เป็นตัวสะกดอยู่แล้ว เช่น

อัคคี	+	อาคาร	=	อัคยาการ	(ตัดตัว ค)
สามัคคี	+	อาจารย์	=	สามัคยาจารย์	(ตัดตัว ค)

เมื่อแปลง อิ, อี เป็นตัว ย แล้ว ถ้าพยัญชนะที่อยู่หน้า ย เป็น ฎ หรือ ต ยังแปลง ฎ กับ ย, หรือ ต กับ ย เป็น จ ได้อีก และให้ จ ตัวหน้าเป็นตัวสะกด เช่น

ปฎิ	+	อมิตร	=	ปัจจามิตร
ปฏิ	+	อุบัน	=	ปัจจุบัน

3. อุ, อู + อุ, อู = เช่น

ครู	+	อุปกรณ	=	ครูปกรณ, ครูปกรณ
เหตุ	+	อุทัย	=	เหตุทัย
วิญญู	+	อุปเทศ	=	วิญญูปเทศ

$$\begin{array}{rcl} \text{สินธุ} + \text{อุปจาร} & = & \text{สินธุอุปจาร} \\ \text{วฐุ} + \text{อุปธิ} & = & \text{วฐุอุปธิ} \end{array}$$

อุ, ู + สระอื่น ซึ่งไม่ใช่ อุ, ู ต้องแปลง อุ, ู เป็นตัว ว แล้วจึงต่อกับสระหลัง ตามกฎข้อ 1 เช่น

$$\begin{array}{rcl} \text{พหุ} + \text{อาหาร} & = & \text{พหฺวอาหาร} \\ \text{คุรุ} + \text{อุปกรรม} & = & \text{คุรุโวปกรรม} \end{array}$$

เมื่อแปลง อุ, ู เป็น ว แล้ว พยัญชนะที่อยู่หน้าตัว ว นั้น บางทีก็ทำหน้าที่เป็น ตัวสะกด แต่บางทีก็ไม่เป็น ดังตัวอย่างข้างต้น

สระหน้า + สระหลัง ไม่สนธิกันเหมือนกฎ 3 ข้อข้างต้น แต่เติมพยัญชนะแทรกลงในระหว่าง เพื่อแสดงว่าคำทั้งสองนั้นได้ติดต่อกันตามหลักสนธิแล้ว เช่น

$$\begin{array}{rcl} \text{เอต} + \text{อัคคะ} & = & \text{เอตทัคคะ} \quad (\text{เติม ท}) \\ \text{ปริ} + \text{โอสาน} & = & \text{ปริโยสาน} \quad (\text{เติม ย}) \\ \text{รังสิ} + \text{โองาส} & = & \text{รังสิโยภาส} \quad (\text{เติม ย}) \\ \text{จตุ} + \text{อังคบาท} & = & \text{จตุลึงคบาท} \quad (\text{เติม ล}) \\ \text{ครุ} + \text{อุปการ} & = & \text{ครุโวปการ} \quad (\text{เติม ว}) \\ \text{ณ} + \text{อายตนะ} & = & \text{ณพายตนะ} \quad (\text{เติม พ}) \text{ ฯลฯ} \end{array}$$

ตามตัวอย่างนี้จะเห็นว่า ตัว ท ย ร ล ว พ ไม่มีอยู่ในคำเดิม เพิ่งเติมลงไปเมื่อจะนำ คำทั้งสองเข้าสนธิกัน พยัญชนะที่เติมลงไปเช่นนี้ ในไวยากรณ์บาลีเรียกว่า พยัญชนะอาคม และมีจำกัดให้ใช้อยู่เพียง 10 ตัว คือ ต ท น ม ย ร ล ว ห พ ตัวอย่างเช่น

$$\begin{array}{rcl} \text{ตสุมา} + \text{อิห} & = & \text{ตสุมาติห} \quad \text{เรียกว่า} \quad \text{ต} \quad \text{อาคม} \\ \text{อตฺต} + \text{อกุค} & = & \text{อตฺตทกุค} \quad \text{”} \quad \text{ท} \quad \text{”} \\ \text{อิโต} + \text{อายติ} & = & \text{อิโตนายติ} \quad \text{”} \quad \text{น} \quad \text{”} \\ \text{ครุ} + \text{เอสฺสติ} & = & \text{ครุเมสฺสติ} \quad \text{”} \quad \text{ม} \quad \text{”} \end{array}$$

ปุริโส	+	เอว	=	ปุริโสเอว	เรียกว่า	ย	อาคม
สพฺุธิ	+	เอว	=	สพฺุธิเรว	”	ร	”
อุ	+	ทิกฺขติ	=	วฺุทิกฺขติ	”	ว	”
สุ	+	อุชฺ	=	สุหฺุชฺ	”	ห	”

แต่ในภาษาไทยมิได้นำมาใช้หมดทุกตัว ที่ใช้อยู่โดยมากมักเป็นตัว ย กับตัว ร เท่านั้น

3. คำแผลง หมายถึง การเปลี่ยนแปลงอักษรในคำให้มีรูปลักษณะต่างไปจากเดิมจากคำพยางค์เดียวเป็นคำ 2 พยางค์ โดยความหมายยังคงเดิมหรือเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย

การแผลงเป็นวิธีไทยที่ได้แบบมาจากเขมรและอินเดีย คือ เมื่อไทยได้อพยพจากถิ่นเดิมมายังสุวรรณภูมิ ได้มาติดต่อกับเขมร มอญ และอินเดียบางพวก โดยเฉพาะเขมรเป็นชาติที่เจริญอยู่ก่อนแล้ว ครั้นเมื่อไทยนิยมนับถือลัทธิพราหมณ์และพระพุทธ ศาสนา ทำให้ส่งผลต่อภาษา คือ การรับภาษาบาลี สันสกฤต เขมร มาใช้ในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นภาษาที่มีคำหลายพยางค์ นอกจากนี้ ยังมีการใช้อักษรควบ อักษรนำ ตัวการันต์ ซึ่งอดีตภาษาไทยไม่ใช่คำเหล่านี้ ความนิยมนี้ได้เป็นต้นเหตุให้คนไทยคิดดัดแปลงคำไทย ให้เป็นคำที่มีพยางค์มากขึ้น โดยดำเนินตามแบบของเขมร บาลี สันสกฤต เช่น

เกิด	เป็น	กำเนิด	แขง	เป็น	กำแหง
ขลัง	เป็น	กำลัง	ขด	เป็น	ขन्द
ครบ	เป็น	การบ	คลอง	เป็น	ครรลอง

คำประสมที่ดัดแปลงให้มีลักษณะคล้ายกับคำมากพยางค์อย่างคำเขมร บาลี และสันสกฤต เช่น

หมากม่วง	เป็น	มะม่วง
เฌอเอม	เป็น	ชะเอม
ชาวแม่	เป็น	ชะแม่

คำ “หมาก” ที่ประสมอยู่ข้างหน้าคำอื่น บัดนี้เปลี่ยนเป็น “มะ” ทั้งสิ้น และถือว่าเป็นคำมูลร่วมกับพยางค์หลัง เช่น มะม่วง มะนาว มะขวิด เป็นต้น

สาเหตุที่มีการแผลงคำไทยนั้น เกิดจากความนิยม คล้อยตามวิธีของเขมร บาลี และสันสกฤต และเกิดจากกวีคิดแผลงคำให้มีสำเนียงนุ่มนวลไพเราะในการอ่าน และให้มีพยางค์มากพอที่จะบรรจุเข้าคณะถูกต้องตามบัญญัติไว้ในฉันทลักษณ์ ในการแต่งคำประพันธ์ชนิดต่างๆ

ในภาษาเขมร บาลี และสันสกฤต มีวิธีแผลงคำอยู่แล้ว เมื่อไทยนำคำมาใช้ ก็คงใช้ตามแบบเดิม ไม่ได้คิดวิธีการแผลงขึ้นใหม่

ที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง

การศึกษาเรื่องที่มาของภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-9 ที่ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์ www.navy.mi.th ของกองทัพเรือ และจากเอกสารการสอนของ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด รวมทั้งสิ้นจำนวน 186 ชื่อ ซึ่งผู้วิจัยศึกษาที่มาของภาษาว่ามาจากภาษาใด เช่น ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาชวา ภาษาซอง ภาษาไทย ภาษาบาลี/สันสกฤต (คำที่มีที่มาจากทั้งภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต) เป็นต้น โดยในแต่ละชื่อจะแยกเป็นคำ และนำที่มาของภาษาที่ได้มาจัดหมวดหมู่ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์การนับจำนวนภาษาที่เป็นที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ซึ่งสามารถแบ่งหมวดหมู่ของที่มาภาษาได้ 4 หมวดหมู่ ดังนี้

ชื่อเรือหลวงที่มีมีที่มาจากภาษาเดียว

1. ภาษาไทย
2. ภาษาบาลี
3. ภาษาสันสกฤต
4. ภาษาบาลี/สันสกฤต
5. ภาษาเขมร
6. คำทับศัพท์ (ภาษาอังกฤษ)
7. ภาษาชวา-มลายู
8. ภาษาซอง

ชื่อเรือหลวงที่มีมีที่มาจาก 2 ภาษา

1. ภาษาไทย+ภาษาบาลี
2. ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต
3. ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต
4. ภาษาเขมร+ภาษาไทย
5. ภาษาเขมร+ภาษาบาลี
6. ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต
7. ภาษาเขมร+ภาษาบาลี/สันสกฤต
8. ภาษาบาลี+ ภาษาบาลี/ภาษาสันสกฤต
9. ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาสันสกฤต
10. ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี
11. ภาษาสันสกฤต+ภาษาโบราณ
12. ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี-สันสกฤต

ชื่อเรือหลวงที่มีมีที่มาจาก 3 ภาษา

1. ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี
2. ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต
3. ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต
4. ภาษาตะเลง+ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต

ชื่อเรือหลวงที่มีมีที่มาจาก 4 ภาษา

ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ด้านที่มาภาษาของ กำชัย ทองหล่อ (2533: 138-147) เป็นหลักในการพิจารณาคำที่มีมาจากภาษาบาลี สันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาบาลี ภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

หลักสังเกตคำบาลี และสันสกฤต

คำบาลีและสันสกฤต มีการนำมาใช้ในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก จะเห็นได้จากวรรณคดี และบรรดาคำใหม่ๆ ที่เราบัญญัติขึ้นใช้ในภาษาไทย โดยเฉพาะคำที่เกี่ยวกับวิทยาการต่างๆ ส่วนมาก ได้ปรับปรุงขึ้นจากคำบาลีหรือสันสกฤตแทบทั้งสิ้น บางคำนำมาใช้เฉพาะที่เป็นสันสกฤตอย่างเดียว เช่น ศาสตรา อาจารย์ ศัตรู ศัสตรา จักรี บุตรี ฯลฯ เราไม่ใช่สัตธา อัจริย สัตตุ สัตถ จักกิ ปุตติ ซึ่งเป็นคำบาลี

ใช้เฉพาะคำที่มาจากบาลีอย่างเดียว เช่น สสภาพ นาฬิกา ปฏิทิน ลักการ ฯลฯ ซึ่งไม่ใช่ สวภาพ นาฬิกา ประดิทิน สัตการ ซึ่งเป็นคำสันสกฤต

ใช้ทั้งคำบาลีและคำสันสกฤตต่างๆ ที่มีความหมายเหมือนกัน เช่น ขณะ-ขณะ, อิทธิ-ฤทธิ์, อุตุ-ฤดู, อักคี-อัคนี, กัป-กัลป์, สึกขา-ศึกษา, วิชา-วิทยา, ฐาน-สถาน, สามี-สวามี, นิจ-นิตย ฯลฯ คำเหล่านี้ทุกๆ คู่มีความหมายเหมือนกัน แต่ที่เขียนต่างกันก็เพราะคำหน้าเป็นบาลีคำหลังเป็นสันสกฤต

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าคำบาลีและสันสกฤตแม้จะเป็นภาษาในตระกูลเดียวกัน แต่ลักษณะของคำและการใช้อักษรยังมีข้อแตกต่างกันอยู่บ้าง เพราะฉะนั้นจึงควรทราบลักษณะที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นหลักสังเกตในการเทียบเคียงภาษาทั้งสองภาษาได้

หลักสังเกตความแตกต่างกันระหว่างคำบาลีและสันสกฤต ดังนี้

1. สระบาลี มี 8 ตัว คือ อ อา อิ อี อุ ู เอ โอ

สระสันสกฤตมี 14 ตัว คือ อ อา อิ อี อุ ู ฤ ฌ ญ ฤ ฤ ฤ ฤ ฤ ฤ ฤ ฤ

สระสันสกฤต 14 ตัวนี้มีแปลกไปกว่าบาลีอยู่ 6 ตัว คือ ฤ ฤ ฤ ฤ ฤ ฤ

นอกนั้นเหมือนกับบาลี เพราะฉะนั้นคำศัพท์ที่ใช้สระ 6 ตัวนี้ ถ้าไม่ใช่คำแผลงแล้ว นับว่าเป็นภาษาสันสกฤต เช่น ฤทธิ ฤทธิ ไรรวณ เอรส ส่วนสระ ฤ ฤ ฤ ฤ ฤ ฤ ไม่นิยมใช้ในภาษาไทย และภาษาสันสกฤตก็ไม่นิยมเช่นกัน

2. พยัญชนะบาลี มี 32 ตัว

วรรณ	ฐานที่เกิด	แถวที่ 1	แถวที่ 2	แถวที่ 3	แถวที่ 4	แถวที่ 5
กะ	ฐานก	ก	ข	ค	ฌ	ง
จะ	ฐานเพดาน	จ	ฉ	ช	ฌ	ญ
ฎะ	ฐานปุ่มเหงือก	ฎ	ฐ	ฑ	ฒ	ณ
ตะ	ฐานฟัน	ต	ถ	ท	ธ	น
ปะ	ฐานริมฝีปาก	ป	ผ	พ	ภ	ม

พยัญชนะสันสกฤต 34 ตัว คือ มีตัว ศ ษ เพิ่มเข้ามาอีก 2 ตัว นอกนั้นเหมือนกับบาลี เพราะฉะนั้นคำศัพท์ที่ใช้ตัว ศ ษ จึงนับว่าเป็นคำสันสกฤต

3. ตัวสะกดในบาลี จะต้องมีความพยัญชนะตามหลังตามวิธีสังคโยค เช่น กังขา นันทาสันติ กัตตุ เป็นต้น แต่ตัวสะกดในสันสกฤต ไม่ต้องมีความพยัญชนะตามหลังก็ได้ เช่น มนัส หัสติน บุษราคัม ปกรณ์ เป็นต้น

4. ตัวสะกดในภาษาบาลี แบ่งออกเป็น 2 พวก คือ เป็นพยัญชนะวรรคพวกหนึ่งเป็น พยัญชนะเสวรวรรคพวกหนึ่ง มีหลักเกณฑ์ดังนี้

4.1 พยัญชนะวรรค ใช้เป็นตัวสะกดได้เฉพาะพยัญชนะตัวที่ 1 ที่ 3 และที่ 4 ของ วรรคเท่านั้น นอกนั้นเป็นตัวสะกดไม่ได้ และพยัญชนะตัวที่ 1 จะเป็นตัวสะกดได้ก็ต่อเมื่อมี พยัญชนะตัวที่ 1 หรือที่ 2 ในวรรคเดียวกันตามหลัง เช่น จักกะ ลักขิ, ปิจจย มัจฉา, อัญญะ อัญญิ, อิตตา วัตถุ, สปปิ ปิปผาสะ

พยัญชนะตัวที่ 3 จะเป็นตัวสะกดก็ได้ จะต้องมีความพยัญชนะตัวที่ 3 หรือที่ 4 ในวรรคเดียวกันตามหลัง เช่น อคฺคิ อุกโฆส, วัชชี มัชฌิมา, ญุฑฑะ ญุฑฑิ, ญุฑฑะ ลัทธิ, ปัพพานะ กัณณะ

พยัญชนะตัวที่ 5 จะเป็นตัวสะกดได้ จะต้องมีความพยัญชนะตัวใดตัวหนึ่งในวรรค เดียวกันตามหลัง เช่น

วังกต	มัญจ	กัณฐกะ	สันติ	สัมปทาน	ปัญญา
กังขา	ปญฺจนะ	กัณฐะ	คันถะ	สัมผัสสะ	ปณฺณะ
อํการ	อัญชลิ	กัณฺฑะ	นันทิ	อัมพร	อํนนะ
สังข์	วัญญา	สุณฺณิ	สันตฺตาน	กัมภีร	สัมมา

แต่พยัญชนะวรรคในสันสกฤต นอกจากจะใช้เป็นตัวสะกดตามหลักเกณฑ์
ที่กล่าวไว้ในบาลีแล้ว ยังมีที่แตกต่างอีก คือ

- ตัวสะกดกับตัวตามไม่ต้องเรียงลำดับตามบาลีก็ได้ เช่น ตัวที่ 3 สะกด ใช้ตัวที่ 5
ตามก็ได้ (ตามแบบบาลีจะต้องใช้ตัวที่ 3 หรือที่ 4 ตาม) เช่น ปรัชญา ปราชญ์ สรรเพชญ์ อาชญา

- ตัวสะกดกับตัวตามเป็นพยัญชนะต่างวรรคกันก็ได้ เช่น ชักท ยุคต มุกดา ศักติ
อัคนี อาตมา สัปดาห์ อุทโฆษ

4.2 พยัญชนะเสขวรรคในบาลีที่ใช้เป็นตัวสะกดได้มีอยู่ 5 ตัว คือ ย ล ว ส
มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

ตัว ย จะเป็นตัวสะกดได้ในเมื่อมีตัว ย หรือ ห ตามหลัง เช่น อัยยิกา คุยห
ตัว ล จะเป็นตัวสะกดได้ในเมื่อมีตัว ล ย หรือ ห ตามหลัง เช่น มัลลิกา กัลยา
ตัว ว และ พ จะเป็นตัวสะกดได้ในเมื่อมีตัว ห ตามหลัง เช่น ชิวหา วิรุพห
อาสาพห (บุชา)

ตัว ส จะเป็นตัวสะกดได้ในเมื่อมีตัว ต น ม ย ว หรือ ส ตามหลัง เช่น
ภัสตา อัสนาติ ศัสมา กัสยุปกรณ์ ปัสวาการ มัสสุ

ในภาษาสันสกฤต มีหลักเกณฑ์คล้ายกับบาลี แต่มีตัวสะกดเพิ่มอีก 2 ตัว คือ ตัว ศ ษ
เช่น อัศว อิชฐ ราชฐ

ส่วนตัว ร กับตัว ห เป็นตัวสะกดไม่ได้ทั้งในบาลีและสันสกฤต แต่เมื่อนำมาใช้ใน
ภาษาไทยใช้เป็นตัวสะกดด้วย เช่น พรหม พราหมณ์ จร ศร กร อมร อาหาร บริวาร อาการ สมการ

คำบาลีและสันสกฤต ส่วนมากเป็นคำที่มีใช้อยู่ในภาษาไทย ส่วนคำบาลีและสันสกฤตที่ใช้ตามหลักไวยากรณ์ ยังมีข้อแตกต่างกันอีกเป็นอันมาก เช่น หลักการสนธิ การใช้พยัญชนะสังโยค การใช้ฉันทิต การใช้วิภัติปัจจัย เป็นต้น

ภาษาเขมร

คำขัณฑ์ ทองหล่อ (2533: 323-326) ได้กล่าวถึงคำที่มาจากภาษาเขมร ไว้ดังนี้

คำในภาษาไทยนอกจากภาษาบาลี สันสกฤตแล้ว ยังมีคำเขมรอีก ซึ่งอยู่ในตระกูลภาษามอญ-เขมร เขมรมีตัวอักษรของชาติตนเองใช้ ซึ่งตัวอักษรเหล่านั้นได้ดัดแปลงมาจากตัวอักษรเทวนาครีของอินเดีย เพราะเหตุที่เขมรเคยเป็นชาติที่รุ่งเรืองในแหลมทองมาก่อนที่ชาติไทยจะอพยพมาจากถิ่นเดิม เมื่อไทยมาตั้งภูมิลำเนาในถิ่นเดิมที่เขมรมีอำนาจ ก็ย่อมธรรมดาที่จะหันไปนิยมชาติที่เจริญกว่า ภาษาเขมรนับเป็นวัฒนธรรมแขนงหนึ่ง จึงได้รับความนิยมเข้ามาใช้ปะปนในภาษาไทย ภาษาเขมรก็เช่นเดียวกับภาษาไทยที่มีคำบาลีสันสกฤตเข้าไปปะปนอยู่มาก ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลทางศาสนาและวัฒนธรรมของอินเดีย

คำเขมรที่นำมาใช้ในภาษาไทย โดยมากมักเปลี่ยนรูปและเสียงใหม่ ทั้งนี้ เพราะมีคำเขมรอยู่เป็นจำนวนมากที่เขียนรูปอย่างหนึ่งแต่ออกเสียงอย่างหนึ่ง ไม่ตรงกับรูปที่เขียน เมื่อเขียนคำตามเสียงพูด รูปของคำจึงไม่ตรงกับคำในภาษาเดิม และบางคำภาษาไทยก็เขียนตามเสียงที่เปล่งได้ตามถนัดโดยไม่สนใจว่าคำเดิมจะมีรูปอย่างไร ซึ่งเป็นสาเหตุให้รูปแตกต่างไปจากเดิม และป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เกิดการแผลงอักษรขึ้นในภาษาไทย เช่น

คำเขมร	อ่านว่า	ไทยใช้	แปลว่า
กรูปี	กรู-เบย	กระปือ	ควาย
เกลีร	เกลอ	เกลอ	เพื่อน

วิธีที่นำคำเขมรมาใช้ มีหลายวิธีด้วยกัน คือ

1. ใช้ตามรูปเดิม

คำเขมร	อ่านว่า	ไทยใช้	แปลว่า
ขจร	ขุจอ	ขจร	เกี่ยวข้อง ห่วงใย
แข	แข	แข	ดวงเดือน

2. เปลี่ยนตัวสะกดให้ผิดไปจากเดิม

คำเขมร	ไทยใช้	แปลว่า
กราล	กราน	ปู ลาด
ชนล	ชนน	หมอนอิง

3. เปลี่ยนรูปและเสียงให้ผิดไปจากเดิม

คำเขมร	ไทยใช้	แปลว่า
คุรวุศุ	กรวด	ก้อนหินก้อนเล็ก ๆ
ทัง	ธำมรงค์	แหวน

4. ลดพยางค์ให้น้อยลง

คำเขมร	ไทยใช้	แปลว่า
จิญเจิม	เจิม	คิ้ว
พิโคร	โคร	หอม กลิ่นหอมฟุ้ง

5. แผลงอักษรให้มีรูปต่างๆ

คำเขมร	ไทยใช้	แปลว่า
ผุจ	ประจ บรจ	ตั้งใจทำให้ดี
ราม	เรียม	ฉันทน์ พื

ภาษาจีน

คำชัย ทองหล่อ (2533: 327-329) ได้กล่าวถึงคำที่มาจากภาษาจีนไว้ดังนี้

ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีลักษณะและระเบียบคล้ายกับภาษาไทย จึงเป็นภาษาอยู่ในตระกูลเดียวกับภาษาไทย เรียกว่า ตระกูลภาษาไทย-จีน

วิธีนำคำภาษาจีนมาใช้ในภาษาไทย โดยมากเป็นคำนามที่เป็นชื่อของอาหารและเครื่องใช้ ซึ่งแตกต่างกับคำบาลี สันสกฤตที่เรานำมาใช้ในภาษาไทย เพราะโดยมากเป็นคำนามที่เป็นชื่ออวัยวะร่างกาย คำจีนที่เรานำมาใช้โดยมากใช้ตามสำเนียงเดิม ถึงจะมีเพี้ยนบ้างก็ไม่มาก พอฟังรู้เรื่อง เช่น เกาเหลา แฮก๊น บะจ้อ เกี้ยว พระโถ่ ตั้งฉ่าย ก๋วยจั๊บ เต้าส่วน

ที่เปลี่ยนเสียงไปจากเดิมก็มี แต่มักเป็นชื่อของใช้ เช่น

จีน	ไทยใช้
ฮวงโล้ว	ฮั่งโล่
เล่งซึ้ง	ล้งถึง ซึ้ง
บ๊ะมี	บะหมี่
เตี๊ยะหลิว	ตะหลิว

ภาษาอังกฤษ (คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ)

มีผู้แสดงทัศนะเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศไว้หลายท่าน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

คำชัย ทองหล่อ (2533: 329-333) ได้กล่าวถึงคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีอุปสรรค วิภัติ ปัจจัย เช่นเดียวกับภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต จึงมีวิธีเปลี่ยนรูปคำและท้ายคำ บุรุษ ลิงค์ พจน์ การก และกาล ต่างๆ

การที่คำภาษาอังกฤษเข้ามาปะปนในภาษาไทย เนื่องจากเหตุหลายประการ เช่น

1. เนื่องจากการค้าขาย คือ ชนชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาติดต่อกับประเทศไทย
2. เนื่องจากการศึกษาคนไทยมีความจำเป็นต้องศึกษาภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ในการสื่อสาร คำอังกฤษที่นำมาใช้ในภาษาไทย ส่วนมากเป็นคำนามที่เป็นชื่อของวัตถุสิ่งของซึ่งเป็นข้าวของเครื่องใช้และเครื่องบำบัด และเป็นคำนามที่เกี่ยวกับชื่อหมวดวิชาการต่างๆ

วิธีที่เรานำคำอังกฤษมาใช้

1. ใช้ตามคำเดิมและออกเสียงตรงกับรูปที่เขียน คือ คำเดิมที่ใช้พยัญชนะและสระอะไรก็ได้ตามนั้นและออกเสียงตามที่เขียน เช่น ลอนดอน กรั้ม ลิตร วิตามิน
2. ใช้ตามคำเดิม แต่ออกเสียงกับรูปที่เขียน คือ ใช้สระและพยัญชนะตามคำเดิมและออกเสียงตามคำเดิม แต่ไม่ตรงกับรูปที่เขียนในภาษาไทย
3. เปลี่ยนคำและเสียงให้ผิดไปจากเดิม เช่น

อิงลิช	เป็น	อังกฤษ
ตุรอลูตี	เป็น	สาลี
4. ตัดรูปสระข้างหลังคำ (ปัจจัย) ออก แล้วใช้ไทยประกอบข้างหน้า เช่น

ยูโรเปียน	เป็น	ชาวยุโรป
ปารีสียน	เป็น	ชาวปารีส
5. เติมไม้ทัณฑฆาตที่พยัญชนะตัวสุดท้ายของคำ เพื่อบังคับไม่ให้ออกเสียง

ไมคุ	เป็น	ไมล์
ออนชู	เป็น	ออนซ์

6. เติมไม้ทัณฑฆาตที่พยัญชนะซึ่งอยู่ระหว่างคำ

ชอลุก เป็น ชอลัก
เปอร์เซ็น เป็น เปอร์เซนต์

7. ตัดตัวตามที่เป็นพยัญชนะซ้ำกับตัวสะกดออกตามหลักการเขียนอักษรซ้ำ

สวิสศ เป็น สวิส

8. เติมไม้วรรณยุกต์และไม้ไต่คู้ลงไปอย่างคำไทยเพื่อให้ออกเสียงชัดขึ้น

ก๊าซ แก๊ส เชื้อ โน้ต เช็ค เซ็น

9. ใช้คำลงที่เช่นเดียวกับคำไทย คือ ไม่เปลี่ยนแปลงรูปอย่างในภาษาเดิม จะเป็นเอกพจน์ พหูพจน์ หรือคนในประเทศ ก็คงรูปอยู่อย่างนั้น เช่น ฟุต ยูโรป

ดิเรกชัย มหัทธนะสิน (2528: 71-74) กล่าวว่า การยืมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ (borrowing) เป็นการนำคำจากภาษาอังกฤษมาใช้ ซึ่งการนำมาใช้นี้อาจมีที่เปลี่ยนแปลงทางเสียง หรือความหมายบ้าง

ตัวอย่างเช่น

แฟลต เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาอังกฤษ

ฟรี เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาอังกฤษ

วิไลศักดิ์ กิ่งคำ (2542: 10-11) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการทับศัพท์ไว้ว่า การทับศัพท์เป็นวิธีการยืมคำจากภาษาหนึ่งเข้าไปอีกภาษาหนึ่ง โดยตรงไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูป คือ พยายามรักษาลักษณะเด่นของภาษาเดิมเอาไว้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ

สุภาพรณ ฌ บางช้าง (2528: 35-95) ได้ศึกษาการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทยฝ่ายราชสกุล และสามัญชนทั่วไป ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบัน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในการตั้งชื่อ จำนวนพยางค์ ความหมาย และคำนิยมที่สะท้อนจากชื่อเหล่านั้น ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. การใช้ภาษาในการตั้งชื่อของฝ่ายราชสกุล ผู้ศึกษาพบว่าการตั้งชื่อในทุกสมัยใช้ภาษาที่แสดงถึงคามมีฐานะทางสังคมที่สูงกว่าสามัญชนในยุคเดียวกัน ตัวอย่างเช่น เจ้าฟ้ามงกุฎ เจ้าฟ้าศรีสุวรรณ พระองค์เจ้า ขณะที่การตั้งชื่อของสามัญชนทั่วไป ส่วนใหญ่จะแสดงถึงความหมายที่สัมพันธ์กับธรรมชาติ วัตรธรรม กิริยาอาการ และลักษณะต่างๆ ที่เห็นเด่นชัดในชีวิตประจำวัน ตัวอย่างเช่น ช้อย ป้อม

2. จำนวนพยางค์ที่ใช้ ผู้ศึกษาพบว่า มีจำนวนพยางค์เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ในแต่ละสมัย คือ สมัยสุโขทัย อยุธยา และธนบุรี มีจำนวน 1-2 พยางค์ ตัวอย่างเช่น มิ่ง ผากอง สมัยรัตนโกสินทร์ ช่วงรัชการที่ 1 ถึงรัชกาลที่ 4 มีจำนวน 1-3 พยางค์ สำหรับเพศชาย ตัวอย่างเช่น สุริยา สิงหาราช และ 1-4 พยางค์ สำหรับเพศหญิง ตัวอย่างเช่น พรณราย นฤมล ต่อมาในสมัยปี พ.ศ. 2479-2486 มีจำนวน 1-5 พยางค์ สำหรับเพศชาย ตัวอย่างเช่น ไพโรจน์ สุรวุฒน์ และ 1-4 พยางค์ สำหรับเพศหญิง ตัวอย่างเช่น ศรีประไพ จวงจันทร์ และในสมัยปี พ.ศ. 2524-2525 มีจำนวน 1-5 พยางค์ สำหรับเพศชาย ตัวอย่างเช่น ชีรวิทย์ เอกคนัย และ 1-6 พยางค์ สำหรับเพศหญิง ตัวอย่างเช่น ปิยฉัตร กัลยาดี นอกจากนี้พบว่าการนำภาษาบาลีและสันสกฤตมาใช้ในการตั้งชื่อน่ามากขึ้น

3. ความหมายและคำนิยมที่สะท้อนจากชื่อคนไทย แบ่งตามสมัยได้ดังนี้

3.1 สมัยสุโขทัย (พ.ศ. 1900-1927) ส่วนใหญ่ชื่อคนไทยมีความหมายแสดงลำดับญาติ ต้นไม้ สัตว์ และธาตุ ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นอุดมคติในเรื่องความสัมพันธ์อันญาติ และความต้องการมีชีวิตที่มั่นคง ปลอดภัย และอบอุ่น ตัวอย่าง เช่น เอื้อย คำ

3.2 สมัยอยุธยา-ธนบุรี ชื่อส่วนใหญ่มีความหมายแสดงทั้งรูปธรรม และนามธรรม ส่วนใหญ่มีความหมายแสดง เรื่อง บุญตามคติทางพุทธศาสนา และอำนาจราชศักดิ์ ตลอดจน ความเป็นผู้มีเชื้อสาย เทพตามคติ เทวราชา ซึ่งสะท้อนให้เห็นลักษณะการปกครองแบบมูลนาย ไพร่ ตัวอย่างเช่น จำรัส ชัย

3.3 สมัยรัตนโกสินทร์ระบบสมบูรณาญาสิทธิราช (รัชการที่ 1-5) ชื่อส่วนใหญ่มีความหมายแสดงรูปธรรม กิริยาอาการ และลักษณะต่างๆ ที่เห็น และสัมผัสได้ชัดเจน เช่น ผูกขี้ม ซึ่งสะท้อนให้เห็นคตินิยม และวิถีทางการดำเนินชีวิต

3.4 สมัยประชาธิปไตยตอนต้น (พ.ศ. 2479-2486) ส่วนใหญ่มีความหมายใหม่ ที่แสดงประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในยุคประชาธิปไตย เช่น สถานที่ ตัวอย่าง เช่น บ้าน เมือง ของใช้ ตัวอย่างเช่น ตุ่ม เข็ม เพิ่มเติมจากความหมายเดิมในสมัยแรกๆ นอกจากนี้ก็เริ่มมีการนำคติตาม คัมภีร์ นามทักษาปกรณ์ ซึ่งเป็นวิธีการตั้ง โลกพยากรณ์มาใช้ในการตั้งชื่อ แต่ยังไม่นิยมมากนัก

3.5 สมัยปัจจุบัน ส่วนใหญ่อาศัยแนวความคิดในการตั้งชื่อแบบพราหมณ์ที่แสดงถึง อำนาจ ชัยชนะ เช่น ชัยยศ กิตติศักดิ์ เกียรติยศ เช่น เกียรติ กิตติ ชื่อเสียง ความเจริญ เช่น ไพโรจน์ ประเสริฐ สิริมงคลต่างๆ นิยมใช้เป็นภาษาบาลี-สันสกฤตเป็นส่วนใหญ่ และจะนิยมใช้วิธีการตั้งชื่อ ตามคัมภีร์นามทักษาปกรณ์มากที่สุด นอกจากนี้ ใช้วิธีการตั้งชื่อโดยการผสมชื่อของพ่อแม่ การเลือกใช้คำทันสมัย แปลก และคำที่มีความหมายเป็นมงคล

วนิดา เจริญสุข (2531) ได้ศึกษาเรื่อง “นามสกุลของคนไทยเชื้อสายจีน” ในประเด็น ที่สำคัญ 3 ประการ คือ หลักเกณฑ์ในการตั้งนามสกุล ความหมายของนามสกุล และค่านิยมที่สะท้อน จากความหมายของนามสกุล โดยใช้วิธีการศึกษาทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์ หรือวิธีการทางชาติพันธุ์ศาสตร์ ซึ่งเป็นการศึกษาภาษาของกลุ่มชน เพื่อให้เข้าถึงระบบความนึกคิด และค่านิยมของกลุ่มชนนั้น ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. หลักเกณฑ์ในการตั้งนามสกุลของคนไทยเชื้อสายจีน มี 2 ลักษณะ คือ ตั้งนามสกุลให้ ปรากฏเค้าของแซ่เดิม ซึ่งอาจจะมีเค้าทางเสียง หรือความหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น นามสกุล บึง ตระกูล มาจาก แซ่บึง นามสกุล ม้าทองไทย มาจาก แซ่เบ๊ (เบ๊ แปลว่า ม้า) และอีกลักษณะหนึ่ง คือ

ตั้งนามสกุลโดยไม่ปรากฏคำของแซ่เดิม เช่น นามสกุล เดชชนศักดิ์ มาจาก แซ่ตั้ง หรือวีระสกุลวงศ์ มาจาก แซ่दै เป็นต้น

2. นามสกุลของคนไทยเชื้อสายจีน จะมีความหมาย ทั้งที่เป็นความหมายทางรูปธรรม และนามธรรม และความหมายที่นิยมนำมาตั้งเป็นนามสกุล ส่วนมากมักเป็นความหมายที่แสดงถึง สิ่งที่บุคคลนั้นต้องการอยากจะมีได้แก่ ความเป็นเลิศ ความมั่งคั่งร่ำรวย ความเจริญรุ่งเรือง ความรู้ ความสามารถ รองลงมาได้แก่ อำนาจศถาบรรดาศักดิ์ ชัยชนะ ชื่อเสียง เกียรติยศ ส่วนความหมาย ที่เกี่ยวกับคุณธรรม ความประพฤติ หรือจริยธรรมที่ควรปฏิบัติมีปรากฏไม่มากนัก

3. ค่านิยมของคนไทยเชื้อสายจีนที่สะท้อนอยู่ในนามสกุล ที่พบมี 6 ประการ คือ

ค่านิยมเกี่ยวกับสิ่งที่ปรารถนาในชีวิต เช่น นามสกุล ธนบาลสมบัติ รุ่งโรจน์กุล ค่านิยมเกี่ยวกับความรู้ ความสามารถ เช่น นามสกุล วิจิตรชำนาญ เมธีเจริญวงศ์ ค่านิยมเกี่ยวกับ ความเชื่อต่างๆ เช่น นามสกุล กุศลอภิบาล เทวาพิทักษ์สิน ค่านิยมเกี่ยวกับคุณสมบัติของคน เช่น นามสกุล งามอาจสกุลรัตน์ ค่านิยมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ อาชีพที่คนกลุ่มนี้นิยมขึ้นชมนมากกว่า อาชีพอื่นๆ คือ อาชีพการค้า และธุรกิจต่างๆ เช่น นามสกุล ไวศยศิริกุล เวสสะประวิณวงศ์ และ ค่านิยมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัว เช่น นามสกุล มารดาพิทักษ์ ธีธรัตน์สกุล

เชวง จันทรเขตต์ (2542) ได้กล่าวถึงการใช้อยู่ในการตั้งชื่อห้างร้าน บริษัท ว่าปัจจุบันนี้ เมืองไทยมีชื่อห้างร้าน บริษัท การค้าต่างๆ ชื่อสินค้า ชื่อสถานที่ประกอบการเชิงการค้า ชื่อการประกอบธุรกิจ ชื่อรายการวิทยุ และโทรทัศน์ ชื่องานชุมนุมเพื่อการต่างๆ และแม้แต่ชื่อคน ก็นิยมใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ทั้งๆ ที่เป็นบริษัท ห้างร้าน สินค้า สถานที่ และงานชุมนุม ล้วนอยู่ใน เมืองไทย เจ้าของเป็นคนไทย ผลิตในเมืองไทย ผู้เข้าไปติดต่อเกี่ยวข้องกับก็ล้วนเป็นคนไทย นอกจาก จะใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษแล้ว แม้อักษรที่เขียนชื่อก็นิยมใช้อักษรภาษาอังกฤษด้วย การใช้ชื่อเป็น คำภาษาอังกฤษเช่นนี้ เป็นเพราะมีการเลียนแบบโดยเฉพาะชาวอังกฤษที่เข้ามาประกอบกิจการใน เมืองไทย มาอยู่เมืองไทยในระยะแรกๆ ต่อมามีการเอาอย่างจากสื่อมวลชน และในที่สุดกลายเป็น ความนิยมขึ้น

จากการศึกษาเกี่ยวกับการตั้งชื่อดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของภาษาที่ใช้ ในการตั้งชื่อ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางภาษาของการตั้งชื่อ ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะของคำ และการนำคำต่างๆ มาประกอบเป็นชื่อ ซึ่งจะมีลักษณะที่สัมพันธ์กับจุดประสงค์ของการตั้งชื่อ เช่น ชื่อบุคคล ชื่อบทความ ชื่อนิตยสาร และอื่นๆ ชื่อแต่ละประเภทก็จะมีโครงสร้างต่างๆ กันไป เช่น คำเดี่ยว คำประสม วลี หรืออื่นๆ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาในแต่ละสังคม และจุดประสงค์ในการสื่อสาร

2. องค์ประกอบทางความหมายในการตั้งชื่อ ซึ่งได้กล่าวไว้ในงานวิจัยหลายเรื่องดังกล่าวแล้วคือ ความหมายของชื่อบุคคลดังที่ปรากฏในผลงานของ สุภาพรณ ฌ บางช้าง และความหมายของนามสกุล ดังที่ปรากฏในงานวิจัยของ วนิตา เจริญสุข งานวิจัยดังกล่าวใช้แนวคิดในการนำชื่อมาแยกองค์ประกอบทางความหมาย เพื่อวิเคราะห์หาความหมายที่ปรากฏในชื่อแต่ละชื่อ ทำให้ทราบแนวโน้ม และความหมายของชื่อที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดบ้าง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความหมาย และค่านิยมของผู้ตั้งชื่อ ดังที่ปรากฏจากผลงานวิจัยเรื่องการใช้ภาษาในการตั้งชื่อของคนไทย ทำให้ทราบถึงความรู้สึกนึกคิดของคนไทยในสมัยต่างๆ ได้ โดยนำมาเชื่อมโยงกับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และการศึกษานามสกุลของคนไทยเชื้อสายจีน เพื่อทราบถึงค่านิยมของคนกลุ่มนี้ โดยอาศัยข้อมูลทางวัฒนธรรม ประเพณีที่เกี่ยวข้องเป็นส่วนประกอบในการอธิบายถึงค่านิยมต่างๆ ที่ปรากฏจากความหมายของชื่อที่ศึกษา

จากการทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อของไทย พบว่า มีการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษา และความหมายของชื่อบุคคล การตั้งชื่อร้านค้า แต่ยังไม่ปรากฏการศึกษาในเรื่องชื่อเรือหลวง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาในเรื่องดังกล่าว เนื่องจากเรือหลวงเป็นพาหนะที่สำคัญยิ่งในการสู้รบเคียงบ่าเคียงไหล่กับทหารเรือ เรือหลวง และราชนาวีไทย มีคุณูปการกับปวงชนชาวไทยเป็นอย่างสูง ชื่อเรือหลวงเป็นชื่อพระราชทานจากองค์พระมหากษัตริย์เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้เหล่าทหารเรือมีกำลังใจในการปกป้องน่านน้ำไทย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจลักษณะภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงด้านการสร้างคำ ที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง และความหมายของชื่อเรือหลวง ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สํารวจเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการศึกษาเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตั้งชื่อ
2. เก็บรวบรวมข้อมูลชื่อเรือหลวงจากเว็บไซต์ www.navy.mi.th และเอกสารประกอบ การสอน ของ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด โดยแยกประเภทของเรือหลวงในแต่ละสมัย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9
3. วิเคราะห์ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในด้านต่อไปนี้
 - 3.1 ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงด้านการสร้างคำ
 - 3.1.1 ลักษณะภาษาด้านจำนวนพยางค์
 - 3.1.2 ลักษณะภาษาด้านชนิดของคำ
 - 3.2 ด้านที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง
 - 3.3 ด้านความหมายของชื่อเรือหลวง
4. นำความหมายที่ได้มาจัดหมวดหมู่และหาค่าความถี่แบบร้อยละ
5. เสนอผลการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ดังนี้

1. ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงด้านการสร้างคำ

1.1 ลักษณะภาษาด้านจำนวนพยางค์

ผู้วิจัยศึกษาชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-9 ที่ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์ www.navy.mi.th ของกองทัพเรือ และเอกสารการสอนของ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด จำนวน 186 ชื่อ ซึ่งผู้วิจัยนับจำนวนพยางค์จากชื่อเหล่านั้น โดยนับจำนวนพยางค์จากการออกเสียงชื่อเรือหลวง ที่ถูกต้อง โดยการสอบถามและสัมภาษณ์ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด และเรือโทราเชิด สันป่าแก้ว เช่น เรือเขจรชลคติ อ่านว่า เข-จอน-ชน-คะ-ดี มีจำนวนพยางค์ 5 พยางค์ และไม่นับคำว่า “เรือ” หรือ “เรือหลวง”

1.2 ลักษณะภาษาด้านชนิดของคำ

ผู้วิจัยศึกษาเกณฑ์ด้านชนิดของคำ ของพระยาอุปกิตศิลปสาร และ คำชัย ทองหล่อ ซึ่งชนิดของคำ ที่พบในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ คำมูล คำประสม คำสมาส คำสนธิ และคำทับศัพท์ ซึ่งผู้วิจัยศึกษาลักษณะภาษาด้านชนิดของคำ โดยแยกเป็นแต่ละสมัยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

2. ด้านที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง

นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยการเปิดพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 และพจนานุกรมบาลี-สันสกฤต-ไทย-อังกฤษ สำนักพิมพ์แพรวพิทยา พจนานุกรมออนไลน์ และ บางคำที่ไม่พบความหมายในพจนานุกรมก็ค้นคว้าใน www.google.com แล้วนำข้อมูลที่ได้มาเพื่อ จัดหมวดหมู่ว่าชื่อเรือหลวงแต่ละชื่อนั้นเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาใด โดยการแยกเป็นคำ เช่น ปราบปรบักษ์ แยกเป็น ปราบ (มาจากภาษาสันสกฤต)+ ปรบักษ์ (มาจากภาษาสันสกฤต) เรือหลวง ปราบปรบักษ์ มีที่มาจากภาษาเดียว คือ ภาษาสันสกฤต และฤทธิแรงสร แยกเป็น ฤทธิ (ส.) + แรง (ท.) + สร (ส.) เรือฤทธิแรงสรมีที่มาจาก 2 ภาษา คือ ภาษาสันสกฤต+ภาษาไทย

จากการศึกษาชื่อเรือหลวงไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 ผู้วิจัยสามารถจัดหมวดหมู่ที่มาของภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวง ดังเกณฑ์ต่อไปนี้

2.1 มีที่มาจากภาษาเดียว

- 2.1.1 ภาษาไทย
- 2.1.2 ภาษาบาลี
- 2.1.3 ภาษาสันสกฤต
- 2.1.4 ภาษาบาลี/สันสกฤต
- 2.1.5 ภาษาเขมร
- 2.1.6 คำทับศัพท์ (ภาษาอังกฤษ)
- 2.1.7 ภาษาชวา-มลายู
- 2.1.8 ภาษาซอง

2.2 มีที่มาจาก 2 ภาษา

- 2.2.1 ภาษาไทย+ภาษาบาลี
- 2.2.2 ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต
- 2.2.3 ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต
- 2.2.4 ภาษาเขมร+ภาษาไทย
- 2.2.5 ภาษาเขมร+ภาษาบาลี
- 2.2.6 ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต
- 2.2.7 ภาษาเขมร+ภาษาบาลี/สันสกฤต
- 2.2.8 ภาษาบาลี+ ภาษาบาลี/สันสกฤต
- 2.2.9 ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาสันสกฤต
- 2.2.10 ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี
- 2.2.11 ภาษาสันสกฤต+ภาษาโบราณ
- 2.2.12 ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต

2.3 มีที่มาจาก 3 ภาษา

2.3.1 ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี

2.3.2 ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต

2.3.3 ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต

2.3.4 ภาษาตะเลง+ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต

2.4 มีที่มาจาก 4 ภาษา

ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต

3. ด้านความหมายของชื่อเรือหลวง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-9 ที่ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์ www.navy.mi.th ของกองทัพเรือ และเอกสารการสอนของ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด จำนวน 186 ชื่อ ซึ่งผู้วิจัยศึกษาความหมายโดยศึกษาทุกคำที่ปรากฏในชื่อ ซึ่งผู้วิจัยหาความหมายโดยการเปิดพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 พจนานุกรมบาลี-สันสกฤต-ไทย-อังกฤษ สำนักพิมพ์แพรวพิทยา และ www.google.com โดยแยกศึกษาในแต่ละสมัยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 และผู้วิจัยสามารถจัดหมวดหมู่ความหมายที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทย ดังเกณฑ์ต่อไปนี้

- 3.1 ความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่
- 3.2 ความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา
- 3.3 ความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์
- 3.4 ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศ
- 3.5 ความหมายเกี่ยวกับน้ำ
- 3.6 ความหมายเกี่ยวกับความเร็ว
- 3.7 ความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี
- 3.8 ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่
- 3.9 ความหมายอื่นๆ

การแสดงผลการวิจัย

หลังจากที่วิเคราะห์ข้อมูลและจัดหมวดหมู่ตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วได้แสดงผลการวิจัย โดยนำเสนอแบบพรรณนาวิเคราะห์ โดยมีการหาค่าความถี่ของชื่อเรือหลวง โดยนำค่าสถิติแบบ ร้อยละของ อัจฉริย์ จันทรลักษณ์ (2538: 34) ในรูปของตารางร้อยละมาประกอบในการรายงาน ผลการวิจัยเพื่อให้เห็นตัวเลขชัดเจน โดยค่าร้อยละหาได้จากสูตร

ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงด้านการสร้างคำ

1. ลักษณะภาษาด้านจำนวนพยางค์

$$P = \frac{n \times 100}{N}$$

แทนค่า	P	=	ค่าร้อยละของลักษณะภาษาด้านจำนวนพยางค์
	n	=	จำนวนความถี่ของจำนวนพยางค์ที่พบ
	N	=	จำนวนชื่อเรือหลวงทั้งหมด

2. ลักษณะภาษาด้านชนิดของคำ

$$P = \frac{n \times 100}{N}$$

แทนค่า	P	=	ค่าร้อยละของลักษณะภาษาด้านชนิดของคำ
	n	=	จำนวนความถี่ของชนิดของคำที่พบ
	N	=	จำนวนชื่อเรือหลวงทั้งหมด

3. ด้านที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง

$$P = \frac{n \times 100}{N}$$

แทนค่า	P	=	ค่าร้อยละของลักษณะภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวง
	n	=	จำนวนความถี่ของที่มาภาษาที่พบ
	N	=	จำนวนชื่อเรือหลวงทั้งหมด

4. ด้านความหมายของชื่อเรือหลวง

$$P = \frac{n \times 100}{N}$$

แทนค่า	P	=	ค่าร้อยละด้านความหมาย
	n	=	จำนวนความถี่ของความหมายที่พบ
	N	=	จำนวนชื่อเรือรบทั้งหมด

กลุ่มประชากรประเภทของเรือหลวงไทย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาประเภทของเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จากเว็บไซต์ www.navy.mi.th ของกองทัพเรือ และจากเอกสารประกอบการสอนของ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด จำนวน 186 ชื่อ โดยแบ่งประเภทของเรือหลวงไทย แยกเป็นสมัยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ประเภทเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4)

ประเภทเรือ	จำนวน	ตัวอย่างชื่อเรือ
เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	13	เรือสยามอรสมพล, เรือมณีเมขลา, เรือเสพย์สหาย ไมตรี, เรืออาสาศิริส, เรือเสนินทรประดิษฐ์, เรือฤทธิแรงศร, เรือเทवासुरาราม, เรือภารประภา, เรือขัติโยปนาภา, เรือเขจรชลคติ, เรือประพาศ อุดมสยาม, เรือเวคาภิจร, เรืออรรคราชวรเดช
เรือรบ (ตัวเรือไม้)	3	เรือมหาพิไชยเทพ, เรือศรีอยุธยาเดช, เรือรานุภไพรี

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ประเภทเรือ	จำนวน	ตัวอย่างชื่อเรือ
เรือรบชนิดกันโบต (ตัวเรือไม้)	2	เรือศักดิ์สิทธิ์ราชูธ, เรือสงครามครรชิต
เรือรบแบบสทูนเนอร์ (ตัวเรือไม้)	1	เรือขยสอโยชนียา
เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้ แต่โครงเหล็ก)	1	เรืออรรครเรศรัตนศาสน์
รวม	20	

จากตารางที่ 1 ประเภทของเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 4 ประเภทเรือหลวงที่พบมากที่สุด คือ เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้) พบจำนวน 13 ลำได้แก่ 1. เรือสยามอรสมพล 2. เรือมณีเมขลา 3. เรือเสพย์ สหายไมตรี 4. เรืออาสาตรีส 5. เรือเสนินทรประดิษฐ์ 6. เรือฤทธิแรงศร 7. เรือเทवासुरาราม 8. เรือ ภารประภา 9. เรือขัตติโยปนภา 10. เรือเขจรชลคติ 11. เรือประพาสดมสยาม 12. เรือเวคาจิร 13. เรืออรรคราชรเดช ประเภทเรือหลวงที่พบมากเป็นอันดับสอง คือ เรือรบ (ตัวเรือไม้) พบจำนวน 3 ลำได้แก่ 1. เรือมหาพิชัยเทพ 2. เรือศรีอยุธยาเดช 3. เรือรานรุกไฟรี และพบมากเป็น อันดับสาม คือ เรือรบชนิดกันโบต (ตัวเรือไม้) พบจำนวน 2 ลำได้แก่ 1. เรือศักดิ์สิทธิ์ราชูธ 2. เรือ สงครามครรชิต

จากประเภทเรือในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่พบมากที่สุด 3 อันดับคือ เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้) เรือรบ (ตัวเรือไม้) และเรือรบชนิดกันโบต (ตัวเรือไม้) จะสังเกตได้ว่าเรือทุกประเภทตัวเรือทำมาจากไม้ เนื่องจากในสมัยรัชกาลที่ 4 ป่าไม้มีความอุดมสมบูรณ์ มีต้นไม้ใหญ่ที่สามารถนำมาขุดเป็นเรือ ได้เป็นจำนวนมาก การสร้างเรือจึงใช้ไม้เป็นวัสดุสำคัญ

ตารางที่ 2 ประเภทเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5)

ประเภทเรือ	จำนวน	ตัวอย่างชื่อเรือ
เรือกลไฟ	6	เรือเทียมลม, เรือปานมารุต, เรือกมุทธมาลา, เรือบุษบาบานกลับ, เรือภิรมย์เรีวจร, เรือภมรแมนจักร
เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	3	เรือวรารัตนพิไชย, เรืออุบลบุรทิศ, เรือโรชิงชัน
เรือปืน (ตัวเรือเหล็ก)	3	เรือพาลีรังทวีป, เรือสุกรีพลรองเมือง, เรือมกุฎราชกุมาร
เรือรบ(ตัวเรือเหล็ก)	2	เรือพิทยัมรณยุทธ, เรือมูรธาวิไลยสวัสดิ์
เรือรบชนิดกันโบต แบบเรือป้อม(ตัวเรือไม้)	2	เรือหาญหักศัตรู, เรือต่อสู้ไพรี
เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้)	2	เรืออุทัยราชกิจ, เรือเทวาสุราราม
เรือช่วยรบ(ตัวเรือไม้ โครงเหล็ก)	2	เรือสถิตยราชการ, เรือปราบปรบภัย
เรือยอร์ท (ตัวเรือเหล็ก)	2	เรือไมคา, เรือเกลดิส
เรือรบ (ตัวเรือไม้)	1	เรือนฤเบนทร์บุรี
เรือปืนเล็ก (ตัวเรือเหล็ก)	1	เรือสุริยมณฑล
เรือลำเลียง	1	เรือจำเริญ
เรือลาดตระเวน (ตัวเรือเหล็ก)	1	เรือพระที่นั่งมหาจักรี
เรือบรรทุกน้ำ (ตัวเรือเหล็ก)	1	เรือบรรจจุชลธร
เรือพิฆาตคอร์ปโด (ตัวเรือเหล็ก)	1	เรือเสื่อทยานชล
เรือพระที่นั่ง	1	เรือบางกอก
เรือรบแบบบารัก 3 เสา (ตัวเรือไม้)	1	เรือสยามมกุฎไชยสิทธิ์
เรือสแกนเนอร์ยอร์ช (เป็นเรือพระที่นั่ง)	1	เรือเวสาลี
เรือราชการ (ตัวเรือไม้แบบเรือยอร์ช)	1	เรืออะโปโล
เรือขนส่ง (ตัวเรือไม้)	1	เรือพิลลา
รวม	33	

จากตารางที่ 2 ประเภทเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 5 ประเภทเรือหลวงที่พบมากที่สุด คือ เรือกลไฟ พบจำนวน 6 ลำ ได้แก่ 1. เรือเทียมลม 2. เรือปามารุต 3. เรือกมุทมาลา 4. เรือบุษบา บานกลับ 5. เรือภิมย์เร็วจร 6. เรืออมรแมนจักร ประเภทเรือหลวงที่พบมากเป็นอันดับสอง คือ เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้) และเรือปิ่น (ตัวเรือเหล็ก) พบจำนวน 3 ลำ เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้) ได้แก่ 1. เรือวรารัตนพิไชย 2. เรืออุบลบุรทิศ 3. เรือไรซิงซัน (RISING SUN) เรือปิ่น (ตัวเรือเหล็ก) ได้แก่ 1. เรือพาลีรังทวีป 2. เรือสุครีพครองเมือง 3. เรือมกุฎราชกุมาร

จากประเภทเรือในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่พบมากที่สุด 3 อันดับ คือ เรือกลไฟ เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้) และเรือปิ่น (ตัวเรือเหล็ก) จะเห็นได้ว่าในสมัยรัชกาลที่ 5 วัสดุที่สร้างเรือพบทั้งไม้เหมือนรัชกาลที่ 4 คือ เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้) และเหล็ก คือ เรือกลไฟ และเรือปิ่น (ตัวเรือเหล็ก) การที่ประเทศเริ่มมีการใช้เหล็กเป็นวัสดุในการสร้างเรือ เนื่องจากการติดต่อกับประเทศมหาอำนาจทางตะวันตก โดยการทำสนธิสัญญากับประเทศต่างๆ เหล่านั้น ซึ่งเป็นผลดีต่อประเทศไทยทำให้เศรษฐกิจการค้าเจริญก้าวหน้า และทำให้เรารับวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ ทำให้เรือหลวงจึงทำด้วยเหล็ก

ตารางที่ 3 ประเภทเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6)

ประเภทเรือ	จำนวน	ตัวอย่างชื่อเรือ
เรือสินค้า	14	เรือเล่นสมุทร, เรือเยี่ยมสมุทร, เรือเดินสมุทร, เรือเด่นสมุทร, เรือผ่านสมุทร, เรือศรีสมุทร, เรือปิ่นสมุทร, เรือทองสมุทร, เรือแก้วสมุทร, ร.ล.หาญทะเล, ร.ล.เจนทะเล, ร.ล.ทนทะเล, ร.ล.ลิ่วทะเล, ร.ล.กล้าทะเล
เรือรบในแม่น้ำ	3	เรือพระที่นั่งประจำทวีป, เรือนรสิงห์, เรือบำรุงศาสนา
เรือลากจูง	2	ร.ล.ผีเสื้อน้ำ, ร.ล.พรายน้ำ
เรือพิฆาต	2	ร.ล.พระร่วง, ร.ล.เสือคำณสินธุ์
เรือช่วยรบ	1	ร.ล.เขจรชลธิ
เรือยอร์ท	1	ร.ล.พระที่นั่งมหาจักรี
เรือสลุป	1	ร.ล.เจ้าพระยา
รวม	24	

จากตารางที่ 3 ประเภทเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 6 ประเภทเรือหลวงที่พบมากที่สุด คือ เรือสินค้า พบจำนวน 14 ลำได้แก่ 1. เรือแล่นสมุทร 2. เรือเยี่ยมสมุทร 3. เรือเดินสมุทร 4. เรือเดินสมุทร 5. เรือผ่านสมุทร 6. เรือศรีสมุทร 7. เรือปืนสมุทร 8. เรือท้องสมุทร 9. เรือแก้วสมุทร 10. ร.ล.หาญทะเล 11. ร.ล.เจนทะเล 12. ร.ล.ทนทะเล 13. ร.ล.ลี้ทะเล 14. ร.ล.กล้าทะเล ประเภทเรือหลวงที่พบมากเป็นอันดับสอง คือ เรือรบในแม่น้ำ พบจำนวน 3 ลำได้แก่ 1. เรือพระที่นั่งประจำทวีป 2. เรือรสิงห์ 3. เรือบำรุงศาสนา ประเภทเรือหลวงที่พบมากเป็นอันดับสาม คือ เรือลากจูง และเรือพิฆาต พบจำนวน 2 ลำได้แก่ เรือลากจูงได้แก่ 1. ร.ล.ผีเสื้อน้ำ 2. ร.ล.พรายน้ำ เรือพิฆาตได้แก่ 1. ร.ล.พระร่วง 2. ร.ล.เสือคำรณสินธุ์

จากการศึกษาประวัติของเรือหลวงในสมัยรัชกาลที่ 6 ผู้วิจัยพบว่าเรือหลวงส่วนใหญ่ในสมัยนี้ ราชนาวิกโยธินได้ยืมมาจากประเทศเยอรมัน เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 และนำมาเปลี่ยนชื่อ เช่น เรือท้องสมุทร (THONG SAMUD) เดิมเป็นเรือสินค้าของเยอรมัน ราชนาวิกโยธินได้ยืมมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1 และ เปลี่ยนชื่อเป็นท้องสมุทร พุทธศักราช 2462-2463 ขึ้นทะเบียนเป็นของฝรั่งเศส เรือเยี่ยมสมุทร (YIAM SAMUD) เรือลำนี้สร้างเมื่อพุทธศักราช 2447 เดิมเป็นเรือสินค้าของเยอรมัน ชื่อ TRAUTENFELS ราชนาวิกโยธินได้ยืมมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1 และเปลี่ยนชื่อเป็นเยี่ยมสมุทร ต่อมาอับปางที่เกาะตุงซา (หมู่เกาะพาราเซลส์) เมื่อ 3 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2460

จากผลของสงครามโลกครั้งที่ 1 สัมพันธมิตรเป็นฝ่ายชนะ ทำให้ประเทศไทยมีเรือที่ได้จากการยืมมาจากเยอรมันซึ่งเป็นฝ่ายพ่ายแพ้สงคราม จึงทำให้เรามีเรือสินค้าใช้ในการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 4 ประเภทเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7)

ประเภทเรือ	จำนวน	ตัวอย่างชื่อเรือ
เรือปืนเบา	2	ร.ล.รัตนโกสินทร์, ร.ล.สุโขทัย
เรือลากจูง (ตัวเรือไม้)	1	ร.ล.พระชม
เรือลำเลียง	1	ร.ล.เกล็ดแก้ว
เรือยามฝั่ง (ตัวเรือไม้)	1	ร.ล.ศรสุวรรณ
เรือช่วยรบ	1	ร.ล.สุริยะ
รวม	6	

จากตารางที่ 4 ประเภทเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 7 ปรากฏชื่อเรือหลวงทั้งสิ้นจำนวน 6 ชื่อ ประเภทเรือหลวงที่พบมากที่สุด คือ เรือปืนเบา พบจำนวน 2 ลำ ได้แก่ 1. ร.ล.รัตนโกสินทร์ 2. ร.ล.สุโขทัย และประเภทเรือหลวงที่พบมากเป็นอันดับต่อมา พบทั้งสิ้น 4 ประเภท คือ เรือลากจูง (ตัวเรือไม้) เรือลำเลียง เรือยามฝั่ง (ตัวเรือไม้) เรือช่วยรบ ได้แก่ เรือลากจูง (ตัวเรือไม้) ได้แก่ ร.ล.พระยม เรือลำเลียง ได้แก่ ร.ล.เกล็ดแก้ว เรือยามฝั่ง (ตัวเรือไม้) ได้แก่ ร.ล.ศรสุวรรณ เรือช่วยรบ ได้แก่ ร.ล.สุริยะ

จากการศึกษาเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 7 พบว่า จำนวนเรือหลวงมีจำนวนน้อย เนื่องจากสมัยรัชกาลที่ 7 บ้านเมืองไม่สงบสุข เกิดภาวะวุ่นวายทางการเมือง เป็นช่วงการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เป็นระบอบประชาธิปไตย และพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสละราชสมบัติ เมื่อเดือนมีนาคม 2477

ตารางที่ 5 ประเภทเรือหลวงสมัยพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล (รัชกาลที่ 8)

ประเภทเรือ	จำนวน	ตัวอย่างชื่อเรือ
เรือตอร์ปิโดใหญ่	6	ร.ล.ภูเก็ต, ร.ล.ปัตตานี, ร.ล.ระยอง, ร.ล.ชลบุรี, ร.ล.สงขลา, ร.ล.ชุมพร
เรือดำน้ำ	4	ร.ล.มัจฉาณุ, ร.ล.วิรุณ, ร.ล.สินสมุทร, ร.ล.พลาญชุมพล
เรือตรวจการณ์ประมง	4	ร.ล.ตระเวนวาริ, ร.ล.สารสินธุ, ร.ล.เทียวอุทก, ร.ล.ตระเวนนาวิ
เรือตอร์ปิโดเล็ก	3	ร.ล.คลองใหญ่, ร.ล.ตากใบ, ร.ล.กันตัง
เรือลำเลียง	2	ร.ล.สีช้าง, ร.ล.พงัน
เรื่อน้ำมัน	2	ร.ล.ปรัง, ร.ล.สมุย
เรือลาดตระเวนเบา	2	ร.ล.ตากสิน, ร.ล.นเรศวร
เรือสลุป	2	ร.ล.ทำจัน, ร.ล.แม่กลอง
เรือวางทุ่นระเบิด	2	ร.ล.บางระจัน, ร.ล.หนองสาหร่าย
เรือปืนหนัก	2	ร.ล.ธนบุรี, ร.ล.ศรีอยุธยา
เรือลำเลียงช่วยรบ	1	ร.ล.จุฬา
รวม	30	

ตารางที่ 5 ประเภทเรือหลวงสมัยรัชกาลที่ 8 ประเภทเรือหลวงที่พบมากที่สุด คือ เรือตอร์ปิโดใหญ่ พบจำนวน 6 ลำได้แก่ 1. ร.ล.ภูเก็ต 2. ร.ล.ปัตตานี 3. ร.ล.ระยอง 4. ร.ล.ชลบุรี 5. ร.ล.สงขลา 6. ร.ล.ชุมพร ประเภทเรือหลวงที่พบมากเป็นอันดับสอง คือ เรือดำน้ำ และเรือตรวจการณ์ประมง พบจำนวน 4 ลำ เรือดำน้ำได้แก่ 1. ร.ล.มัจฉาณุ 2. ร.ล.วิรุณ 3. ร.ล.สินสมุทร 4. ร.ล.พลายชุมพล และเรือตรวจการณ์ประมงได้แก่ 1. ร.ล.ตระเวนวาริ 2. ร.ล.สารสินธุ 3. ร.ล.เทียวอุทก 4. ร.ล.ตระเวนนาวิ

จากตารางผู้วิจัยสังเกตได้ว่า เรือดำน้ำพบในสมัยรัชกาลที่ 8 เพียงสมัยเดียวเท่านั้น เนื่องจากกองทัพเรือไทย มีเรือดำน้ำเพียง 4 ลำได้แก่ 1. ร.ล.มัจฉาณุ ลำที่สอง 2. ร.ล.วิรุณ 3. ร.ล.สินสมุทร และ 4. ร.ล.พลายชุมพล ซึ่งเรือเหล่านี้ขึ้นระวางประจำการและได้ปฏิบัติการกิจที่สำคัญ คือ เมื่อเกิดกรณีพิพาทอินโดจีนฝรั่งเศส หลังจากที่ ร.ล.ชนบุรี และเรือตอร์ปิโดถูกเรือรบฝรั่งเศสยิงจมแล้ว เรือดำน้ำ 4 ลำได้ลาดตระเวนเป็นแถวอยู่หน้าบริเวณฐานทัพเรือของอินโดจีนฝรั่งเศส ใช้เวลาอยู่น้ำทั้งสิ้นลำละ 12 ชั่วโมงขึ้นไป นับเป็นการดำน้ำที่นานที่สุดตั้งแต่เริ่มมีหมวดเรือดำน้ำเป็นต้นมา

ตารางที่ 6 ประเภทเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช (รัชกาลที่ 9)

ประเภทเรือ	จำนวน	ตัวอย่างชื่อเรือ
เรือระบายพลขนาดใหญ่	9	ร.ล.อาดัง, ร.ล.ราวี, ร.ล.เกตรา, ร.ล.ตะลึง, ร.ล.ทองแก้ว, ร.ล.ทองหลาง, ร.ล.มันนอก, ร.ล.มันกลาง, ร.ล.มันใน
เรือฟรีเกต	9	ร.ล.คีรีรัฐ, ร.ล.สายบุรี, ร.ล.เจ้าพระยา, ร.ล.บางปะกง, ร.ล.พุทธเลิศหล้านภาลัย, ร.ล.มกุฎราชกุมาร, ร.ล.ปิ่นเกล้า, ร.ล.ตาปี, ร.ล.พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก
เรือตรวจการณ์ ปราบเรือดำน้ำ	7	ร.ล.สารสินธุ, ร.ล.ทยานชล, ร.ล.คำรณสินธุ, ร.ล.พาลี, ร.ล.สุครีพ, ร.ล.ลือลม, ร.ล.ล่องลม
เรือตรวจการณ์ (ปืน)	6	ร.ล.หัวหิน, ร.ล.แกลง, ร.ล.ศรีราชา, ร.ล.เทพา, ร.ล.ท้ายเหมือง, ร.ล.ภูเก็ต

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ประเภทเรือ	จำนวน	ตัวอย่างชื่อเรือ
เรือสำรวจขนาดใหญ่	6	ร.ล.ศุภร์, ร.ล.อ่างทอง, ร.ล.ช้าง, ร.ล.คันตา, ร.ล.พระทอง, ร.ล.สุรินทร์
เรือกวาดพ่นระเบิดไกลฝั่ง	5	ร.ล.โพสามต้น, ร.ล.ลาดหญ้า, ร.ล.บางแก้ว, ร.ล.ท่าดินแดง, ร.ล.ดอนเจดีย์
เรื่อน้ำมัน เรือบรรทุกน้ำมัน	4	ร.ล.มาตรา, ร.ล.จุฬา, ร.ล.เปริด, ร.ล.เสม็ด
เรือยกพลขนาดกลาง	3	ร.ล.ภูค, ร.ล.ไผ่, ร.ล.คราม
เรือเร็วโจมตี(อาวุธนำวิถี)	3	ร.ล.ปราบปรบภัย, ร.ล.หาญหักศัตรู, ร.ล.สุโขทัย
เรือเร็วโจมตี (ปืน)	3	ร.ล.ราชฤทธิ์, ร.ล.วิทยาคม, ร.ล.อุดมเดช,
เรือลากจูง	3	ร.ล.แสด, ร.ล.กลิ้งบาดาล, ร.ล.มารวิชัย
เรือลำเลียง	3	ร.ล.เกียรตินาถ, ร.ล.รัง, ร.ล.แสนสาร
เรือคอร์เวต	2	ร.ล.รัตนโกสินทร์, ร.ล.สุโขทัย
เรื่อน้ำ	2	ร.ล.จวง, ร.ล.จิก
เรือยกพลขนาดเล็ก	2	ร.ล.ปราบ, ร.ล. สัตกุด
เรือบรรทุกเฮลิคอปเตอร์	1	ร.ล.จักรีนฤเบศร
เรือส่งกำลังบำรุงขนาดใหญ่	1	ร.ล.สิมิลัน
เรือสำรวจ	1	ร.ล.จันทร์
เรือทำเครื่องหมายทางเรือ	1	ร.ล.สุริยะ
เรือพี่เลี้ยงหมู่เรือ	1	ร.ล.รางเกวียน
เรือสนับสนุนการยกพล	1	ร.ล.นาคา
รวม	73	

ตารางที่ 6 ประเภทเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 9 ประเภทเรือหลวงที่พบมากที่สุด คือ เรือระบายพลขนาดใหญ่ และเรือฟริเกต พบจำนวน 9 ลำ เรือระบายพลขนาดใหญ่ ได้แก่ 1. ร.ล.อาดัง 2. ร.ล.ราวี 3. ร.ล.เกตรา 4. ร.ล.ตะลิ่ง 5. ร.ล.ทองแก้ว 6. ร.ล.ทองหลาง 7. ร.ล.มันนอก 8. ร.ล.มันกลาง 9. ร.ล.มันใน และเรือฟริเกต ได้แก่ 1. ร.ล.ศิริรัฐ 2. ร.ล.สายบุรี

3. ร.ล.เจ้าพระยา 4. ร.ล.บางปะกง 5. ร.ล.พุทธเลิศหล้านภาลัย 6. ร.ล.มกุฎราชกุมาร
7. ร.ล.ปิ่นเกล้า 8. ร.ล.ตาปี 9. ร.ล.พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก

ประเภทเรือหลวงที่พบมากอันดับสอง คือ เรือตรวจการณ์ปราบเรือดำน้ำ พบจำนวน 7 ลำ ได้แก่ 1. ร.ล.สารสินธุ 2. ร.ล.ทยานชล 3. ร.ล.รณสินธุ 4. ร.ล.พาลี 5. ร.ล.สุกรีพ 6. ร.ล.ลิ่วลม
7. ร.ล.ล่องลม

ประเภทเรือหลวงที่พบมากเป็นอันดับสาม คือ เรือตรวจการณ์ (ปืน) และเรือสำรวจขนาดใหญ่ พบจำนวน 6 ลำ ได้แก่ เรือตรวจการณ์ (ปืน) ได้แก่ 1. ร.ล.หัวหิน 2. ร.ล.แกลง 3. ร.ล.ศรีราชา
4. ร.ล.เทพา 5. ร.ล.ท้ายเหมือง 6. ร.ล.ภูเก็ต และเรือสำรวจขนาดใหญ่ ได้แก่ 1. ร.ล.สุกร
2. ร.ล.อ่างทอง 3. ร.ล.ช้าง 4. ร.ล.ลันตา 5. ร.ล.พระทอง 6. ร.ล.สุรินทร์

จากตารางผู้วิจัยสังเกตได้ว่า จำนวนเรือหลวง สมัยรัชกาลที่ 9 มีจำนวนมาก คือ 73 ลำ และประเภทเรือหลวงที่พบมากที่สุด คือ เรือระบายพลขนาดใหญ่ และเรือฟรีเกต เรือระบายพลขนาดใหญ่ ซึ่งจัดอยู่ในประเภทเรือยกพลขึ้นบก เช่น ร.ล.อาดัง, ร.ล.ราวี, ร.ล.เกตรา, ร.ล.ตะลิงบง, ร.ล.ทองแก้ว, ร.ล.ทองหลาง, ร.ล.มันนอก, ร.ล.มันกลาง, ร.ล.มันใน ซึ่งตรงกับเกณฑ์การตั้งชื่อเรือ ข้อ 7 เรือยกพลขึ้นบก เรือส่งกำลังบำรุง เรือน้ำมัน เรือน้ำ เรือลำเลียง และเรือลากจูง ตั้งตามชื่อเกาะ ส่วนเรือฟรีเกต เช่น ร.ล.ศิริรัฐ, ร.ล.สายบุรี, ร.ล.เจ้าพระยา, ร.ล.บางปะกง, ร.ล.พุทธเลิศหล้านภาลัย, ร.ล.มกุฎราชกุมาร, ร.ล.ปิ่นเกล้า, ร.ล.ตาปี, ร.ล.พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก นั้น ตามเกณฑ์การตั้งชื่อเรือ ข้อ 2 เรือฟรีเกต ตั้งตามชื่อแม่น้ำสายสำคัญ แต่จากตัวอย่างจะพบว่ามีชื่อเรือฟรีเกต จำนวน 4 ลำ ได้แก่ ร.ล. พุทธเลิศหล้านภาลัย, ร.ล.มกุฎราชกุมาร, ร.ล.ปิ่นเกล้า, ร.ล.พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ไม่ใช่ชื่อแม่น้ำสายสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าการตั้งชื่อเรือฟรีเกต หากไม่ได้ตั้งตามชื่อแม่น้ำสายสำคัญ ก็จะตั้งตามพระนามของพระมหากษัตริย์เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติ และเป็นขวัญและกำลังใจให้เหล่าทหารเรือมีกำลังใจสู้รบปกป้องน่านน้ำไทยต่อไป

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบประเภทของเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จำนวน 186 ชื่อ

สมัย	พยางค์	สมัยรัชกาลที่ 4		สมัยรัชกาลที่ 5		สมัยรัชกาลที่ 6		สมัยรัชกาลที่ 7		สมัยรัชกาลที่ 8		สมัยรัชกาลที่ 9		รวมทั้งหมด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรือขอร์ท (ตัวเรือไม้)		13	6.99	3	1.61	-	-	-	-	-	-	-	-	16	8.60
เรือรบ (ตัวเรือไม้)		3	1.61	1	0.54	-	-	-	-	-	-	-	-	4	2.15
เรือรบชนิดกันโบด (ตัวเรือไม้)		2	1.08	2	1.08	-	-	-	-	-	-	-	-	4	2.15
เรือรบแบบสกุณเนอร์ (ตัวเรือไม้)		1	0.54	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54
เรือขอร์ท (ตัวเรือไม้โครงเหล็ก)		1	0.54	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54
เรือกลไฟ		-	-	6	3.23	-	-	-	-	-	-	-	-	6	3.23
เรือรบ(ตัวเรือเหล็ก)		-	-	2	1.08	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.08
เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้)		-	-	2	1.08	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.08
เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้ โครงเหล็ก)		-	-	2	1.08	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.08
เรือปืน (ตัวเรือเหล็ก)		-	-	3	1.61	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1.61
เรือขอร์ท (ตัวเรือเหล็ก)		-	-	2	1.08	1	0.54	-	-	-	-	-	-	3	1.61
เรือปืนเล็ก (ตัวเรือเหล็ก)		-	-	1	0.54	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54
เรือลำเลียง		-	-	1	0.54	-	-	-	-	2	1.08	3	1.61	6	3.23
เรือลาดตระเวน (ตัวเรือเหล็ก)		-	-	1	0.54	-	-	1	0.54	-	-	-	-	2	1.08
เรือบรรทุกน้ำ (ตัวเรือเหล็ก)		-	-	1	0.54	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54
เรือพิฆาตตอร์ปิโด (ตัวเรือเหล็ก)		-	-	1	0.54	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สมัย	สมัยรัชกาลที่ 4		สมัยรัชกาลที่ 5		สมัยรัชกาลที่ 6		สมัยรัชกาลที่ 7		สมัยรัชกาลที่ 8		สมัยรัชกาลที่ 9		รวมทั้งหมด		
	พยางค์	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรือพระที่นั่ง	-	-	1	0.54	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54
เรือรบแบบบารัก 3 เสา(ตัวเรือไม้)	-	-	1	0.54	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54
เรือสกุณเนอรัยซ์ท (เรือพระที่นั่ง)	-	-	1	0.54	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54
เรือราชการ (ตัวเรือไม้เรือยอซ์ท)	-	-	1	0.54	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54
เรือขนส่ง (ตัวเรือไม้)	-	-	1	0.54	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54
เรือสินค้า	-	-	-	-	14	7.53	-	-	-	-	-	-	-	14	7.53
เรือรบในแม่น้ำ	-	-	-	-	3	1.61	-	-	-	-	-	-	-	3	1.61
เรือลากจูง	-	-	-	-	2	1.08	1	0.54	-	-	3	-	6	3.23	
เรือช่วยรบ	-	-	-	-	1	0.54	1	0.54	-	-	-	-	2	1.08	
เรือพิฆาต	-	-	-	-	2	1.08	-	-	-	-	-	-	2	1.08	
เรือสลุป	-	-	-	-	1	0.54	-	-	2	1.08	-	-	3	1.61	
เรือปืนเบา	-	-	-	-	-	-	2	1.08	-	-	-	-	2	1.08	
เรือยามฝั่ง (ตัวเรือไม้)	-	-	-	-	-	-	1	0.54	-	-	-	-	1	0.54	
เรือตอร์ปิโดใหญ่	-	-	-	-	-	-	-	-	6	3.23	-	-	6	3.23	
เรือดำน้ำ	-	-	-	-	-	-	-	-	4	2.15	-	-	4	2.15	
เรือตรวจการณ์ประมง	-	-	-	-	-	-	-	-	4	2.15	-	-	4	2.15	

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สมัย	พยางค์	สมัยรัชกาลที่ 4		สมัยรัชกาลที่ 5		สมัยรัชกาลที่ 6		สมัยรัชกาลที่ 7		สมัยรัชกาลที่ 8		สมัยรัชกาลที่ 9		รวมทั้งหมด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรือตอร์ปิโดเล็ก		-	-	-	-	-	-	-	-	3	1.61	-	-	3	1.61
เรื่อน้ำมัน		-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.08	4	2.15	6	3.23
เรือลาดตระเวนเบา		-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.08	-	-	2	1.08
เรือวางทุ่นระเบิด		-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.08	-	-	2	1.08
เรือปืนหนัก		-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.08	-	-	2	1.08
เรือลำเลียงช่วยรบ		-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54	-	-	1	0.54
เรือระบายพลขนาดใหญ่		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	4.84	9	4.84
เรือฟรีเกต		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	4.84	9	4.84
เรือตรวจการณ์ ปราบเรือดำน้ำ		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	3.76	7	3.76
เรือตรวจการณ์ (ปืน)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	3.23	6	3.23
เรือสำรวจขนาดใหญ่		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	3.23	6	3.23
เรือกวาดทุ่นระเบิดไกลฝั่ง		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	2.69	5	2.69
เรือยกพลขนาดกลาง		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1.61	3	1.61
เรือเร็วโจมตี (อาวุธนำวิถี)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1.61	3	1.61
เรือเร็วโจมตี (ปืน)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1.61	3	1.61
เรือคอร์เวต		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.08	2	1.08

ตารางที่ 7 (ต่อ)

สมัย	พยางค์	สมัยรัชกาลที่ 4		สมัยรัชกาลที่ 5		สมัยรัชกาลที่ 6		สมัยรัชกาลที่ 7		สมัยรัชกาลที่ 8		สมัยรัชกาลที่ 9		รวมทั้งหมด	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรือน้ำ		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.08	2	1.08
เรือยกพลขนาดเล็ก		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1.08	2	1.08
เรือบรรทุกเฮลิคอปเตอร์		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54	1	0.54
เรือส่งกำลังบำรุงขนาดใหญ่		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54	1	0.54
เรือสำรวจ		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54	1	0.54
เรือทำเครื่องหมายทางเรือ		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54	1	0.54
เรือพิสัยหมู่เรือ		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54	1	0.54
เรือสนับสนุนการยกพล		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54	1	0.54
รวม		20	10.75	33	17.74	24	12.90	6	3.23	30	16.13	73	39.25	186	100.00

จากตารางที่ 7 เปรียบเทียบประเภทของเรือหลวงไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จำนวน 186 ชื่อ พบประเภทเรือทั้งสิ้น 55 ประเภทเรือ ได้แก่ เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้), เรือรบ (ตัวเรือไม้) เรือรบชนิดกันโบต (ตัวเรือไม้), เรือรบแบบสทูนเนอร์ (ตัวเรือไม้), เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้โครงเหล็ก), เรือกลไฟ, เรือรบ (ตัวเรือเหล็ก), เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้), เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้ โครงเหล็ก), เรือปืน (ตัวเรือเหล็ก), เรือยอชท์ (ตัวเรือเหล็ก), เรือปืนเล็ก (ตัวเรือเหล็ก), เรือลำเลียง, เรือลาดตระเวน (ตัวเรือเหล็ก), เรือบรรทุกน้ำ (ตัวเรือเหล็ก), เรือพิฆาตคอร์บีโด (ตัวเรือเหล็ก), เรือพระที่นั่ง, เรือรบแบบบาร์ก 3 เสา (ตัวเรือไม้), เรือสทูนเนอร์ยอชท์ (เรือพระที่นั่ง), เรือราชการ (ตัวเรือไม้เรือยอชท์), เรือขนส่ง (ตัวเรือไม้), เรือสินค้า, เรือรบในแม่น้ำ, เรือลากจูง, เรือช่วยรบ, เรือพิฆาต, เรือสลуп, เรือปืนเบา, เรือยามฝั่ง (ตัวเรือไม้), เรือตอร์ปิโดใหญ่, เรือดำน้ำ, เรือตรวจการณ์ประมง, เรือตอร์ปิโดเล็ก, เรือน้ำมัน, เรือลาดตระเวนเบา, เรือวางทุ่นระเบิด, เรือปืนหนักเรือลำเลียงช่วยรบ เรือระบายพลขนาดใหญ่เรือฟริเกตเรือตรวจการณ์ปราบเรือดำน้ำเรือตรวจการณ์ (ปืน), เรือสำรวจขนาดใหญ่, เรือกวาดทุ่นระเบิดไกลฝั่ง, เรือยกพลขนาดกลาง, เรือเร็วโจมตี (อาวุธนำวิถี), เรือเร็วโจมตี (ปืน), เรือคอร์เวต, เรือน้ำ, เรือยกพลขนาดเล็ก, เรือบรรทุกเฮลิคอปเตอร์, เรือส่งกำลังบำรุงขนาดใหญ่, เรือสำรวจ, เรือทำเครื่องหมายทางเรือ, เรือที่เลี้ยงหมูเรือ และ เรือสนับสนุนการยกพลประเภทเรือหลวงที่พบมากที่สุดตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 คือ เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้) พบในสมัยรัชกาลที่ 6 พบจำนวน 16 ลำ คิดเป็นร้อยละ 8.60 ได้แก่ เรือสยามอรสมพล, เรือมณีเมขลา, เรือเสพลี สหายไมตรี, เรืออาสาสมัคร, เรือเสนินทร์ประดิษฐ์, เรือฤทธิแรงศร, เรือเทवासुरาราม, เรือการประภา, เรือชาติโยปนา, เรือเขจรชลคดี, เรือประพาสุขอุดมสยาม, เรือเวคาภิจร, เรืออรรคราชวรเดชเรือวาร รัตนพิไชย, เรืออุบลบุรุษ, เรือไรชิงชัน

ผู้วิจัยสังเกตว่าจำนวนเรือหลวงไทยที่พบมากที่สุด คือ เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้) ซึ่งเป็นประเภทเรือที่พบในสมัยรัชกาลที่ 4 และในสมัยรัชกาลที่ 5 เท่านั้น ซึ่งในสมัยรัชกาลที่ 4 ปรากฏชื่อเรือหลวงเพียง 20 ลำ และพบประเภทเรือหลวงไทยทั้งสิ้น 5 ประเภท ได้แก่ เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้), เรือรบ (ตัวเรือไม้) เรือรบชนิดกันโบต (ตัวเรือไม้), เรือรบแบบสทูนเนอร์ (ตัวเรือไม้), เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้ โครงเหล็ก) แต่ในสมัยรัชกาลที่ 8 และ สมัยรัชกาลที่ 9 ปรากฏชื่อเรือหลวง 30 และ 73 ลำ ตามลำดับ เนื่องจาก ในสมัยรัชกาลที่ 8 และ รัชกาลที่ 9 มีการแบ่งประเภทของเรือ (TYPE) ซึ่งกำหนดไว้ 9 ประเภท ดังนี้ ๑. เรือบัญชาการและสนับสนุนการยกพลขึ้นบก ๒. เรือดำน้ำ ๓. เรือเร็วโจมตี ๔. เรือพิฆาต เรือฟริเกต เรือคอร์เวต ๕. เรือตรวจการณ์ ๖. เรือสงครามทุ่นระเบิด ๗. เรือยกพลขึ้นบก ๘. เรืออุทกศาสตร์ ๙. เรือบรรทุกเฮลิคอปเตอร์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงด้านการสร้างคำ เพื่อศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง และเพื่อศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวง โดยแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ผลการศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงด้านการสร้างคำ ตอนที่ 2 ผลการศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวง และตอนที่ 3 ผลการศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวง

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้านการสร้างคำ

ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้านจำนวนพยางค์

ผลการวิเคราะห์ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้านจำนวนพยางค์ ซึ่งผู้วิจัย นับจำนวนพยางค์จากชื่อนั้น โดยนับจำนวนพยางค์ตามการออกเสียงชื่อเรือหลวงที่ถูกต้อง โดยการสอบถามและสัมภาษณ์ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด และ เรือโทราชิต สันป่าแก้ว เช่น เรือเชजरชลคดี อ่านว่า เช-จอน-ชน-คะ-ดิ มีจำนวนพยางค์ 5 พยางค์ และไม่นับคำว่า “เรือ” หรือ “เรือหลวง” จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-9 ปรากฏ ผลการศึกษาดังนี้

จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 4

ในสมัยรัชกาลที่ 4 ปรากฏชื่อเรือหลวงไทยทั้งสิ้นจำนวน 20 ชื่อ จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงในสมัยรัชกาลที่ 4 มีจำนวนพยางค์ตั้งแต่ 3-7 พยางค์ จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงมากที่สุด คือ 5 พยางค์ และ 6 พยางค์ พบจำนวน 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 30.00 คือ จำนวน 5 พยางค์ได้แก่ เรือมหาพิไชยเทพ เรือมณีเมขลา เรือเสพลภัยไมตรี เรืออาสาวดิรธ เทวาสुरาราม เรือเชजरชลคดี และจำนวน 6 พยางค์ได้แก่ เรือสยามอรอุมพล เรือศรีอยุธยาเดช เรือเสนินทรประดิษฐ์ เรือขัตติโยปนา เรือประพาสดุจดสยาม เรืออรรคราชวรเดช ลำดับต่อมาพบมากเป็นอันดับที่ 3 คือ

จำนวน 4 พยางค์ พบจำนวน 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 25.00 ได้แก่ เรือฤทธิ์แรงสร เรือรานรุกไพร
เรือศักดิ์สิทธิ์วสุ เรือสงครามครรชิต เรือเวคาภิจร พบมากเป็นอันดับ 4 คือ จำนวนพยางค์ 7
พยางค์ พบจำนวน 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.00 ได้แก่ เรืออรรครศรัตนศาสน์ เรือยงยศโยชฌิยา
และจำนวนพยางค์ที่พบน้อยที่สุดคือ จำนวน 3 พยางค์ พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.00 ได้แก่
เรือภารประภา และไม่พบจำนวนพยางค์ 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยใน
สมัยรัชกาลที่ 4 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
(รัชกาลที่ 4)

จำนวนพยางค์	ความถี่	ร้อยละ	ตัวอย่างชื่อเรือ
1 พยางค์	-	-	-
2 พยางค์	-	-	-
3 พยางค์	1	5.00	ภารประภา (พาน-ประ-พา)
4 พยางค์	5	25.00	ฤทธิ์แรงสร (ริด-ชี-แรง-สอน) รานรุกไพร (ราน-รุก-ไ-พ-รี)
5 พยางค์	6	30.00	อาสาดีรส (อา-สา-วะ-ดี-รด) มหาพิไชยเทพ (มะ-หา-พิ-ไช-เทพ)
6 พยางค์	6	30.00	ศรีอยุธยาเดช (สี-อะ-ยุค-ทะ-ยา-เดช) สยามอรุณพล (สะ-หยาม-ออ-ละ-สุม-พน)
7 พยางค์	2	10.00	อรรครศรัตนศาสน์ (อัก-กะ-เรด-รัด-ตะ-นะ-ศาต) ยงยศโยชฌิยา (ยง-ยค-อะ-โย-ชะ-ชี-ยา)
มากกว่า 7 พยางค์	-	-	-
รวม	20	100.00	

จากตารางที่ 8 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 4 พบว่า จำนวน
พยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 5 พยางค์ และ 6 พยางค์ รองลงมา คือ 4 พยางค์
ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในสมัยรัชกาลที่ 4 นิยมใช้จำนวนพยางค์หลายพยางค์ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย

จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 5

ในสมัยรัชกาลที่ 5 ปรากฏชื่อเรือหลวงไทยทั้งสิ้น จำนวน 33 ชื่อ จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 มีจำนวนพยางค์ตั้งแต่ 2-7 พยางค์ จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 5 พยางค์ พบจำนวน 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 27.27 ได้แก่ เรืออนุเบทบุตรี, เรือสุริยมณฑล, เรืออุบลบุรุษ, เรืออุทัยราชกิจ, เรือสถิตราชนคร, เรือเทวสุรากรม, เรือบรรจจุโสธร, เรือพาลีรังทวีป, เรือบุษบาบานกลับ พบมากเป็นอันดับที่ 2 คือ จำนวนพยางค์ 4 พยางค์ พบจำนวน 8 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.24 ได้แก่ เรือหาญหักศัตรู, เรือต่อสู้ไพรี, เรือปราบปรบภัย, เรือสุกรีพรครองเมือง, เรือเลื้อยยานชล, เรือกมุทมาลา, เรือภริมย์เรวจร, เรือภมรแมนจักร พบมากเป็นอันดับที่ 3 คือ จำนวนพยางค์ 3 พยางค์ และ 2 พยางค์ พบจำนวน 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 15.15 จำนวน 2 พยางค์ ได้แก่ เรือจำเริญ, เรือบางกอก, เรือเทียมลม, เรือไมดา, เรือแกลดิส, เรือฟิลา และจำนวน 3 พยางค์ ได้แก่ เรือปามารุต, เรือโรชิงชัน, เรือเวสตรี่, เรืออะโปโล พบมากเป็นอันดับที่ 4 คือ จำนวนพยางค์ 7 พยางค์ พบจำนวน 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 12.12 ได้แก่ เรือวรรัตนพิไชย, เรือมูรธาติตตวิสัย, เรือสยามมกุฎไชยสิทธิ์, เรือพระที่นั่งมหาจักรี และพบมากเป็นอันดับสุดท้าย คือ จำนวนพยางค์ 6 พยางค์ พบจำนวน 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.06 ได้แก่ เรือพิทยมรณยุทธ, เรือมกุฎราชกุมาร และไม่พบจำนวนพยางค์ 1 พยางค์ ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5)

จำนวนพยางค์	ความถี่	ร้อยละ	ตัวอย่างชื่อเรือ
1 พยางค์	-	-	-
2 พยางค์	5	15.15	บางกอก (บาง-กอก), ไมดา (ไม-ด้า) แกลดิส (แกลน-ดิด)
3 พยางค์	5	15.15	ปามารุต(ปาม-มา-รุต) โรชิงชัน (โร-ชิง-ชัน) อะโปโล (อะ-โป-โล)

ตารางที่ 9 (ต่อ)

จำนวนพยางค์	ความถี่	ร้อยละ	ตัวอย่างชื่อเรือ
4 พยางค์	8	24.24	หาญหักศัตรู (หาน-หัก-ตัด-ตรู), ปราบปรปักษ์ (ปราบ-ปอ-ระ-ปิก), สุกรีพครองเมือง (สุ-กรี-บ-ครอง-เมือง)
5 พยางค์	9	27.27	นฤเบนทร์บุรี (นะ-รี-เบน-บุค-ตรี), อุบลบุรพิศ (อุ-บน-บุ-ระ-ทิด), เทวาสุราราม (เท-วา-สุ-รา-ราม)
6 พยางค์	2	6.06	พิทยัมรณยุทธ์ (พิค-ทะ-ยม-รณ-นะ-ยุค), มกุฎราชกุมาร (มะ-กุค-ราด-ชะ-กุ-มาน)
7 พยางค์	4	12.12	วรารัตนพิไชย (วะ-รา-รัต-ตะ-นะ-พิ-ไช), มูรธาวิตวัสส์ (มู-ระ-ทา-วะ-สิด-สะ-หวัค)
มากกว่า 7 พยางค์	-	-	-
รวม	33	100.00	

จากตารางที่ 9 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 5 จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 4 พยางค์ และ 5 พยางค์ รองลงมา คือ 3 พยางค์ และ 2 พยางค์ ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในสมัยรัชกาลที่ 6 นิยมใช้จำนวนพยางค์หลายพยางค์ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย และผู้วิจัยพบว่าเริ่มมีการใช้จำนวนพยางค์ 2 พยางค์ เช่น ไมดา แกลดิส ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าคำ 2 พยางค์ ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย พบครั้งแรกในสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 6

ในสมัยรัชกาลที่ 6 ปรากฏชื่อเรือหลวงไทยทั้งสิ้นจำนวน 24 ชื่อ จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 มีจำนวนพยางค์ตั้งแต่ 2 พยางค์ 3 พยางค์ 4 พยางค์ 5 พยางค์ และ 7 พยางค์ จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 3 พยางค์ พบจำนวน 18 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 75.00 ได้แก่ ร.ล.เสด็จดำรงสินธุ์, เรือเยี่ยมสมุทร, เรือเดินสมุทร, เรือเด่นสมุทร, เรือผ่านสมุทร,

เรือศรีสมุทร, เรือปิ่นสมุทร, เรือทองสมุทร, เรือแก้วสมุทร, เรือแล่นสมุทร, ร.ล.เจนทะเล, ร.ล.ทนทะเล, ร.ล.ลิ่วทะเล, ร.ล.กล้าทะเล, ร.ล.หาญทะเล, ร.ล.ผีเสื้อน้ำ, ร.ล.เจ้าพระยา, เรือนรสิงห์ พบมากเป็นอันดับ 2 คือ จำนวนพยางค์ 2 พยางค์ และ 7 พยางค์ พบ 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 8.33 จำนวนพยางค์ 2 พยางค์ได้แก่ ร.ล.พรายน้ำ, ร.ล.พระร่วง และจำนวน 7 พยางค์ได้แก่ ร.ล.พระที่นั่งมหาจักรี, เรือพระที่นั่งประจำทวีป พบมากเป็นอันดับ 4 คือ จำนวนพยางค์ 4 พยางค์ และ 5 พยางค์ พบ 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.17 จำนวนพยางค์ 4 พยางค์ได้แก่ ร.ล.เขจรชลธิ และ 5 พยางค์ได้แก่ เรือบำรุงศาสนา และไม่พบจำนวนพยางค์ 1 พยางค์ และ 6 พยางค์ ในการตั้งชื่อเรือหลวงในสมัยรัชกาลที่ 6 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6)

จำนวนพยางค์	ความถี่	ร้อยละ	ตัวอย่างชื่อเรือ
1 พยางค์	-	-	-
2 พยางค์	2	8.33	พรายน้ำ (พราย-น้ำ) พระร่วง (พระ-ร่วง)
3 พยางค์	18	75.00	เยี่ยมสมุทร (เยี่ยม-สะ-หมุด) แก้วสมุทร (แก้ว-สะ-หมุด) ผีเสื้อน้ำ (ผี-เสื้อ-น้ำ) เจ้าพระยา (เจ้า-พระ-ยา)
4 พยางค์	1	4.17	เขจรชลธิ (เข-จอน-ชน-ที)
5 พยางค์	1	4.17	บำรุงศาสนา (บำรุง-ศา-ด-สะ-หนา)
6 พยางค์	-	-	-
7 พยางค์	2	8.33	พระที่นั่งมหาจักรี (พระ-ที่-นั่ง-มะ-หา-จัก-กริ) พระที่นั่งประจำทวีป (พระ-ที่-นั่ง-ประจำ-ทะ-วิป)
มากกว่า 7 พยางค์	-	-	-
รวม	24	100.00	

จากตารางที่ 10 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 6 จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 3 พยางค์ 2 พยางค์ และ 7 พยางค์ ตามลำดับ สังเกตได้ว่าจำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยนี้มากที่สุด คือ จำนวน 3 พยางค์ ที่พบมากถึง 18 ชื่อ และผู้วิจัยพบว่าชื่อเรือหลวงไทยที่มีจำนวนพยางค์ 7 พยางค์ ในสมัยรัชกาลที่ 7 ลดน้อยลงจากสมัยรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 คือ พบเพียง 2 ชื่อเท่านั้น ได้แก่ พระที่นั่งมหาจักรี (พระ-ที่-นั่ง-มะ-หา-จัก-กริ) พระที่นั่งประจําทวีป (พระ-ที่-นั่ง-ประ-จํา-ทะ-วิบ)

จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 7

ในสมัยรัชกาลที่ 7 ปรากฏชื่อเรือหลวงไทยทั้งสิ้นจำนวน 6 ชื่อ จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 7 มีจำนวนพยางค์ตั้งแต่ 2 พยางค์ 3 พยางค์ และ 5 พยางค์ จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงมากที่สุด คือ 3 พยางค์ พบจำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 50.00 ได้แก่ ร.ล.สุโขทัย, ร.ล.ศรสุวรรณ, ร.ล.สุริยะ พบมากเป็นอันดับ 2 คือ จำนวนพยางค์ 2 พยางค์ พบ 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.33 ได้แก่ ร.ล.พระยม, ร.ล.เกล็ดแก้ว พบมากเป็นอันดับ 3 คือ จำนวนพยางค์ 5 พยางค์ พบ 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16.67 ได้แก่ ร.ล.รัตนโกสินทร์ และไม่พบจำนวนพยางค์ 1 พยางค์, 4 พยางค์, 6 พยางค์ และ 7 พยางค์ ในการตั้งชื่อเรือหลวงในสมัยรัชกาลที่ 7 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 11 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7)

จำนวนพยางค์	ความถี่	ร้อยละ	ตัวอย่างชื่อเรือ
1 พยางค์	-	-	-
2 พยางค์	2	33.33	พระยม (พระ-ยม) เกล็ดแก้ว (เกล็ด-แก้ว)
3 พยางค์	3	50.00	สุโขทัย (สุ-โข-ทัย) ศรสุวรรณ (สอ-น-วะ-รูน) สุริยะ (สุ-ริ-ยะ)
4 พยางค์	-	-	-
5 พยางค์	1	16.67	รัตนโกสินทร์ (รัต-ตะ-นะ-โก-สิน)
6 พยางค์	-	-	-
7 พยางค์	-	-	-
มากกว่า 7 พยางค์	-	-	-
รวม	6	100.00	

จากตารางที่ 11 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 7 จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 3 พยางค์ และ 2 พยางค์ ตามลำดับ เนื่องจากในสมัยรัชกาลที่ 7 พบเรือหลวงไทยเพียง 6 ชื่อ และพบว่าจำนวนพยางค์ในสมัยรัชกาลที่ 7 ลดน้อยลงจากสมัยรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 เช่นเดียวกับสมัยรัชกาลที่ 6 คือ ไม่พบชื่อเรือหลวงไทยที่มีจำนวนพยางค์ตั้งแต่ 6-7 พยางค์

จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 8

ในสมัยรัชกาลที่ 8 ปรากฏชื่อเรือหลวงไทยทั้งสิ้นจำนวน 30 ชื่อ จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 8 มีจำนวนพยางค์ตั้งแต่ 1-5 พยางค์ จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 2 พยางค์ พบจำนวน 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 50.00 ได้แก่ ร.ล.ตากสิน, ร.ล.ภูเก็ต, ร.ล.ระยอง, ร.ล.สงขลา, ร.ล.ชุมพร, ร.ล.สมุย, ร.ล.จุฬา, ร.ล.ท่าจีน, ร.ล.แม่กลอง, ร.ล.คลองใหญ่, ร.ล.ตากใบ, ร.ล.กันตัง, ร.ล.วิรุณ, ร.ล.พังน, ร.ล.สีช้าง พบมากเป็นอันดับ 2 คือ จำนวนพยางค์ 3 พยางค์ พบจำนวน 11 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 35.48 ได้แก่ ร.ล.ปัตตานี, ร.ล.ชลบุรี, ร.ล.สารสินธุ, ร.ล.เทียวอุทก, ร.ล.ชนบุรี, ร.ล.มัจฉาณุ, ร.ล.สินสมุทร, ร.ล.พลายชุมพล, ร.ล.นเรศวร, ร.ล.บางระจัน, ร.ล.หนองสาหร่าย พบมากเป็นอันดับ 3 คือ จำนวนพยางค์ 4 พยางค์ พบจำนวน 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.45 ได้แก่ ร.ล.ตระเวนวาริ, ร.ล.ตระเวนนาวิ พบมากเป็นอันดับสุดท้าย คือ จำนวนพยางค์ 1 พยางค์ และ 5 พยางค์ พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.23 จำนวนพยางค์ 1 พยางค์ได้แก่ ร.ล.ปรัง และ 5 พยางค์ได้แก่ ร.ล.ศรีอยุธยา และไม่พบจำนวนพยางค์ 6 พยางค์ และ 7 พยางค์ ในการตั้งชื่อเรือหลวงในสมัยรัชกาลที่ 8 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
อานันทมหิดล (รัชกาลที่ 8)

จำนวนพยางค์	ความถี่	ร้อยละ	ตัวอย่างชื่อเรือ
1 พยางค์	1	3.33	ปรัง (ปรัง)
2 พยางค์	15	50.00	ตากสิน (ตาก-สิน) ภูเก็ค (พู-เก็ค) สีหัง (สี-หัง)
3 พยางค์	11	36.67	ปัตตานี (ปัต-ตา-นี) ชลบุรี (ชน-บุ-รี) มัจฉาณุ (มัจ-ฉา-นุ) พลาญชุมพล (พลาญ-ชุม-พน)
4 พยางค์	2	6.67	ตระเวนวารี (ตะ-เวน-วา-รี) ตระเวนนาวิ (ตะ-เวน-นา-วิ)
5 พยางค์	1	3.33	ศรีอยุธยา (ศรี-อะ-ยุค-ทะ-ยา)
6 พยางค์	-	-	-
7 พยางค์	-	-	-
มากกว่า 7 พยางค์	-	-	-
รวม	30	100.00	

จากตารางที่ 12 สมัยรัชกาลที่ 8 ผู้วิจัยพบว่า จำนวนพยางค์ ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 2 พยางค์ 3 พยางค์ และ 4 พยางค์ ตามลำดับ ซึ่งนอกจากจำนวนพยางค์ที่พบเป็นจำนวนมาก จะมีจำนวนพยางค์น้อยพยางค์ แล้ว ยังไม่พบชื่อเรือหลวงไทยที่มีจำนวนพยางค์ 6 พยางค์ และ 7 พยางค์ เช่นเดียวกับในสมัยรัชกาลที่ 7

จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 9

ในสมัยรัชกาลที่ 9 ปรากฏชื่อเรือหลวงไทยทั้งสิ้นจำนวน 73 ชื่อ จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 9 มีจำนวนพยางค์ตั้งแต่ 1-7 พยางค์ จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงมากที่สุด คือ 2 พยางค์ พบจำนวน 29 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 39.73 ได้แก่ ร.ล.ตาปี, ร.ล.ปิ่นเกล้า, ร.ล.พาลี, ร.ล.สุครีพ, ร.ล.ลือลม, ร.ล.ล่องลม, ร.ล.หัวหิน, ร.ล.เทพา, ร.ล.ท้ายเหมือง, ร.ล.ภูเก็ต, ร.ล.ลาดหญ้า, ร.ล.บางแก้ว, ร.ล.รางเกวียน, ร.ล.นาคา, ร.ล.มาตรา, ร.ล.จุฬา, ร.ล.เสม็ด, ร.ล.อาดัง, ร.ล.ราวี, ร.ล.เกตรา, ร.ล.ทองแก้ว, ร.ล.ทองหลาง, ร.ล.มันนอก, ร.ล.มันกลาง, ร.ล.มันใน, ร.ล.อ่างทอง, ร.ล.ลันตา, ร.ล.พระทอง, ร.ล.สุรินทร์

พบมากเป็นอันดับ 2 คือ จำนวนพยางค์ 3 พยางค์ พบจำนวน 23 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 31.51 ได้แก่ ร.ล.สุโขทัย, ร.ล.ราชฤทธิ์, ร.ล.อุดมเดช, ร.ล.คีรีรัฐ, ร.ล.สายบุรี, ร.ล.เจ้าพระยา, ร.ล.บางปะกง, ร.ล.สุโขทัย, ร.ล.สารสินธุ์, ร.ล.ทยานชล, ร.ล.คำรณสินธุ์, ร.ล.ศรีราชา, ร.ล.โพสามต้น, ร.ล.ท่าดินแดง, ร.ล.ดอนเจดีย์, ร.ล.สัตกุด, ร.ล.ตะลึง, ร.ล.เกียรติินาวิ, ร.ล.สุริยะ, ร.ล.แสนสาร, ร.ล.กลิ้งบาดาล, ร.ล.มารวิชัย, ร.ล.ลิมสิน

พบมากเป็นอันดับ 3 คือ จำนวนพยางค์ 1 พยางค์ พบจำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.81 ได้แก่ ร.ล.แกลง, ร.ล.ปราบ, ร.ล.ภู, ร.ล.ไผ่, ร.ล.คราม, ร.ล.เปริด, ร.ล.จวง, ร.ล.จิก, ร.ล.จันทร์, ร.ล.สุกร, ร.ล.ช้าง, ร.ล.รัง, ร.ล.แรด

พบมากเป็นอันดับ 4 คือ จำนวนพยางค์ 4 พยางค์ พบจำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.11 ได้แก่ ร.ล.ปราบปรบักษ์, ร.ล.หาญหักศัตรู, ร.ล.วิทยาคม

พบมากเป็นอันดับ 5 คือ จำนวนพยางค์ 5 พยางค์ และ 7 พยางค์ พบจำนวน 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 2.74 คือ จำนวนพยางค์ 5 พยางค์ ได้แก่ ร.ล.จักรินฤเบศร, ร.ล.รัตนโกสินทร์ และจำนวนพยางค์ 7 พยางค์ ได้แก่ ร.ล.พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก, ร.ล.พุทธเลิศหล้านภาลัย

พบมากเป็นอันดับสุดท้าย คือ จำนวนพยางค์ 6 พยางค์ พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 1.37 ได้แก่ ร.ล.มกุฎราชกุมาร ดังตารางต่อไปนี้

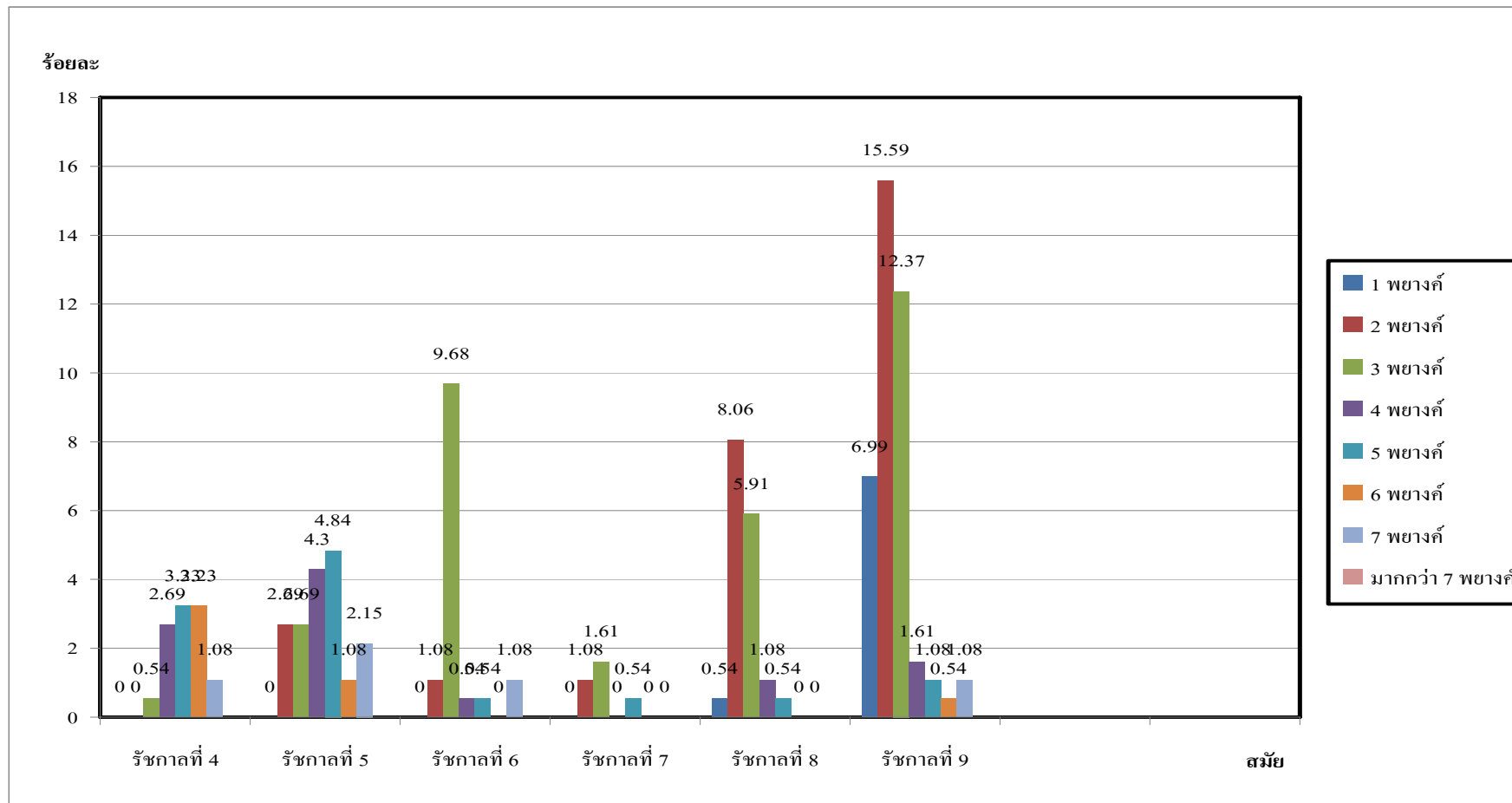
ตารางที่ 13 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช (รัชกาลที่ 9)

จำนวนพยางค์	ความถี่	ร้อยละ	ตัวอย่างชื่อเรือ
1 พยางค์	13	17.81	แกลง (แกลง ปราบ (ปราบ)
2 พยางค์	29	39.73	ตาปี (ตา-ปี) ปิ่นเกล้า (ปิ่น-เกล้า) อ่างทอง (อ่าง-ทอง)
3 พยางค์	23	31.51	สุโขทัย (สุ-โข-ทัย) อุคมเดช (อุ-คม-เดช) ลพบุรี (ล-พ-บุรี)
4 พยางค์	3	4.11	ปราบปรบักษ์ (ปราบ-ปอ-ระ-บัก) หาญหักศัตรู (ห่าน-หัก-ศัตรู) วิทยาคม (วิ-ด-ทะ-ยา-คม)
5 พยางค์	2	2.74	จักรีนฤเบศร (จัก-กี-นะ-รี-เบศ) รัตนโกสินทร์ (รัต-ตะ-นะ-โก-สิน)
6 พยางค์	1	1.37	มกุฎราชกุมาร (มะ-กุ-ด-รา-ด-ชะ-กุ-มาน)
7 พยางค์	2	2.74	พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก (พุ-ด-ทะ-ยอ-ด-ฟ้า-จุ-พา-โล-ก) พุทธเลิศหล้านภาลัย (พุ-ด-ทะ-เลิด-หล้า-นะ-พา-ไล)
มากกว่า 7 พยางค์	-	-	-
รวม	73	100.01	

จากตารางที่ 13 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 9 จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือจำนวน 2 พยางค์ รองลงมาได้แก่ 3 พยางค์ และ 1 พยางค์ ตามลำดับ ผู้วิจัยสังเกตว่าจำนวนพยางค์ในสมัยรัชกาลที่ 9 นิยมตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยจำนวนพยางค์น้อยพยางค์ เช่น 2 พยางค์ 3 พยางค์ เป็นต้น และพบว่าในสมัยรัชกาลที่ 9 มีการใช้จำนวนพยางค์ครบทุกพยางค์ ตั้งแต่ 1 พยางค์-7 พยางค์ ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

สมัย	สมัยรัชกาลที่ 4		สมัยรัชกาลที่ 5		สมัยรัชกาลที่ 6		สมัยรัชกาลที่ 7		สมัยรัชกาลที่ 8		สมัยรัชกาลที่ 9		รวมทั้งหมด		
	พยางค์	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 พยางค์	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0.54	13	6.99	14	7.53	
2 พยางค์	-	-	5	2.69	2	1.08	2	1.08	15	8.06	29	15.59	53	28.49	
3 พยางค์	1	0.54	5	2.69	18	9.68	3	1.61	11	5.91	23	12.37	61	32.8	
4 พยางค์	5	2.69	8	4.3	1	0.54	-	-	2	1.08	3	1.61	19	10.22	
5 พยางค์	6	3.23	9	4.84	1	0.54	1	0.54	1	0.54	2	1.08	20	10.76	
6 พยางค์	6	3.23	2	1.08	-	-	-	-	-	-	1	0.54	9	4.84	
7 พยางค์	2	1.08	4	2.15	2	1.08	-	-	-	-	2	1.08	10	5.38	
มากกว่า 7 พยางค์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
รวม		20	10.75	33	17.74	24	12.9	6	3.23	30	16.13	73	39.25	186	100

ภาพที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบร้อยละที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

จากตารางที่ 14 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 3 อันดับแรก คือ จำนวนพยางค์ 3 พยางค์ 2 พยางค์ 5 พยางค์

ผลการวิเคราะห์จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 พบว่า การตั้งชื่อเรือหลวงไทยที่มีจำนวนพยางค์ 1 พยางค์ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 จำนวนพยางค์ 2 พยางค์ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5-รัชกาลที่ 9 จำนวนพยางค์ 3 พยางค์ พบทุกสมัย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จำนวนพยางค์ 4 พยางค์ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 ไม่พบการใช้จำนวนพยางค์ 4 พยางค์ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 7 จำนวนพยางค์ 6 พยางค์ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และสมัยรัชกาลที่ 9 ไม่พบการตั้งชื่อด้วยจำนวนพยางค์ 6 พยางค์ในสมัยรัชกาลที่ 6-รัชกาลที่ 8 และจำนวนพยางค์ 7 พยางค์ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 6 และสมัยรัชกาลที่ 9 ไม่พบจำนวนพยางค์ 7 พยางค์ ในสมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 8

ผลการวิจัยพบว่าจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จากชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 186 ชื่อ จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ จำนวนพยางค์ 3 พยางค์ พบทั้งสิ้น 61 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 32.80 ของชื่อเรือหลวงไทย จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อรองลงมาได้แก่ จำนวนพยางค์ 2 พยางค์ พบทั้งสิ้น 53 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 28.49 ของชื่อเรือหลวงไทย และ จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเป็นอันดับ 3 คือ จำนวนพยางค์ 4 พยางค์ พบทั้งสิ้น 20 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.76 ของชื่อเรือหลวงไทย

ผู้วิจัยพบว่าจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 สามารถแบ่งได้เป็น 3 ช่วงเวลา ดังนี้ ช่วงที่ 1 สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 ช่วงที่ 2 สมัยรัชกาลที่ 6-รัชกาลที่ 7 ช่วงที่ 3 สมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 ซึ่งพบว่าในช่วงที่ 1 สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 พบว่า จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 5 พยางค์ และ 6 พยางค์ และจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 5 จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 4 พยางค์ รองลงมา คือ 5 พยางค์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในสมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 นิยมใช้จำนวนพยางค์หลายพยางค์ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย และนิยมตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยคำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต ซึ่งคำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต เป็นภาษาที่มีจำนวนพยางค์หลายพยางค์ จึงทำให้ชื่อเรือหลวงไทยในช่วงนี้มีจำนวนพยางค์หลายพยางค์ เช่น เรือวรวรรัตนพิไชย,

เรือมูรธาวิตวัสดี, เรือสยามมกุฎไชยสิทธิ์, เรือพระที่นั่งมหาจักรี, เรือนฤเบนทร์บุรี,
เรือสุริยมณฑล, เรืออุบลบุรีทิศ

ช่วงที่ 2 สมัยรัชกาลที่ 6-รัชกาลที่ 7 พบว่าจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ จำนวน 3 พยางค์ เป็นที่น่าสังเกตว่าในช่วงที่ 2 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ลดน้อยลงจากช่วงที่ 1 เนื่องจากในสมัยรัชกาลที่ 6 พบประเภทเรือหลวงไทยที่เป็นเรือสินค้า จำนวนมาก และชื่อเรือในสมัยนี้ก็มีเอกลักษณ์แตกต่างจากสมัยอื่น คือ การตั้งชื่อโดยใช้คำภาษาไทย+คำบาลี ที่มีความหมายเกี่ยวกับแม่น้ำ ทะเล เช่น เรือเยี่ยมสมุทร (เยี่ยมน้ำ), เรือเดินสมุทร (ล่องน้ำ), เรือเด่นสมุทร (โดดเด่นในลำน้ำ), เรือผ่านสมุทร (ผ่านน้ำ), เรือแล่นสมุทร (เคลื่อนไปในน้ำ), เรือศรีสมุทร (มิ่งมงคลในสายน้ำ), เรือปิ่นสมุทร (เป็นยอดในน้ำ), เรือทองสมุทร (ทองน้ำ), เรือแก้วสมุทร (มีค่าในน้ำ), ร.ล.หาญทะเล (กล้าหาญในทะเล)

ช่วงที่ 3 สมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 พบว่าจำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 2 พยางค์ ผู้วิจัยพบว่าจำนวนพยางค์ในช่วงที่ 3 นิยมตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยจำนวนพยางค์น้อยพยางค์ ได้แก่ จำนวน 2 พยางค์ 3 พยางค์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าในสมัยรัชกาลที่ 8 ไม่พบจำนวนพยางค์ 6 พยางค์ และ 7 พยางค์เลย ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 9 มีการใช้จำนวนพยางค์ครบตั้งแต่ 1 พยางค์-7 พยางค์ ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย และ พบว่ามีการกลับมาใช้การตั้งชื่อเรือหลวงไทยที่มีจำนวนพยางค์ 6-7 พยางค์ อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากในช่วงที่ 3 กองทัพเรือได้มีการกำหนดเกณฑ์การตั้งชื่อเรือหลวง เช่น ๑. เรือพิฆาต ตั้งตามชื่อตัว ชื่อบรรดาศักดิ์ หรือชื่อสกุลของบุคคลที่เป็นวีรบุรุษของชาติ เช่น ร.ล.คาร์ณสินธุ์ ร.ล.ปิ่นเกล้า ๒. เรือฟรีเกต ตั้งตามชื่อแม่น้ำสายสำคัญ เช่น ร.ล.เจ้าพระยา ร.ล.ตาปี เรือสำรวจ ตั้งตามชื่อดาวที่สำคัญ เช่น ร.ล.จันทร์ ร.ล.สุกร เป็นต้น

ลักษณะภาษาด้านชนิดของคำ

ผู้วิจัยศึกษาเกณฑ์ด้านชนิดของคำของพระยาอุปทิศศิลปสาร และ กำชัย ทองหล่อ ซึ่งชนิดของคำที่พบในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ คำมูล คำประสม คำสมาส คำสนธิ และคำทับศัพท์ ซึ่งพระยาอุปทิศศิลปสาร (2538: 110) กล่าวถึงคำมูลและคำประสมไว้ดังนี้ **คำมูล** หมายถึงคำที่มีในภาษามาแต่เดิม และใช้มาถึงปัจจุบัน มีทั้งคำมูลพยางค์เดียว และคำมูลหลายพยางค์ **คำประสม** เกิดจากการนำคำมูลหรือคำอิสระที่มีความหมายต่างกัน มาประกอบเป็นคำที่มีความหมายใหม่ โดยอาจมีคำ

ความหมายเดิมอยู่ด้วย และ คำชัย ทองหล่อ (2533: 131-147) ได้กล่าวถึงคำสมาส และคำสนธิไว้ ดังนี้ **คำสมาส** หมายถึง การนำคำยืมภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป มารวมกันเป็นคำเดียว โดยออกเสียงต่อเนื่องระหว่างคำ **คำสนธิ** หมายถึง การนำคำภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป มารวมกันเป็นคำเดียวกัน โดยกลมกลืนเสียงระหว่างคำ คำทับศัพท์ หมายถึง คำภาษาต่างประเทศที่เขียนด้วยตัวอักษรไทย

การศึกษาลักษณะภาษาด้านชนิดของคำ ผู้วิจัยศึกษาแยกเป็นแต่ละสมัยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 ซึ่งปรากฏผลการศึกษาดังนี้

ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงในสมัยรัชกาลที่ 4

ปรากฏชื่อเรือหลวงไทยทั้งสิ้นจำนวน 20 ชื่อ ชนิดของคำที่พบมากที่สุด คือ **คำสมาส** พบจำนวน 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของชื่อเรือหลวงไทย ได้แก่ เรือสยามอรสมพล, เรือมหาพิชัยเทพ, เรือมณีเมขลา, เรือเสพย์สหายไมตรี, เรือศรีอยุธยาเดช, เรืออาสาสมัคร, เรือเสนินทร์ประดิษฐ์, เรือเทवासुरาราม, เรือการประภา, เรือศักดิ์สิทธิ์อาวุธ, เรือสงครามครุฑ, เรือยงยศโยชฌิยา, เรืออรรครัตนศาสตร์, เรือเวทจักร, เรืออรรคราชวรเดช ชนิดของคำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ **คำประสม** พบจำนวน 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของชื่อเรือหลวงไทย ได้แก่ เรือฤทธิแรงศร, เรือรานรุกไฟรี, เรือเขจรชลคติ, เรือประพาสดมสยาม ชนิดของคำที่พบเป็นอันดับสุดท้าย คือ **คำสนธิ** พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.00 ของชื่อเรือหลวงไทย ได้แก่ **เรือศักดิ์สิทธิ์อาวุธ** และชนิดของคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อเรือสมัยรัชกาลที่ 4 คือ **คำมูล** และ**คำประสม**

ตัวอย่างชนิดของคำ ที่พบในสมัยรัชกาลที่ 4 ได้แก่

1. คำสมาส พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 15 ชื่อ เช่น

เรือสยามอรสมพล	แยกเป็น	สยาม (ป.)+อสม (ป.)+พล (ป. ส.)
เรือมณีเมขลา	แยกเป็น	มณี (ป. ส.)+เมขลา (ป. ส.)

2. คำประสม พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 4 ชื่อ เช่น

เรือฤทธิ์แรงศร	แยกเป็น	ฤทธิ์ (ส.)+แรง (ท.)
เรือรานรุกไพร	แยกเป็น	ราน (ท.)+รุก (ท.)+ไพร (ป.,ส.)

3. คำสนธิ พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 1 ชื่อ เช่น

เรือศักดิ์สิทธิ์ราชู	แยกเป็น	ศักดิ์ (ส.)+สิทธิ์ (ป.,ส.)+(อา)ราชู (ป.)
----------------------	---------	--

ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5

ในสมัยรัชกาลที่ 5 ปรากฏชื่อเรือหลวงไทยทั้งสิ้นจำนวน 33 ชื่อ ชนิดของคำที่พบมากที่สุด คือ คำประสม พบจำนวน 12 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 36.37 ได้แก่ *เรือหาญหักศัตรู*, *เรือต่อสู้ไพรธณ*, *เรือพระที่นั่งมหาจักรี*, *เรือบรรจจุลธรร*, *เรือพาลีรังทวีป*, *เรือสุครีพครองเมือง*, *เรือเสื่อทยานชล*, *เรือปามารุต*, *เรือบุษบาบานกลับ*, *เรือภิมย์เร็วจร*, *เรือภมรแมนจักร*, *เรือเทียมลม* ชนิดของคำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำสมาส พบจำนวน 10 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 30.31 ได้แก่ *เรือวรารัตนพิไชย*, *เรือมูรธาวิตสวัสดิ*, *เรือสยามมกุฎไชยสิทธิ์*, *เรือสุริยมณฑล*, *เรืออุบลบุรพิศ*, *เรืออุทัยราชกิจ*, *เรือมกุฎราชกุมาร*, *เรือสถิตยรัชการ*, *เรือปราบปรปักษ์*, *เรือกมูทมาลา*

ชนิดของคำที่พบเป็นอันดับ 3 คือ คำทับศัพท์ พบจำนวน 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ได้แก่ *เรือไรซิงซัน (RISING SUN)*, *เรือเวสตรี่ (VESATRI)*, *เรือไมดา (MAIDA)*, *เรือเกลดิส (GLADYS)*, *เรืออะโปโล (APOLLO)*, *เรือฟีลลา (FYLLA)*

ชนิดของคำที่พบเป็นอันดับ 4 คือ คำสนธิ พบจำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.09 ได้แก่ *เรือพิทักษ์มณฑล*, *เรือนฤเบนทร์บุรี*, *เรือเทवासुरาราม*

ชนิดของคำที่พบเป็นอันดับสุดท้าย คือ คำมูล พบจำนวน 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.06 ได้แก่ *เรือจำเริญ*, *เรือบางกอก*

ตัวอย่างชนิดของคำ ที่พบในสมัยรัชกาลที่ 5 ได้แก่

1. คำประสม พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 12 ชื่อ เช่น

เรือหาญหักศัตรู	แยกเป็น	หาญ (ป.)+หัก (ท.)+ศัตรู (ส.)
เรือบุษบาบานกลับ	แยกเป็น	บุษบา (ป.)+บาน (ท.)+ กลับ (ท.)

2. คำสมาส พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 10 ชื่อ เช่น

เรือปราบปรบักษ์	แยกเป็น	ปราบ (ส.)+ปราบักษ์ (ส)
เรือสุริยมณฑล	แยกเป็น	สุริยะ (ป.)+มณฑล (ป.)

3. คำสนธิ พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 3 ชื่อ เช่น

เรือเทวาสुरาราม	แยกเป็น	เทว (ป.,ส.)+สุร (ป.,ส.)+(อา) ราม (ป.)
เรือนฤเบนทร์บุตรี	แยกเป็น	นฤเบนทร์ (ส.)+บุตรี (ส.)

4. คำมูล พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 2 ชื่อ เช่น

เรือจำเริญ	แยกเป็น	จำเริญ (ข.)
เรือบางกอก	แยกเป็น	บางกอก (ท.)

5. คำทับศัพท์ พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 6 ชื่อ เช่น

เรือไรซิงซัน (RISING SUN)	แยกเป็น	RISING (กำลังขึ้น) + SUN (พระอาทิตย์)
เรืออะโปโล (APOLLO)	แยกเป็น	APOLLO

ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6

ในสมัยรัชกาลที่ 6 ปรากฏชื่อเรือหลวงทั้งสิ้นจำนวน 24 ชื่อ ชนิดของคำที่พบมากที่สุด คือ คำประสม พบจำนวน 21 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 87.50 ได้แก่ ร.ล.เสือคำรามสินธุ์, เรือเยี่ยมสมุทร, เรือเดินสมุทร, เรือเด่นสมุทร, เรือผ่านสมุทร, เรือปิ่นสมุทร, เรือทองสมุทร, เรือแก้วสมุทร, เรือแล่นสมุทร, ร.ล.เจนทะเล, ร.ล.ทนทะเล, ร.ล.ลิ่วทะเล, ร.ล.กล้าทะเล, ร.ล.หาญทะเล, ร.ล.ผีเสื้อน้ำ, ร.ล.พราญน้ำ, ร.ล.พระที่นั่งมหาจักรี, ร.ล.พระร่วง, ร.ล.เจ้าพระยา, เรือพระที่นั่งประจำทวีป, เรือบำรุงศาสนา ชนิดของคำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำสมาส พบจำนวน 3 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 12.50 ได้แก่ เรือนรสิงห์, เรือศรีสมุทร, ร.ล.เขจรชลธิ และชนิดของคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อเรือสมัยรัชกาลที่ 6 คือ คำมูล และ คำสนธิ และคำทับศัพท์

ตัวอย่างชนิดของคำที่พบในสมัยรัชกาลที่ 6 ได้แก่

1. คำประสม พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 21 ชื่อ เช่น

เรือเยี่ยมสมุทร	แยกเป็น	เยี่ยม (ท.) + สมุทร (ป.)
เรือเดินสมุทร	แยกเป็น	เดิน (ข.) + สมุทร (ป.)

2. คำสมาส พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 3 ชื่อ เช่น

เรือศรีสมุทร	แยกเป็น	ศรี (ส.) + สมุทร (ป.)
ร.ล.เขจรชลธิ	แยกเป็น	เขจร (ส) + ชลธิ (ป.)

ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 7

ในสมัยรัชกาลที่ 7 ปรากฏชื่อเรือหลวงทั้งสิ้นจำนวน 6 ชื่อ ชนิดของคำที่พบมากที่สุด คือ คำสมาส และ คำสนธิ พบจำนวน 2 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.33 คำสนธิได้แก่ ร.ล.รัตนโกสินทร์, ร.ล.สุโขทัย และ คำสมาสได้แก่ ร.ล.ศรสุวรรณ, ร.ล.พระขม, ชนิดของคำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล และ คำประสม พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 16.67 คำมูล ได้แก่ ร.ล.สุริยะ และคำประสม ได้แก่ ร.ล.เกล็ดแก้ว ชนิดของคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อเรือสมัยรัชกาลที่ 7 คือ คำทับศัพท์

ตัวอย่างชนิดของคำ ที่พบในสมัยรัชกาลที่ 7 ได้แก่

1. คำสมาส พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 2 ชื่อ เช่น

ร.ล.พระยม แยกเป็น พระ (ส.)+ยม (ท.)

ร.ล.ศรารุณ แยกเป็น ศร (ส.)+ารุณ (ส.)

2. คำสนธิ พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 2 ชื่อ เช่น

ร.ล.สุโขทัย แยกเป็น สุข + อุทัย(ป.)

ร.ล.รัตนโกสินทร์ แยกเป็น รัตน (ส)+โกสินทร์ (ป. โกสิย+ ส.อินทร)

3. คำประสม พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 1 ชื่อ

ร.ล.เกล็ดแก้ว แยกเป็น เกล็ด (ท.)+แก้ว (ท.)

4. คำมูล พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 1 ชื่อ เช่น

ร.ล.สุริยะ แยกเป็น สุริย (ป.)

ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 8

ในสมัยรัชกาลที่ 8 ปรากฏชื่อเรือหลวงทั้งสิ้นจำนวน 30 ชื่อ ชนิดของคำที่พบมากที่สุด คือ คำประสม พบจำนวน 13 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 43.43 ได้แก่ ร.ล.ตากสิน, ร.ล.ตระเวนวาริ, ร.ล.บางระจัน, ร.ล.ชุมพร, ร.ล.เทียวอุทก, ร.ล.ตระเวนนาวิ, ร.ล.ท่าจีน, ร.ล.แม่กลอง, ร.ล.คลองใหญ่, ร.ล.ตากใบ, ร.ล.สินสมุทร, ร.ล.พลายชุมพล

ชนิดของคำที่พบเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล พบจำนวน 12 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 40.00 ได้แก่ ร.ล.ภูเก็ต, ร.ล.ปัตตานี, ร.ล.ระยอง, ร.ล.สงขลา, ร.ล.ปรง, ร.ล.สมุย, ร.ล.จุฬา, ร.ล.กันตัง, ร.ล.มัจฉา, ร.ล.วิรุณ, ร.ล.พจน์, ร.ล.สีช้าง

ชนิดของคำที่พบเป็นอันดับ 3 คือ คำสมาส พบจำนวน 4 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 13.33 ได้แก่
ร.ล.ชลบุรี, ร.ล.สารสินธุ, ร.ล.ธนบุรี, ร.ล.ศรีอยุธยา

ชนิดของคำที่พบเป็นอันดับสุดท้าย คือ คำสนธิ พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.33 ได้แก่
ร.ล.นเรศวร และชนิดของคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อเรือสมัรัชกาลที่ 8 คือ คำทับศัพท์

ตัวอย่างชนิดของคำที่พบในสมัรัชกาลที่ 8 ได้แก่

1. คำประสม พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 13 ชื่อ เช่น

ร.ล.ตากสิน	แยกเป็น	ตาก (ท.)+สิน (ท.)
ร.ล.หนองสาหร่าย	แยกเป็น	หนอง (ท.)+สาหร่าย (ท.)

2. คำมูล พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 12 ชื่อ เช่น

ร.ล.พจัน	แยกเป็น	พจัน (มลายู)
ร.ล.ระยอง	แยกเป็น	ราย้อง (ภาษาซอง)

3. คำสมาส พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 4 ชื่อ เช่น

ร.ล.ธนบุรี	แยกเป็น	ธน (ป.,ส.)+บุรี (ป.,ส.)
ร.ล.สารสินธุ	แยกเป็น	สาร (ป.,ส.)+สินธุ (ป.,ส.)

4. คำสนธิ พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 1 ชื่อ เช่น

ร.ล.นเรศวร	แยกเป็น	(ส.) นร +อินทร (ส.)+สุร (ป.)
------------	---------	------------------------------

ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัรัชกาลที่ 9

ในสมัรัชกาลที่ 9 ปรากฏชื่อเรือหลวงทั้งสิ้นจำนวน 73 ชื่อ ชนิดของคำที่พบมากที่สุด คือ คำมูล พบจำนวน 31 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 42.47 ได้แก่ ร.ล.สิมิลัน, ร.ล.ตาปี, ร.ล.บางปะกง, ร.ล.พาลี, ร.ล.สุกรีพ, ร.ล.หัวหิน, ร.ล.แกลง, ร.ล.เทพา, ร.ล.ภูเก็ต, ร.ล.ปราบ, ร.ล.ภูค, ร.ล.ไผ่, ร.ล.คราม,

ร.ด.นาคา, ร.ด.มาตรา, ร.ด.จุฬา, ร.ด.เปริด, ร.ด.เสม็ด, ร.ด.จวง, ร.ด.จิก, ร.ด.อาดัง, ร.ด.ราวี,
ร.ด.เกตรา, ร.ด.ตะลึง, ร.ด.สุริยะ, ร.ด.จันทร์, ร.ด.สุกร, ร.ด.ช้าง, ร.ด.ลันตา, ร.ด.รัง, ร.ด.แรด

ชนิดของคำที่พบมากเป็นอันดับ 2 คือ คำประสม พบจำนวน 26 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 35.62 ได้แก่ ร.ด.หาญหักศัตรู, ร.ด.ผู้ไพรินทร์, ร.ด.พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก, ร.ด.สายบุรี, ร.ด.เจ้าพระยา, ร.ด.พุทธเลิศหล้านภาลัย, ร.ด.ปิ่นเกล้า, ร.ด.ทยานชล, ร.ด.ลือลม, ร.ด.ล่องลม, ร.ด.ท้ายเหมือง, ร.ด.โพสามต้น, ร.ด.ลาดหญ้า, ร.ด.บางแก้ว, ร.ด.ทำดินแดง, ร.ด.คอนเจดีย์, ร.ด.รางเกวียน, ร.ด.ทองแก้ว, ร.ด.ทองกลาง, ร.ด.มันนอก, ร.ด.มันกลาง, ร.ด.มันใน, ร.ด.อ่างทอง, ร.ด.พระทอง, ร.ด.แสมสาร, ร.ด.กลิ้งบาดาล

ชนิดของคำที่พบเป็นอันดับ 3 คือ คำสมาส พบจำนวน 11 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 15.07 ได้แก่ ร.ด.ปราบปรักษ์, ร.ด.ราชฤทธิ์, ร.ด.อุดมเดช, ร.ด.จักรินฤเบศร, ร.ด.ศิริรัฐ, ร.ด.มกุฎราชกุมาร, ร.ด.สารสินธุ, ร.ด.คำรณสินธุ, ร.ด.สัตกุด, ร.ด.ศรีราชา, ร.ด.มารวิชัย

ชนิดของคำที่พบเป็นอันดับ 4 คือ คำสนธิ พบจำนวน 5 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.85 ได้แก่ ร.ด.วิทยาคม, ร.ด.รัตนโกสินทร์, ร.ด.สุโขทัย, ร.ด.เกียรตินาถ, ร.ด.สุรินทร์ และ ชนิดของคำที่ไม่พบในการตั้งชื่อเรือสมัรัชกาลที่ 8 คือ คำทับศัพท์

ตัวอย่างชนิดของคำที่พบในสมัรัชกาลที่ 9 ได้แก่

1. คำมูล พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 31 ชื่อ เช่น

ร.ด.ปราบ	แยกเป็น	ปราบ (ส.)
ร.ด.กุด	แยกเป็น	กุด (ท.ภาษาถิ่นพายัพ อีสาน ปักษ์ใต้)

2. คำประสม พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 26 ชื่อ เช่น

ร.ด.รางเกวียน	แยกเป็น	ราง (ท.)+เกวียน (ท.)
ร.ด. มันนอก	แยกเป็น	มัน (ท.)+นอก (ท.)

3. คำสมาส พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 11 ชื่อ เช่น

ร.ล.เกียรตินาวิ	แยกเป็น	เกียรติ (ส.)+นาวิ (ป.)
ร.ล.คำรณสินธุ	แยกเป็น	คำรณ (ป.,ส.)+สินธุ (ป.ส.)

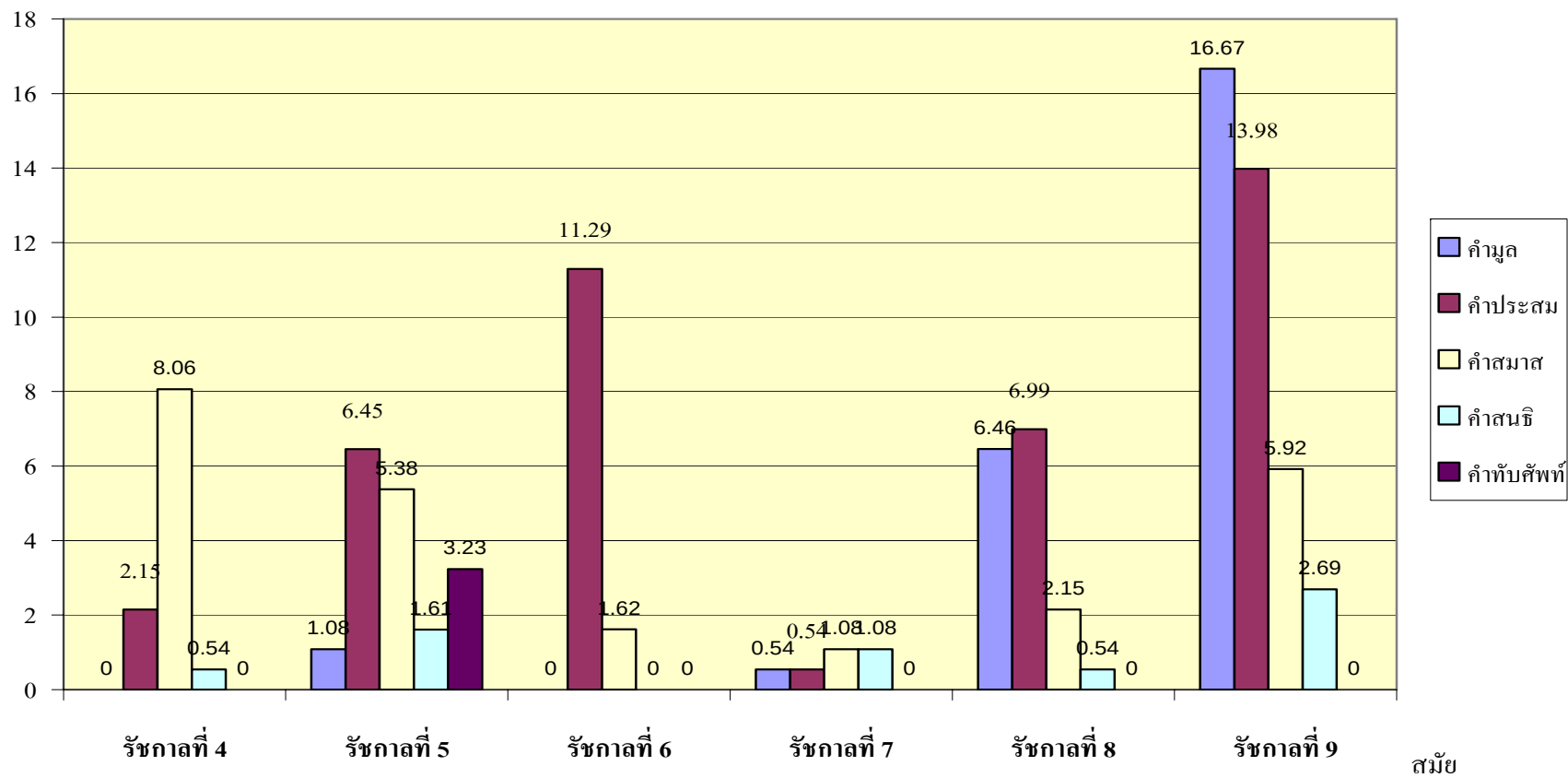
4. คำสนธิ พบชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 5 ชื่อ เช่น

ร.ล.สุรินทร์	แยกเป็น	สุร (ป) +อินทร (ส.)
ร.ล.วิทยาคม	แยกเป็น	วิทย (ส.)+อาคม (ป. ส.)

ตารางที่ 15 แสดงร้อยละของชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

สมัย ชนิดคำ	สมัยรัชกาลที่ 4		สมัยรัชกาลที่ 5		สมัยรัชกาลที่ 6		สมัยรัชกาลที่ 7		สมัยรัชกาลที่ 8		สมัยรัชกาลที่ 9		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คำมูล	-	-	2	1.08	-	-	1	0.54	12	6.46	31	16.67	46	24.73
คำประสม	4	2.15	12	6.45	21	11.29	1	0.54	13	6.99	26	13.98	77	41.4
คำสมาส	15	8.06	10	5.38	3	1.62	2	1.08	4	2.15	11	5.92	45	24.19
คำสนธิ	1	0.54	3	1.61	-	-	2	1.08	1	0.54	5	2.69	12	6.45
คำทับศัพท์	-	-	6	3.23	-	-	-	-	-	-	-	-	6	3.23
รวม	20	10.76	33	17.75	24	12.91	6	3.23	30	16.15	73	39.25	186	100

ร้อยละ

ภาพที่ 2 แสดงร้อยละของชนิดคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

จากตารางที่ 15 สรุปลักษณะภาษาด้านชนิดของคำตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 3 อันดับแรกได้แก่ คำประสม พบทั้งสิ้น 77 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 41.40 ของชื่อเรือหลวงไทย ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อมากเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล พบทั้งสิ้น 46 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.73 ของชื่อเรือหลวงไทย ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อมากเป็นอันดับ 3 คือ คำสมาส พบทั้งสิ้น 45 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.19 ของชื่อเรือหลวงไทย ชนิดของคำที่พบในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ คำมูล คำประสม คำสมาส คำสนธิ และคำทับศัพท์ ปรากฏผลการศึกษา ดังนี้ การตั้งชื่อเรือหลวงไทยโดยใช้ คำมูล พบในสมัยรัชกาลที่ 5 รัชกาลที่ 7 รัชกาลที่ 8 และรัชกาลที่ 9 การตั้งชื่อโดยใช้เรือหลวงไทยโดยใช้คำประสม พบในทุกสมัยตั้งแต่รัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 การตั้งชื่อเรือหลวงไทยโดยใช้คำสมาส พบในทุกสมัยตั้งแต่รัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 การตั้งชื่อโดยใช้คำสนธิ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และสมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 9 การตั้งชื่อเรือหลวงไทยโดยใช้คำสนธิ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และสมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 9 คำทับศัพท์ พบในสมัยรัชกาลที่ 5 สมัยเดียว

ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จากชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 186 ชื่อ ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ คำประสม พบทั้งสิ้น 77 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 41.40 ของชื่อเรือหลวงไทย ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อรองลงมา คือ คำมูล พบทั้งสิ้น 46 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.73 ของชื่อเรือหลวงไทย ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อมากเป็นอันดับ 3 คือ คำสมาส พบทั้งสิ้น 45 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.19 ของชื่อเรือหลวงไทย ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อมากเป็นอันดับ 4 คือ คำสนธิ พบทั้งสิ้น 12 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.45 ของชื่อเรือหลวงไทย และชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อเป็นอันดับสุดท้าย คือ คำทับศัพท์ พบทั้งสิ้น 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.23 ของชื่อเรือหลวงไทย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย

การศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-9 ที่ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์ www.navy.mi.th ของกองทัพเรือ และเอกสารการสอนของ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด จำนวน 186 ชื่อ ซึ่งผู้วิจัยศึกษาที่มาภาษาโดยดูจากการสร้างคำ เช่น สยามอรธุมพล-สยาม (ป.)+อธุม (ป.)+พล (ป. ส.) มีที่มาจาก 3 ภาษา คือ ภาษาเขมร+ภาษาบาลี+ภาษาบาลี-ภาษาสันสกฤต และหากชื่อใดมีการใช้ภาษาที่เหมือนกันแต่อยู่คนละตำแหน่ง ก็จัดให้อยู่ในหมวดหมู่ คำที่มาจากภาษาเดียวกัน เช่น เรือศรีอยุธยาเดช-ศรี (ส.)+อยุธยา (ป.)+เดช (ป.) และประพาธอุดมสยาม-(ส.)+อธุม (ป.)+สยาม (ป.) มีที่มาจาก 2 ภาษา คือ ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี+ภาษาบาลี และ หากชื่อเรือหลวงไทยที่มีที่มาจากภาษาเดียวแม้จะพบในจำนวนพยางค์ที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยก็นับเป็นมีที่มาจากภาษาเดียวกัน เช่น เทวาสुरาราม-เทวา (ป., ส.)+สุรา (ป.,ส.)+ราม (ป.,ส.) และ มณีเมขลา-มณี (ป.,ส.)+เมขลา (ป.,ส.) มีที่มาจากภาษาเดียว คือ ภาษาบาลี-สันสกฤต

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลชื่อเรือหลวงไทยสามารถแบ่งหมวดหมู่ของที่มาภาษาได้ 4 หมวดหมู่ ดังนี้

1. ชื่อเรือหลวงไทยที่มีที่มาจากภาษาเดียว

- 1.1 ภาษาไทย
- 1.2 ภาษาบาลี
- 1.3 ภาษาสันสกฤต
- 1.4 ภาษาบาลี/สันสกฤต
- 1.5 ภาษาเขมร
- 1.6 คำทับศัพท์ (ภาษาอังกฤษ)
- 1.7 ภาษาชวา-มลายู
- 1.8 ภาษาซอง

2. ชื่อเรือหลวงไทยที่มีที่มาจาก 2 ภาษา

- 2.1 ภาษาไทย+ภาษาบาลี
- 2.2 ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต
- 2.3 ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต
- 2.4 ภาษาเขมร+ภาษาไทย
- 2.5 ภาษาเขมร+ภาษาบาลี
- 2.6 ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต
- 2.7 ภาษาเขมร+ภาษาบาลี/สันสกฤต
- 2.8 ภาษาบาลี+ ภาษาบาลี/สันสกฤต
- 2.9 ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาสันสกฤต
- 2.10 ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี
- 2.11 ภาษาสันสกฤต+ภาษาโบราณ
- 2.12 ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต

3. ชื่อเรือหลวงไทยที่มีที่มาจาก 3 ภาษา

- 3.1 ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี
- 3.2 ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต
- 3.3 ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต
- 3.4 ภาษาตะเลง+ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต

4. มีที่มาจาก 4 ภาษา

ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต

ผลการวิเคราะห์ที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 มีดังนี้

ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4

มีที่มาจากภาษาเดียว

ในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในมีที่มาจากภาษาเดียว พบจำนวน 5 ชื่อ ได้แก่ ภาษาบาลี ภาษาบาลี/สันสกฤต และภาษาสันสกฤต ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
เรือขัตติโยปนภา	ขัตติย (ป.)+นภา (ป.)	ภาษาบาลี
เรือเทवासुरาราม	เทวา (ป.,ส.)+สุรา (ป.,ส.)+ราม (ป.,ส.)	ภาษาบาลี/สันสกฤต
เรือมณีเมขลา	มณี (ป.,ส.)+เมขลา (ป.,ส.)	
เรือสงครามकरจิต	สงคราม (ส.)+करจิต (ส.)	ภาษาสันสกฤต

จากตารางที่ 16 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว พบทั้งสิ้น 3 ภาษา คือ ภาษาบาลี ภาษาบาลี/สันสกฤต และภาษาสันสกฤต ไม่พบการใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อเรือหลวง

มีที่มาจาก 2 ภาษา

ในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย มีที่มาจาก 2 ภาษา พบจำนวน 13 ชื่อ ได้แก่ ภาษาบาลี+ ภาษาบาลี/ภาษาสันสกฤต, ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาสันสกฤต, ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี, ภาษาสันสกฤต+ภาษาไทย, ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาสันสกฤต+ภาษาโบราณ ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
เรือสยามอรุณพหล	สยาม (ป.)+อรุณ (ป.)+พหล (ป. ส.)	ภาษาบาลี+ ภาษาบาลี/
เรืออาสาศิริส	อาสา (ป.)+วดี (ป.ส.)+รส (ป./ส.)	ภาษาสันสกฤต
เรือเวลาภิจร	เวลา (ป.,ส.)+ภิจร (ป.)	
เรือมหาพิไชยเทพ	มหาพิไชย (ป.)+เทพ (ป./ส.)	
เรือเสพลย์สหายไมตรี	เสพลย์ (ป. ส.)+สหาย (ป. ส.)+ไมตรี (ส.)	ภาษาบาลี/สันสกฤต+
เรือเสนินทรประดิษฐ์	เสนินทร (ป.,ส.)+ประดิษฐ์ (ส.)	ภาษาสันสกฤต
เรือเขจรชลดดี	เขจร (ส.)+ชลด (ป.,ส.)+คดี (ป.,ส.)	
เรืออรรครเรศรัตนศาสตร์	อรรครเรศ (ส.)+รัตน (ป.,ส.)+ ศาสตร์ (ส.)	
เรือศรีอยุธยาเดช	ศรี (ส.)+อยุธยา (ป./ส.)+เดช (ป./ส.)	
เรือประพาธอุดมสยาม	ประพาธ(ส.)+อุดม(ป.)+สยาม(ป.)	ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี
เรือการประภา	การ (ป.)+ประภา (ส.)	
เรือฤทธิแรงศร	ฤทธิ (ส.)+แรง (ท.)+ศร (ส.)	ภาษาสันสกฤต+ภาษาไทย
เรือรานรุกไพร	ราน (ท.)+รุก (ท.)+ไพร (ป.,ส.)	ภาษาไทย+ภาษาบาลี/ สันสกฤต
เรือขยศอโยชนียา	ขยศ (ส.)+อโยชนียา (โบ.)	ภาษาสันสกฤต+ ภาษาโบราณ

จากตารางที่ 17 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา ที่มาภาษาที่พบมากที่สุด คือ ภาษาบาลี+ ภาษาบาลี/ภาษาสันสกฤต ได้แก่ สยาม (ป.)+อรุณ (ป.)+พหล (ป. ส.), อาสา (ป.)+วดี (ป.)+รส (ป. ส.), เวลา (ป.,ส.)+ภิจร (ป.) ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาสันสกฤต ได้แก่ เสพลย์ (ป. ส.)+สหาย (ป. ส.)+ไมตรี (ส.), เสนินทร (ป.,ส.)+ประดิษฐ์ (ส.), เขจร (ส.)+ชลด (ป.,ส.)+คดี (ป.,ส.) และภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี ได้แก่ ศรี (ส.)+อยุธยา (ป.)+เดช (ป.), ประพาธ (ส.)+อุดม (ป.)+สยาม (ป.), การ (ป.)+ประภา (ส.)

จากตารางแสดงให้เห็นว่าในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มาภาษาที่นิยมใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย สมัยรัชกาลที่ 4 มีที่มาจาก 2 ภาษา นิยมตั้งชื่อด้วยที่มาภาษาจากภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต และ ภาษาบาลี/สันสกฤต

มีที่มาจากภาษาจาก 3 ภาษา

ในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในมีที่มาจาก 3 ภาษา พบจำนวน 2 ชื่อ ได้แก่ ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี-สันสกฤต+ภาษาบาลี ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
เรือศักดิ์สิทธิ์ราชูธ	ศักดิ์ (ส.)+สิทธิ (ป.,ส.)+(อา)วุธ (ป.)	ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี/
เรืออรรคราชวรเดช	อรรค (ส.)+ราช (ป.,ส.)+วร (ป.,ส.)+เดช (ป.)	สันสกฤต+ภาษาบาลี

จากตารางที่ 18 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา พบที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวง 2 ชื่อ คือ ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี-สันสกฤต+ภาษาบาลี ได้แก่ ศักดิ์ (ส.)+สิทธิ (ป.,ส.)+(อา)วุธ (ป.), อรรค (ส.)+ราช (ป.,ส.)+วร (ป.,ส.)+เดช (ป.)

ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5

มีที่มาจากภาษาเดียว

ในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาจากภาษาเดียว พบจำนวน 15 ชื่อ ได้แก่ ภาษาไทย, ภาษาบาลี, ภาษาเขมร, ภาษาบาลี-สันสกฤต, ภาษาสันสกฤต, คำทับศัพท์ (ภาษาอังกฤษ) ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
เรือบางกอก	บางกอก (ท.)	ภาษาไทย
เรือเทียมลม	เทียม (ท.)+ลม (ท.)	
เรือสุริยมณฑล	สุริยะ (ป.)+มณฑล (ป.)	ภาษาบาลี
เรือจำเริญ	จำเริญ (ข.)	ภาษาเขมร
เรืออุทัยราชกิจ	อุทัย (ป.,ส.)+ราช (ป.,ส.)+กิจ (ป.,ส.)	ภาษาบาลี/สันสกฤต
เรือมกุฎราชกุมาร	มกุฎ (ป.,ส.)+ราช (ป.,ส.)+กุมาร (ป.,ส.)	
เรือกมุตมาลา	กมุต (ป., ส.)+มาลา (ป., ส.)	
เรือนฤเบนทร์บุรี	นฤเบนทร์ (ส.)+บุรี (ส.)	ภาษาสันสกฤต
เรือปราบปรักษ์	ปราบ (ส.)+ปรักษ์ (ส.)	
เรือไรซิงซัน	RISING SUN	คำทับศัพท์ (ภาษาอังกฤษ)
เรือเวสทรี	VESATRI	
เรือไมดา	MAIDA	
เรือเกลดิส	GLADYS	
เรืออะโปโล	APOLLO	
เรือฟิลา	FYLLA	

จากตารางที่ 19 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว พบที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อมากที่สุด คือ ที่มาจากคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ชื่อ ได้แก่ ไรซิงซัน (RISING SUN), เวสทรี (VESATRI) , ไมดา (MAIDA), เกลดิส (GLADYS), อะโปโล (APOLLO), ฟิลา (FYLLA)

มีที่มาจาก 2 ภาษา

ในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาจาก 2 ภาษา พบจำนวน 14 ชื่อ ได้แก่ ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี, ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี, ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต, ภาษาเขมร+ภาษาบาลี, ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาไทย+ภาษาบาลี ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา

ชื่อเรือ	ที่มาจาก	สรุปที่มาจาก
เรือวรรัตน์พิไชย	วร (ป.,ส.)+รัตน์ (ป.,ส.)+พิไชย (ป.)	ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี
เรือพิทยัมรณยุทธ	พิทยัม (ส.)+รณ (ป.,ส.)+ยุทธ (ป.,ส.)	ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต
เรือสถิตยรัชการ	สถิต (ส.)+ราช (ป.,ส.)+การ (ป.,ส.)	สันสกฤต
เรือมูรธาวิไลสวัสดิ์	มูรธา (ส.)+วิไล (ป.)+สวัสดิ์ (ส.)	ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี
เรืออุบลนุทิส	อุบล (ป.)+นุทิส (ส.)	
เรือสยามมกุฎไชยสิทธิ์	สยาม (ป.)+มกุฎ (ป. ส.)+ไชย (ป.,ส.)+สิทธิ์ (ป. ส.)	ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต
เรือต่อสู์ไพริน	ต่อสู์ (ท.)+ไพริน (ส.)	ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต
เรือบรรจุนิโคร	บรรจุ (ข.)+นิโคร (ป.)	ภาษาเขมร+ภาษาบาลี
เรือเสียดยานชล	เสียด (ท.)+ยาน (ท.)+ชล (ป.,ส.)	ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต
เรือปานมารุต	ปาน (ท.)+มารุต (ป.,ส.) มารุต, มาลุต	สันสกฤต
เรือภิรมย์เร็วจร	ภิรมย์ (ป.,ส.)+เร็ว (ท.)+จร (ป.,ส.)	
เรือภมรแมนจักร	ภมร (ป.,ส.)+แมน (ท.)+จักร (ป.,ส.)	
เรือเทวสุราราม	เทว (ป.,ส.)+สุร (ป.,ส.)+ราม (ท.)	
เรือนุชบาบานกลับ	นุชบา (ป.)+บาน(ท.)+กลับ(ท.)	ภาษาไทย+ภาษาบาลี

จากตารางที่ 20 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อมากที่สุด คือ ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต ได้แก่ เสือ (ท.)+ทยาน (ท)+ชล (ป.,ส.), ปาน (ท.)+มารุต (ป.,ส.) มารุต, มาตุต), ภิรมย์ (ป.,ส.)+เร็ว (ท.)+จร (ป.,ส.), ภมร (ป.,ส.)+แม่น (ท.)+จักร (ป.,ส), เทว (ป.,ส.)+สุร (ป.,ส.)+ราม (ท.)

มีที่มาจาก 3 ภาษา

ในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาจาก 3 ภาษา พบจำนวน 4 ชื่อ ได้แก่ ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต, ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี+ภาษาไทย ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
เรือหาญหักศัตรู เรือพาลีรังทวีป	หาญ (ป.)+หัก (ท.)+ศัตรู(ส.) พาลี(ป.)+รัง(ท.)+ทวีป(ส.)	ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ ภาษาสันสกฤต
เรือพระที่นั่งมหาจักรี	พระ(ป.)+ที่นั่ง(ท.)+มหาจักรี(ป.,ส.)	ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ ภาษาบาลี/สันสกฤต
เรือสุทรีพครองเมือง	สุทรีพ(ส.)+ครอง(ป.)+เมือง(ท.)	ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี+ ภาษาไทย

จากตารางที่ 21 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา ที่มาภาษาที่ใช้นิยมตั้งชื่อมากที่สุด คือ ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต ได้แก่ หาญ (ป.)+หัก (ท.)+ศัตรู (ส.),พาลี (ป.)+รัง (ท.)+ทวีป (ส.)

ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 6

มีที่มาภาษาจากภาษาเดียว

ในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาจากภาษาเดียว พบจำนวน 7 ชื่อ ได้แก่ ภาษาไทย, ภาษาบาลี-สันสกฤต ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.เจนทะเล	เจน (ท.)+ทะเล (ท.)	ภาษาไทย
ร.ล.ทนทะเล	ทน (ท.)+ทะเล (ท.)	
ร.ล.ลิวทะเล	ลิว (ท.)+ทะเล (ท.)	
ร.ล.กล้าทะเล	กล้า (ท.)+ทะเล (ท.)	
ร.ล.ผีเสื้อน้ำ	ผีเสื้อ (ท.)+น้ำ (ท.)	
ร.ล.พรายน้ำ	พราย (ท.)+น้ำ (ท.)	
เรือนรสิงห์	นรสิงห์ (ป.,ส.).	ภาษาบาลี/สันสกฤต
เรือศรีสมุทร	ศรี (ป.)+สมุทร (ป.)	ภาษาบาลี

จากตารางที่ 22 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว ที่มาภาษาที่ใช้นิยมตั้งชื่อมากที่สุด คือ ภาษาไทย ได้แก่ เจน (ท.)+ทะเล (ท.), ทน (ท.)+ทะเล (ท.), ลิว (ท.)+ทะเล (ท.), กล้า (ท.)+ทะเล (ท.), ผีเสื้อ (ท.)+น้ำ (ท.), พราย(ท)+น้ำ(ท) จะสังเกตได้ว่า ในสมัยรัชกาลที่ 6 นิยมใช้ภาษาไทยในการตั้งชื่อเรือหลวง

มีที่มาภาษาจาก 2 ภาษา

ในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาภาษาจาก 2 ภาษา พบจำนวน 16 ชื่อ ได้แก่ ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาไทย+ภาษาบาลี, ภาษาเขมร+ภาษาบาลี, ภาษาบาลี+ภาษาสันสกฤต, ภาษาบาลี+ภาษาไทย, ภาษาบาลี+ภาษาไทย, ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.เสด็จำณสินธุ์	เสด็จ (ท.)+ำณ (ป./ส.)+สินธุ์ (ป./ส.)	ภาษาไทย+ภาษาบาลี/ สันสกฤต
เรือเยี่ยมสมุทร	เยี่ยม (ท.)+สมุทร (ป.)	ภาษาไทย+ภาษาบาลี
เรือปิ่นสมุทร	ปิ่น (ท.)+สมุทร (ป.)	
เรือทองสมุทร	ทอง (ท.)+สมุทร (ป.)	
เรือแก้วสมุทร	แก้ว (ท.)+สมุทร (ป.)	
เรือเล่นสมุทร	เล่น (ท.)+สมุทร (ป.)	
เรือเด่นสมุทร	เด่น (ท.)+สมุทร (ป.)	
เรือผ่านสมุทร	ผ่าน (ท.)+สมุทร (ป.)	
เรือเดินสมุทร	เดิน (ข.)+สมุทร (ป.)	ภาษาเขมร+ภาษาบาลี
ร.ล.หาญทะเล	หาญ (ป.)+ทะเล (ป.)	ภาษาบาลี+ภาษาไทย
ร.ล.พระร่วง	พระ (ป.)+ร่วง (ท.)	
ร.ล.เจ้าพระยา	เจ้า (ท.)+พระยา (ป.)	
ร.ล.พระที่นั่งมหาจักรี	พระ (ป.)+ที่นั่ง (ท.)+มหาจักรี (ป.)	ภาษาบาลี+ภาษาไทย
เรือบำรุงศาสนา	บำรุง (ข.)+ศาสนา(ส)	ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต
เขจรชลคดี	เขจร (ข.)+ชลธี (ส)	

จากตารางที่ 23 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา ที่มาภาษาที่ใช้นิยมตั้งชื่อมากที่สุด คือ ภาษาไทย+ภาษาบาลี ได้แก่ เข็ญม (ท.)+สมุทร (ป.), ปิ่น (ท.)+สมุทร (ป.), ท่อง (ท.)+สมุทร (ป.), แก้ว (ท.)+สมุทร (ป.), แล่น (ท.)+สมุทร (ป.), เด่น (ท.)+สมุทร (ป.), ผ่าน (ท.)+สมุทร (ป.)

มีที่มาจาก 4 ภาษา

ในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย มีที่มาจาก 4 ภาษา พบจำนวน 1 ชื่อ ได้แก่ ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจาก 4 ภาษา

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
เรือพระที่นั่งประจําทวีป	พระ (ป.)+ที่นั่ง (ท.)+ประจํา (ข.) +ทวีป (ส.)	ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต

จากตารางที่ 24 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจาก 4 ภาษา ซึ่งพบเพียงชื่อเดียว คือ ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต ได้แก่ พระ (ป.)+ที่นั่ง (ท.)+ประจํา (ข.)+ทวีป (ส.)

ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 7

มีที่มาจากภาษาเดียว

ในสมัยรัชกาลที่ 7 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาจากภาษาเดียว พบจำนวน 4 ชื่อ ได้แก่ ภาษาบาลี, ภาษาไทย, ภาษาสันสกฤต ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 7 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.สุโขทัย	สุข (ป.) + อุทัย (ป.)	ภาษาบาลี
ร.ล.สุริยะ	สุริย (ป.)	
ร.ล.เกล็ดแก้ว	เกล็ด (ท.) + แก้ว (ท.)	ภาษาไทย
ร.ล.ศรสุวรรณ	ศร (ส.) + วรณ (ส.)	ภาษาสันสกฤต

จากตารางที่ 25 แสดงที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 7 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงมากที่สุด คือ ภาษาบาลี ได้แก่ สุข (ป.) + อุทัย (ป.), สุริย (ป.)

มีที่มาจาก 2 ภาษา

ในสมัยรัชกาลที่ 7 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในมีที่มาจาก 2 ภาษา พบจำนวน 2 ชื่อ ได้แก่ ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาสันสกฤต+ภาษาไทย ดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.รัตนโกสินทร์	รัตน (ส.) + โกสินทร์ (ป. โกสิย+ส.อินทร)	ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี/ สันสกฤต
ร.ล.พระยม	พระ (ส.) + ยม (ท.)	ภาษาสันสกฤต+ภาษาไทย

จากตารางที่ 26 แสดงที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา พบที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงเพียง 2 ชื่อ คือ ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี-สันสกฤต ได้แก่ รัตน (ส.)+โกสินทร์ (ป. โกสิย+ ส.อินทร) และภาษาสันสกฤต+ภาษาไทย ได้แก่ พระ (ส.)+ยม (ท.)

ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 8

มีที่มาจากภาษาเดียว

ในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาจากภาษาเดียว พบจำนวน 21 ชื่อ ได้แก่ ภาษาไทย, ภาษาชวา/มลายู, ภาษาสันสกฤต, ภาษาซอง, ภาษาเขมร, ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาบาลี, ภาษาบาลี/สันสกฤต ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.ตากสิน	1. ตาก (ท.)+สิน (ท.)	ภาษาไทย
ร.ล.บางระจัน	2. บางระจัน (ท.)	
ร.ล.หนองสาหร่าย	3. หนอง (ท.)+สาหร่าย (ท.)	
ร.ล.ท่าจีน	4. ท่าจีน (ท.)	
ร.ล.แม่กลอง	5. แม่ (ท.)+กลอง (ท.)	
ร.ล.คลองใหญ่	6. คลอง (ท.)+ใหญ่ (ท.)	
ร.ล.ตากใบ	7. ตาก (ท.)+ใบ (ท.)	
ร.ล.ภูเก็ต	1. ภูเก็ต (ช.)	ภาษาชวา/มลายู
ร.ล.สมุย	2. สมุย (มลายู)	
ร.ล.กั้นตัง	3. กั้นตัง (มลายู)	
ร.ล.พังน	4. พังน (มลายู)	

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.ปัตตานี ร.ล.วิรุณ	1. ปัตตาน (ส.) 2. วิรุณ (ส.)	ภาษาสันสกฤต
ร.ล.สีช้าง ร.ล.ปรัง	1. สีช้าง หรือ จีช้าง (ภาษาเขมร) 2. ปรัง (ข.)	ภาษาเขมร
ร.ล.จุฬา ร.ล.มัจฉาณุ	1. จุฬา (ป.) 2. มัจฉาณุ (ป.)	ภาษาบาลี
ร.ล.สารสินธุ ร.ล.ธนบุรี	1. สาร (ป.,ส.)+สินธุ (ป.,ส.) 2. ธน (ป.,ส.)+บุรี (ป.,ส.)	ภาษาบาลี/สันสกฤต
ร.ล.สงขลา	สิงขร (ป.ส.)	ภาษาบาลี/สันสกฤต
ร.ล.ระยอง	ราช็อง (ภาษาชอง)	ภาษาชอง

จากตารางที่ 27 แสดงที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงมากที่สุด คือ ภาษาไทย ได้แก่ ตาก (ท.)+สิน (ท.), บางระจัน (ท), หนอง (ท.)+สาหร่าย (ท.), ทำจัน (ท.), แม่ (ท.)+กลอง (ท.), คลอง (ท.)+ใหญ่ (ท.), ตาก (ท.)+ใบ (ท.) และภาษาชวา-มลายู ได้แก่ ภูเก็ต (ช.), สมุย (มลายู), กันตัง (มลายู), พังนัง (มลายู)

มีที่มาภาษาจาก 2 ภาษา

ในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาจาก 2 ภาษา พบจำนวน 8 ชื่อ ภาษาเขมร+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี, ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี, ภาษาไทย+ภาษาบาลี, ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาเขมร+ภาษาไทย, ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต ดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.นเรศวร	นร (ส.) + อีศวร (ป.)	ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี
ร.ล.ศรีอยุธยา	ศรี (ส.)+อยุธยา (ป.)	
ร.ล.ชลบุรี	ชล (ป./ส.)+บุรี (ป.)	ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี
ร.ล.ชุมพร	ชุม (ท.)+พร (ป.)	ภาษาไทย+ภาษาบาลี
ร.ล.เทียวอุทก	เทียว (ท.)+อุทก (ป./ส.)	ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต
ร.ล.สินสมุทร	สิน (ท.)+สมุทร (ส.)	ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต
ร.ล.ตระเวนวารี	ตระเวน (ข.)+วารี(ป./ส.)	ภาษาเขมร+ภาษาบาลี/สันสกฤต
ร.ล.ตระเวนนาวิ	ตระเวน (ข.)+นาวิ (ท.)	ภาษาเขมร+ภาษาไทย

จากตารางที่ 28 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวง คือ ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี ได้แก่ ร.ล.ศรีอยุธยา-ศรี (ส.)+อยุธยา (ป.)

มีที่มาจาก 3 ภาษา

ในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาจาก 3 ภาษา พบจำนวน 1 ชื่อ ได้แก่ ภาษาตะเลง+ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต ดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.พลาญชุมพล	พลาญ (ตะเลง)+ชุม (ท)+ พล (ป./ส.)	ภาษาตะเลง+ภาษาไทย+ภาษาบาลี/ สันสกฤต

จากตารางที่ 29 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 8 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา พบที่มาภาษาเพียงชื่อเดียว คือ ภาษาตะเลง+ภาษาไทย+ภาษาบาลี-สันสกฤต ได้แก่ พลาญ (ตะเลง)+ชุม (ท)+พล (ป./ส.)

ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 9

มีที่มาจากภาษาเดียว

ในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาจากภาษาเดียว พบจำนวน 52 ชื่อ ได้แก่ ภาษาไทย, ภาษาเขมร, ภาษาซอง, ภาษาบาลี, ภาษาชาว/มลายู, ภาษาสันสกฤต, ภาษาบาลี/สันสกฤต ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.หัวหิน	หัวหิน (ท)	ภาษาไทย
ร.ล.กูด	กูด (ภาษาถิ่นพายัพ อีสาน ปักษ์ใต้)	
ร.ล.ไผ่	ไผ่ (ท)	
ร.ล.อ่างทอง	อ่าง (ท.)+ทอง (ท.)	
ร.ล.จวง	จวง (ท)	
ร.ล.จิก	จิก (ท.)	
ร.ล.ช้าง	ช้าง (ท.)	

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.ร้ง	ร้ง (ท.)	
ร.ล.แรด	แรด (ท.)	
ร.ล.ลี้วลม	ลี้ว (ท.)+ลม (ท.)	
ร.ล.ล่องลม	ล่อง (ท.)+ลม (ท.)	
ร.ล.ท้ายเหมือง	ท้าย (ท.)+เหมือง (ท.)	
ร.ล.ลาดหญ้า	ลาด (ท.)+หญ้า (ท.)	
ร.ล.บางแก้ว	บาง (ท.)+แก้ว (ท.)	
ร.ล.รางเกวียน	ราง (ท.)+เกวียน (ท.)	
ร.ล.ทองแก้ว	ทอง (ท.)+แก้ว (ท.)	
ร.ล.ทองหลาง	ทอง (ท.)+หลาง (ท.)	
ร.ล.มันนอก	มัน (ท.)+นอก (ท.)	
ร.ล.มันกลาง	มัน (ท.)+กลาง (ท.)	
ร.ล.มันใน	มัน (ท.)+ใน (ท.)	
ร.ล.โพสามต้น	โพ (ท.)+สาม (ท.)+ต้น (ท.)	
ร.ล.ท่าดินแดง	ท่า (ท.)+ดิน (ท.)+แดง (ท.)	
ร.ล.เกตรา	เกตรา (ส.)	ภาษาสันสกฤต
ร.ล.ศุกรี	ศุกรี (ส.)	
ร.ล.มาตรา	มาตรา (ส.)	
ร.ล.ปราบ	ปราบ (ส.)	
ร.ล.สัตกุด	สัตกุด (ส.)	
ร.ล.คราม	คราม (ส.)	
ร.ล.ปราบปรบักษ์	ปราบ (ส.)+ปรบักษ์ (ส.)	
ร.ล.จักรินฤเบศร	จักรี (ส.)+นฤเบศร (ส.)	
ร.ล.สุครีพ	สุครีพ (ส.)	

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล. อาดั่ง	อูดั่ง (มลายู)	ภาษาชวา/มลายู
ร.ล. ราวี	ราวี (มลายู)	
ร.ล. ภูเก็ด	ภูกิต (ภาษามลายู)	
ร.ล. ลันตา	ลันตาส, ลันตัส (ภาษาชวามลายู)	
ร.ล. สิมิลัน	สิมิลัน (ภาษาขาวี หรือมลายู)	
ร.ล. ตาปี	ตาปี (ข.)	
ร.ล. ตะลึง	ตะลึง (ภาษาขาวีเก่า)	
ร.ล. สารสินธุ	สารสินธุ (ป.,ส.)	ภาษาบาลี/สันสกฤต
ร.ล. พาลี	พาลี (ป.,ส.)	
ร.ล. เทพา	เทพ (ป.,ส.)	
ร.ล. คำรณสินธุ	คำรณ (ป.,ส.)+สินธุ (ป.ส.)	
ร.ล. จันทร	จันทร (ป.,ส.)	
ร.ล. มกุฎราชกุมาร	มงกุฎ (ป.,ส.)+ราช (ป. ส.)+กุมาร (ป. ส.)	
ร.ล. นาคา	นาคา (ป.)	ภาษาบาลี
ร.ล. จุฬา	จุฬา (ป.)	
ร.ล. สุริยะ	สุริย (ป.)	
ร.ล. มารวิชัย	มารวิชัย (ป.)	
ร.ล. บางปะกง	บ็องกง (เขมร)	ภาษาเขมร
ร.ล. เปริด	เกาะเปรี๊ส (เขมร)	
ร.ล. เสม็ด	เสม็ด (ภาษาเขมร) สุมิต/mʔt/	
ร.ล. แกลง	แกลง (ภาษาชอง)	ภาษาชอง

จากตารางที่ 30 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มีที่มาจากภาษาเดียว ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงมากที่สุด คือ ภาษาไทย ได้แก่ หัวหิน (ท), ฤๅ (ภาษาถิ่นพายัพ อีสาน ปักษ์ใต้), ไผ่ (ท), อ่าง (ท.)+ทอง (ท.), จวง (ท), จิก (ท.), ช้าง (ท.), รัง (ท.), แรด (ท.), ลีว (ท.)+ลม (ท.), ล่อง (ท.)+ลม (ท.), ท้าย (ท.)+เหมือง (ท.), ลาด (ท.)+หญ้า (ท), บาง (ท.)+แก้ว (ท), ราง (ท.)+เกวียน (ท.), ทอง (ท.)+แก้ว (ท.), ทอง (ท.)+กลาง (ท.), มัน (ท.)+นอก (ท.), มัน (ท.)+กลาง (ท.), มัน (ท.)+ใน (ท.), โฟ (ท.)+สาม (ท.)+ตัน (ท), ท่า (ท.)+ดิน (ท.)+แดง (ท) ภาษาสันสกฤต ได้แก่ เภตรา (ส.), ศุภร์ (ส.), มาตรา (ส.), ปราบ (ส.), สัตกุต (ส.), คราม (ส), ปราบ (ส.)+ปรปักษ์ (ส.), จักรี (ส.)+นฤเบศร (ส.), สุกรีพ (ส.)

มีที่มาจาก 2 ภาษา

ในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาจาก 2 ภาษา พบจำนวน 19 ชื่อ ได้แก่ ภาษาไทย+ภาษาบาลี, ภาษาไทย+ภาษาเขมร, ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี, ภาษาบาลี+ภาษาสันสกฤต, สันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาบาลี+ภาษาไทย, ภาษาบาลี+ภาษาบาลี/สันสกฤต ดังตารางที่ 31

ตารางที่ 31 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.ดอนเจดีย์	ดอน (ท.)+เจดีย์ (ป.)	ภาษาไทย+ภาษาบาลี
ร.ล.กลิ้งบาดาล	กลิ้ง (ท.)+ปาตาล (ป.)	
ร.ล.สายบุรี	สาย (ท.)+บุรี (ป.)	
ร.ล.เจ้าพระยา	เจ้า (ท.)+พระยา (ป.)	
ร.ล.สุโขทัย	สุโข (ท.)+ไทรินทร์ (ป.)	
ร.ล.พระทอง	พระ (ป.)+ทอง (ท.)	
ร.ล.ราชฤทธิ์	ราช (ป.)+ฤทธิ์ (ส.)	ภาษาบาลี+ภาษาสันสกฤต
ร.ล.คีรีรัฐ	คีรี (ส.)+รัฐ (ป.)	
ร.ล.เกียรติินาวิ	เกียรติ (ส.)+นาวิ (ป.)	
ร.ล.สุรินทร์	สุร (ป.)+อินทร (ส.)	

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.ทยานชล	ทยาน (ท.)+ชล (ป.,ส.)	ภาษาไทย+ภาษาบาลี/
ร.ล.แสมสาร	แสม (ท.)+สาร (ป.,ส.)	สันสกฤต
ร.ล.อุดมเดช	อุดม (ป.,ส.)+เดช (ป.)	ภาษาบาลี/สันสกฤต+
ร.ล.สุโขทัย	สุข (ป.,ส.)+อโณทัย (ป.)	ภาษาบาลี
ร.ล.พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก	พุทธ (ป.)+ยอด (ท.)+ฟ้า(ท.)+จุฬา (ป.)+โลก (ท.)	ภาษาบาลี+ภาษาไทย
ร.ล.ศรีราชา	ศรี (ส.)+ราชา (ป.,ส.)	ภาษาสันสกฤต+ภาษาบาลี/
ร.ล.วิทยาคม	วิทย (ส.)+อาคม (ป. ส.)	สันสกฤต
ร.ล.รัตนโกสินทร์	รัตน (ป.)+โกสินทร์ (ป. โกสิย+อินทร์ ส.)	ภาษาบาลี+ภาษาบาลี/ สันสกฤต
ร.ล.ปิ่นเกล้า	ปิ่น (ท.)+เกล้า (ข.)	ภาษาไทย+ภาษาเขมร

จากตารางที่ 31 แสดงที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มีที่มาจาก 2 ภาษา ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงมากที่สุด คือ ภาษาไทย+ภาษาบาลี ได้แก่ คอน (ท.)+เจดีย์ (ป.), กลิ้ง (ท.)+ปาดาล (ป.), สาย (ท.)+บุรี (ป.), เจ้า (ท.)+พระยา (ป.), ฐู (ท.)+ไพรินทร์ (ป.), พระ (ป.)+ทอง (ท.) ภาษาบาลี+ภาษาสันสกฤต ได้แก่ ราช (ป.)+ฤทธิ์ (ส.), คิริ (ส.)+รัฐ (ป.), เกียรติ (ส.)+นาวิ (ป.), สุร (ป.)+อินทร (ส.)

มีที่มาภาษาจาก 3 ภาษา

ในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยในมีที่มาภาษาจาก 3 ภาษา พบจำนวน 2 ชื่อ ได้แก่ ภาษาไทย+ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต, ภาษาบาลี+ภาษาสันสกฤต+ภาษาไทย ดังตารางที่ 32

ตารางที่ 32 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา

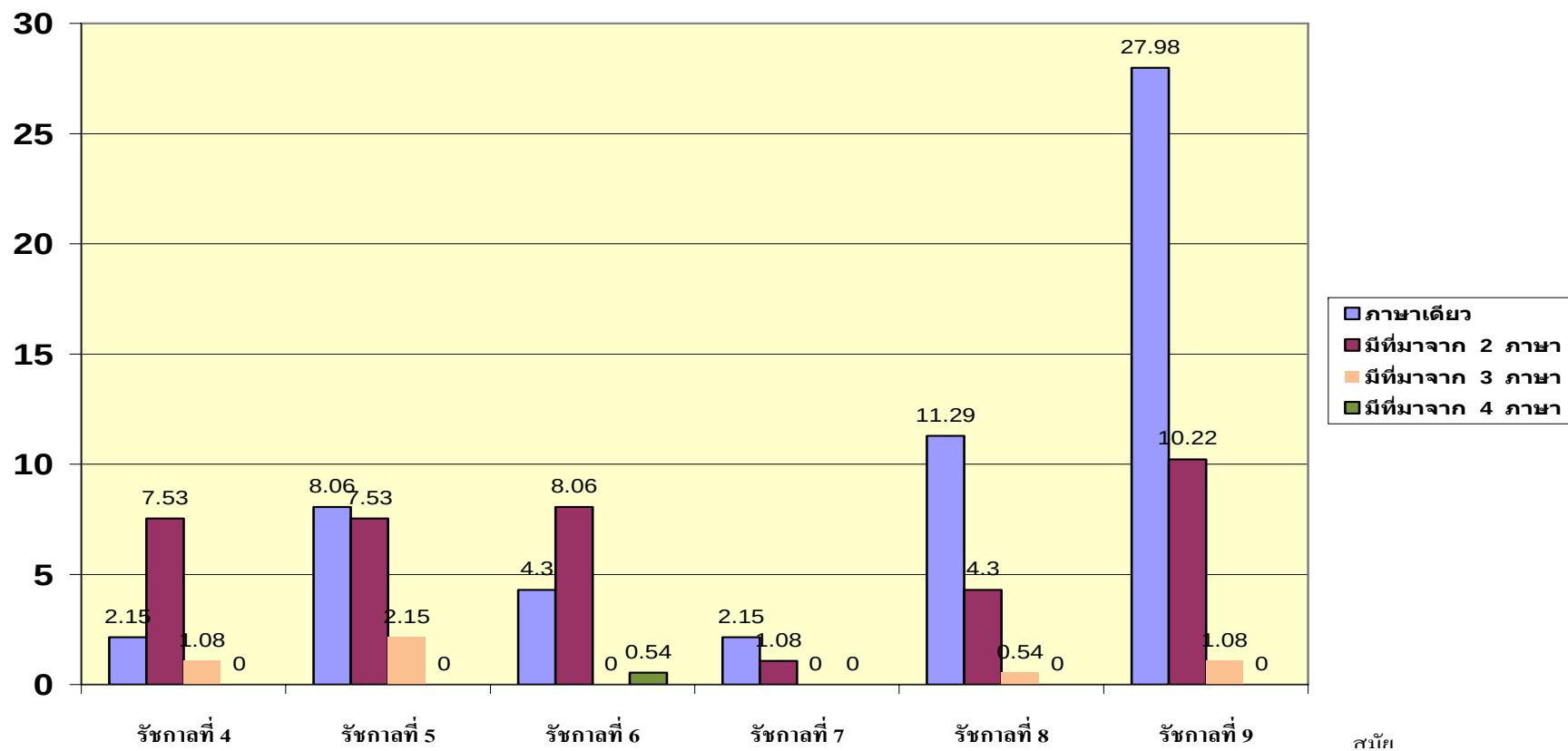
ชื่อเรือ	ที่มาภาษา	สรุปที่มาภาษา
ร.ล.หาญหึกศัตรุ	หาญ (ป.) + หัก (ท.) + ศัตรุ (ส.)	ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ ภาษาสันสกฤต
ร.ล.พุทธเลิศหล้านภาลัย	พุทธ (ป.) + เลิศ (ส.) + หล้า (ท.) + นภาลัย (ป.)	ภาษาบาลี+ภาษา สันสกฤต+ภาษาไทย

จากตารางที่ 32 ที่มาภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยในสมัยรัชกาลที่ 9 ที่มีที่มาจาก 3 ภาษา พบชื่อเรือหลวงเพียง 2 ชื่อ คือ ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาสันสกฤต ได้แก่ หาญ (ป.) + หัก (ท.) + ศัตรุ (ส.) และภาษาบาลี+ภาษาสันสกฤต+ภาษาไทย ได้แก่ พุทธ (ป.) + เลิศ (ส.) + หล้า (ท.) + นภาลัย (ป.)

ตารางที่ 33 แสดงที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

สมัย/ความถี่ ที่มาภาษา	สมัยรัชกาลที่ 4		สมัยรัชกาลที่ 5		สมัยรัชกาลที่ 6		สมัยรัชกาลที่ 7		สมัยรัชกาลที่ 8		สมัยรัชกาลที่ 9		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาเดียว	4	2.15	15	8.06	8	4.3	4	2.15	21	11.29	52	27.98	104	55.91
มีที่มาจาก 2 ภาษา	14	7.53	14	7.53	15	8.06	2	1.08	8	4.3	19	10.22	72	38.71
มีที่มาจาก 3 ภาษา	2	1.08	4	2.15	-	-	-	-	1	0.54	2	1.08	9	4.84
มีที่มาจาก 4 ภาษา	-	-	-	-	1	0.54	-	-	-	-	-	-	1	0.54
รวม	20	10.75	33	17.74	24	12.9	6	3.23	30	16.13	73	39.25	186	100

ร้อยละ

ภาพที่ 3 แสดงร้อยละของที่มาภาษาที่ใช้ในการสั่งซื้อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

จากตารางที่ 33 แสดงที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 3 อันดับแรกได้แก่ ภาษาเดียว พบจำนวน 104 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 55.91 ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากเป็นอันดับ 2 คือ 2 ภาษา พบจำนวน 72 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 38.71 ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากเป็นอันดับ 3 คือ 3 ภาษา พบจำนวน 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.84

การศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ศึกษาชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-9 ที่ปรากฏอยู่ใน เว็บไซต์ www.navy.mi.th ของกองทัพเรือ และจากเอกสารการสอนของ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด รวมทั้งสิ้นจำนวน 186 ชื่อ ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 ซึ่งผู้วิจัยแบ่งหมวดหมู่ของที่มาภาษาได้ 4 หมวดหมู่ได้แก่ มีที่มาจากภาษาเดียว มีที่มาจาก 2 ภาษา มีที่มาจาก 3 ภาษา และมีที่มาจาก 4 ภาษา

การตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีที่มาจากภาษาเดียว พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 มีที่มาจาก 2 ภาษา พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 มีที่มาจาก 3 ภาษา พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 และมีที่มาจาก 4 ภาษา พบในสมัยรัชกาลที่ 6 สมัยเดียว

ในสมัยรัชกาลที่ 4 พบการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยคำที่มาจาก 2 ภาษามากที่สุด สมัยรัชกาลที่ 5 พบการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยคำที่มาจากภาษาเดียวมากที่สุด สมัยรัชกาลที่ 6 พบการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยคำที่มาจาก 2 ภาษามากที่สุด ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 9 พบการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยคำที่มาจากภาษาเดียวมากที่สุด

ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จากชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 186 ชื่อ ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ ภาษาเดียว พบจำนวน 104 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 55.91 ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากเป็นอันดับ 2 คือ 2 ภาษา พบจำนวน 72 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 38.71 ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากเป็นอันดับ 3 คือ 3 ภาษา พบจำนวน 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.84 และที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากเป็นอันดับสุดท้าย คือ 4 ภาษา พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.54

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวงไทย

“การศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย” ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-9 ที่ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์ www.navy.mi.th ของกองทัพเรือ และเอกสารการสอนของ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด จำนวน 186 ชื่อ ซึ่งผู้วิจัยศึกษาความหมายโดยศึกษาทุกคำที่ปรากฏในชื่อ โดยแยกศึกษาในแต่ละสมัยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 และนำมารวบรวมจัดหมวดหมู่ได้ดังนี้

1. ความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่
2. ความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา
3. ความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์
4. ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศ
5. ความหมายเกี่ยวกับน้ำ
6. ความหมายเกี่ยวกับความเร็ว
7. ความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี
8. ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่
9. ความหมายอื่นๆ

ความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่

ผลการวิเคราะห์ความหมายเกี่ยวกับชื่อเรือหลวงไทย พบว่ามีความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่ จำนวน 16 ชื่อ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 34 แสดงความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 4	5	เรืออาสาดีรส (อาสาเป็นกำแพง, รั้ว), เรือฤทธิแรงศร (อำนาจแห่งศร), เรือรานรุกไพร (ล่องลำ รุกราน ข้าศึก), เรือศักดิ์สิทธิ์อาวุธ (อำนาจในการทำลาย), เรือสงครามครุฑ (การรบอันก็กล้า)

ตารางที่ 34 (ต่อ)

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 5	5	เรือนฤเบนทร์บุตรี (บุตรสาวของพระเจ้าแผ่นดิน), เรืออุทัยราชกิจ (เกิดขึ้นเพื่อธุระของพระราชินี), เรือมกุฎราชกุมาร (อิสริยยศที่พระมหากษัตริย์พระราชทานแก่ผู้สืบราชสันตติวงศ์ต่อไป), เรือพระที่นั่งมหาจักรี (เรือพระที่นั่งของพระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรี), เรือสถิตย์ราชการ (ตั้งอยู่เพื่องานของพระเจ้าแผ่นดิน)
รัชกาลที่ 6	2	เรือนรสิงห์ (คนปานสิงห์, นักรบผู้มหาโยธิน), ร.ล.เจ้าพระยา (ผู้เป็นใหญ่)
รัชกาลที่ 7	-	-
รัชกาลที่ 8	-	-
รัชกาลที่ 9	4	ร.ล.ปราบปรบภัย (ทำให้ข้าศึกศัตรูราบคาบ), ร.ล.หาญหักศัตรู (ทำลายล้างข้าศึก), ร.ล.สู้ไพรินทร์ (ต่อสู้ข้าศึก), ร.ล.อุดมเดช (มีอำนาจมาก)

จากตารางที่ 34 ความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่ ที่พบมากที่สุด คือ สมัยรัชกาลที่ 4 รัชกาลที่ 5 รัชกาลที่ 9 ตามลำดับ ไม่พบความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่ ในสมัยรัชกาลที่ 7 และรัชกาลที่ 8

ความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา

ผลการวิเคราะห์ความหมายเกี่ยวกับชื่อเรือหลวงไทย พบว่ามีความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา จำนวน 8 ชื่อ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 35 แสดงความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 4	3	เรือมหาพิไชยเทพ (เทพผู้ยิ่งใหญ่ผู้มีชัยชนะ), เรือมณีเมขลา (ชื่อนางเทพธิดาประจำสมุทร)
รัชกาลที่ 5	1	เรือเทवासुरาราม (เทวดาผู้สงคราม)
รัชกาลที่ 6	-	-
รัชกาลที่ 7	3	ร.ลรัตนโกสินทร์ (แก้วของพระอินทร์), ร.ล.พระยม (ชื่อของเทพเจ้า ผู้เป็นใหญ่ในโลกแห่งความตาย, ร.ล.ศรสุวรรณ (ศรของพระพิรุณ)
รัชกาลที่ 8	1	ร.ล.วิรุณ (เทวดาแห่งน้ำ)
รัชกาลที่ 9	-	-

จากตารางที่ 35 ความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา พบมากที่สุด ในสมัยรัชกาลที่ 4 รัชกาลที่ 7 รัชกาลที่ 5 รัชกาลที่ 7 ตามลำดับ ไม่พบความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดาในสมัยรัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 9 เนื่องจากในสมัยรัชกาลที่ 6 ประเภทเรือที่พบมากที่สุด คือ เรือสินค้า และมีความหมายเกี่ยวกับน้ำเป็นจำนวนมาก

ความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์

ผลการวิเคราะห์ความหมายเกี่ยวกับชื่อเรือหลวงไทย พบว่ามีความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์ จำนวน 18 ชื่อ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 36 แสดงความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 4	2	เรือขัตติโยปนภา (พระเจ้าแผ่นดินผู้เป็นใหญ่ในฟากฟ้า), เรืออรรคราชวรเดช (ราชาผู้มีอำนาจอันประเสริฐ)
รัชกาลที่ 5	5	เรือนฤเบนทร์บุตรี (บุตรสาวของพระเจ้าแผ่นดิน), เรืออุทัยราชกิจ (เกิดขึ้นเพื่อธุระของพระราชอา), เรือมกุฎราชกุมาร (อิสริยยศที่พระมหากษัตริย์พระราชทานแก่ผู้สืบราชสันตติวงศ์ต่อไป), เรือพระที่นั่งมหาจักรี (เรือพระที่นั่งของพระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรี), เรือสถิตย์ราชการ (ตั้งอยู่เพื่องานของพระเจ้าแผ่นดิน)
รัชกาลที่ 6	3	ร.ล.พระที่นั่งมหาจักรี (พระที่นั่งของพระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรี), ร.ล.พระร่วง (ผู้มีบุญญาธิการเหมือนร่วงลงมาจากฟ้า), เรือพระที่นั่งประจักษ์วิป (เรือของพระมหากษัตริย์และเชื้อพระวงศ์)
รัชกาลที่ 7	-	-
รัชกาลที่ 8	2	ร.ล.ตากสิน (พระนามพระมหากษัตริย์), ร.ล.นเรศวร (พระนามพระมหากษัตริย์)
รัชกาลที่ 9	6	ร.ล.ราชฤทธิ์ (พระราชามีอำนาจมาก), ร.ล.จักรีนฤเบศร (พระราชแห่งราชวงศ์จักรี), ร.ล.พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก (ผู้เป็นยอดของโลก, พระนามของ ร.1), ร.ล.พุทธเลิศหล้านภาลัย (ผู้เป็นยอดในฟากฟ้า, พระนามของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย), ร.ล.มกุฎราชกุมาร (อิสริยยศที่พระมหากษัตริย์พระราชทานแก่ผู้ที่จะสืบราชสันตติวงศ์ต่อไป), ร.ล.ปิ่นเกล้า (ยอด, หัว (พระเจ้าแผ่นดิน, พระนามของพระปิ่นเกล้า)

จากตารางที่ 36 ความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์ที่พบมากที่สุด คือ สมัยรัชกาลที่ 9 รัชกาลที่ 5 และรัชกาลที่ 6 ตามลำดับ ไม่พบความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์ ในสมัยรัชกาลที่ 7 เนื่องจากในสมัยนี้มีระยะเวลาไม่นาน จึงทำให้พบเรือหลวงเพียง 6 ลำ

ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศ

ผลการวิเคราะห์ความหมายเกี่ยวกับชื่อเรือหลวงไทย พบว่ามีความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศ จำนวน 9 ชื่อ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 37 แสดงความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศ

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 4	2	เรือศรีอยุธยาเดช (ความงามและความเจริญแห่งกรุงศรีอยุธยา), เรือยงยศโยชฌิยา (เกียรติคุณแห่งอโยชฌิยา)
รัชกาลที่ 5	2	เรือสยามมกุฎไชยสิทธิ์ (สยามอันเจริญสูงสุด), เรือบางกอก (ชื่อเรียกกรุงเทพมหานคร)
รัชกาลที่ 6	-	-
รัชกาลที่ 7	1	ร.ล.สุโขทัย (รุ่งอรุณแห่งความสุข)
รัชกาลที่ 8	2	ร.ล.ธนบุรี (เมืองแห่งทรัพย์สินมีค่า), ร.ล.ศรีอยุธยา (ความรุ่งเรืองของกรุงศรีอยุธยา)
รัชกาลที่ 9	2	ร.ล.รัตนโกสินทร์ (แก้วของพระอินทร์, ชื่อราชวงศ์ของไทยปัจจุบัน), ร.ล.สุโขทัย (รุ่งอรุณแห่งความสุข, ชื่อราชวงศ์ของไทย)

จากตารางที่ 37 ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศที่พบมากที่สุด คือ สมัยรัชกาลที่ 4 รัชกาลที่ 5 รัชกาลที่ 8 และรัชกาลที่ 9 ตามลำดับ

ความหมายเกี่ยวกับน้ำ

ผลการวิเคราะห์ความหมายเกี่ยวกับชื่อเรือหลวงไทย พบว่ามีความหมายเกี่ยวกับน้ำ จำนวน 32 ชื่อ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 38 แสดงความหมายเกี่ยวกับน้ำ

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 4	2	เรือสยามอรสมพล (สยามกำลังไอน้ำ), เรือเขจรชลคติ (การบินไปบนฟ้าและในน้ำ)
รัชกาลที่ 5	1	เรือบรรจจุโลธร (บรรจุน้ำ)
รัชกาลที่ 6	17	เรือเยี่ยมสมุทร (เยี่ยมน้ำ), เรือเดินสมุทร (ล่องน้ำ), เรือเด่นสมุทร (โดดเด่นในลำน้ำ), เรือผ่านสมุทร (ผ่านน้ำ), เรือแล่นสมุทร (เคลื่อนไปในน้ำ), เรือศรีสมุทร (มิ่งมงคลในสายน้ำ), เรือปิ่นสมุทร (เป็นยอดในน้ำ), เรือท้องสมุทร (ท้องน้ำ), เรือแก้วสมุทร (มีค่าในน้ำ), ร.ล.หาญทะเล (กล้าหาญในทะเล), ร.ล.เจนทะเล (คุ้นเคยกับทะเล), ร.ล.ทนทะเล (ทนทานในทะเล), ร.ล.ลิ่วทะเล (เคลื่อนไปในทะเล), ร.ล.กล้าทะเล (ไม่กลัว ไม่ครั่นคร้ามทะเล), ร.ล.ผิเสือน้ำ (เทวดาที่รักษาน้ำ, ผิเสือน้ำ), ร.ล.พรายนน้ำ (ผิชนิดหนึ่ง ในน้ำ), ร.ล.เขจรชลธิ (เหาะไปในทะเล)
รัชกาลที่ 7	-	-
รัชกาลที่ 8	6	ร.ล.ตระเวนวาริ (ท่องไปในน้ำ), ร.ล.สารสินธุ (แม่น้ำ), ร.ล.เทียวอุทก (เวียนไปในน้ำ), ร.ล.ตระเวนนาวิ (พาเรือท่องไปทั่ว), ร.ล.ท่าจีน (ชื่อแม่น้ำ), ร.ล.แม่กลอง (ชื่อแม่น้ำ)
รัชกาลที่ 9	6	ร.ล.ดาปี (แม่น้ำที่ไม่เคยเหือดแห้ง, ชื่อแม่น้ำ), ร.ล.เจ้าพระยา (ผู้เป็นใหญ่, ชื่อแม่น้ำ), ร.ล.บางปะกง (กุ้ง, ชื่ออำเภอหนึ่งในจังหวัดฉะเชิงเทรา), ร.ล.สารสินธุ (แม่น้ำ), ร.ล.ทยานชล (ทะยานไปในน้ำ), ร.ล.คำรณสินธุ (คำรามก็ก้องแม่น้ำ)

ตารางที่ 38 ความหมายเกี่ยวกับน้ำที่พบมากที่สุด คือ สมัยรัชกาลที่ 6 รัชกาลที่ 8 และรัชกาลที่ 9 ตามลำดับ

ความหมายเกี่ยวกับความเร็ว

ผลการวิเคราะห์ความหมายเกี่ยวกับชื่อเรือหลวงไทย พบว่ามีความหมายเกี่ยวกับความเร็วจำนวน 7 ชื่อ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 39 แสดงความหมายเกี่ยวกับความเร็ว

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 4	2	เรือประพาสอุดมสยาม (เที่ยวไปด้วยความเร็วสูงสุด), เรือเวคาจิร (ไปด้วยความเร็ว)
รัชกาลที่ 5	3	เรือปณมารถ (เร็วเหมือนลม), เรือภิรมย์เร็วจร (เดินทางอย่างรวดเร็ว มีความสุข น่ายินดี), เรือเทียมลม (เร็วเหมือนลม)
รัชกาลที่ 6	-	-
รัชกาลที่ 7	-	-
รัชกาลที่ 8	-	-
รัชกาลที่ 9	2	ร.ล.ลือลม (เล่นอย่างรวดเร็วฝ่าสายลม), ร.ล.ล่องลม (เล่นอย่างรวดเร็วฝ่าสายลม)

จากตารางที่ 39 ความหมายเกี่ยวกับความเร็วที่พบมากที่สุด คือ สมัยรัชกาลที่ 5 รัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 9 ตามลำดับ

ความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี

ผลการวิเคราะห์ความหมายเกี่ยวกับชื่อเรือหลวงไทย พบว่า มีความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี จำนวน 7 ชื่อ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 40 แสดงความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 4	-	-
รัชกาลที่ 5	2	เรือพาลีรังทวีป (พาลีหน่วงรังทวีปไว้), เรือสุครีพครองเมือง (เมืองที่สุครีพครอบครอง)
รัชกาลที่ 6	-	-
รัชกาลที่ 7	-	-
รัชกาลที่ 8	3	ร.ล.มัจฉาณุ (ชื่อตัวละครในวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ ภายหลังเป็นลิงเผือก หางเป็นปลา มีอิทธิฤทธิ์ในการดำน้ำ), ร.ล.สินสมุทร (ทรัพย์มีค่าในทะเล, ชื่อตัวละครในวรรณคดีเรื่องพระอภัยมณี เป็นโอรสของพระอภัยมณีกับนางผีเสื้อสมุทรมีอิทธิฤทธิ์ในการดำน้ำ), ร.ล.พลาญชุมพล (มีกำลังดุจช้างพลาย, ชื่อตัวละครในวรรณคดีเรื่องขุนช้างขุนแผน บุตรของขุนแผนกับนางแก้วกิริยา มีอิทธิฤทธิ์ในการดำน้ำ)
รัชกาลที่ 9	2	ร.ล.พาลี (ผู้มีหางยาว, ชื่อตัวละครในวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์), ร.ล.สุครีพ (ผู้มีคองาม, ตัวละครในเรื่องรามเกียรติ์)

จากตารางที่ 40 ความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดีที่พบมากที่สุด คือ สมัยรัชกาลที่ 8 รัชกาลที่ 5 และรัชกาลที่ 9 ตามลำดับ

ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่

ผลการวิเคราะห์ความหมายเกี่ยวกับชื่อเรือหลวงไทย พบว่ามีความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่ จำนวน 63 ชื่อ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 41 แสดงความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 4	-	-
รัชกาลที่ 5	-	-
รัชกาลที่ 6	-	-
รัชกาลที่ 7	1	ร.ล.เกล็ดแก้ว (แก้วที่เป็นแผ่นซ้อนทับกัน, ชื่อเกาะใน อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี)
รัชกาลที่ 8	16	ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมุทรภูมิรพบ พบจำนวน 2 ชื่อ ได้แก่ 1. ร.ล.บางระจัน (ชื่อดำบลใน จ.สิงห์บุรี), 2. ร.ล.หนองสาหร่าย (ชื่อดำบลในจังหวัดกาญจนบุรี), ความหมายเกี่ยวกับชื่ออำเภอ พบจำนวน 3 ชื่อ ได้แก่ 1. ร.ล.คลองใหญ่ (คลองที่มีขนาดใหญ่, ชื่ออำเภอในจังหวัดตราด), 2. ร.ล.ตากใบ (ชื่ออำเภอในจังหวัดนราธิวาส), 3. ร.ล.กันตัง (รุ่งอรุณ สว่างแล้ว, ชื่ออำเภอในจังหวัดตรัง), ความหมายเกี่ยวกับชื่อจังหวัด พบจำนวน 6 ชื่อ ได้แก่ 1. ร.ล.ภูเก็ต (เมืองแก้ว, ชื่อจังหวัดในภาคใต้) 2. ร.ล.ปัตตานี (เมือง นคร กรุง, ชื่อจังหวัดในภาคใต้), 3. ร.ล.ระยอง (ประดู่, ชื่อจังหวัดในภาคตะวันออก), 4. ร.ล.ชลบุรี (เมืองแห่งน้ำ, ชื่อจังหวัดในภาคตะวันออก), 5. ร.ล.สงขลา (เมืองแห่งภูเขา, ชื่อจังหวัดภาคใต้), 6. ร.ล.ชุมพร (เมืองอันเป็นที่รวมของประเสริฐ, ชื่อจังหวัดในภาคใต้), ความหมายเกี่ยวกับชื่อเกาะ พบจำนวน 5 ชื่อ ได้แก่ 1. ร.ล.ปรัง (ชื่อเพ็น 2 ชนิด ใบยาวเป็นทางใบอ่อนสีแดง กินได้, ชื่อเกาะใน จ.ชลบุรี), 2. ร.ล.สมุย (คลื่นลม, ชื่อเกาะใน จ.สุราษฎร์ธานี), 3. ร.ล.จุฬา (ส่วนที่สูงที่สุดของศีรษะ เช่น ยอด หัว มงกุฎ, ชื่อเกาะในจังหวัดจันทบุรี), 4. ร.ล.พังงา (หาดทรายที่มองเห็นได้เวลาน้ำลด, ชื่อเกาะใน จ.พังงา), 5. ร.ล. สิชัง (แม่น้ำหรือห้วยน้ำ, ชื่อเกาะใน จ.ชลบุรี)

ตารางที่ 41 (ต่อ)

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 9	46	ความหมายเกี่ยวกับชื่อเกาะ พบจำนวน 33 ชื่อได้แก่ 1. ร.ล.ลิมิลัน (เก้า หรือหมู่เกาะเก้า ,ชื่อเกาะในจ.พังงา), 2. ร.ล.ปราบ (ทำให้ ราบ ทำให้อยู่ในอำนาจ, ชื่อเกาะ จ.สุราษฎร์ธานี), 3. ร.ล.สัตกูด (ชื่อเกาะในกิ่ง อ.สามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์), 4. ร.ล.ภูค (หงิก, ชื่อเพนหลายชนิด เช่นภูคขาว หรือฝักภูค, ชื่อเกาะใน จ.ตราด), 5. ร.ล.ไผ่ (ชื่อไม้พุ่มหลายชนิด ขึ้นเป็นกอ ลำต้นเป็น ปล้อง, ชื่อเกาะใน จ.กระบี่), 6. ร.ล.คราม (บ้าน, ชื่อไม้พุ่มชนิดหนึ่ง ใ้ใช้ใบ ต้ม ทำสีน้ำเงิน, ชื่อเกาะใน อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี), 7. ร.ล.รางเกวียน (เส้นทางเกวียน, ชื่อเกาะในอ.สัตหีบ จ.ชลบุรี), 8.ร.ล.นาคา (งู , ผู้ประเสริฐ ผู้ไม่ทำบาป, ชื่อเกาะในจ.ภูเก็ต), 9. ร.ล.มาตรา (หลักกำหนดการวัดขนาด จำนวน เวลา มุม, ชื่อเกาะใน จ.ชุมพร), 10. ร.ล.จุฬา (หัว ยอด, ชื่อเกาะในจ.จันทบุรี), 11. ร.ล.เปริด (เกาะกวาง, ชื่อเกาะใน จ.จันทบุรี), 12. ร.ล.เสม็ด (หลอม, หล่อ, ชื่อไม้ต้นไม้ ใช้เปลือกและเนื้อ ไม้ผุคติดกับน้ำมันยาง, ชื่อเกาะใน จ.ระยอง), 13. ร.ล.จวง (ชื่อไม้ต้นขนาดใหญ่ ใบ เปลือก และรากมีกลิ่นหอมคล้ายการบูร, ชื่อเกาะใน อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี), 14. ร.ล.จิก (ชื่อ ไม้ต้นขนาดกลาง ขึ้นในที่ชุ่มชื้น ดอกสีขาว, ชื่อเกาะใน จ.จันทบุรี), 15. ร.ล.อาดัง (กุ่ม, ชื่อเกาะใน จ.สตูล) , 16. ร.ล.ราวี (มังกร, ชื่อเกาะใน จ.สตูล), 17. ร.ล.เกตรา (เรือ เรือสำเภา, ชื่อเกาะใน จ.สตูล และตรัง), 18. ร.ล.ตะลิบง (ต้นหลาว ชะโอน, หลาวโอน, ชื่อเกาะใน จ.ตรัง), 19. ร.ล.ทองแก้ว (ชื่อเกาะ ใน อ.สวี จ.ชุมพร), 20. ร.ล.ทองหลาง (ชื่อต้นไม้, ชื่อเกาะใน อ.เมือง จ.ชุมพร), 21. ร.ล.มันนอก (หมู่เกาะมัน อ.แกลงจ.ระยอง) , 22. ร.ล.มันกลาง (หมู่เกาะมัน อ.แกลงจ.ระยอง), 23. ร.ล.มันใน (หมู่เกาะมัน อ.แกลงจ.ระยอง), 24. ร.ล.อ่างทอง (อ่างทองคำ, ชื่อเกาะใน จ.สุราษฎร์ธานี), 25. ร.ล.ช้าง (ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

ตารางที่ 41 (ต่อ)

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
		ตัวสี่เทา จมูกยื่นยาวเรียกว่างวง, ชื่อเกาะใน จ.ตราด), 26. ร.ล. ลันตา (โรงร้าน โรงเรือน, ชื่อเกาะใน จ.กระบี่), 27. ร.ล.พระทอง (ชื่อเกาะใน จ.พังงา), 28. ร.ล.สุรินทร์ (จอมผู้กล้า, จอมเทวดา, ชื่อเกาะใน จ.พังงา), 29. ร.ล.รัง (ชื่อต้นไม้ขนาดใหญ่เนื้อไม้แข็ง ใช้ในการก่อสร้าง, ชื่อเกาะใน จ.ตราด), 30. ร.ล.แสมสาร (ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง แก่นใช้ทำลูกประสักเรือ ใบและแก่นใช้ทำยาได้, ชื่อตำบลใน อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี), 31. ร.ล.แรด (สัตว์มีนอ, เกาะแรด จ.ชุมพร), 32. ร.ล.กลิ้งบาดาล (เป็นที่อยู่ของนาค, ชื่อเกาะใน จ.ชลบุรี), 33. ร.ล.มารวิชัย (ชื่อพระพุทธรูปปางหนึ่งอยู่ใน พระอิริยาบถนั่งขัดสมาธิ, ชื่อเกาะใน จ.ชลบุรี), ความหมายเกี่ยวกับชื่ออำเภอ พบจำนวน 7 ชื่อได้แก่ 1. ร.ล.คีรีรัฐ (เมืองภูเขา, ชื่ออำเภอใน จ.สุราษฎร์ธานี (คีรีรัฐนิคม)), 2. ร.ล.สายบุรี (เมืองที่เป็นแนวยาว, ชื่ออำเภอในจังหวัดปัตตานี), 3. ร.ล.หัวหิน (ชื่ออำเภอหนึ่งใน จ.ประจวบฯ), 4. ร.ล.แกลง (แหวน, ชื่ออำเภอใน จ.ระยอง), 5. ร.ล.ศรีราชา (พระเจ้าแผ่นดินผู้ดงาม, ชื่ออำเภอใน จ.ชลบุรี), 6. ร.ล.เทพา (เทวดา, ชื่ออำเภอใน จ.สงขลา), 7. ร.ล.ท้ายเหมือง (ชื่อหาดในจังหวัดพังงา, ชื่อตำบลใน จ.พังงา), ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมรภูมิรบ พบจำนวน 5 ชื่อได้แก่ 1. ร.ล.โพสามต้น (ชื่อตำบลในจังหวัดอยุธยา, สมรภูมิรบที่พระยาตากตีพม่าที่ค่ายโพสามต้น (พ.ศ. 2310), ชื่อตำบลใน จ.กาญจนบุรี), 2. ร.ล.ลาดหญ้า (สมรภูมิรบสงคราม 9 ทัพ (พ.ศ. 2328), ชื่อตำบลในจังหวัดราชบุรี, สมรภูมิรบที่พระยาตากยึดค่ายบางแก้วตัดเสบียงพม่า), 3. ร.ล.บางแก้ว (อยู่บริเวณบ้านวังปะโท ต.ปรางผล อ.สังขละบุรี, สมรภูมิรบ การรบพม่าที่ท่าดินแดง (พ.ศ. 2329, ชื่ออำเภอใน จ.สุพรรณบุรี), 4. ร.ล.ท่าดินแดง (อยู่บริเวณบ้านวังปะโท ต.ปรางผล อ.สังขละบุรี, สมรภูมิรบ การรบพม่าที่

ตารางที่ 41 (ต่อ)

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
		ทำดินแดง (พ.ศ. 2329), 5. ร.ล.ดอนเจดีย์ (ชื่ออำเภอใน จ.สุพรรณบุรี, สมรภูมิรบสงครามยุทธหัตถีที่พระนเรศวรรบชนะ พระมหาอุปราชา (พ.ศ. 2135)) และ ความหมายเกี่ยวกับชื่อ จังหวัด พบจำนวน 1 ชื่อได้แก่ ร.ล.ภูเก็ต (ภูเขาแก้ว, ชื่อจังหวัด ในภาคใต้)

จากตารางที่ 41 ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่ที่พบมากที่สุด คือ สมัยรัชกาลที่ 9 รัชกาลที่ 8 และรัชกาลที่ 7 ตามลำดับ

ความหมายอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์ความหมายเกี่ยวกับชื่อเรือหลวงไทย พบว่ามีความหมายอื่นๆ จำนวน 26 ชื่อ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 42 แสดงความหมายอื่นๆ

สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 4	-	-
รัชกาลที่ 5	14	คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ พบทั้งสิ้น 6 ชื่อได้แก่ 1. เรือไรซิงซัน (RISING SUN), 2. เรือเวสตรีย์ (VESATRI), 3. เรือไมดา (MAIDA), 4. เรือเกลดิส (GLADYS), 5. เรืออะโปโล (APOLLO), 6. เรือฟิลา (FYLLA) ความหมายเกี่ยวกับดอกไม้ พบจำนวน 3 ชื่อได้แก่ 1. เรือ กมูทมาลา (ดอกไม้มะลิ, ดอกบัว), 2. เรือบุษบาบานกลับ (ดอกไม้บาน), 3. เรืออุบลนุรทิต (ดอกบัวแห่งทิศตะวันออก), ความหมายเกี่ยวกับ ความปลอดภัย พบจำนวน 1 ชื่อได้แก่ เรือมูรชาวสิตสวรรค์ (ยอด

ตารางที่ 42 (ต่อ)

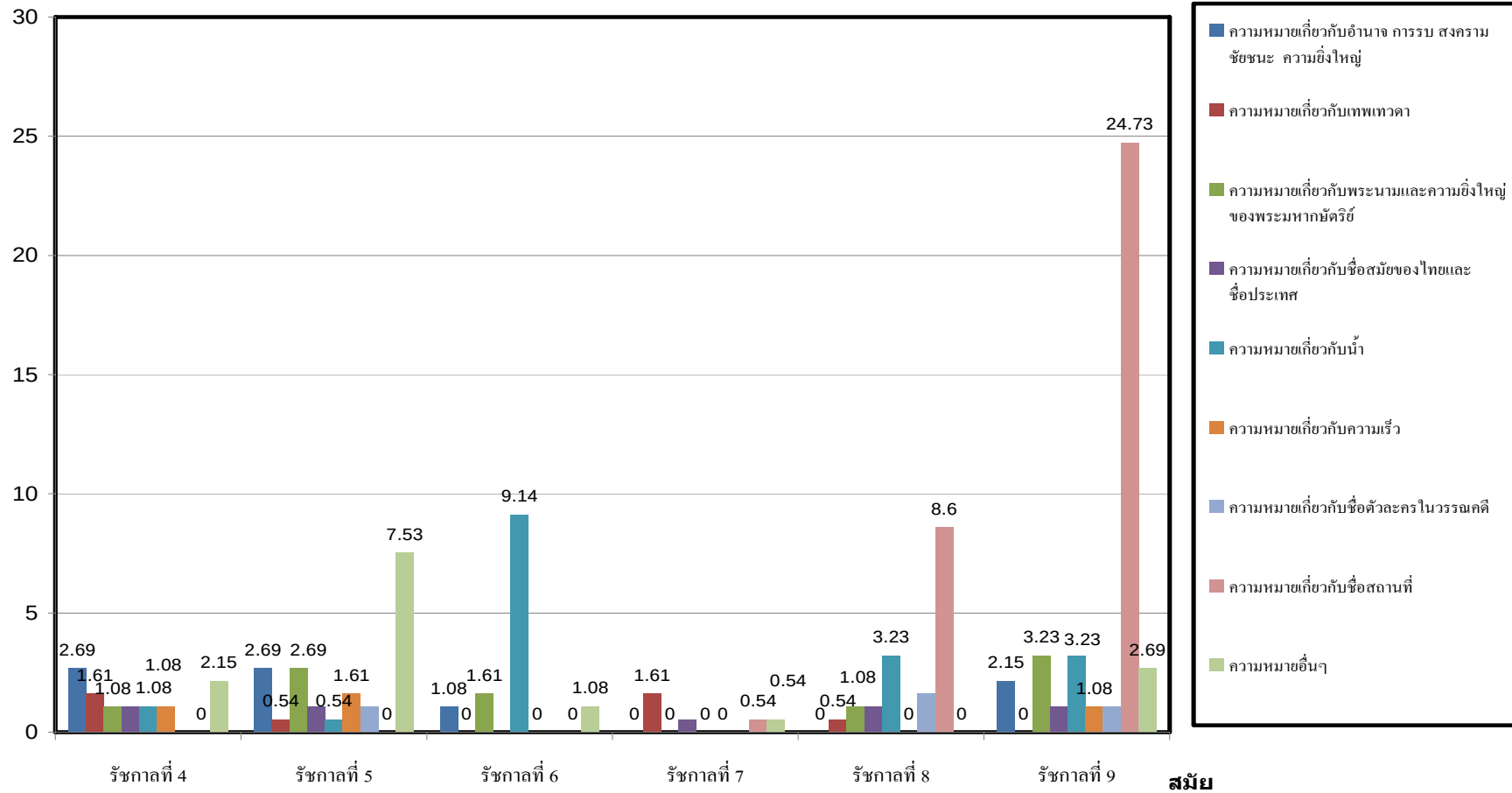
สมัย	จำนวน	ตัวอย่าง
รัชกาลที่ 6	2	ของความปลอดภัย), ความหมายเกี่ยวกับสัตว์และน้ำ พบจำนวน 1 ชื่อได้แก่ เรือเสื่อทยานชล (เสื่อทยานในสายน้ำ), ความหมายเกี่ยวกับความเจริญงอกงาม พบจำนวน 1 ชื่อได้แก่ เรือจำเริญ (เดิบโต งอกงาม), ความหมายเกี่ยวกับดวงดาว พบจำนวน 1 ชื่อได้แก่ เรือสุริยมณฑล (ดวงตะวัน), ความหมายเกี่ยวกับแมลง พบจำนวน 1 ชื่อได้แก่ เรือภมรเม่นจักร (แมลงภู่บินเหมือนจักร) ความหมายเกี่ยวกับสัตว์และน้ำ พบทั้งสิ้น 1 ชื่อได้แก่ ร.ล.เสื่อคำรณสินธุ์ (เสื่อคำรามกึกก้องแม่น้ำ) และความหมายเกี่ยวกับศาสนา พบทั้งสิ้น 1 ชื่อได้แก่ เรือบำรุงศาสนา (ทำให้ศาสนา งอกงาม)
รัชกาลที่ 7	1	ความหมายเกี่ยวกับดวงดาว ได้แก่ ร.ล.สุริยะ (พระอาทิตย์)
รัชกาลที่ 8	-	-
รัชกาลที่ 9	5	ความหมายเกี่ยวกับความรู้ พบจำนวน 1 ชื่อได้แก่ 1. ร.ล.วิทยาคม (ความรู้เวทมนตร์), ความหมายเกี่ยวกับกองทัพเรือ พบจำนวน 1 ชื่อได้แก่ ร.ล.เกียรติินาวิ (เกียรติแห่งกองทัพเรือ), ความหมายเกี่ยวกับดวงดาว พบจำนวน 3 ชื่อได้แก่ 1. ร.ล.สุริยะ (พระอาทิตย์), 2. ร.ล.จันทร์ (ดวงเดือน), 3. ร.ล.ศุภร์ (ชื่อดาวเคราะห์ดวงที่ 2 ในระบบสุริยะ)

จากตารางที่ 42 ความหมายอื่นๆ ที่พบบมากที่สุด คือ สมัยรัชกาลที่ 5 รัชกาลที่ 9 และ รัชกาลที่ 6 ตามลำดับ

ตารางที่ 43 แสดงความหมายของชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

ความถี่/ร้อยละ ความหมาย	สมัยรัชกาลที่ 4		สมัยรัชกาลที่ 5		สมัยรัชกาลที่ 6		สมัยรัชกาลที่ 7		สมัยรัชกาลที่ 8		สมัยรัชกาลที่ 9		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่	5	2.69	5	2.69	2	1.08	-	-	-	-	4	2.15	16	8.6
ความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา	3	1.61	1	0.54	-	-	3	1.61	1	0.54	-	-	8	4.3
ความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์	2	1.08	5	2.69	3	1.61	-	-	2	1.08	6	3.23	18	9.68
ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศ	2	1.08	2	1.08	-	-	1	0.54	2	1.08	2	1.08	9	4.84
ความหมายเกี่ยวกับน้ำ	2	1.08	1	0.54	17	9.14	-	-	6	3.23	6	3.23	32	17.2
ความหมายเกี่ยวกับความเร็ว	2	1.08	3	1.61	-	-	-	-	-	-	2	1.08	7	3.76
ความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี	-	-	2	1.08	-	-	-	-	3	1.61	2	1.08	7	3.76
ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่	-	-	-	-	-	-	1	0.54	16	8.6	46	24.73	63	33.87
ความหมายอื่นๆ	4	2.15	14	7.53	2	1.08	1	0.54	-	-	5	2.69	26	13.98
รวม	20	10.75	33	17.74	24	12.9	6	3.23	30	16.13	73	39.25	186	99.99

ร้อยละ

ภาพที่ 4 แสดงความหมายของชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

จากตารางที่ 43 เปรียบเทียบความหมายของชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด 2 อันดับแรกได้แก่ ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่ พบทั้งสิ้น 63 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.87 และความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับ 2 คือ ความหมายเกี่ยวกับน้ำ พบทั้งสิ้น 32 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.20

การศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-9 ที่ปรากฏอยู่ในเว็บไซต์ www.navy.mi.th ของกองทัพเรือ และจากเอกสารการสอนของ เรือเอกยศ แก้วกำเนิด รวมทั้งสิ้นจำนวน 186 ชื่อ จากตารางสรุปความหมายของชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 ปรากฏผลดังนี้

ความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา พบในตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และสมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 8 ความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 6 และสมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และพบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับน้ำ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 6 และพบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับความเร็ว พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และรัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 และสมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 9 และความหมายอื่นๆ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 7 และรัชกาลที่ 9

ความหมายที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จากชื่อเรือหลวงไทยจำนวน 186 ชื่อ ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่พบทั้งสิ้น 63 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.87 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับ 2 คือ ความหมายเกี่ยวกับน้ำ พบทั้งสิ้น 32 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.20 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงเป็นอันดับ 3 คือ ความหมายอื่นๆ พบทั้งสิ้น 26 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 13.98 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงเป็นอันดับ 4 คือ ความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์ พบทั้งสิ้น 18 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.68 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับ 5 คือ ความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่ พบทั้งสิ้น 16 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ

8.60 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับ 6 คือ ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศ พบทั้งสิ้น 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.84 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับ 7 คือ ความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา พบทั้งสิ้น 8 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.30 ของชื่อเรือหลวงไทย และความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับสุดท้าย คือ ความหมายเกี่ยวกับความเร็ว และความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี พบทั้งสิ้น 7 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.76 ของชื่อเรือหลวงไทย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้านการสร้างคำ เพื่อศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย และเพื่อศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวงไทย โดยแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ผลการศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้านการสร้างคำ ตอนที่ 2 ผลการศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย และตอนที่ 3 ผลการศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวงไทย พบว่า

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้านการสร้างคำ

ลักษณะภาษาด้านจำนวนพยางค์

การตั้งชื่อเรือหลวงไทยที่มีจำนวนพยางค์ 1 พยางค์ พบตั้งแต่สมัย รัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 จำนวนพยางค์ 2 พยางค์ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5-รัชกาลที่ 9 จำนวนพยางค์ 3 พยางค์ พบทุกสมัย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จำนวนพยางค์ 4 พยางค์ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 ไม่พบการใช้จำนวนพยางค์ 4 พยางค์ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 7 จำนวนพยางค์ 6 พยางค์ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และสมัยรัชกาลที่ 9 ไม่พบการตั้งชื่อด้วยจำนวนพยางค์ 6 พยางค์ ในสมัยรัชกาลที่ 6-รัชกาลที่ 8 และจำนวนพยางค์ 7 พยางค์ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 6 และสมัยรัชกาลที่ 9 ไม่พบจำนวนพยางค์ 7 พยางค์ ในสมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 8

จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จากชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 186 ชื่อ จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ จำนวนพยางค์ 3 พยางค์ พบทั้งสิ้น 61 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 32.80 ของชื่อเรือหลวงไทย จำนวนพยางค์ที่นิยม

ใช้ตั้งชื่อเป็นอันดับ 2 คือ จำนวนพยางค์ 2 พยางค์ พบทั้งสิ้น 53 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 28.49 ของชื่อเรือหลวงไทย จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเป็นอันดับ 3 คือ จำนวนพยางค์ 4 พยางค์ พบทั้งสิ้น 20 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.76 ของชื่อเรือหลวงไทย จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเป็นอันดับ 4 คือ จำนวนพยางค์ 5 พยางค์ พบทั้งสิ้น 19 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 10.22 ของชื่อเรือหลวงไทย จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเป็นอันดับ 5 คือ จำนวนพยางค์ 1 พยางค์ พบทั้งสิ้น 14 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 7.53 ของชื่อเรือหลวงไทย จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเป็นอันดับ 6 คือ จำนวนพยางค์ 7 พยางค์ พบทั้งสิ้น 10 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 5.38 ของชื่อเรือหลวงไทย จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเป็นอันดับสุดท้าย คือ จำนวนพยางค์ 6 พยางค์ พบทั้งสิ้น 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.84 ของชื่อเรือหลวงไทย

ลักษณะทางด้านชนิดของคำ

ชนิดของคำที่พบในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ คำมูล คำประสม คำสมาส คำสนธิ และคำทับศัพท์ ปรากฏผลการศึกษา ดังนี้ การตั้งชื่อเรือหลวงไทยโดยใช้คำมูล พบในสมัยรัชกาลที่ 5 รัชกาลที่ 7 รัชกาลที่ 8 และรัชกาลที่ 9 การตั้งชื่อโดยใช้เรือหลวงไทยโดยใช้คำประสม พบในทุกสมัยตั้งแต่รัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 การตั้งชื่อเรือหลวงไทยโดยใช้คำสมาส พบในทุกสมัยตั้งแต่รัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 การตั้งชื่อโดยใช้คำสนธิ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และสมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 9 การตั้งชื่อเรือหลวงไทยโดยใช้คำสนธิ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และสมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 9 คำทับศัพท์ พบในสมัยรัชกาลที่ 5 สมัยเดียว

ชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จากชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 186 ชื่อ ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ คำประสม พบทั้งสิ้น 77 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 41.40 ของชื่อเรือหลวงไทย ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อมากเป็นอันดับ 2 คือ คำมูล พบทั้งสิ้น 46 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.73 ของชื่อเรือหลวงไทย ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อมากเป็นอันดับ 3 คือ คำสมาส พบทั้งสิ้น 45 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 24.19 ของชื่อเรือหลวงไทย ชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อมากเป็นอันดับ 4 คือ คำสนธิ พบทั้งสิ้น 12 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 6.45 ของชื่อเรือหลวงไทย และชนิดของคำที่นิยมใช้ตั้งชื่อเป็นอันดับสุดท้าย คือ คำทับศัพท์ พบทั้งสิ้น 6 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.23 ของชื่อเรือหลวงไทย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย

ผู้วิจัยพบว่า ภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ทั้งหมด ได้แก่ ภาษาไทย ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาบาลี/สันสกฤต ภาษาเขมร ภาษาชอง ภาษาชาว-มลายู ภาษาอังกฤษ และการใช้ภาษาในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมีทั้งการใช้ภาษาเดียวและหลายภาษา เช่น ภาษาไทย+ภาษาบาลี, ภาษาไทย+ภาษาบาลี/สันสกฤต, ภาษาเขมร+ภาษาไทย, ภาษาบาลี/สันสกฤต+ภาษาบาลี/สันสกฤต เป็นต้น การตั้งชื่อเรือหลวงไทยที่มีที่มาจากภาษาเดียว พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 มีที่มาจาก 2 ภาษา พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 มีที่มาจาก 3 ภาษา พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 และมีที่มาจาก 4 ภาษา พบในสมัยรัชกาลที่ 6 สมัยเดียว

ในสมัยรัชกาลที่ 4 พบการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยคำที่มาจาก 2 ภาษามากที่สุด สมัยรัชกาลที่ 5 พบการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยคำที่มาจากภาษาเดียวมากที่สุด สมัยรัชกาลที่ 6 พบการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยคำที่มาจาก 2 ภาษามากที่สุด ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 9 พบการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยคำที่มาจากภาษาเดียวมากที่สุด ที่มาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จากชื่อเรือหลวงไทย จำนวน 186 ชื่อ ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ ภาษาเดียว พบจำนวน 104 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 55.91 ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากเป็นอันดับ 2 คือ 2 ภาษา พบจำนวน 72 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 38.71 ที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากเป็นอันดับ 3 คือ 3 ภาษา พบจำนวน 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.84 และที่มาภาษาที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากเป็นอันดับสุดท้าย คือ 4 ภาษา พบจำนวน 1 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 0.54

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวงไทย

ผลการศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวงไทย พบว่า ความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การบรรจงกรรม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา พบในตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และสมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 8 ความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 6 และสมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และพบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับ

น้ำ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 6 และพบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับความเร็ว พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 และรัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับตัวละครในวรรณคดี พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 และสมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 7-รัชกาลที่ 9 และความหมายอื่นๆ พบตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 7 และรัชกาลที่ 9

ความหมายที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 พบว่า ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่พบทั้งสิ้น 63 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 33.87 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับ 2 คือ ความหมายเกี่ยวกับน้ำ พบทั้งสิ้น 32 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 17.20 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับ 3 คือ ความหมายอื่นๆ พบทั้งสิ้น 26 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 13.98 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับ 4 คือ ความหมายเกี่ยวกับพระนามและความยิ่งใหญ่ของพระมหากษัตริย์ พบทั้งสิ้น 18 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 9.68 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับ 5 คือ ความหมายเกี่ยวกับอำนาจการรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่ พบทั้งสิ้น 16 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 8.60 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับ 6 คือ ความหมายเกี่ยวกับชื่อสมัยของไทยและชื่อประเทศพบทั้งสิ้น 9 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.84 ของชื่อเรือหลวงไทย ความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับ 7 คือ ความหมายเกี่ยวกับเทพเทวดา พบทั้งสิ้น 8 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 4.30 ของชื่อเรือหลวงไทย และความหมายที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยเป็นอันดับสุดท้าย คือ ความหมายเกี่ยวกับความเร็ว และความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี พบทั้งสิ้น 7 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 3.76 ของชื่อเรือหลวงไทย

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้านการสร้างคำ เพื่อศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย และเพื่อศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวงไทย

ผู้วิจัยพบว่าจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 สามารถแบ่งได้เป็น 3 ช่วงเวลา ดังนี้ ช่วงที่ 1 สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 ช่วงที่ 2 สมัยรัชกาลที่ 6-รัชกาลที่ 7 ช่วงที่ 3 สมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 ซึ่งพบว่าในช่วงที่ 1 สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 พบว่า จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 5 พยางค์ และ 6 พยางค์ และจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 5 จำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงมากที่สุด คือ 4 พยางค์ รองลงมา คือ 5 พยางค์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในสมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 5 นิยมใช้จำนวนพยางค์หลายพยางค์ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย และนิยมตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยคำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต ซึ่งคำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต เป็นภาษาที่มีจำนวนพยางค์หลายพยางค์ จึงทำให้ชื่อเรือหลวงไทยในช่วงนี้มีจำนวนพยางค์หลายพยางค์ เช่น เรือวราภรณ์พิไชย, เรือมูรธาวิไลสวัสดิ์, เรือสยามมกุฎไชยสิทธิ์, เรือพระที่นั่งมหาจักรี, เรือนฤเบนทร์บุตรี, เรือสุริยมณฑล, เรืออุบลบุรุษ

ช่วงที่ 2 สมัยรัชกาลที่ 6-รัชกาลที่ 7 พบว่าจำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ จำนวน 3 พยางค์ เป็นที่น่าสังเกตว่าในช่วงที่ 2 จำนวนพยางค์ที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยลดน้อยลงจากช่วงที่ 1 เนื่องจากในสมัยรัชกาลที่ 6 พบประเภทเรือหลวงไทยที่เป็นเรือสินค้าจำนวนมาก และชื่อเรือในสมัยนี้ก็มีเอกลักษณ์แตกต่างจากสมัยอื่น คือ การตั้งชื่อโดยใช้คำภาษาไทย+คำบาลี ที่มีความหมายเกี่ยวกับแม่น้ำ ทะเล เช่น เรือเยี่ยมสมุทร (เยี่ยมแม่น้ำ), เรือเดินสมุทร (ล่องน้ำ), เรือเดินสมุทร (โคดเดินในลำน้ำ), เรือผ่านสมุทร (ผ่านน้ำ), เรือแล่นสมุทร (เคลื่อนไปในน้ำ), เรือศรีสมุทร (มิ่งมงคลในสายน้ำ), เรือปิ่นสมุทร (เป็นยอดในน้ำ), เรือท้องสมุทร (ท้องน้ำ), เรือแก้วสมุทร (มีค่าในน้ำ), ร.ล.หาญทะเล (กล้าหาญในทะเล)

ช่วงที่ 3 สมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 พบว่าจำนวนพยางค์ที่นิยมใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทยมากที่สุด คือ 2 พยางค์ ผู้วิจัยพบว่าจำนวนพยางค์ในช่วงที่ 3 นิยมตั้งชื่อเรือหลวงไทยด้วยจำนวนพยางค์น้อยพยางค์ ได้แก่ จำนวน 2 พยางค์ 3 พยางค์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าในสมัยรัชกาลที่ 8 ไม่พบจำนวนพยางค์ 6 พยางค์ และ 7 พยางค์เลย ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 9 มีการใช้จำนวนพยางค์ครบตั้งแต่ 1 พยางค์-7 พยางค์ ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย และพบว่าการกลับมาใช้การตั้งชื่อเรือหลวงไทยที่มีจำนวนพยางค์ 6-7 พยางค์ อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากในช่วงที่ 3 กองทัพเรือ ได้มีการกำหนดเกณฑ์การตั้งชื่อเรือหลวง เช่น ๑. เรือพิฆาต ตั้งตามชื่อตัว ชื่อบรรดาศักดิ์ หรือชื่อสกุลของบุคคลที่เป็นวีรบุรุษของชาติ เช่น ร.ล.คาร์ณสินธุ์ ร.ล.ปิ่นเกล้า ๒. เรือฟรีเกต ตั้งตามชื่อแม่น้ำสายสำคัญ เช่น ร.ล.เจ้าพระยา ร.ล.ตาปี เรือสำรวจ ตั้งตามชื่อดาวที่สำคัญ เช่น ร.ล.จันทร์ ร.ล.สุกข์ เป็นต้น

ลักษณะภาษาด้านชนิดของคำที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย

ผู้วิจัยพบว่า คำสมาส เป็นคำชนิดเดียวที่พบในทุกสมัย เนื่องจากคำสมาส หมายถึง การนำคำยืมภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป มารวมกันเป็นคำเดียว โดยออกเสียงต่อเนื่องระหว่างคำ จึงทำให้ชื่อนั้นมีความไพเราะ เหมาะสมจะนำมาเรียกชื่อเรือหลวงไทย เช่น สรรวณ, เกียรตินาวิ, สยามอรุณพล

คำมูล การตั้งชื่อน้อยในการตั้งชื่อเรือหลวงไทยสมัยรัชกาลที่ 5 และรัชกาลที่ 7 ไม่พบชนิดของคำมูลในการตั้งชื่อเรือสมัยรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 6 เนื่องจากในสมัยนั้น นิยมตั้งชื่อด้วยคำที่มากพยางค์ เพื่อก่อให้เกิดเสียงไพเราะ แต่คำมูลมักเป็นคำพยางค์เดียว เช่น สุกร์, ช้าง, ปราบ, กูด, ไร่, คราม เป็นต้น

คำสนธิ พบในทุกสมัย ยกเว้นในสมัยรัชกาลที่ 6 เนื่องจากประเภทเรือในสมัยรัชกาลที่ 6 พบเรือสินค้าเป็นจำนวนมาก และชื่อเรือมักมีชื่อคล้ายคลึงกัน นิยมตั้งชื่อด้วยคำประสม และเป็นเรือที่ใช้ในการติดต่อค้าขายเพื่อการเรียกขานที่ง่าย เพราะฉะนั้นจึงไม่พบการตั้งชื่อเรือหลวงด้วยคำสนธิ

ในสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นสมัยเดียวที่มีการตั้งชื่อเรือด้วยคำทับศัพท์ เนื่องจากในสมัยรัชกาลที่ 5 ประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากประเทศตะวันตกหลายด้าน เช่น ด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา จึงทำให้ชื่อเรือมีการใช้คำทับศัพท์ เช่น ไรซิงซัน (RISING SUN), เวสทรี (VESATRI), ไมดา (MAIDA), เรือเกลดิส (GLADYS), อะโปโล (APOLLO), ฟิลลา (FYLLA) ซึ่งสอดคล้องกับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นมหากษัตริย์ไทยพระองค์แรก ที่เสด็จพระราชดำเนินไปต่างประเทศ และทรงสนับสนุนให้คนไทยเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาที่มาของภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือหลวงไทย

ในสมัยรัชกาลที่ 4 ที่มาภาษาที่พบมากที่สุด คือ มีที่มาจาก 2 ภาษา และในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มาภาษาที่พบมากที่สุด คือ มีที่มาจากภาษาเดียว แต่ในทั้งสองสมัยนิยมตั้งชื่อด้วยคำที่มาจากภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต และภาษาบาลี/สันสกฤต เช่น มีที่มาจากภาษาบาลีได้แก่ มหาพิไชยเทพ-มหาพิไชย (ป.)+เทพ (ป.), สุริยมณฑล-สุริยะ (ป.)+มณฑล (ป.) มีที่มาจากภาษาสันสกฤตได้แก่ สงครามครชิต-

สงคราม (ส.)+ครุฑ (ส.) มีที่มาจากภาษาสันสกฤตบาลี/สันสกฤตได้แก่ มณีเมขลา-มณี (ป.,ส.)+เมขลา (ป.,ส.), อุทัยราชกิจ-อุทัย (ป.,ส.)+ราช (ป.,ส.)+กิจ (ป.,ส.), กุมุทมาลา-กมุท (ป.,ส.)+มาลา (ป.,ส.) เนื่องจากในสมัยรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 นิยมตั้งชื่อด้วยคำมากพยางค์ และมีการสร้างคำด้วยคำสมาสเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ในสมัยนี้ภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือ จึงมีที่มาจากภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต และภาษาบาลี/สันสกฤต เป็นจำนวนมาก

ในสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นสมัยเดียวที่ ภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือ มีที่มาจากภาษาอังกฤษ เนื่องจากในสมัยรัชกาลที่ 5 ประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากประเทศตะวันตกหลายด้าน เช่น ด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา จึงทำให้ชื่อเรือมีการใช้คำทับศัพท์ เช่น ไรซิงซัน (RISING SUN), เวสทรี (VESATRI), ไมดา (MAIDA), เรือเกลดิส (GLADYS), อะโปโล (APOLLO), ฟิลลา (FYLLA)

ในสมัยรัชกาลที่ 6 ภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทย มักเป็นคำไทยแท้ และมีที่มาจากภาษาเดียว หรือมีที่มาจาก 2 ภาษา ซึ่งมักเป็นคำไทยแท้กับคำที่มาจากภาษาบาลี เช่น เจนทะเล-เจน (ท.)+ทะเล (ท.), ทนทะเล-ทน (ท.ทะเล (ท.), ลีวทะเล-ลีว (ท.)+ทะเล (ท.), กล้าทะเล-กล้า (ท.)+ทะเล (ท.), ผีเสื้อน้ำ-ผีเสื้อ (ท.)+น้ำ (ท.), เยี่ยมสมุทร-เยี่ยม (ท.)+สมุทร (ป.), เรือปิ่นสมุทร-ปิ่น (ท.)+สมุทร (ป.), เรือท้องสมุทร-ท้อง (ท.)+สมุทร (ป.), เรือแก้วสมุทร-แก้ว (ท.)+สมุทร (ป.), เรือเล่นสมุทร-เล่น (ท.)+สมุทร (ป.), เรือเด่นสมุทร-เด่น (ท.)+สมุทร (ป.), เรือผ่านสมุทร-ผ่าน (ท.)+สมุทร (ป.) และในสมัยรัชกาลที่ 6 เป็นสมัยเดียวที่มีที่มาจากภาษาที่ใช้ตั้งชื่อเรือหลวงไทย มีที่มาจาก 4 ภาษาได้แก่ ภาษาบาลี+ภาษาไทย+ภาษาเขมร+ภาษาสันสกฤต-เรือพระที่นั่งประจำทวีป-พระ (ป.)+ที่นั่ง (ท.)+ประจำ (ข.)+ทวีป (ส.)

ในสมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 นิยมตั้งชื่อเรือด้วยที่มาจากภาษาเดียว และมีภาษาเดียวที่เพิ่มมากขึ้น จากสมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 7 คือ มีการตั้งชื่อเรือด้วย ภาษาขว/มลายู ซึ่งมักพบการใช้ในภาคใต้ และภาษาของ มักพบการใช้ในภาคตะวันออก เช่น แกลง-แกลง (ภาษาของ), ระยอง-ราย้อง (ภาษาของ), ภูเก็ต-ภูเก็จ (ขว), สมุย-สมุย (มลายู), กันตัง-กันตัง (มลายู), พังน- พังน (มลายู) เนื่องจากในสมัยนี้ มีการแบ่งประเภทเรือและเกณฑ์การตั้งชื่อเรือชัดเจน เช่น เรือฟรีเกต-ตั้งตามชื่อแม่น้ำสายสำคัญ เรือเร็วโจมตี (ปิ่น)/เรือเร็วโจมตี (ดอร์ปีโด) ตั้งตามชื่อจังหวัดชายทะเล เรือทุ่นระเบิด-ตั้งตามชื่อสมรภูมิที่สำคัญ เรือยกพลขึ้นบก/เรือส่งกำลังบำรุง/เรือน้ำมันเรือค้า/เรือค้าเลี้ยง/เรือตรวจการณ์ (ปิ่น)-ตั้งตามอำเภอชายทะเล เป็นต้น

ผลการศึกษาความหมายของชื่อเรือหลวงไทย

ในสมัยรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 พบความหมายเกี่ยวกับอำนาจ การรบ สงคราม ชัยชนะ ความยิ่งใหญ่ มาก เช่น ศักดิ์สิทธิ์ราฐ (อำนาจในการทำลาย), สงครามครุฑ (การรบอันถึงก้อง), หาญหักศัตรู (หักทำลายข้าศึก), ต่อสู้ไพร่ชน (ต่อสู้ข้าศึก), ปราบปรบึก (ทำให้ข้าศึกราบคาบ) เนื่องจากเรือหลวงเป็นพาหนะที่ใช้ในการสู้รบเคียงบ่าเคียงไหล่กับทหารเรือ ชื่อของเรือหลวงไทย จึงต้องมีความหมายที่ดี เป็นมงคลนาม แสดงถึงอำนาจ และชัยชนะ เพื่อปลุกขวัญและกำลังใจของทหารเรือให้มีพลังใจในการรบเพื่อปกป้องน่านน้ำไทย

ในสมัยรัชกาลที่ 6 พบความหมายเกี่ยวกับน้ำมากที่สุด เนื่องจากในสมัยนี้พบเรือสินค้าเป็นจำนวนมาก ลักษณะภาษาที่ใช้จะใช้คำง่าย สื่อความตรงไปตรงมา และมีความหมายที่เกี่ยวข้องกับน้ำ เช่น ทะเล แม่น้ำ มหาสมุทร ดังที่กล่าวไปแล้ว เช่น เยี่ยมสมุทร (เยี่ยมน้ำ), เดินสมุทร (ล่องน้ำ), เดินสมุทร (โดดเด่นในลำน้ำ), ผ่านสมุทร (ผ่านน้ำ), ร.ล.หาญทะเล (กล้าหาญในทะเล), ร.ล.เจนทะเล (คุ้นเคยกับทะเล), ร.ล.ทนทะเล (ทนทานในทะเล), ร.ล.กล้าทะเล (ไม่กลัว ไม่ครั่นคร้ามทะเล), ฝืนเลือน้ำ (เทวดาที่รักษาน่านน้ำ, ฝืนเลือน้ำ), เขจรชลธิ (เหาะไปในทะเล)

ในสมัยรัชกาลที่ 8-รัชกาลที่ 9 พบความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่มากที่สุด คือ ในสมัยรัชกาลที่ 8 พบจำนวน 16 ชื่อ และสมัยรัชกาลที่ 9 พบจำนวน 46 ชื่อ เนื่องจากในสมัยนี้มีการแบ่งประเภทเรือและเกณฑ์การตั้งชื่อเรือชัดเจน เช่น เรือคอร์เวต ตั้งตามชื่อเมืองหลวง หรือเมืองสำคัญ ในประวัติศาสตร์ เรือเร็วโจมตี (ปืน)/ เรือเร็วโจมตี (ตอร์ปิโด) ตั้งตามชื่อจังหวัดชายทะเล เรือทุ่นระเบิด ตั้งตามชื่อสมรภูมิที่สำคัญ

จากการศึกษาความหมายจากชื่อเรือทุกสมัยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9 จำนวน 186 ชื่อ พบว่า ความหมายที่พบมากที่สุด คือ ความหมายเกี่ยวกับชื่อสถานที่ พบจำนวน 63 ชื่อ และความหมายที่พบน้อย คือ ความหมายเกี่ยวกับความเร็ว และความหมายเกี่ยวกับชื่อตัวละครในวรรณคดี เนื่องจากประเภทเรือหลวงในทุกสมัย พบเรือดำน้ำ ในสมัยรัชกาลที่ 8 เพียงสมัยเดียว เพราะเรือดำน้ำ ตั้งตามชื่อผู้มีอิทธิฤทธิ์ในนิยาย หรือวรรณคดีเกี่ยวกับการดำน้ำ เช่น ร.ล.มัจฉานุ ร.ล.สินสมุทร เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือพระราชพิธี
2. ศึกษาลักษณะภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อเรือประมง

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กองทัพเรือ. 2547. ประวัติกองทัพเรือ. กรุงเทพมหานคร. (อัคราณา)

กำชัย ทองหล่อ. 2533. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: อมรการพิมพ์.

ชาติชาย พณานนท์. 2526. การเปลี่ยนแปลงการปกครองของไทย พ.ศ. 2475.
กรุงเทพมหานคร: แหล่งเดิม.

เชวง จันทะเรตต์. 2542. การใช้ภาษาในการตั้งชื่อห้างร้าน บริษัท. กรุงเทพมหานคร. (อัคราณา)

ดิเรกชัย มัทธนะสิน. 2528. หน่วยคำภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อมรการพิมพ์.

บรรจบ พันธุมธรา. 2521. ลักษณะภาษาไทย (TH 101). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

ประจักษ์ ประภาพิทยากร. 2524. อ้างว่าชื่อนั้นสำคัญไฉน. กรุงเทพมหานคร. (อัคราณา)

ปราณี กุลละวณิชย์. 2540. ภาษาทัศนาศนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรีชา ทิชนพวงศ์. 2522. ลักษณะภาษาไทย (ไทย 104). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ปรีดา วัชรานุกร. 2520. พระปกเกล้ากับระบอบประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร. (อัคราณา)

พระยาอุปทิศศิลปสาร. 2538. หลักภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ผะอบ โปษกฤษณะ. 2538. ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร:
รวมสาราน.

ยศ แก้วกำเนิด, เรือเอก. 2549. **ความรู้ทั่วไปของการปฏิบัติงานในเรือ**. กรุงเทพมหานคร.
(อัครา)

วนิดา เจริญสุข. 2531. **การวิเคราะห์ทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิษยะ พิริยะวัฒน์. 2549. **คุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการนายทหารชั้นประทวน
ในเรือหลวง กรมศึกษานายทหารชั้นประทวนสังกัดกองเรือตรวจอ่าว**.
ชลบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิยะดา จงบรรจบ. 2524. **การศึกษาภาษาที่ใช้ในการตั้งชื่อธุรกิจการค้า**. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. 2542. **อิทธิพลภาษาต่างประเทศต่อภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุภาพรณ ณ บางช้าง. 2528. **การใช้ภาษาในการตั้งชื่อคนไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไสว วัฒนเศรษฐ. 2503. **ปทานุกรมการตั้งชื่อและนามสกุล**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
อักษรสัมพันธ์.

อจรรย์ จันทรลักษณ์. 2538. **หลักสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อาคม. 2550. **อนาคตเรือดำน้ำไทย: เพื่อยุทธศาสตร์ความมั่นคง** (online).
<http://www.oknation.net/blog/akom//>, 1 พฤษภาคม 2550.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ประวัติของเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

ประวัติของเรือหลวงไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

เรือหลวงในรัชกาลสมเด็จพระปรมินทรมหามงกุฎพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

เรือสยามอรสมพล

ROYAL SIAMESE SEAT

ประเภท

เรือยอร์ช (ตัวเรือไม้)

ขนาด

ความยาว 75 ฟุต

ความกว้าง

20 ฟุต

เครื่องจักร

เครื่องจักรข้าง

กำลัง

15 แรงม้า

ต่อที่

อู่ตรงข้ามท่าราชวรดิฐ

ขึ้นระวางประจำการ

พุทธศักราช 2398

เรือมณีเมขลา

OCEAN GODDESS

ประเภท

เรือยอร์ช (ตัวเรือไม้)

ขนาด

ความยาว 116 ฟุต

ความกว้าง

15 ฟุต

เครื่องจักร

เครื่องจักรข้าง

กำลัง

30 แรงม้า

ขึ้นระวางประจำการ

พุทธศักราช 2401

หมายเหตุ

หลังปลดระวางประจำการได้ขายทอดตลาดไป

เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2431

เรือมหาพิชัยเทพ

ILLUSTRIOUS CONQUEROR

ประเภท

เรือรบ (ตัวเรือไม้)

ระวางขับน้ำ

เต็มที 130 ตัน

ขนาด

ความยาว 120 ฟุต

ความกว้าง

18 ฟุต

อาวุธ

ปืนใหญ่ 7 กระบอก

เครื่องจักร

เครื่องจักรท้าย

กำลัง	40 แรงม้า
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2401
หมายเหตุ	หลังพุทธศักราช 2443 ทางราชการได้ขายทอดตลาดไป เจ้าของใหม่เอาไปใช้เป็นเรือเมล์เดินทะเลระหว่างกรุงเทพฯ กับจันทบุรีโดยเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า “ซุ่นเฮง”

เรือเสพย์สหายไมตรี

ประเภท	เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้)
ขนาด	ความยาว 100 ฟุต
ความกว้าง	15 ฟุต
เครื่องจักร	เครื่องจักรข้าง
กำลัง	50 แรงม้า
ต่อที่	อุประเทศอังกฤษ
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2401

เรืออาสาตรีส

ประเภทเรือยอชท์	(ตัวเรือไม้)
ระวางขับน้ำ	เต็มที 150 ตัน
ขนาด	ความยาว 120 ฟุต
ความกว้าง	18 ฟุต
เครื่องจักร	เครื่องจักรท้าย
กำลัง	40 แรงม้า
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2401
หมายเหตุ	เดิมเป็นเรือของพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงต่อใช้เป็นเรือรบของวังหน้า

เรือศรีอยุธยาเดช

ประเภท	เรือรบ
ระวางขับน้ำ	เต็มที 333 ตัน
ขนาด	ความยาว 200 ฟุต

LITTLE EASTERN

SHERRY WINE

AYUDIAN POWER

ความกว้าง	27 ฟุต
อาวุธ	ปืนใหญ่ 9 กระบอก
เครื่องจักร	เครื่องจักรท้าย
กำลัง	70 แรงม้า
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2401
ลดระวางประจำการ	สันนิษฐานว่า ประมาณพุทธศักราช 2415
หมายเหตุ	เดิมชื่อ จระเข้ (ALLIGATOR) พระยาพิศาลศุภผลซื้อมาใช้เป็นเรือสินค้า ภายหลังถวายหลวงไช้หนี่ ประมาณพุทธศักราช 2408 จึงได้ดัดแปลงเป็นเรือรบทำเนียบเรือ พุทธศักราช 2416 ไม่ปรากฏชื่อเรือลำนี้

เรืออุทธีแรงศร

ประเภท	ARROW
ขนาด	เรือยอชต์ (ตัวเรือไม้)
ความกว้าง	ความยาว 85 ฟุต
เครื่องจักร	11 ฟุต
กำลัง	เครื่องจักรข้าง
ขึ้นระวางประจำการ	12 แรงม้า
หมายเหตุ	พุทธศักราช 2401
	เดิมเป็นเรือของสมเด็จพระเจ้าพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์

เรือรานรูกไฟรี

ประเภท	ENEMY CHASER
ระวางขับน้ำ	เรือรบ (ตัวเรือไม้)
ขนาด	เต็มที่ 300 ตัน
ความกว้าง	ความยาว 180 ฟุต
อาวุธ	29 ฟุต
เครื่องจักร	ปืนใหญ่ 9 กระบอก
กำลัง	เครื่องจักรท้าย
ขึ้นระวางประจำการ	70 แรงม้า
	พุทธศักราช 2402

เรือเสฉวนประติษฐ์

ประเภท

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

จี่นระวางประจำการ

หมายเหตุ

METEOR

เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้)

ความยาว 120 ฟุต

16 ฟุต

เครื่องจักรท้าย

พุทธศักราช 2401

เดิมเป็นเรือของสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์ บางแห่งเรียกว่า
เรือเสฉวนบัณฑิตย์**เรือเทวสุราราม**

ประเภท

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

กำลัง

จี่นระวางประจำการ

CELESTIAL ANGEL

เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้)

ความยาว 100 ฟุต

12 ฟุต

เครื่องจักรข้าง

20 แรงม้า

พุทธศักราช 2402

เรือขัตติโยปนภา

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

กำลัง

จี่นระวางประจำการ

ปลดระวางประจำการ

เมื่อวันที่

พุทธศักราช

หมายเหตุ

FIREFLY

เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้)

เดิมที่ 252 ตัน

ความยาว 80 ฟุต

10 ฟุต

เครื่องจักรข้าง

12 แรงม้า

พุทธศักราช 2402

ภายหลังขายทอดตลาดไป

21 กุมภาพันธ์

2431 เป็นเงิน 20 ชั่ง

เดิมเป็นเรือของกรมหมื่นวิศุณนารณิภาธร

เรือการประภา

ประเภท

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

กำลัง

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

RUBY

เรือยอร์ช (ตัวเรือไม้)

ความยาว 90 ฟุต

12 ฟุต

เครื่องจักรข้าง

20 แรงม้า

พุทธศักราช 2402

เดิมเป็นเรือของพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว
ชื่อว่า “ทับทิมมณี”**เรือศักดิ์สิทธิ์อาวุธ**

ประเภท

ขนาด

ความกว้าง

อาวุธ

เครื่องจักร

กำลัง

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

SUCCESS IN ARMS

เรือรบชนิดกันโบต (ตัวเรือไม้)

ความยาว 100 ฟุต

21 ฟุต

ปืนใหญ่ 2 กระบอก

เครื่องจักรท้าย

30 แรงม้า

พุทธศักราช 2404

เป็นเรือที่ต่อคู่กับเรือสงครามครรชิต

เรือสงครามครรชิต

ประเภท

ขนาด

ความกว้าง

อาวุธ

เครื่องจักร

กำลัง

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

WARLIKE

เรือรบชนิดกันโบต (ตัวเรือไม้)

ความยาว 100 ฟุต

21 ฟุต

ปืนใหญ่ 2 กระบอก

เครื่องจักรท้าย

30 แรงม้า

พุทธศักราช 2404

เคยไปร่วมงานราชาภิเษกสมเด็จพระนโรดมพรหมบริรักษ์
แห่งกรุงกัมพูชา

เรือยงยสอโยชฌิยา

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

อาวุธ

เครื่องจักร

กำลัง

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

IMPREGNABLE หรือ JONG JOT

เรือรบแบบสทูนเนอร์ (ตัวเรือไม้)

เต็มที 300 ตัน

ความยาว 140 ฟุต

29 ฟุต

ปืนใหญ่ 6 กระบอก

เครื่องจักรท้าย

60 แรงม้า

พุทธศักราช 2406

เดิมเป็นเรือของพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงต่อใช้เป็นเรือรบของวังหน้า

เรือประพาสอุดมสยาม

ประเภท

เครื่องจักร

ปลดระวางประจำการ

หมายเหตุ

PRAPAT UDON SAYAHM

เรือยอซ์ท (ตัวเรือไม้)

กำลัง 25 แรงม้า

พุทธศักราช 2431

เดิมเป็นเรือของเจ้าพระยาสุรวงศ์ไวยวัฒน์ หลังจากปลดระวางประจำการแล้วได้ขายทอดตลาดไป เป็นเงิน 10 ชั่ง 10 บาท

เรือเวลาจิร

ประเภท

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

กำลัง

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

เรือยอซ์ท (ตัวเรือไม้)

ความยาว 130 ฟุต

17 ฟุต

เครื่องจักรข้าง

25 แรงม้า

พุทธศักราช 2406

เดิมเป็นเรือของเจ้าพระยาสุรวงศ์ไวยวัฒน์

เรือเขจรชลคดี

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

กำลัง

ทหารประจำเรือ

จิ้นระวางประจำการ

ปลดระวางประจำการ

หมายเหตุ

VOLANT

เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้)

เต็มที่ 250 ตัน

ความยาว 130 ฟุต

18 ฟุต

เครื่องจักรข้าง

30 แรงม้า

40 คน

พุทธศักราช 2404

ภายหลังขาดทอดตลาดไป เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2431

เป็นเงิน 24 ชั่ง 40 บาท

เดิมเป็นเรือของสมเด็จพระยาบรมมหาราชวังศรีสุริยวงศ์ ชื่อว่า
“ถั่วลอยเวหน”**เรือรกรรชาวรเดช**

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

อาวุธ

เครื่องจักร

ความเร็ว

ทหารประจำเรือ

หมายเหตุ

ROYAL SOVEREIGN หรือ AKARAT WARADET

เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้)

เต็มที่ 600 ตัน

ความยาว 212 ฟุต

20 ฟุต

ปืนใหญ่ 2 กระบอก

เครื่องจักรข้าง 2 ปล่อง

สูงสุด 12 นอต

90 คน

เดิมเป็นเรือ “บรมราชวรฤทธิ” สมเด็จพระยาบรมมหาราชวังศรีสุริยวงศ์
ต่อถวาย ร.4**เรือรกรรเรศรัตนศาสตร์**

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

EMPRESS

เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้ แต่โครงเหล็ก)

เต็มที่ 200 ตัน

ความยาว 120 ฟุต

ความกว้าง	13 ฟุต
อาวุธ	ปืนใหญ่ 2 กระบอก
เครื่องจักร	เครื่องจักรข้าง
กำลัง	25 แรงม้า
ทหารประจำเรือ	40 คน
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2406
หมายเหตุ	พระเจ้านโปเลียนที่ 3 แห่งฝรั่งเศส รับสั่งให้ทางไซ่ง่อนจัดเรือลำนี้ เข้ามาถวาย ร.4

เรือหลวงในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

เรือวรารัตนพิไชย	ANA PICHAI
ประเภท	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 500 ตัน
ขนาด	ปืนใหญ่ 3 กระบอก
เครื่องจักร	เครื่องจักรข้าง 2 ปล่อง
ความเร็ว	สูงสุด 12 นอต
ทหารประจำเรือ	80 คน
ขึ้นระวางประจำการ	4 ตุลาคม พุทธศักราช 2447
หมายเหตุ	พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงต่อเรือลำนี้ แต่ยังไม่เสร็จ ก็สวรรคตเสียก่อนกรมพระราชวังบวรสถานมงคลจึงทรงสร้างต่อ จนเสร็จใช้เป็นเรือพระที่นั่งของพระองค์และให้ชื่อว่าวรารัตนพิไชย

เรือพิทยัมรณยุทธ	REGENT
ประเภท	เรือรบ (ตัวเรือเหล็ก)
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 450 ตัน
อาวุธ	ปืนใหญ่ 7 กระบอก
เครื่องจักร	เครื่องจักรท้าย
ทหารประจำเรือ	120 คน
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2413

ปลดระวางประจำการ

หมายเหตุ

ภายหลัง พุทธศักราช 2442

เดิม คือ เรือโลตัส รัฐบาลประเทศหนึ่งในอเมริกาได้สั่งต่อ แต่ภายหลัง
ไม่ยอมรับซื้อ บริษัทจึงบอกขายให้กับประเทศไทย

เรือมูธาวัตตัสดี

ประเภท

ระวางขับน้ำ

อาวุธ

เครื่องจักร

ทหารประจำเรือ

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

MURATHA

เรือรบแบบสทูนเนอร์ 2 เสา (ตัวเรือไม้)

เต็มที่ 250 ตัน

ปืนใหญ่ 5 กระบอก

เครื่องจักรท้าย

90 คน

พุทธศักราช 2416

สมเด็จพระยาบรมมหารัษฎ์ริยวงศ์ ต่อขึ้นที่กรุงเทพฯ ถวาย ร.5
เรือกลไฟ แต่ก่อนใช้เครื่องจักรชนิด โลเพรชเชอร์ เรือลำนี้เป็นลำแรก
ที่ได้ใช้เครื่องจักรอย่างคอมปานด์

เรือสยามมกุฎไชยสิทธิ์

ประเภท

ระวางขับน้ำ

อาวุธ

ทหารประจำเรือ

สร้างเมื่อ

SIAM MONGKUT

เอกสารบางฉบับเรียกชื่อเรือลำนี้ว่า สยามมกุฎไชยจิต หรือ
สยามมกุฎไชยวิชิต

เรือรบแบบบาร์ก 3 เสา (ตัวเรือไม้)

เต็มที่ 800 ตัน

ปืนใหญ่ 8 กระบอก

170 คน

พุทธศักราช 2418

เรือต่อสู้ไพรธ (ต่อสู้ไพรินทร์)

ประเภท

ระวางขับน้ำ

อาวุธ

เครื่องจักร

หมายเหตุ

เรือรบชนิดกันโบต แบบเรือป้อม (ตัวเรือไม้)

เต็มที่ 120 ตัน

ปืนใหญ่ 2 กระบอก

กำลัง 140 แรงม้า

เรือลำนี้ต่อสู้กับเรือหาญหักศัตรู

และนำชื่อเรือกันโบตสมัย ร.4 มาใช้ บางแห่งเรียกเรือต่อสู้อย่างไพรีนทร์เมื่อ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2429 ได้อัปปางที่บ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

เรือนฤเบนทร์บุรี	NIRBEN
ประเภท	เรือรบ (ตัวเรือไม้)
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 260 ตัน
อาวุธ	ปืนทองเหลือง 6 กระบอก
เครื่องจักร	กำลัง 180 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 9 นอต
ทหารประจำเรือ	50 คน
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2423
ปลดระวางประจำการ	21 มีนาคม พุทธศักราช 2448
หมายเหตุ	เมื่อปลดระวางแล้วมอบให้เป็นสิทธิ์แก่พระยาพิไชยชลธิ ผู้ว่าราชการเมืองประจันตคีรีเขต

เรือจำเรณู	CHAMROEN
ประเภท	เรือลำเลียง 3 เสา (ตัวเรือเหล็ก)
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 850 ตัน
ขนาด	ความยาว 184 ฟุต
ความกว้าง	27 ฟุต
เครื่องจักร	ชนิด 3 สูบ กำลัง 450 แรงม้า
ทหารประจำเรือ	54 คน
ต่อที่	อู่ไวท์ฟิลด์ สกอตแลนด์
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2447
ปลดระวางประจำการ	27 ธันวาคม พุทธศักราช 2504

เรือพระที่นั่งมหาจักรี	MAHACHAKKRI
ประเภท	เรือลาดตระเวน (ตัวเรือเหล็ก)
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 2,600 ตัน
ขนาด	ความยาว 299 ฟุต

ความกว้าง	40 ฟุต
กินน้ำลึก	14 ฟุต
อาวุธ	ปืน 120 มม. 4 กระบอก
ปืนกล	57 มม. 8 กระบอก
เครื่องจักร	ชนิด 3 สูบ จำนวน 2 เครื่อง
กำลัง	3,000 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 16 นอต
ต่อที่	อุ้งบริษัท RAMAGE AND FERGUSON ประเทศอังกฤษ
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2435
ปลดระวางประจำการ	23 มิถุนายน พุทธศักราช 2459
หมายเหตุ	หลังจากปลดระวางประจำการแล้วได้ขายเรือ (ยกเว้นเครื่องจักร) ให้แก่อุ้งชาวซาคี เมืองโกเบ ประเทศญี่ปุ่น และอุ้งชาวซาคีได้ต่อเรือ พระที่นั่งมหาจักรี ลำที่สองโดยใช้เครื่องจักรของเรือเดิม

เรืออุบลบุรีทิศ	UBON BURATIS
ประเภท	เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้)
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 450 ตัน
อาวุธ	ปืนใหญ่ 9 กระบอก
เครื่องจักร	เครื่องจักรท้าย
ทหารประจำเรือ	70 คน
ปลดระวางประจำการ	17 ตุลาคม พุทธศักราช 2451
หมายเหตุ	เดิมเป็นเรือสินค้า เจ้าพระยาภาณุวงศ์ซื้อมาจากต่างประเทศประมาณ พุทธศักราช 2424 ภายหลังใช้เป็นเรือพระที่นั่งประมาณพุทธศักราช 2440

เรือสถิตย์ราชการ	SATHIT
ประเภท	เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้ โครงเป็นเหล็ก)
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 144 ตัน
ขนาด	ความยาว 86 ฟุต
ความกว้าง	16 ฟุต

กินน้ำลึก	8 ฟุต 10 นิ้ว
ความเร็ว	สูงสุด 6 นอต
ต่อที่	กรมอุทการเรือ
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2452
ปลดระวางประจำการ	4 พฤษภาคม พุทธศักราช 2469

เรือเสือทยานชล

ประเภท	SUA TAYARN CHOL
ระวางขับน้ำ	เรือพิฆาตตอร์ปิโด (ตัวเรือเหล็ก)
ขนาด	เต็มที่ 385 ตัน
ความกว้าง	ความยาว 234 ฟุต
กินน้ำลึก	21 ฟุต 6 นิ้ว
อาวุธ	6 ฟุต
ปืนกล	ปืน 76 มม. 1 กระบอก
ตอร์ปิโด	57 มม. 5 กระบอก
เครื่องจักร	45 ซม. 2 ท่อยิง
กำลัง	ชนิด 4 สูบ จำนวน 2 เครื่อง
ความเร็ว	6,250 แรงม้า
ทหารประจำเรือ	สูงสุด 28 นอต
ต่อที่	67 คน
ขึ้นระวางประจำการ	อุทการเรือ เมืองโกเบ ประเทศญี่ปุ่น
ปลดระวางประจำการ	27 สิงหาคม พุทธศักราช 2451
	17 มกราคม พุทธศักราช 2480

เรือเทวสุราราม

ประเภท	THEVA SOORARAM
ระวางขับน้ำ	เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้)
ขนาด	เต็มที่ 115 ตัน
ความกว้าง	ความยาว 88 ฟุต
อาวุธ	15 ฟุต
เครื่องจักร	ปืนใหญ่ 1 กระบอก
	กำลัง 190 แรงม้า

ความเร็ว	สูงสุด 9 นอต
ต่อที่	กรมอุทการเรือ
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2442
ปลดระวางประจำการ	1 มิถุนายน พุทธศักราช 2462
หมายเหตุ	หลังจากปลดระวางประจำการแล้วมอบให้กรมราชนาวิเสื่อป่า ร.6 ได้ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามใหม่ว่า อาสาสูสมร

เรือสุครีพครองเมือง	SUGRIB
ประเภท	เรือปืน (ตัวเรือเหล็ก)
ขนาด	ความยาว 172 ฟุต
ความกว้าง	23 ฟุต
กินน้ำลึก	8 ฟุต 9 นิ้ว
อาวุธ	ปืน 120 มม. 1 กระบอก
ปืนกล	57 มม. 5 กระบอก
ปืนกล	37 มม. 2 กระบอก
ความเร็ว	สูงสุด 10.5 นอต
ทหารประจำเรือ	73 คน
ต่อที่	อู่บริษัท ส่องกง และ แวมโป
ปลดระวางประจำการ	20 กรกฎาคม พุทธศักราช 2478

เรือบางกอก	
ประเภท	เรือพระที่นั่ง
ระวางขับน้ำ	เต็มที 353 ตัน
เครื่องจักร	เครื่องจักรท้าย
สร้างปี	พุทธศักราช 2403
หมายเหตุ	เดิมเป็นเรือเมล์อังกฤษ รัฐบาลไทยซื้อ เมื่อพุทธศักราช 2414 หลัง 15 มีนาคม พุทธศักราช 2414 ขายให้ห้างแบก อยู่ที่หน้าวัดเกาะ ใช้เดินเป็นเรือเมล์ต่อไป

เรืออุทัยราชกิจ

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

กินน้ำลึก

เครื่องจักร

ความเร็ว

ต่อที่

UTHAI

เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้)

เต็มที 134 ตัน

ความยาว 84 ฟุต

14 ฟุต

7 ฟุต

กำลัง 100 แรงม้า

สูงสุด 8 นอต

กรมอุทการเรือ

เรือมกุฎราชกุมาร

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

กินน้ำลึก

อาวุธ

ปืนกล

เครื่องจักร

กำลัง

ความเร็ว

ทหารประจำเรือ

ต่อที่

ปลดระวางประจำการ

MAKUT RAJAKUMARN

เรือปืน (ตัวเรือเหล็ก)

เต็มที 609.6 ตัน

ความยาว 182 ฟุต 6 นิ้ว

23 ฟุต 6 นิ้ว

9 ฟุต 10 นิ้ว

ปืน 120 มม. 2 กระบอก

57 มม. 4 กระบอก

ชนิด 2 สูบ จำนวน 2 เครื่อง

330 แรงม้า

สูงสุด 11 นอต

100 คน

อุบลราชธานี ช่างกอง และแวมโป

22 พฤษภาคม พุทธศักราช 2473

เรือปราบปรบักษ์

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

PRAB

เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้โครงเหล็ก)

เต็มที 200 ตัน

ความยาว 133 ฟุต

16 ฟุต

กินน้ำลึก	8 ฟุต
ความเร็ว	สูงสุด 9 นอต
ต่อที่	กรมอุทหาเรือ
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2441
ปลดระวางประจำการ	12 พฤษภาคม พุทธศักราช 2465

เรือบรรจุโลห

ประเภท	BANCHU
ระวางขับน้ำ	เรือบรรจุทุกน้ำ (ตัวเรือเหล็ก)
ขนาด	เต็มที่ 250 ตัน
ความกว้าง	ความยาว 110 ฟุต 6 นิ้ว
กินน้ำลึก	20 ฟุต 2 นิ้ว
เครื่องจักร	6 ฟุต 8 นิ้ว
ความเร็ว	กำลัง 120 แรงม้า
ต่อที่	สูงสุด 8 นอต
ขึ้นระวางประจำการ	อุบรัชัฒ์ แบลควูดกรัฒ์คอน เมืองกลาสโกว์
ปลดระวางประจำการ	19 มกราคม พุทธศักราช 2451
	10 มกราคม พุทธศักราช 2466

เรือพาลัรั้งทวีป

ประเภท	BALI
ระวางขับน้ำ	เรือปืน (ตัวเรือเหล็ก)
ขนาด	เต็มที่ 462 ตัน
ความกว้าง	ความยาว 172 ฟุต
กินน้ำลึก	23 ฟุต
อาวุธ	8 ฟุต 9 นิ้ว
ปืนกล	ปืน 120 มม. 1 กระบอก
ปืนกล	57 มม. 5 กระบอก
เครื่องจักร	.37 มม. 2 กระบอก
ความเร็ว	กำลัง 500 แรงม้า
ทหารประจำเรือ	สูงสุด 10.5 นอต
	73 คน

ต่อที่	อุบลรัตน์ ส่องกง และ แวมโป
ปลดระวางประจำการ	20 กรกฎาคม พุทธศักราช 2478
เรือพระยม	
ประเภท	เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้)
ต่อที่	อุบลราชธานี
ปลดระวางประจำการ	15 มกราคม พุทธศักราช 2467
หมายเหตุ	หลังปลดระวางประจำการแล้วเรือเอาเครื่องประกอบมาต่อเรือพระยมลำที่สองที่กรมยุทธโยธาทหารเรือ
ร.ล.หาญหักศัตรู	HAN HUK SATTRU
ประเภท	เรือรบชนิดกันโบต แบบเรือป้อม (ตัวเรือไม้)
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 120 ตัน
อาวุธ	ปืนใหญ่ 2 กระบอก
เครื่องจักร	กำลัง 140 แรงม้า
ปลดระวางประจำการ	พุทธศักราช 2448
หมายเหตุ	หลังจากปลดระวางประจำการแล้ว ขายให้บริษัทนำร่อง ในราคา 8,500 บาท เพื่อใช้เป็นเรือฝึกนำร่อง (PILOT SCHOONER)
เรือสุริยมณฑล	SURIYA MONTHON
ประเภท	เรือยอร์ช (ตัวเรือไม้)
เครื่องจักร	เครื่องจักรข้าง
ขึ้นระวางประจำการ	พุทธศักราช 2423
ปลดระวางประจำการ	21 มีนาคม พุทธศักราช 2446
หมายเหตุ	สมเด็จพระยาบรมมหาราชวังสุริยวงศ์ เป็นผู้ต่อขึ้นเอง ร.5 เป็นผู้พระราชทานชื่อให้ตามตราประจำตำแหน่งของท่าน
เรือเกลดิส	GLADYS
ประเภท	เรือยอร์ช (ตัวเรือเหล็ก)
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 180 ตัน

อาวุธ
เครื่องจักร
ทหารประจำเรือ

ปืนใหญ่ 2 กระบอก
เครื่องจักรท้าย
25 คน

เรืออะโปโล

ประเภท
ระวางขับน้ำ
อาวุธ
เครื่องจักร
ทหารประจำเรือ
จู่โจมระวางประจำการ

APOLLO

เรือราชการ (ตัวเรือไม้แบบเรือยอชต์)
เต็มที่ 280 ตัน
ปืนใหญ่ 6 กระบอก
เครื่องจักรข้าง 2 ปล่อง
70 คน
ประมาณพุทธศักราช 2425

เรือเวสตรี่

ประเภท
ระวางขับน้ำ
ขนาด
ความกว้าง
กินน้ำลึก
อาวุธ
จำนวน
เครื่องจักร
ทหารประจำเรือ
ต่อที่
จู่โจมระวางประจำการ
หมายเหตุ

VESATRI

เรือสกุณเนอร์ยอชต์ (เป็นเรือพระที่นั่ง)
ปกติ 92 ตัน เต็มที่ 168 ตัน
ความยาว 127 ฟุต
22 ฟุต
10 ฟุต
ปืนใหญ่ชนิดอาร์มสตรอง
9 กระบอก
COMPOUND INVERTED 2 สูบ
70 คน
เมืองเซาแธมป์ตัน ประเทศอังกฤษ
พุทธศักราช 2421
"ได้บรรจุมหากรรมแสง ลงประจำเรือและฝึกหัดอย่างทหารเรือในยุโรป
26 พฤษภาคม พุทธศักราช 2433 เรือเวสตรี่เป็นเรือตามเสด็จประพาส
แหลมมลายู เรือได้แล่นไปเกยหินและอัปปางในที่สุด

เรือไมดา

ประเภท

ระวางขับน้ำ

เครื่องจักร

ทหารประจำเรือ

จิ้นระวางประจำการ

ปลดระวางประจำการ

หมายเหตุ

MAIDA

เรือยอชท์ (ตัวเรือเหล็ก)

เต็มที่ 260 ตัน

เครื่องจักรท้าย

30 คน

พุทธศักราช 2425

หลังปี พุทธศักราช 2442

ทางราชการสั่งซื้อจากกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ต่อมาจมที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตกหน้าวัดอรุณราชวราราม โดยไม่ทราบสาเหตุ

เรือฟิลา

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความเร็ว

ต่อที่

FYLLA

เรือขนส่ง (ตัวเรือไม้)

เต็มที่ 245 ตัน

ความยาว 106 ฟุต

สูงสุด 8 นอต

ฮ่องกง

เรือไรซิงซัน

ประเภท

ระวางขับน้ำ

อาวุธ

เครื่องจักร

ทหารประจำเรือ

จิ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

RISING SUN

เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้)

เต็มที่ 230 ตัน

ปืนใหญ่ 2 กระบอก

เครื่องจักรข้าง

40 คน

พุทธศักราช 2416

เดิมเป็นเรือของสมเด็จพระยาบรมมหาศรีสุริยวงศ์

เรือหลวงในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
(พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)

เรือเยี่ยมสมุทร	YIAM SAMUD
ประเภท	เรือสินค้า
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 4,673 ตัน
ขนาด	ความยาว 389 ฟุต 10 นิ้ว
ความกว้าง	51 ฟุต 5 นิ้ว
เครื่องจักร	ชนิด 4 สูบ กำลัง 2,000 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 11 นอต
ต่อที่	เมือง FLENSBURG ประเทศเยอรมนี
ขึ้นระวางประจำการ	22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460
หมายเหตุ	เรือลำนี้สร้างเมื่อ พุทธศักราช 2447 เดิมเป็นเรือสินค้าของเยอรมัน ชื่อ TRAUTENFELS ราชนาวีไทยยึดมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก

เรือเดินสมุทร	DOEN SAMUD
ประเภท	เรือสินค้า
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 1,815 ตัน
ขนาด	ความยาว 265 ฟุต 10 นิ้ว
ความกว้าง	40 ฟุต
เครื่องจักร	ชนิด 3 สูบ กำลัง 800 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 10 นอต
ต่อที่	อู่ VON HENRY KOCH ประเทศเยอรมนี
ขึ้นระวางประจำการ	22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460
หมายเหตุ	เรือลำนี้สร้างเมื่อพุทธศักราช 2449 เดิมเป็นเรือสินค้าของเยอรมัน ราชนาวีไทย ยึดมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

เรือเด่นสมุทร

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

ความเร็ว

ต่อที่

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

DEN SAMUD

เรือสินค้า

เต็มที่ 1,394 ตัน

ความยาว 257 ฟุต

35 ฟุต 6 นิ้ว

ชนิด 3 สูบ กำลัง 1,250 แรงม้า

สูงสุด 12 นอต

อู่ WESER เมือง BREMEN ประเทศเยอรมนี

22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460

เรือลำนี้สร้างเมื่อพุทธศักราช 2442 เดิมเป็นเรือสินค้าของเยอรมัน
ชื่อ DELI ราชนาวิไทยยืมมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1

เรือศรีสมุทร

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

ความเร็ว

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

SRI SAMUD

เรือสินค้า

เต็มที่ 2,043 ตัน

ความยาว 259 ฟุต 6 นิ้ว

38 ฟุต

ชนิด 3 สูบ กำลัง 1,100 แรงม้า

9.5 นอต

22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460

เรือลำนี้สร้างเมื่อพุทธศักราช 2437 เดิมเป็นเรือสินค้าของเยอรมัน
ราชนาวิไทยยืมมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

เรือทองสมุทร

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

ความเร็ว

THONG SAMUD

เรือสินค้า

เต็มที่ 1,819 ตัน

ความยาว 265 ฟุต 9 นิ้ว

40 ฟุต

ชนิด 3 สูบ กำลัง 800 แรงม้า

สูงสุด 10 นอต

ต่อที่
ขึ้นระวางประจำการ
หมายเหตุ

อู่ VON HENRY KOCH ประเทศเยอรมนี
22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460
เรือลำนี้สร้างเมื่อพุทธศักราช 2449 เดิมเป็นเรือสินค้าของเยอรมัน
ราชนาวีไทยยึดมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

เรือแล่นสมุทร

ประเภท
ระวางขับน้ำ
ขนาด
ความกว้าง
เครื่องจักร
ความเร็ว
ต่อที่

LAEN SAMUD

เรือสินค้า
เต็มที 1,640 ตัน
ความยาว 265 ฟุต 8 นิ้ว
37 ฟุต 8 นิ้ว
ชนิด 3 สูบ กำลัง 1,312 แรงม้า
สูงสุด 11 นอต

หมายเหตุ

อู่ VON HENRY KOCH ประเทศเยอรมนี ขึ้นระวางประจำการ
22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460
เรือลำนี้สร้างเมื่อ พุทธศักราช 2449 เดิมเป็นเรือสินค้าของเยอรมัน
เดิมชื่อ EDWIN REITH ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นสันด์ราทไซเฟฟฟ์
(LANDRAT SCHEFF) ราชนาวีไทย ยึดมาจากเยอรมัน
เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1 และเปลี่ยนชื่อเป็น แล่นสมุทร

เรือปืนสมุทร

ประเภท
ระวางขับน้ำ
ขนาด
ความกว้าง
เครื่องจักร
ความเร็ว
ต่อที่
ขึ้นระวางประจำการ
หมายเหตุ

PIN SAMUD

เรือสินค้า
เต็มที 1,632 ตัน
ความยาว 253 ฟุต 1 นิ้ว
37 ฟุต 5 นิ้ว
ชนิด 3 สูบ กำลัง 1,120 แรงม้า
สูงสุด 10 นอต

อู่ VON HENRY KOCH ประเทศเยอรมนี
22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460
เรือลำนี้สร้างเมื่อ พุทธศักราช 2445 เดิมเป็นเรือสินค้าของเยอรมัน
ชื่อ ELLEN RICKMERS แล่นขนส่งในประเศไทยในชื่อสามเสน
ราชนาวีไทยยึดมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

เรือผ่านสมุทร

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

ความเร็ว

ต่อที่

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

PHAN SAMUD

เรือสินค้า

เต็มที่ 2,019 ตัน

ความยาว 290 ฟุต 2 นิ้ว

39 ฟุต 2 นิ้ว

ชนิด 3 สูบ กำลัง 1,100 แรงม้า

สูงสุด 10 นอต

อยู่ SEEBECK AG. เมือง GEESTEMUNDE

ประเทศเยอรมนี

22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460

เรือลำนี้สร้างเมื่อ พุทธศักราช 2449 เดิมเป็นเรือสินค้าของเยอรมัน
 ราชนาวิไทย ยึดมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

เรือแก้วสมุทร

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

ความเร็ว

ต่อที่

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

KAEO SAMUD

เรือสินค้า

เต็มที่ 2,190 ตัน

ความยาว 290 ฟุต

39 ฟุต

ชนิด 3 สูบ กำลัง 1,350 แรงม้า

สูงสุด 10 นอต

อยู่ SEEBECK AG. เมือง GEESTEMUNDE ประเทศเยอรมนี

22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460

เรือลำนี้สร้างเมื่อ พุทธศักราช 2444 เดิมเป็นเรือสินค้าของ
 เยอรมัน ราชนาวิไทย ยึดมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

เรือทนทะเล

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

H.T.M.S. THON THALE

เรือลำเลียง

เต็มที่ 464 ตัน

ความยาว 158 ฟุต

29 ฟุต

เครื่องจักร	ไอน้ำ 3 สูบ กำลัง 350 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 9 นอต
ต่อที่	อยู่ บริษัท ช่องกงและแวมโป
ขึ้นระวางประจำการ	22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460
หมายเหตุ	เดิมเป็นเรือลำเลียงของเยอรมันราชนาวีไทยยึดมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

ร.ล.กล้าทะเล	M.S. KLA THALE
ประเภท	เรือลำเลียง
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 421 ตัน
ขนาด	ความยาว 157 ฟุต
ความกว้าง	30 ฟุต
เครื่องจักร	ไอน้ำ 3 สูบ กำลัง 365 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 8 นอต
ต่อที่	อยู่ บริษัท ช่องกงและแวมโป
ขึ้นระวางประจำการ	22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460
หมายเหตุ	เดิมเป็นเรือลำเลียงของเยอรมันราชนาวีไทยยึดมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

ร.ล.เจนทะเล	H.T.M.S. CHEN THALE
ประเภท	เรือสินค้า
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 440 ตัน
ขนาด	ความยาว 194 ฟุต
ความกว้าง	27 ฟุต 6 นิ้ว
กินน้ำลึก	2 ฟุต 9 นิ้ว
อาวุธ	ปืนกล 57 มม. 1 กระบอก
เครื่องจักร	ไอน้ำ 3 สูบ จำนวน 2 เครื่อง
ความเร็ว	สูงสุด 8.5 นอต
ทหารประจำเรือ	ความยาว 36 คน
ต่อที่	อยู่ บริษัท ช่องกงและแวมโป

ขึ้นระวางประจำการ	22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460
ปลดระวางประจำการ	20 ธันวาคม พุทธศักราช 2503
หมายเหตุ	เดิมเป็นเรือลำเลียงของเยอรมันราชนาวีไทย ยึดมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

ร.ล.ลิ่วทะเล

ประเภท

ระวางขับน้ำ

เครื่องจักร

กำลัง

ความเร็ว

รัศมีทำการ

ทหารประจำเรือ

ต่อที่

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

M.S. LIU THALE

ลำเลียง

ที่ 455 ตัน

ไอน้ำ 3 สูบ จำนวน 2 เครื่อง

350 แรงม้า

สูงสุด 7.6 นอต

ที่ความเร็วสูงสุด 1,341 ไมล์

36 คน

อยู่ VON HENRY KOCH บริษัท ส่องกงและแวมโป

22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460

เดิมเป็นเรือลำเลียงของเยอรมัน ราชนาวีไทยยึดมาจากเยอรมัน
เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

ร.ล.หาญทะเล

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

ความเร็ว

ต่อที่

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

H.T.M.S. HAN THALE

เรือลำเลียง

เต็มที่ 455 ตัน

ความยาว 156 ฟุต

28 ฟุต 1 นิ้ว

ไอน้ำ 3 สูบ กำลัง 350 แรงม้า

สูงสุด 8.5 นอต

อยู่ บริษัท ส่องกงและแวมโป

22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460

เดิมเป็นเรือลำเลียงของเยอรมันราชนาวีไทย ยึดมาจากเยอรมัน
เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

ร.ล.พรายน้ำ

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

เครื่องจักร

ความเร็ว

ต่อที่

ขึ้นระวางประจำการ

หมายเหตุ

H.T.M.S. PHRAI NAM

เรือลากจูง (ตัวเรือไม้)

เต็มที 112 ตัน

ความยาว 82 ฟุต 1 นิ้ว

ไอน้ำ 2 สูบ กำลัง 120 แรงม้า

8-9 นอต

อยู่ R. HOLTZ เมือง HAMBURG ประเทศเยอรมนี

26 ธันวาคม พุทธศักราช 2467

เดิมเป็นเรือลากจูงของเยอรมันชื่อ CYCLOP ราชนาวิกโยธินมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลก ครั้งที่ 1

ร.ล.ผีเสื้อน้ำ

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

เครื่องจักร

ความเร็ว

ทหารประจำเรือ

ต่อที่

ขึ้นระวางประจำการ

ปลดระวางประจำการ

หมายเหตุ

H.T.M.S. PHISUA NAM

เรือลากจูง

เต็มที 151 ตัน

ความยาว 96 ฟุต

20 ฟุต

ไอน้ำ 3 สูบ กำลัง 112 แรงม้า

สูงสุด 8.84 นอต มัคซีสมั 6 นอต

25 คน

อยู่ บริษัท ช่างกงและแวมโป

22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2460

20 ธันวาคม พุทธศักราช 2403

เดิมเป็นเรือลากจูงของเยอรมันยึดมาจากเยอรมัน เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 1

ร.ล.เขจรชลธี

ประเภท

ระวางขับน้ำ

ขนาด

ความกว้าง

กินน้ำลึก

เรือช่วยรบ

เต็มที 110 ตัน

ความยาว 75 ฟุต

13 ฟุต

7 ฟุต

ความเร็ว	สูงสุด 8.5 นอต
ต่อที่	อู่ บางกอกค็อก
ขึ้นระวางประจำการ	ก่อน 16 เมษายน พุทธศักราช 2456
หมายเหตุ	1 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2467

ร.ล.พระร่วง	H.T.M.S. PHRA RUANG
ประเภท	เรือพิฆาต
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 1,046 ตัน
ขนาด	ความยาว 83.57 เมตร
ความกว้าง	8.34 เมตร
กินน้ำลึก	4.00 เมตร
อาวุธ	ปืน 102 มม. 3 กระบอก ปืน 76 มม. 1 กระบอก ปืนกล 20 มม. 2 กระบอก
เครื่องจักร	ไอน้ำแบบ บี.ซี.เคียร์ เทอร์ไบน์
ความเร็ว	สูงสุด 35 นอต
ทหารประจำเรือ	135 คน
ต่อที่	อู่ บริษัท ธอร์นicroฟท์ เมืองเซาแธมป์ตัน ประเทศอังกฤษ
วางกระดูกงู	ธันวาคม พุทธศักราช 2458
ปล่อยเรือลงน้ำ	5 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2459
ขึ้นระวางประจำการ	11 ตุลาคม พุทธศักราช 2463
ปลดระวางประจำการ	19 มิถุนายน พุทธศักราช 2502

เรือพระที่นั่งมหาจักรี	H.T.M.S. ANGTHONG
ประเภท	เรือยอชท์
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 2,249 ตัน
ขนาด	ความยาว 103.54 เมตร
ความกว้าง	12.20 เมตร
กินน้ำลึก	3.80 เมตร

ความเร็ว	สูงสุด 14.95 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วสูงสุด 1,526 ไมล์
ต่อที่	อู่ กาวาซากิ เมืองโกเบประเทศญี่ปุ่น
ขึ้นระวางประจำการ	4 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2461
หมายเหตุ	6 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2478 ปลดจากเรือพระที่นั่งมาอยู่ในฐานะเรือช่วยรบ เนื่องจาก ร.7 มีพระราชดำริ จะนำมาใช้เป็นเรือพี่เลี้ยงเรือดำน้ำ
ร.ล.เจ้าพระยา (ลำที่หนึ่ง)	H.T.M.S. CHAO PHRAYA
ประเภท	เรือสลุป
ระวางขับน้ำ	ปกติ 675 ตัน เต็มที่ 762 ตัน
ขนาด	ความยาว 70.64 เมตร
กินน้ำลึก	2.70 เมตร
อาวุธ	เดิมไม่มีอาวุธปืน ภายหลัง
ติดปืน	75/51 มม. 2 กระบอก ปืนกล 40/60 มม. แท่นเดี่ยว 1 กระบอก
เครื่องจักร	ไอน้ำชนิดเสือข้อต่อ 3 สูบ จำนวน 2 เครื่อง
ความเร็ว	สูงสุด 12 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วสูงสุด 1,680 ไมล์
ทหารประจำเรือ	99 คน
ต่อที่	อู่ เอลทริงแฮม ประเทศอังกฤษพุทธศักราช 2460
ขึ้นระวางประจำการ	8 พฤษภาคม พุทธศักราช 2466
ขึ้นระวางประจำการ	24 สิงหาคม พุทธศักราช 2514
หมายเหตุ	เดิมเป็นเรือวางทุ่นระเบิดของประเทศอังกฤษ ชื่อ ฮาวานท์ (H.M.S.HAVANT) ในสงครามโลก ครั้งที่ 1 ราชนาวิกไทยซื้อต่อโดยดัดแปลงเป็นเรือฝึกหัด

เรือพระที่นั่งประจำทวีป

ประเภท	เรือรบในแม่น้ำ
ขนาด	ความยาว 75 ฟุต ความกว้าง 14 ฟุต
อาวุธ	ปืนกล 37 มม. 2 กระบอก
เครื่องจักร	กำลัง 96 แรงม้า
หมายเหตุ	เป็นเรือรบในแม่น้ำของกรมราชนาวิกเสื่อป่า

เรือนรสิงห์

ประเภท	เรือรบในแม่น้ำ
ขนาด	ความยาว 55 ฟุต ความกว้าง 11 ฟุต 6 นิ้ว
อาวุธ	ปืนกล 37 มม. 2 กระบอก
เครื่องจักร	กำลัง 80 แรงม้า
หมายเหตุ	เป็นเรือรบในแม่น้ำของกรมราชนาวิกเสื่อป่า

ร.ล.เสื่อคำณสินธุ์

ประเภท	H.T.M.S. SUA KHAMRONSIN
ระวางขับน้ำ	เรือพิฆาต
ขนาด	เต็มที่ 375 ตัน
ความกว้าง	ความยาว 75.66 เมตร
กินน้ำลึก	7.15 เมตร
อาวุธ	2.00 เมตร
เครื่องจักร	ปืนกล 57 มม. 5 กระบอก
ความเร็ว	กัณฑ์ไอน้ำ (เคอร์ติส)
รัศมีทำการ	สูงสุด 29 นอต
ทหารประจำเรือ	ที่ความเร็วสูงสุด 852 ไมล์
ต่อที่	73 คน
ขึ้นระวางประจำการ	อู่ กาวาซากิ เมืองโกเบ ประเทศญี่ปุ่น
ขึ้นระวางประจำการ	18 มิถุนายน พุทธศักราช 2455
	17 มกราคม พุทธศักราช 2480

เรือบำรุงศาสนา

ประเภท	เรือรบในแม่น้ำ
ขนาด	ความยาว 40 ฟุต ความกว้าง 9 ฟุต 2 นิ้ว
อาวุธ	ปืนกล 37 มม. 1 กระบอก
เครื่องจักร	กำลัง 45 แรงม้า
หมายเหตุ	เป็นเรือรบในแม่น้ำของกรมราชนาวิกเสื่อป่า

เรือหลวงในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

ร.ล.รัตนโกสินทร์ (ลำที่หนึ่ง)	H.T.M.S. RATANA KOSINDR
ประเภท	เรือปืนเบา
ระวางขับน้ำ	ปกติ 886 ตัน เต็มที่ 1,000 ตัน
ขนาด	ความยาว 53.34 เมตร ความกว้าง 11.21 เมตร
เครื่องจักร	ไอน้ำชนิดข้อเสื่อข้อต่อ 3 สูบ
ความเร็ว	สูงสุด 12.89 นอต มัคซ์สท์ 10 นอต
ทหารประจำเรือ	148 คน
ต่อที่	อู่บริษัท อาร์มสตรอง วิทเวอร์รี่ประเทศอังกฤษ
ขึ้นระวางประจำการ	25 มกราคม พุทธศักราช 2468
ปลดระวางประจำการ	2 สิงหาคม พุทธศักราช 2511
หมายเหตุ	ภายหลังเพิ่มอาวุธปืน คือ ปืนกล 40/60 มม. 2 กระบอก

ร.ล.สุโขทัย (ลำที่หนึ่ง)	H.T.M.S. SUKHOTHAI
ประเภท	เรือปืนเบา
ระวางขับน้ำ	ปกติ 886 ตัน เต็มที่ 1,000 ตัน
ขนาด	ความยาว 53.34 เมตร ความกว้าง 11.21 เมตร
กินน้ำลึก	3.40 เมตร

อาวุธ	ปืน 152/50 มม. 2 กระบอก
	ปืน 76/45 มม. 4 กระบอก
	ปืนกล 20 มม. 3 กระบอก
เครื่องจักร	ไอน้ำชนิดข้อเสื่อข้อต่อ 3 สูบ
ความเร็ว	สูงสุด 12.89 นอต มัคซ์สล์ 10 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วสูงสุด 1,463 ไมล์
ทหารประจำเรือ	148 คน
ต่อที่	อุบรัชท์ อาร์มสตรอง วิทเวอร์ธประเทศอังกฤษ
ขึ้นระวางประจำการ	6 มิถุนายน พุทธศักราช 2473
ปลดระวางประจำการ	15 ธันวาคม พุทธศักราช 2513

ร.ล.พระยม**H.T.M.S. CHUANG**

ประเภท	เรือลากจูง (ตัวเรือไม้)
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 140.18 ตัน
ขนาด	ความยาว 35.55 เมตร
	ความกว้าง 5.49 เมตร
กินน้ำลึก	2.85 เมตร
เครื่องจักร	ไอน้ำชนิดข้อเสื่อข้อต่อ 2 สูบ
ความเร็ว	สูงสุด 9 นอต มัคซ์สล์ 6 นอต
ทหารประจำเรือ	27 คน
ต่อที่	กรมยุทธโยธาทหารเรือ (ภายหลังเรียกว่า กรมอุททหารเรือ)
ขึ้นระวางประจำการ	9 มิถุนายน พุทธศักราช 2469
ปลดระวางประจำการ	20 ธันวาคม พุทธศักราช 2503

ร.ล.เกล็ดแก้ว

ประเภท	เรือลำเลียง
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 123.4 ตัน
ขนาด	ความยาว 28.35 เมตร
กินน้ำลึก	1.20 เมตร
เครื่องจักร	เครื่องยนต์ 4 จังหวะ

ความเร็ว	สูงสุด 10 นอต
ทหารประจำเรือ	15 คน
ต่อที่	อู่ บางกอกค็อก
ขึ้นระวางประจำการ	2 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2479
ปลดระวางประจำการ	20 ธันวาคม พุทธศักราช 2503

ร.ล.สุริยะ (ลำที่หนึ่ง)	H.T.M.S. SURIYA
ประเภท	เรือช่วยรบ
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 920 ตัน
ขนาด	ความยาว 53.32 เมตร
ความกว้าง	10.67 เมตร
จำนวน 1 เครื่อง	กำลัง 655 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 8.035 นอต
ทหารประจำเรือ	42 คน
ต่อที่	อู่บริษัท ส่องกงและแวนโป
ปลดระวางประจำการ	10 พฤษภาคม พุทธศักราช 2505

ร.ล.ศรสุวรรณ	
ประเภท	เรือยามฝั่ง (ตัวเรือไม้)
ขนาด	ความยาว 70 ฟุต
	ความกว้าง 14 ฟุต
กินน้ำลึก	ฟุต
เครื่องจักร	เครื่องยนต์ธอร์นicroฟท์
ต่อที่	อู่ประเทศอังกฤษ

เรือหลวงในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลพระอัฐมรามาธิบดินทร

ร.ล.สมุย	H.T.M.S. SAMUI
ประเภท	เรือน้ำมัน
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 1,845 ตัน
ขนาด	ความยาว 240.00 เมตร
เครื่องจักร	เครื่องยนต์ดีเซล จำนวน 2 เครื่อง
ขึ้นระวางประจำการ	18 กันยายน พุทธศักราช 2479
หมายเหตุ	25 พฤศจิกายน 2480 เป็นเรือฝึกหัดสำหรับทหาร เพื่อไปรับเรือ ลำเลียง ณ ประเทศญี่ปุ่น 17 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2488 ถูกเรือดำน้ำสหรัฐฯ ซีไลออน 2 (USS.SEA LION II) ยิงจมนอกเกาะคาปัส แหลมมลายู
ร.ล.ตากใบ	H.T.M.S. TAKBAI
ประเภท	เรือตอร์ปิโดเล็ก
ระวางขับน้ำ	ปกติ 135 ตัน เต็มที่ 142 ตัน
ขนาด	ความยาว 41.80 เมตร
กินน้ำลึก	1.45 เมตร
อาวุธ	ปืนกล 40/60 มม. 1 กระบอก ปืนกล 20 มม. 1 กระบอก ท่อตอร์ปิโด ขนาด 45 ซม. กังหันไอน้ำ (บราวน์เคอติส)
เครื่องจักร	
ทหารประจำเรือ	50 คน
ต่อที่	อู่ อีชิกาวาจิมา กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น วางกระดูกงู 3 ตุลาคม พุทธศักราช 2479
ปล่อยเรือลงน้ำ	26 มีนาคม พุทธศักราช 2479
ขึ้นระวางประจำการ	26 กันยายน พุทธศักราช 2480
ปลดระวางประจำการ	26 มกราคม พุทธศักราช 2513
หมายเหตุ	เดิมชื่อ เรือตอร์ปิโด 6

ร.ล.คลองใหญ่	(H.T.M.S. KLONG YAI)
ประเภท	เรือตอร์ปิโดเล็ก
ระวางขับน้ำ	ปกติ 135 ตัน เต็มที่ 142 ตัน
ขนาด	ความยาว 41.80 เมตร
อาวุธ	ปืนกล 40/60 มม. 1 กระบอก ปืนกล 20 มม. 1 กระบอก
เครื่องจักร	กังหันไอน้ำ (บราวน์เคอติส)
ความเร็ว	สูงสุด 18 นอต มัคซ์สล์ 12 นอต
ทหารประจำเรือ	50 คน
ต่อที่	อู่ อีชิกาวาจิมา กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น
วางกระดูกงู	3 ตุลาคม พุทธศักราช 2479
ปล่อยเรือลงน้ำ	26 มีนาคม พุทธศักราช 2479
ขึ้นระวางประจำการ	26 กันยายน พุทธศักราช 2480
ปลดระวางประจำการ	26 มกราคม พุทธศักราช 2513
หมายเหตุ	เดิมชื่อ เรือตอร์ปิโด 5

ร.ล.ตราด (H.T.M.S. TRAD)

เดิมเขียนเลข 5 ที่หัวเรือ เพราะเป็นเลขต่อจากเรือตอร์ปิโด 4 ภายหลังเปลี่ยนการจัดเรือเข้าหน่วยยุทธวิธีใหม่ จึงเปลี่ยนเลข 5 เป็น เลข 11 และที่ข้างเรือเขียน ตด. ภายหลังจึงลบเลข และตัวอักษร เมื่อครั้งกรณีพิพาทอินโดจีนฝรั่งเศส พุทธศักราช 2484 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 1 อาวุธปืน 75/51 มม. เดิมมี 3 กระบอก ต่อมาถอดออก 1 กระบอก และเปลี่ยนเป็นปืนกล 40/60 มม. แทน

ร.ล.ปัตตานี H.T.M.S. PATTANI

เดิมเขียนเลข 13 ที่หัวเรือ และที่ข้างเรือเขียน ปน. ภายหลังจึงลบเลขและตัวอักษร เมื่อครั้งกรณีพิพาทอินโดจีนฝรั่งเศส พุทธศักราช 2484 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 3 อาวุธปืน 75/51 มม. เดิมมี 3 กระบอก ต่อมาได้ถอดออก 1 กระบอก และเปลี่ยนเป็นปืนกล 40/60 มม. แทน

ร.ล.สุราษฎร์ H.T.M.S. SURASDRA

เดิมเขียนเลข 21 ที่หัวเรือ และที่ข้างเรือเขียน สร. ภายหลังจึงลบเลขและตัวอักษร เมื่อครั้ง
กรณีพิพาทอินโดจีนฝรั่งเศส พุทธศักราช 2484 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 4 อวรุณปีน 75/51 มม.
เดิมมี 3 กระบอก ต่อมาถอดออก 1 กระบอก และเปลี่ยนเป็นปืนกล 40/60 มม. แทน

ร.ล.จันทบุรี H.T.M.S. CHANDABURI

เดิมเขียนเลข 22 ที่หัวเรือ และที่ข้างเรือเขียน จบ. ภายหลังจึงลบเลขและตัวอักษร เมื่อครั้ง
กรณีพิพาทอินโดจีนฝรั่งเศส พุทธศักราช 2484 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 5 อวรุณปีน 75/51 มม.
เดิมมี 3 กระบอก ต่อมาถอดออก 1 กระบอก และเปลี่ยนเป็นปืนกล 40/60 มม. แทน

ร.ล.ระยอง H.T.M.S. RAYONG

เดิมเขียนเลข 23 ที่หัวเรือ และที่ข้างเรือเขียน รย. ภายหลังจึงลบเลขและตัวอักษร เมื่อครั้ง
กรณีพิพาทอินโดจีนฝรั่งเศส พุทธศักราช 2484 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 6 อวรุณปีน 75/51 มม.
เดิมมี 3 กระบอก ต่อมาถอดออก 1 กระบอก และเปลี่ยนเป็นปืนกล 40/60 มม. แทน

ร.ล.ชลบุรี H.T.M.S. CHOLBURI

เดิมเขียนเลข 32 ที่หัวเรือ และที่ข้างเรือเขียน ขบ. ภายหลังจึงลบเลขและตัวอักษร เมื่อครั้ง
กรณีพิพาทอินโดจีนฝรั่งเศส พุทธศักราช 2484

17 มกราคม พุทธศักราช 2484 ถูกหมู่เรือรบฝรั่งเศส ยิงจมที่เกาะง่ามในกรณีพิพาท
อินโดจีนฝรั่งเศส

ร.ล.สงขลา H.T.M.S. SONGKLA

เดิมเขียนเลข 33 ที่หัวเรือ และที่ข้างเรือเขียน ขบ. ภายหลังจึงลบเลขและตัวอักษร
เมื่อครั้งกรณีพิพาทอินโดจีนฝรั่งเศส พุทธศักราช 2484

ร.ล.ชุมพร H.T.M.S. CHUMPORN

เดิมเขียนเลข 31 ที่หัวเรือ และที่ข้างเรือเขียน ชพ. ภายหลังจึงลบเลขและตัวอักษร เมื่อครั้ง
กรณีพิพาทอินโดจีนฝรั่งเศส พุทธศักราช 2484 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 7 อวรุทปีน 75/51 มม.
เดิมมี 3 กระบอก ต่อมาถอดออก 1 กระบอก และเปลี่ยนเป็นปืนกล 40/60 มม. แทน

27 กันยายน พุทธศักราช 2523 กองทัพเรือมอบ ร.ล.ชุมพร ให้จังหวัดชุมพร

เรือปรัง H.T.M.S. PRONG

เดิมหมายเลข 5 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 833 บรรทุกน้ำมันได้ 180 กิโลลิตร
เรือลำเลียงช่วยรบ

เรือจุฬา H.T.M.S. CHULA

เรือจุฬา (ลำที่หนึ่ง) เป็นเรือประเภทเรือลำเลียงช่วยรบขึ้นระวางประจำการ สมัยสงคราม
มหาเอเชียบูรพา (พุทธศักราช 2484-2488) ปลดระวางประจำการ 13 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2496

ร.ล.แม่กลอง H.T.M.S. MAE KLONG

13 มกราคม พุทธศักราช 2481 เป็นเรือพระที่นั่ง ในคราวส่งเสด็จ ร.8 และสมเด็จพระเจ้า
น้องยาเธอ เจ้าฟ้าภูมิพลอดุลยเดช เสด็จพระราชดำเนินไปศึกษาต่อประเทศสวีเดน

23 พฤษภาคม พุทธศักราช 2492 เป็นเรือรับพระบรมอัฐิพระบาทสมเด็จพระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว

2 ธันวาคม พุทธศักราช 2494 เป็นเรือในกระบวนเรือรับเสด็จนิวัติพระนคร

17 มีนาคม พุทธศักราช 2497 เพิ่มปืนกล 40/60 มม. 3 กระบอก และปืนกล 20 มม.
1 กระบอก

6 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2507 ใช้เป็นที่ตั้งกองบัญชาการ กองเรือยุทธการซึ่งถือว่าเป็นเรือรบลำแรกที่ใช้ตั้งเป็นกองบัญชาการ พุทธศักราช 2512 เปลี่ยนเป็น 120 มม. เป็นปืน 76/50 มม. ทั้ง 4 กระบอก

ปัจจุบันกองทัพเรือได้จัดสร้างเป็นพิพิธภัณฑ์ ร.ล.แม่กลอง ที่ป้อมพระจุลจอมเกล้า หลังปลดระวาง

เรือหลวงในรัชกาล พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

ร.ล.จักรีนฤเบศร	H.T.M.S. CHAKRI NARUEBET
ประเภท	เรือบรรทุกเฮลิคอปเตอร์
ระวางขับน้ำ	เต็มที่ 11,485.5 ตัน
ขนาด	ความยาว 182.60 เมตร ความกว้าง 30.50 เมตร
กินน้ำลึก	6.25 เมตร
อาวุธ	ระบบอาวุธป้องกันตนเองระยะประชิดพื้น-สู่-อากาศ แบบ SADRAL (แท่นแฝด 6) 3 แท่น
อากาศยานประจำเรือ	เครื่องบินขึ้น-ลงทางดิ่ง AV-8S (HARRIER) 9 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ S-70B (SEA HAWK) 6 เครื่อง
เครื่องจักร	เครื่องยนต์ดีเซล จำนวน 2 เครื่อง กำลัง 11,780 แรงม้าเครื่องยนต์ แก๊สเทอร์ไบน์จำนวน 2 เครื่อง กำลัง 44,250 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 26 นอต มัคซ์สปีด 10,000 ไมล์
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วมัคซ์สปีด 12 นอต
ทหารประจำเรือ	601 คน
ทหารประจำหน่วยบิน	758 คน
ต่อที่	อู่ บริษัท บาซาน เมืองเฟรรอล ประเทศสเปน
วางกระดูกงู	12 กรกฎาคม พุทธศักราช 2537
ปล่อยเรือลงน้ำ	20 มกราคม พุทธศักราช 2539
ขึ้นระวางประจำการ	20 มีนาคม พุทธศักราช 2540
หมายเหตุ	หมายเลข 911

ร.ล.นเรศวร (ลำที่สอง)	H.T.M.S. NARESUAN
ประเภท	เรือฟริเกต
ระวางขับน้ำ	ปกติ 2,800 ตัน เต็มที่ 2,985 ตัน
ขนาด	ความยาว 120.50 เมตร ความกว้าง 13.70 เมตร
กินน้ำลึก	6.00 เมตร
อาวุธ	ปืน 5/54 นิ้ว 1 กระบอก ปืนกล 37 มม. 2 กระบอก ปืนกล .50 นิ้ว 4 กระบอก แท่นยิงอาวุธปล่อยนำวิถี พื้น-สู่-พื้น แบบฮาร์พูน 2 แท่น (8 ท่อยิง) ทอตอร์ปิโดแฝดสาม 2 แท่น (6 ท่อยิง)
อากาศยานประจำเรือ	เฮลิคอปเตอร์
เครื่องจักร	เครื่องยนต์ดีเซล จำนวน 2 เครื่อง กำลัง 11,780 แรงม้า เครื่องยนต์แก๊สเทอร์ไบน์ จำนวน 2 เครื่อง กำลัง 44,250 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 32 นอต มัคซีสมั 18 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วมัคซีสมั 4,000 ไมล์
ทหารประจำเรือ	184 คน
ต่อที่	อู่ บริษัท ไชน่า ชิปปิงคิง จำกัด
วางกระดูกงู	22 ธันวาคม พุทธศักราช 2534
ปล่อยเรือลงน้ำ	24 กรกฎาคม พุทธศักราช 2537
ขึ้นระวางประจำการ	15 ธันวาคม พุทธศักราช 2537
หมายเหตุ	หมายเลข 421
ร.ล.ตากสิน (ลำที่สอง)	H.T.M.S. TAKSIN
ประเภท	เรือฟริเกต
ระวางขับน้ำ	ปกติ 2,800 ตัน เต็มที่ 2,985 ตัน
ขนาด	ความยาว 120.50 เมตร ความกว้าง 13.70 เมตร

กินน้ำลึก	6.00 เมตร
อาวุธ	ปืน 5/54 นิ้ว 1 กระบอก ปืนกล 37 มม. 2 กระบอก ปืนกล .50 นิ้ว 4 กระบอก แท่นยิงอาวุธปล่อยนำวิถี พื้น-สู่-พื้น แบบฮาร์พูน 2 แท่น (8 ท่อยิง) แท่นยิงเป้าดวง 2 แท่น (26 ท่อยิง) ทอตอร์ปิโดแฝดสาม 2 แท่น (6 ท่อยิง)
อากาศยานประจำเรือ	เฮลิคอปเตอร์
เครื่องจักร	เครื่องยนต์ดีเซล จำนวน 2 เครื่อง
กำลัง	11,780 แรงม้า เครื่องยนต์แก๊สเทอร์ไบน์ จำนวน 2 เครื่องกำลัง 44,250 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 32 นอต มัคซ์สปีด 18 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วแมกซ์สปีด 4,000 ไมล์
ทหารประจำเรือ	184 คน
ต่อที่	อยู่ บริษัท ไชน่า ชิปปิงคิง จำกัด
วางกระดูกงู	29 เมษายน พุทธศักราช 2535
ปล่อยเรือลงน้ำ	24 พฤษภาคม พุทธศักราช 2537
ขึ้นระวางประจำการ	28 กันยายน พุทธศักราช 2538
หมายเหตุ	หมายเลข 422
ร.ล.เจ้าพระยา (ลำที่สอง)	H.T.M.S. CHAO PHRAYA
ประเภท	เรือฟริเกต
ระวางขับน้ำ	ปกติ 1,800 ตัน เต็มที่ 1,924 ตัน
ขนาด	ความยาว 103.00 เมตร ความกว้าง 11.33 เมตร
กินน้ำลึก	4.70 เมตร
อาวุธ	ปืน 100 มม. แท่นคู่ 2 แท่น (4 กระบอก) ปืนกล 37 มม. แท่นคู่ 4 แท่น (8 กระบอก)

เครื่องจักร	ปืนกล .50 นิ้ว 2 กระบอก
ความเร็ว	แท่นยิงอาวุธปล่อยนำวิถีพื้น-สู่-พื้น แบบ C-801 4 แท่น (8 ท่อยิง)
รัศมีทำการ	แท่นยิงอาวุธปราบเรือดำน้ำ ชนิด RBU 1200 (86)2 แท่น (10 ท่อยิง)
ทหารประจำเรือ	เครื่องยนต์ดีเซล จำนวน 4 เครื่อง กำลัง 7,268 แรงม้า
ต่อที่	สูงสุด 29.6 นอต มัคซัสม์ 18 นอต
วางกระดูกงู	ที่ความเร็วสูงสุด 1,550 ไมล์
ปล่อยเรือลงน้ำ	211 คน
ขึ้นระวางประจำการ	อยู่ บริษัท ไชน่า ชิปปิงคิง จำกัด สาธารณรัฐประชาชนจีน
หมายเหตุ	10 กรกฎาคม พุทธศักราช 2534
	27 เมษายน พุทธศักราช 2533
	27 เมษายน พุทธศักราช 2534
	หมายเลข 455

ร.ล.บางปะกง (ลำที่สอง)

ประเภท	H.T.M.S. BANG PAKONG
ระวางขับน้ำ	เรือฟรีเกต
	ปกติ 1,800 ตัน
	เต็มที่ 1,924 ตัน
ขนาด	ความยาว 103.00 เมตร
	ความกว้าง 11.33 เมตร
กินน้ำลึก	4.70 เมตร
อาวุธ	ปืน 100 มม. แท่นคู่ 2 แท่น(4 กระบอก)
	ปืนกล 37 มม. แท่นคู่ 4 แท่น(8 กระบอก)
	ปืนกล .50 นิ้ว 2 กระบอก
	แท่นยิงอาวุธปล่อยนำวิถีพื้น-สู่-พื้น แบบ C-801 4 แท่น (8 ท่อยิง)
	แท่นยิงอาวุธปราบเรือดำน้ำ
เครื่องจักร	เครื่องยนต์ดีเซล จำนวน 4 เครื่อง กำลัง 7,268 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 29.6 นอต มัคซัสม์ 18 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วสูงสุด 1,550 ไมล์
ทหารประจำเรือ	211 คน
ต่อที่	อยู่ บริษัท ไชน่า ชิปปิงคิง จำกัด สาธารณรัฐประชาชนจีน

วางกระดูกงู	19 ตุลาคม พุทธศักราช 2532
ปล่อยเรือลงน้ำ	25 ธันวาคม พุทธศักราช 2533
ขึ้นระวางประจำการ	20 กรกฎาคม พุทธศักราช 2534
หมายเหตุ	หมายเลข 456

ร.ล.สายบุรี (ลำที่สอง)	H.T.M.S. SAIBURI
ประเภท	เรือฟรีเกต
ระวางขับน้ำ	ปกติ 1,840 ตัน เต็มที่ 1,961 ตัน
ขนาด	ความยาว 103.00 เมตร ความกว้าง 11.33 เมตร
กินน้ำลึก	4.70 เมตร
อาวุธ	ปืน 100 มม. แท่นคู่ 1 แท่น(2 กระบอก) ปืนกล 37 มม. แท่นคู่ 4 แท่น(8 กระบอก) ปืนกล .50 นิ้ว 2 กระบอก แท่นยิงอาวุธปล่อยนำวิถีพื้น-สู่-พื้น
เครื่องจักร	เครื่องยนต์ดีเซล จำนวน 4 เครื่อง กำลัง 7,400 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 29.6 นอต มัคซ์สปีด 18 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วสูงสุด 1,550 ไมล์
ทหารประจำเรือ	206 คน
ต่อที่	อู่ บริษัท ไชน่า ชิปปิงคิง จำกัด สาธารณรัฐประชาชนจีน
วางกระดูกงู	7 กันยายน พุทธศักราช 2533
ปล่อยเรือลงน้ำ	27 สิงหาคม พุทธศักราช 2534
ขึ้นระวางประจำการ	4 สิงหาคม พุทธศักราช 2535
หมายเหตุ	หมายเลข 458 มีลานจอดเฮลิคอปเตอร์ท้ายเรือ

ร.ล.กระบี่ (ลำที่สอง)	H.T.M.S. KRABURI
ประเภท	เรือฟรีเกต
ระวางขับน้ำ	ปกติ 1,800 ตัน เต็มที่ 1,961 ตัน

ขนาด	ความยาว 103.00 เมตร
	ความกว้าง 11.33 เมตร
กินน้ำลึก	4.70 เมตร
อาวุธ	ปืน 100 มม. แท่นคู่ 2 แท่น (2 กระบอก)
	ปืนกล 37 มม. แท่นคู่ 4 แท่น
	ปืนกล .50 นิ้ว 2 กระบอก
เครื่องจักร	เครื่องยนต์ดีเซล จำนวน 4 เครื่อง กำลัง 7,400 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 29.6 นอต มัคซัสม์ 18 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วสูงสุด 1,550 ไมล์
ทหารประจำเรือ	206 คน
ต่อที่	อยู่ บริษัท ไชน่า ชิปปิงคิง จำกัด สาธารณรัฐประชาชนจีน
วางกระดูกงู	21 มกราคม พุทธศักราช 2533
ปล่อยเรือลงน้ำ	28 ธันวาคม พุทธศักราช 2533
ขึ้นระวางประจำการ	16 มกราคม พุทธศักราช 2535
หมายเหตุ	หมายเลข 457 มีลานจอดเฮลิคอปเตอร์ท้ายเรือ
ร.ล.พุทธยอดฟ้าจุฬาโลก	
ประเภท	เรือฟริเกต
ระวางขับน้ำ	ปกติ 3,020 ตัน
	เต็มที่ 4,209 ตัน
ขนาด	ความยาว 133.50 เมตร
	ความกว้าง 14.30 เมตร
กินน้ำลึก	8.00 เมตร
อาวุธ	ปืน 5/54 นิ้ว 1 กระบอก
	ระบบอาวุธป้องกันตนเองระยะประชิด
	แบบ PHALANX 1 แท่น (6 กระบอก)
	ปืนกล .50 นิ้ว 4 กระบอก
อากาศยานประจำเรือ	เฮลิคอปเตอร์
เครื่องจักร	ไอน้ำ จำนวน 1 เครื่อง
	กำลัง 35,000 แรงม้า

ความเร็ว	สูงสุด 27 นอต มัคซ์สล์ 12 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วสูงสุด 2,612 ไมล์
ทหารประจำเรือ	317 คน
ต่อที่	อู่ อะวอนเดล ชิพยาร์ด เมืองนิวออร์ลีนส์ มลรัฐหลุยส์เซียนา สหรัฐอเมริกา
วางกระดูกงู	27 เมษายน พุทธศักราช 2515
ปล่อยเรือลงน้ำ	3 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2516
ขึ้นระวางประจำการ	30 กรกฎาคม พุทธศักราช 2537
หมายเหตุ	หมายเลข 461 เดิมคือ เรือ USS TRUETT (FF-1095)
ร.ล.พุทธเลิศหล้านภาลัย	H.T.M.S. PHUTTHALOETLANAPHALAI
ประเภท	เรือฟริเกต
ระวางขับน้ำ	ปกติ 3,020 ตัน เต็มที่ 4,209 ตัน
ขนาด	ความยาว 133.50 เมตร ความกว้าง 14.30 เมตร
กินน้ำลึก	8.00 เมตร
อาวุธ	ปืน 5/54 นิ้ว 1 กระบอก ระบบอาวุธป้องกันตนเองระยะประชิด แบบ PHALANX 1 แท่น (6 กระบอก) ปืนกล .50 นิ้ว 4 กระบอก แท่นยิงอาวุธปล่อยนำวิถี พื้น-สู่-พื้น แบบฮาร์พูน/อาวุธปราบเรือดำน้ำ
อากาศยานประจำเรือ	เฮลิคอปเตอร์
เครื่องจักร	ไอน้ำ จำนวน 1 เครื่อง
ความเร็ว	สูงสุด 27 นอต มัคซ์สล์ 12 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วสูงสุด 2,612 ไมล์
ทหารประจำเรือ	317 คน
ต่อที่	อู่ อะวอนเดล ชิพยาร์ด เมืองนิวออร์ลีนส์ มลรัฐหลุยส์เซียนา สหรัฐอเมริกา

วางกระดูกงู	15 มกราคม พุทธศักราช 2512
ปล่อยเรือลงน้ำ	17 มกราคม พุทธศักราช 2513
ขึ้นระวางประจำการ	27 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2539
หมายเหตุ	หมายเลข 462 เดิมคือ เรือ USS OUELLET (FF-1077)

ร.ล.มกุฎราชกุมาร (ลำที่สอง)	H.T.M.S. MAKUTRAJAKUMARN
ประเภท	เรือฟริเกต
ระวางขับน้ำ	ปกติ 1,948 ตัน เต็มที่ 2,072 ตัน
ขนาด	ความยาว 97.56 เมตร ความกว้าง 10.97 เมตร
กินน้ำลึก	8.7 เมตร
อาวุธ	ปืน 4.5 นิ้ว 2 กระบอก ปืนกล 40/70 มม. แท่นคู่ 1 แท่น (2 กระบอก) ปืนกล .50 นิ้ว 4 กระบอก แท่นยิงอาวุธปราบเรือดำน้ำ ชนิตมอร์ด้า 1 แท่น (3 ท่อยิง)
เครื่องจักร	เครื่องยนต์ดีเซล จำนวน 1 เครื่อง กำลัง 23,175 แรงม้า เครื่องแก๊สเทอร์ไบน์ จำนวน 1 เครื่อง กำลัง 23,175 แรงม้า 2 เพลาใบจักร
ความเร็ว	สูงสุด 25 นอต มัคซัสต์ 18 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วสูงสุด 1,000 ไมล์ ที่ความเร็วมัคซัสต์ 5,940 ไมล์
ทหารประจำเรือ	150 คน
ต่อที่	อู่ บริษัท ยาร์โรว์ เมืองกลาสโกว์ สกอตแลนด์
ปล่อยเรือลงน้ำ	18 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2514
ขึ้นระวางประจำการ	5 พฤษภาคม พุทธศักราช 2516
หมายเหตุ	เดิมหมายเลข 7 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 433

ร.ล.ตาปี	H.T.M.S. TAPI
ประเภท	เรือฟรีเกต
ระวางขับน้ำ	ปกติ 1,079 ตัน เต็มที่ 1,125 ตัน
ขนาด	ความยาว 275 เมตร ความกว้าง 3 เมตร
กินน้ำลึก	14 ฟุต
อาวุธ	ปืน 76/62 มม. 1 กระบอก ปืนกล 40/70 มม. 1 กระบอก ปืนกล 20 มม. 2 กระบอก
เครื่องจักร	เครื่องยนต์ดีเซล จำนวน 2 เครื่อง กำลัง 2,800 แรงม้า
ความเร็ว	สูงสุด 20 นอต มัคซีมัม 15 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วสูงสุด 2,400 ไมล์
ทหารประจำเรือ	150 คน
ต่อที่	อู่อเมริกัน ชิปปิงคิง มลรัฐโอไฮโอ
วางกระดูกงู	1 กรกฎาคม พุทธศักราช 2513
ปล่อยเรือลงน้ำ	17 ตุลาคม พุทธศักราช 2513
ขึ้นระวางประจำการ	19 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2514
หมายเหตุ	เดิมหมายเลข 5 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 431

ร.ล.คีรีรัฐ	H.T.M.S. KRABURI
ประเภท	เรือฟรีเกต
ระวางขับน้ำ	ปกติ 1,079 ตัน เต็มที่ 1,125 ตัน
ขนาด	ความยาว 275 เมตร ความกว้าง 33 เมตร
กินน้ำลึก	14 ฟุต
อาวุธ	ปืน 76/62 มม. (1 กระบอก) ปืนกล 40/70 มม. 1 กระบอก

	ปืนกล 20 มม. 2 กระบอก
	ปืนกล .50 นิ้ว 2 กระบอก
	ท่อตอร์ปิโดแฝดสาม 2 แท่น (6 ท่อยิง)
เครื่องจักร	สูงสุด 20 นอต มัคซีสม์ 15 นอต
ความเร็ว	สูงสุด 29.6 นอต มัคซีสม์ 18 นอต
รัศมีทำการ	ที่ความเร็วสูงสุด 2,400 ไมล์
ทหารประจำเรือ	150 คน
ต่อที่	อยู่ บริษัท นอร์ฟอล์ก ชิพบิลด์ิง แอนด์ ครายด์ค เมืองนอร์ฟอล์ก มลรัฐเวอร์จิเนียสหรัฐอเมริกา
วางกระดูกงู	18 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2515
ปล่อยเรือลงน้ำ	2 มิถุนายน พุทธศักราช 2516
ขึ้นระวางประจำการ	10 สิงหาคม พุทธศักราช 2517
หมายเหตุ	เดิมหมายเลข 6 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 432 เดิมคือ เรือ PF-108

ร.ล.ทาจิน (ลำที่สอง) H.T.M.S. TACHIN

เดิมหมายเลข 1 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 411

เดิมชื่อเรือ USS. GLENDLE (PF-36) ชื่อต่อจากสหรัฐอเมริกาในช่วงสงครามเกาหลี
พร้อม ร.ล.ประแส (ลำที่สอง)

12 มกราคม พุทธศักราช 2495 ได้ออกปฏิบัติการรบครั้งแรกในสมรภูมิเกาหลี

ร.ล.ประแส (ลำที่สอง) H.T.M.S. PRASAE

เดิมหมายเลข 2 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 412

เดิมชื่อ เรือ USS. GALLUP (PF 47) ชื่อต่อจากสหรัฐอเมริกา ในช่วงสงครามเกาหลี
เพื่อใช้แทน ร.ล.ประแส (ลำที่หนึ่ง) และประจำอยู่ ณ สมรภูมิเกาหลี จนถึงพุทธศักราช 2497

ร.ล.ปีนเกล้า H.T.M.S. PINKLAO

เดิมคือ เรือ HEMMINGER (DE 746)

19 พฤษภาคม พุทธศักราช 2502 สหรัฐอเมริกา ให้ไทยเช่ายืม มีกำหนด 5 ปี เมื่อครบกำหนดแล้วก็ต่อสัญญาอีก

ปัจจุบันรัฐบาลไทยได้รับมอบจากสหรัฐอเมริกาตามโครงการช่วยเหลือทางทหาร พุทธศักราช 2508-2509 กองทัพเรือได้ส่ง ร.ล.ปีนเกล้า ไปติดอาวุธเพิ่มที่เกาะกวม คือ ท่อตอร์ปิโดปราบเรือดำน้ำ 6 ท่อยิง ติดตั้งเครื่องควบคุมการยิง และเปลี่ยนเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์บางส่วน

ร.ล.ประแส (ลำที่หนึ่ง) H.T.M.S. PRASAE

เดิม คือ เรือ H.M.S. BETONY ของสหราชอาณาจักร

1 ตุลาคม พุทธศักราช 2493 ไปร่วมรบในสงครามเกาหลี

7 มกราคม พุทธศักราช 2494 เกยตื้นระหว่างการสู้รบที่น่านน้ำประเทศเกาหลี

13 มกราคม พุทธศักราช 2494 ยิงทำลายเรือทิ้งเพื่อไม่ให้ข้าศึกนำไปใช้งาน เพราะไม่สามารถช่วยให้พ้นจากการเกยตื้นได้

ร.ล.บางปะกง (ลำที่หนึ่ง) H.T.M.S. BANG PAKONG

เดิมคือ เรือ H.M.S. BURNET ของสหราชอาณาจักร

1 ตุลาคม พุทธศักราช 2493 ไปร่วมรบในสงครามเกาหลี

ร.ล.ราชฤทธิ์ (ลำที่สอง) H.T.M.S. RATCHARIT

เดิมหมายเลข 4 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 321 เรือราชฤทธิ์ (ลำที่หนึ่ง) เป็นเรือใบในสมัย
รัชกาลที่ 3

ร.ล.วิทยาคม (ลำที่สอง) H.T.M.S. VITTHAYAKHOM

เดิมหมายเลข 5 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 322 เรือวิทยาคม (ลำที่หนึ่ง) เป็นเรือใบ
ในสมัยรัชกาลที่ 3

ร.ล.อุดมเดช (ลำที่สอง) H.T.M.S. UDOMDET

เดิมหมายเลข 6 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 323 เรืออุดมเดช (ลำที่หนึ่ง) เป็นเรือใบในสมัย
รัชกาลที่ 3

ร.ล.ลาดหญ้า (ลำที่สอง) H.T.M.S. LADY

เดิมหมายเลข 5 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 611 เดิม คือ เรือ MSC 297 รัฐบาลไทยได้รับ
มอบตามข้อตกลงว่าด้วยการช่วยเหลือทางทหาร ร.ล.ลาดหญ้า (ลำที่สอง) เป็นเรือลำแรกใน
ราชนาวีที่มีเครื่องกังหันก๊าซ (GAST TURBINE) ขนาด 2,200 แรงม้า

ร.ล.บางแก้ว (ลำที่สอง) H.T.M.S. BANGKEO

เดิมหมายเลข 6 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 611 เดิม คือ เรือ MSC 303 รัฐบาลไทยได้รับ
มอบตามข้อตกลงว่าด้วยการช่วยเหลือทางทหาร

ร.ล.พจัน (ลำที่สอง) H.T.M.S. PA - NGAN

เดิมหมายเลข 3 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 713 เดิม คือ เรือ USS.STARK COUNTY
(LST 1134) ร.ล.พจัน (ลำที่สอง) เคยร่วมรบในสงครามเวียดนาม

ร.ล.ลันตา H.T.M.S. LANTA

เดิมหมายเลข 4 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 714 เดิม คือ เรือ USS. STONE COUNTY (LST 1141) สหรัฐอเมริกาให้รัฐบาลไทยเช่าใช้ ปัจจุบันมอบให้รัฐบาลไทยเรียบร้อยแล้ว เดิมมีอาวุธปืนกล 40/60 มม. แท่นคู่ 2 แท่น (4 กระบอก) 30 ธันวาคม พุทธศักราช 2523 ถอดปืนกล 40/60 มม. แท่นคู่ ออก 1 แท่น (2 กระบอก) และเปลี่ยนเป็น ปืน 76/50 มม. 1 กระบอก

ร.ล.พระทอง H.T.M.S. PHRATHONG

เดิมหมายเลข 5 ต่อมาเปลี่ยนเป็นหมายเลข 715 เดิม คือ เรือ USS. DODGE COUNTY (LST 722)

ร.ล.จันทร H.T.M.S. CHANTHARA

หมายเลข 811 กองทัพเรือได้จัดถวายเป็นเรือที่ประทับของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมวงศานุวงศ์ ในโอกาสเสด็จประพาสทางทะเลหลายครั้ง

ร.ล.เกียรตินาวี H.T.M.S. KIAT NAVI

เดิม คือ เรือ เมกกะนาวา 20 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2497 เป็นที่ประทับแรมของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในคราวตรวจพบสวนสนามทางเรือที่บางแสน

ภาคผนวก ข

ตารางการวิเคราะห์เรือหลวงตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

ตารางการวิเคราะห์เรือหลวงตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4-รัชกาลที่ 9

ตารางผนวกที่ 1 เรือหลวงในรัชกาลพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (20)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
1. เรือสยามอรุณพล	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	สยาม (ป.) อรุณ (ป.) พล (ป.ส.)	สยามกำลังไอน้ำ
2. เรือมหาพิไชยเทพ	เรือรบ (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	มหาพิไชย (ป.) เทพ (ป.)	เทพผู้ยิ่งใหญ่ผู้มีชัยชนะ
3. เรือมณีเมขลา	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	มณี (ป.ส.) เมขลา (ป.ส.)	ชื่อนางเทพธิดาประจำสมุทร
4. เรือเสพลย์สหาย ไมตรี	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	เสพลย์ (ป.ส.) สหาย (ป.ส.) ไมตรี (ส.)	คบเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุข ที่หวังดีต่อกัน
5. เรือศรีอยุธยาเดช	เรือรบ (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	ศรี (ส.) อยุธยา (ป./ส.) เดช (ป./ส)	ความงามและความเจริญ แห่งกรุงศรีอยุธยา
6. เรืออาสาศิริสวดี	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	อาสา (ป.) วดี (ป.) รส (ป./ส.)	อาสาเป็นกำแพง, รั้ว
7. เรือเสนาธิปไตย ประคอง	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	เสนาธิปไตย (ป.ส.) ประคอง (ส.)	ทหารสร้างขึ้น ทำขึ้น
8. เรือฤทธิรงค์	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำประสม	ฤทธิ (ส.) รงค์ (ท.) ศรี (ส.)	อำนาจแห่งศรี
9. เรือเทวสุราราม	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	เทว (ป.,ส.) อสุร (ป.,ส.) ราม (ป.,ส.)	ที่รณรมณ์ของเทวดาและอสูร
10. เรือรณรุทไฟรี	เรือรบ (ตัวเรือไม้)	คำประสม	รณ (ท.) รุท (ท.) ไฟรี (ป./ส.)	ถ่วงถ่วง รุกราน ข้ำศึก

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
11. เรือการประภา	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	การ (ป.) ประภา (ส.)	แสงสว่าง แสงไฟ
12. เรือชาติโยปนภา	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสนธิ	ขัตติย (ป.) (อุป) นภา (ป./ส.)	พระเจ้าแผ่นดินผู้เป็นใหญ่ ในฟากฟ้า
13. เรือศักดิ์สิทธิ์อาวุธ	เรือรบชนิดกัน โบด (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	ศักดิ์ (ส.) สิทธิ (ป.,ส.) (อา) วุธ (ป./ส.)	อำนาจในการทำลาย (อาวุธ)
14. เรือสงคราม ครรรชิต	เรือรบชนิดกัน โบด (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	สงคราม (ส.) ครรรชิต (ส.)	การรบอันถึงก้อง
15. เรือเขจรชลคติ	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำประสม	เขจร (ส.) ชล (ป.,ส.) คติ (ป.,ส.)	การบินไปบนฟ้าและในน้ำ
16. เรือขยงศอโยชฌิยา	เรือรบแบบสกุณ เนอร์ (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	ขยงศ(ส.) อโยชฌิยา	เกียรติคุณแห่งอโยชฌิยา
17. เรืออรรคเรศ รัตนศาสน์	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้ แต่โครงเหล็ก)	คำสมาส	อรรคเรศ (ส.) รัตน (ป.,ส.) ศาสน์ (ส.)	เป็นเลิศความรู้ดั่งแก้ว อันมีค่า
18. เรือประพาสูดม สยาม	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำประสม	ประพาสู (ส.) อดม (ป./ส.) สยาม (ป.)	เที่ยวไปด้วยความเร็วสูงสุด
19. เรือเวลาภิจร	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	เวล (ป.,ส.) อภิจร (ป./ส.)	ไปด้วยความเร็ว
20. เรืออรรคราช วรเดช	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	อรรค (ส.) ราช (ป.,ส.) วร (ป.,ส.) เดช (ป.)	ราชาผู้มีอำนาจอันประเสริฐ

ตารางผนวกที่ 2 เรือหลวงในรัชกาลพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (33)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
1. เรือวรารัตนพิไชย	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	วร (ป. ส.) รัตน (ป., ส.) พิไชย (ป.)	แก้วแห่งชัยชนะอันประเสริฐ
2. เรือพิชัยมรรณยุทธ	เรือรบ (ตัวเรือเหล็ก)	คำสนธิ	พิชัย (ส.) รณ (ส.ป.) ยุทธ (ส.ป.)	ความรู้ในการรบ
3. เรือมูรธาติตตส์วดี	เรือรบ (ตัวเรือเหล็ก)	คำสมาส	มูรธา (ส.) วติต (ป./ส.) ตส์วดี (ส.)	ยอดของความปลอดภัย
4. เรือสยามมกุฎ ไชยสิทธิ์	เรือรบแบบบาร์ก 3 เสา (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	สยาม (ป.) มกุฎ (ป.ส.) ไชย (ป., ส.) สิทธิ์ (ป.ส.)	สยามอันเจริญสูงสุด
5. เรือหาญหักศัตรู	เรือรบชนิดกันโบด แบบเรือป้อม (ตัวเรือไม้)	คำประสม	หาญ (ท.) หัก (ท.) ศัตรู (ส.)	หักทำลายข้าศึก
6. เรือต่อสู้ไพรีรณ	เรือรบชนิดกันโบด แบบเรือป้อม (ตัวเรือไม้)	คำประสม	ต่อสู้ (ท.) ไพรีนร (ส.)	ต่อสู้ข้าศึก
7. เรือนฤเบนทร์บุตรี	เรือรบ (ตัวเรือไม้)	คำสนธิ	นฤเบนทร์ (ส.) บุตรี (ส.)	บุตรสาวของพระเจ้าแผ่นดิน
8. เรือสุริยมณฑล	เรือปืนเล็ก (ตัวเรือเหล็ก)	คำสมาส	สุริยะ (ป.) มณฑล (ป./ส.)	ดวงตะวัน
9. เรืออุบลบุรพิศ	เรือยอร์ท (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	อุบล (ป.) บุรพิศ (ส.)	ดอกบัวแห่งทิศตะวันออก
10. เรือจำเริญ	เรือลำเลียง	คำมูล	จำเริญ (ข.)	เติบโต งอกงาม
11. เรืออุทัยราชกิจ	เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	อุทัย (ป., ส.) ราช (ป., ส.) กิจ (ป.)	เกิดขึ้นเพื่อธุระของพระราช

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
12. เรือมกุฎราชกุมาร	เรือปืน (ตัวเรือเหล็ก)	คำสมาส	มกุฎ (ป.,ส.) ราช (ป.,ส.) กุมาร (ป.,ส.)	อิสริยยศที่พระมหากษัตริย์ พระราชทานแก่ผู้สืบราช สันตติวงศ์ต่อไป
13. เรือพระที่นั่ง มหาจักรี	เรือลาดตระเวน (ตัวเรือเหล็ก)	คำประสม	พระ (ป.,ส.) ที่นั่ง (ท.) มหาจักรี (ส.)	เรือพระที่นั่งของ พระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรี
14. เรือสกลิต์ราชการ	เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้ โครงเป็นเหล็ก)	คำสมาส	สกลิต (ส.) ราช (ป.,ส.) การ (ป.,ส.)	ตั้งอยู่เพื่องานของพระเจ้า แผ่นดิน
15. เรือปราบปรบึกษ์	เรือช่วยรบ (ตัว เรือไม้โครงเหล็ก)	คำสมาส	ปราบ (ส.) ปรบึกษ์ (ส.)	ทำให้ข้าศึกราบคาบ
16. เรือเทวาสุราราม	เรือช่วยรบ (ตัวเรือไม้)	คำสนธิ	เทว (ป.,ส.) อสูร (ป.,ส.) (อา) ราม (ป.)	ที่อยู่ของอสูรและเทวดา
17. เรือบรรจุน้ำ	เรือบรรทุกน้ำ (ตัวเรือเหล็ก)	คำประสม	บรรจุ (ข.) ชล (ป.)	บรรจุน้ำ
18. เรือพาสีรังทวีป	เรือปืน (ตัวเรือเหล็ก)	คำประสม	พาสี (ป.) รัง (ท.) ทวีป (ส.)	พาสีหน่วงรังทวีปไว้
19. เรือสุครีพครอง เมือง	เรือปืน (ตัวเรือเหล็ก)	คำประสม	สุครีพ (ส.) ครอง (ป.) เมือง (ท.)	เมืองที่สุครีพครอบครอง
20. เรือเสือทยานชล	เรือพิฆาต ตอร์ปิโด (ตัวเรือเหล็ก)	คำประสม	เสือ (ท.) ทยาน (ท.) ชล (ป.,ส.)	เสือทยานในสายน้ำ
21. เรือบางกอก	เรือพระที่นั่ง	คำมูล	บางกอก (ท.)	ชื่อเรียกกรุงเทพมหานคร
22. เรือปามารุต	เรือกลไฟ	คำประสม	ปาม (ท.) มารุต (ป./ส.)	เร็วเหมือนลม

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
23. เรือกมูทมาลา	เรือกลไฟ	คำสมาส	กมูท (ป.,ส.) มาลา (ป.,ส.)	ดอกไม้, ดอกบัว
24. เรือบุษบาบานกลับ	เรือกลไฟ	คำประสม	บุษบา (ส.) บาน (ท.) กลับ (ท.)	ดอกไม้บาน
25. เรือภิรมย์เร็วจร	เรือกลไฟ	คำประสม	ภิรมย์ (ป.,ส.) เร็ว (ท.) จร (ป.,ส.)	เดินทางอย่างรวดเร็ว ความสุข น่ายินดี
26. เรือกมรแม่น้จักกร	เรือกลไฟ	คำประสม	กมร (ส.) แม่น้ (ท.) จักกร (ป.)	แมลงภูบินเหมือนจักกร
27. เรือเทียมลม	เรือกลไฟ	คำประสม	เทียม (ท.) ลม (ท.)	เร็วเหมือนลม
28. เรือไรซิงซัน RISING SUN	เรือยอชท์ (ตัวเรือไม้)	คำทับศัพท์	RISING (กำลังขึ้น) SUN (พระอาทิตย์)	พระอาทิตย์กำลังขึ้น
29. เรือเวสทรี VESATRI	เรือสทูนเนอร์ยอชท์ (เป็นเรือพระที่นั่ง)	คำทับศัพท์	VESATRI	คำทับศัพท์
30. เรือไมดา MAIDA	เรือยอชท์ (ตัวเรือเหล็ก)	คำทับศัพท์	MAIDA	คำทับศัพท์
31. เรือแกลดิส GLADYS	เรือยอชท์ (ตัวเรือเหล็ก)	คำทับศัพท์	GLADYS	คำทับศัพท์
32. เรืออะโปโล APOLLO	เรือราชการ (ตัวเรือไม้แบบ เรือยอชท์)	คำทับศัพท์	APOLLO	เทพคู่แฝดพี่น้องของเทวีอาร์ เทมิส คือ เทพครองดวง อาทิตย์
33. เรือฟิลลา FYLLA	เรือขนส่ง (ตัวเรือไม้)	คำทับศัพท์	FYLLA	

ตารางผนวกที่ 3 เรือหลวงในรัชกาลพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (24)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
1. ร.ล.เสือคำรณสินธุ์	เรือพิฆาต	คำประสม	เสือ (ท.) คำรณ (ป.ส.) สินธุ์ (ป.ส.)	เสือคำรามก็ก้องแม่น้ำ
2. เรือเขี้ยวสมุทร	เรือสินค้า	คำประสม	เขี้ยว (ท.) สมุทร (ป.)	เขี้ยวน้ำ
3. เรือเดินสมุทร	เรือสินค้า	คำประสม	เดิน (ข.) สมุทร (ป.)	ล่องน้ำ
4. เรือเด่นสมุทร	เรือสินค้า	คำประสม	เด่น (ท.) สมุทร (ป.)	โดดเด่นในลำน้ำ
5. เรือผ่านสมุทร	เรือสินค้า	คำประสม	ผ่าน (ท.) สมุทร (ป.)	ผ่านน้ำ
6. เรือศรีสมุทร	เรือสินค้า	คำสมาส	ศรี (ส.) สมุทร (ป.)	มีมงคลในสายน้ำ
7. เรือปิ่นสมุทร	เรือสินค้า	คำประสม	ปิ่น (ท.) สมุทร (ป.)	เป็นยอดในน้ำ
8. เรือท้องสมุทร	เรือสินค้า	คำประสม	ท้อง (ท.) สมุทร (ป.)	ท้องน้ำ
9. เรือแก้วสมุทร	เรือสินค้า	คำประสม	แก้ว (ท.) สมุทร (ป.)	มีค่าในน้ำ
10. เรือแล่นสมุทร	เรือสินค้า	คำประสม	แล่น (ท.) สมุทร (ป.)	เคลื่อนไปในน้ำ
11. ร.ล.เจนทะเล	เรือสินค้า	คำประสม	เจน (ท.) ทะเล (ท.)	คุ้นเคยกับทะเล
12. ร.ล.ทนทะเล	เรือสินค้า	คำประสม	ทน (ท.) ทะเล (ท.)	ทนทานในทะเล
13. ร.ล.ลิ่วทะเล	เรือสินค้า	คำประสม	ลิ่ว (ท.) ทะเล (ท.)	เคลื่อนไปในทะเลอย่างรวดเร็ว
14. ร.ล.กล้าทะเล	เรือสินค้า	คำประสม	กล้า (ท.) ทะเล (ท.)	ไม่กลัว ไม่ครั่นคร้ามทะเล
15. ร.ล.หาญทะเล	เรือสินค้า	คำประสม	หาญ (ท.) ทะเล (ท.)	กล้าหาญในทะเล

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
16. ร.ล.ผีเสื้อน้ำ	เรือลากจูง	คำประสม	ผีเสื้อ (ท.) น้ำ (ท.)	เทวดาที่รักษาน่าน้ำ, เสื้อน้ำ ก็เรียก
17. ร.ล.พรายน้ำ	เรือลากจูง	คำประสม	พราย (ท.) น้ำ (ท.)	ผีชนิดหนึ่งในน้ำ
18. ร.ล.เขจรชลธิ	เรือช่วยรบ	คำสมาส	เขจร (ส.) ชลธิ (ส.)	เหาะไปในทะเล
19. ร.ล.พระที่นั่ง มหาจักรี	เรือยอร์ท	คำประสม	พระ (ป./ส.) ที่นั่ง (ท.) มหาจักรี (ป./ส.)	พระที่นั่งของ พระมหากษัตริย์ราชวงศ์จักรี
20. ร.ล.พระร่วง	เรือพิฆาต	คำประสม	พระ (ป./ส.) ร่วง (ท.)	ผู้มีบุญญาธิการเหมือน ร่วงลงมาจากฟ้า
21. ร.ล.เจ้าพระยา	เรือสลуп	คำประสม	เจ้า (ท.) พระยา (ป.)	ผู้เป็นใหญ่
22. เรือพระที่นั่ง ประจำทวีป	เรือรบในแม่น้ำ	คำประสม	พระ (ป./ส.) ที่นั่ง (ท.) ประจำ (ข.) ทวีป (ส.)	เรือของพระมหากษัตริย์และ เรือพระวงศ์
23. เรือนรสิงห์	เรือรบในแม่น้ำ	คำสมาส	นรสิงห์ (ส., ป.)	คนป่านสิงห์, นักรบ ผู้มหาโยธิน
24. เรือบำรุงศาสนา	เรือรบในแม่น้ำ	คำประสม	บำรุง (ข.) ศาสนา (ส.)	ทำให้ศาสนาออกงาม

ตารางผนวกที่ 4 เรือหลวงในรัชกาลพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (6)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
1. ร.ล.รัตนโกสินทร์	เรือปืนเบา	คำสนธิ	รัตน (ป./ส) โกสินทร์ (ป.โกสิย ส. อินทร)	แก้วของพระอินทร์
2. ร.ล.สุโขทัย	เรือปืนเบา	คำสนธิ	สุข (ป./ส.) + อุทัย (ป./ส.)	รุ่งอรุณแห่งความสุข
3. ร.ล.พระชม	เรือลากจูง (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	พระ (ป./ส.) ชม (ท.)	ชื่อของเทพเจ้าผู้เป็นใหญ่ ในโลกแห่งความตาย
4. ร.ล.เกล็ดแก้ว	เรือลำเลียง	คำประสม	เกล็ด (ท.) แก้ว (ท.)	- แก้วที่เป็นแผ่นซ้อนทับกัน - ชื่อเกาะในอ.สัตหีบ จ.ชลบุรี
5. ร.ล.ศรวิรุณ	เรือขามฝั่ง (ตัวเรือไม้)	คำสมาส	ศร (ส.) วิรุณ (ส.)	ศรของพระพิรุณ
6. ร.ล.สุริยะ	เรือช่วยรบ	คำมูล	สุริย (ป.)	พระอาทิตย์

ตารางผนวกที่ 5 เรือหลวงในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล (30)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
1. ร.ล.ตากสิน	เรือลาดตระเวนเบา	คำประสม	ตาก (ท.) สิน (ท.)	พระนามพระมหากษัตริย์
2. ร.ล.ตระเวนวาริ	เรือตรวจการณ์ ประมง	คำประสม	ตระเวน (ข.) วาริ (ป.ส.)	ท่องไปในน้ำ
3. ร.ล.บางระจัน	เรือวางทุ่นระเบิด	คำมูล	บางระจัน (ท)	ชื่ออำเภอในจ.สุพรรณบุรี
4. ร.ล.หนองสาหร่าย	เรือวางทุ่นระเบิด	คำประสม	หนอง (ท.) สาหร่าย (ท.)	- แหล่งน้ำที่มีสาหร่ายมาก - ชื่อตำบลในจังหวัด กาญจนบุรี
5. ร.ล.นเรศวร	เรือลาดตระเวนเบา	คำสนธิ	นร (ส.)+อัสวร (ส.)	พระนามพระมหากษัตริย์
6. ร.ล.ภูเก็ต	เรือตอร์ปิโดใหญ่	คำมูล	ภูเก็ต (ข.)	- เมืองแก้ว - ชื่อจังหวัดในภาคใต้
7. ร.ล.ปัตตานี	เรือตอร์ปิโดใหญ่	คำมูล	ปัตตานี (ส.)	- เมือง นคร กรุง - ชื่อจังหวัดในภาคใต้

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา:ภาษา	ความหมาย
8. ร.ล.ระยอง	เรือตอร์ปิโดใหญ่	คำมูล	ราช็อง (ภาษาของ)	- ประคู้ - ชื่อจังหวัดในภาคตะวันออก
9. ร.ล.สีซัง	เรือลำเลียง	คำมูล	สีทัง หรือ จทัง (ภาษาเขมร)	- แม่น้ำ หรือ ห้วยน้ำ - ชื่อเกาะใน จ.ชลบุรี
10. ร.ล.ชลบุรี	เรือตอร์ปิโดใหญ่	คำสมาส	ชล (ป.,ส.) บุรี (ป.,ส.)	- เมืองแห่งน้ำ - ชื่อจังหวัดในภาคตะวันออก
11. ร.ล.สงขลา	เรือตอร์ปิโดใหญ่	คำมูล	สิงขร (ป.ส.)	- เมืองแห่งภูเขา - ชื่อจังหวัดภาคใต้
12. ร.ล.ชุมพร	เรือตอร์ปิโดใหญ่	คำประสม	ชุม (ท.)+พร (ป/ส.)	- เมืองอันเป็นที่รวมของ ประเสริฐ - ชื่อจังหวัดในภาคใต้
13. ร.ล.ปรัง	เรือน้ำมัน	คำมูล	ปรัง (ข.)	- ชื่อเพ็น 2 ชนิด ไบยาวเป็น ทางไบอ่อนสีแดง กินได้ คือ ปรังทะเล ปรังหนู - ชื่อเกาะใน จ.ชลบุรี
14. ร.ล.สมุข	เรือน้ำมัน	คำมูล	สมุข (มลายู) สมวย (สิงหล)	- คลื่นลม - ชื่อเกาะใน จ.สุราษฎร์ธานี
15. ร.ล.จุฬา	เรือลำเลียงช่วยรบ	คำมูล	จุฬา (ป.)	- ส่วนที่สูงสุดของศีรษะ เช่น ยอด หัว มงกุฎ - ชื่อเกาะในจังหวัดจันทบุรี
16. ร.ล.สารสินธุ	เรือตรวจการณ์ ประมง	คำสมาส	สาร (ป.,ส.) สินธุ (ป.,ส.)	แม่น้ำ
17. ร.ล.เทียวอุทก	เรือตรวจการณ์ ประมง	คำประสม	เทียว (ท.) อุทก (ป.ส.)	เวียนไปในน้ำ
18. ร.ล.ตระเวนนาวิ	เรือตรวจการณ์ ประมง	คำประสม	ตระเวน (ข.) นาวิ (ป./ส.)	พาเรือท่องเที่ยว
19. ร.ล.ท่าจีน	เรือสลุป	คำประสม	ท่าจีน (ท.)	ชื่อแม่น้ำ
20. ร.ล.แม่กลอง	เรือสลุป	คำประสม	แม่ (ท.) กลอง (ท.)	ชื่อแม่น้ำ
21. ร.ล.คลองใหญ่	เรือตอร์ปิโดเล็ก	คำประสม	คลอง (ท.) ใหญ่ (ท.)	- คลองที่มีขนาดใหญ่ - ชื่ออำเภอในจังหวัด ตรัง

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
22. ร.ล.ตากใบ	เรือตอร์ปิโดเล็ก	คำประสม	ตาก (ท.) ใบ (ท.)	- ชื่ออำเภอในจังหวัด นราธิวาส
23. ร.ล.กันตัง	เรือตอร์ปิโดเล็ก	คำมูล	กันตัง (มลายู)	- รุ่งอรุณ สว่างแล้ว - ชื่ออำเภอในจังหวัดตรัง
24. ร.ล.ธนบุรี	เรือปืนหนัก	คำสมาส	ธน(ป.,ส.) บุรี (ป.,ส.)	- เมืองแห่งทรัพย์สินมีค่า - ชื่อเมืองหลวงของไทย ในอดีต
25. ร.ล.ศรีอยุธยา	เรือปืนหนัก	คำสมาส	ศรี (ส.) อยุธยา (ป./ส.)	- ความรุ่งเรืองของ กรุงศรีอยุธยา - ชื่อเมืองหลวงของไทย ในอดีต
26. ร.ล.มัจฉาณุ	เรือดำน้ำ	คำมูล	มัจฉาณุ (ป.)	ชื่อตัวละครในวรรณคดีเรื่อง รามเกียรติ์ ภายหลังเป็นลิงเผือก หางเป็นปลา มีอิทธิฤทธิ์ใน การดำน้ำ
27. ร.ล.วิรุณ	เรือดำน้ำ	คำมูล	วิรุณ (ส.)	เทวดาแห่งน้ำ
28. ร.ล.สินสมุทร	เรือดำน้ำ	คำประสม	สิน (ท.) สมุทร (ส.)	- ทรัพย์มีค่าในทะเล - ชื่อตัวละครในวรรณคดี เรื่องพระอภัยมณี เป็น โอรสของพระอภัยมณีกับ นางผีเสื้อสมุทรมีอิทธิฤทธิ์ ในการดำน้ำ
29. ร.ล.พลายชุมพล	เรือดำน้ำ	คำประสม	พลาย (ตะเลง) ชุม (ท.) พล (ป.,ส.)	- มีกำลังดุจช้างพลาย - ชื่อตัวละครในวรรณคดี เรื่องขุนช้างขุนแผน บุตรของขุนแผนกับ นางแก้วกิริยา มีอิทธิฤทธิ์ ในการดำน้ำ
30. ร.ล.พจัน	เรือลำเลียง	คำมูล	พจัน(มลายู)	- หาดทราย ที่มองเห็นได้ เวลาน้ำลด - ชื่อเกาะในจ.พังงา

ตารางผนวกที่ 6 เรือรบในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (73)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
1. ร.ล.ปราบปรบภัย	เรือเร็วโจมตี (อาวุธนำวิถี)	คำสมาส	ปราบ (ส.) ปราบภัย (ส.)	ทำให้ข้าศึกศัตรูราบคาบ
2. ร.ล.หาญหักศัตรู	เรือเร็วโจมตี (อาวุธนำวิถี)	คำประสม	หาญ (ท.) หัก (ท.) ศัตรู (ส.)	ทำลายล้างข้าศึก
3. ร.ล.ผู้ไพบรินทร์	เรือเร็วโจมตี (อาวุธนำวิถี)	คำประสม	ผู้ (ท.) ไพบรินทร์ (ป./ส)	ต่อสู้ข้าศึก
4. ร.ล.ราชฤทธิ์	เรือเร็วโจมตี (ปืน)	คำสมาส	ราช (ป./ส.) ฤทธิ์ (ส.)	พระราชามีอำนาจมาก
5. ร.ล.วิทยาคม	เรือเร็วโจมตี (ปืน)	คำสนธิ	วิทย์(ส.) อาคม(ป. ส.)	ความรู้เวทมนตร์
6. ร.ล.อุดมเดช	เรือเร็วโจมตี (ปืน)	คำสมาส	อุดม(ป. ส.) เดช (ป./ส.)	มีอำนาจมาก
7. ร.ล.จักรีนฤเบศร	เรือบรรทุก เฮลิคอปเตอร์	คำสมาส	จักรี (ส.) นฤเบศร (ส.)	พระราชแห่งราชวงศ์จักรี
8. ร.ล.สิมิลัน	เรือส่งกำลังบำรุง ขนาดใหญ่	คำมูล	สิมิลัน (ภาษาชาว หรือมลายู)	- แก้ว หรือหมูเกาะแก้ว - ชื่อเกาะใน จ.พังงา
9. ร.ล.ดาปี	เรือฟริเกต	คำมูล	ดาปี (ช.)	- แม่น้ำที่ไม่เคยเหือดแห้ง - ชื่อแม่น้ำ
10. ร.ล.พุทธยอดฟ้า จุฬาโลก	เรือฟริเกต	คำประสม	พุทธ (ป./ส.) ยอด (ท.) ฟ้า (ท.) จุฬา (ป.) โลก (ป./ส.)	- ผู้เป็นยอดของโลก - พระนามของ ร.1
11. ร.ล.คีรีรัฐ	เรือฟริเกต	คำสมาส	คีรี (ป. ส.) รัฐ (ป.)	- เมืองภูเขา - ชื่ออำเภอใน จ.สุราษฎร์ธานี (คีรีรัฐนิคม)
12. ร.ล.สายบุรี	เรือฟริเกต	คำประสม	สาย (ท.) บุรี (ป./ส.)	- เมืองที่เป็นแนวยาว - ชื่ออำเภอในจังหวัดปัตตานี
13. ร.ล.เจ้าพระยา	เรือฟริเกต	คำประสม	เจ้า (ท.) พระยา(ป.)	- ผู้เป็นใหญ่ - ชื่อแม่น้ำ

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
14. ร.ล.บางปะกง	เรือฟรีเกต	คำมูล	บึงกอง (เขมร)	- กุ้ง - ชื่ออำเภอหนึ่งในจังหวัด ฉะเชิงเทรา
15. ร.ล.พุทธเลิศหล้า นภลัย	เรือฟรีเกต	คำประสม	พุทธ (ป./ส.) เลิศ (ส.) หล้า (ท.) นภลัย (ป./ส.)	- ผู้เป็นยอดในฟากฟ้า - พระนามของพระบาท สมเด็จพระพุทธเลิศหล้า นภลัย
16. ร.ล.มกุฎราชกุมาร	เรือฟรีเกต	คำสมาส	มกุฎ (ป.) ราช (ป.ส.) กุมาร (ป.ส.)	อิสริยยศที่พระมหากษัตริย์ พระราชทานแก่ผู้ที่สืบ ราชสันตติวงศ์ต่อไป
17. ร.ล.ปั้นเกล้า	เรือฟรีเกต	คำประสม	ปั้น (ท.) เกล้า (ป.ส.)	- ยอด, หัว (พระเจ้าแผ่นดิน) - พระนามของพระปั้นเกล้า
18. ร.ล.รัตนโกสินทร์	เรือคอร์เวต	คำสนธิ	รัตน (ป./ส.) โกสินทร์ (ป. โกสิย +อินทร์ ส.)	- แก้วของพระอินทร์ - ชื่อราชวงศ์ของไทย ปัจจุบัน
19. ร.ล.สุโขทัย	เรือคอร์เวต	คำสนธิ	สุข(ป.,ส.) อุทัย(ป./ส.)	- รุ่งอรุณแห่งความสุข - ชื่อเมืองหลวงเก่าของไทย
20. ร.ล.สารสินธุ	เรือตรวจการณ์ ปราบเรือดำน้ำ	คำสมาส	สารสินธุ (ป.,ส.)	แม่น้ำ
21. ร.ล.ทยานชล	เรือตรวจการณ์ ปราบเรือดำน้ำ	คำประสม	ทยาน (ท.) ชล (ป.,ส.)	ทะยานไปในน้ำ
22. ร.ล.คำรณสินธุ	เรือตรวจการณ์ ปราบเรือดำน้ำ	คำสมาส	คำรณ (ป.,ส.) สินธุ (ป.ส.)	คำรามกึกก้องแม่น้ำ
23. ร.ล.พาลี	เรือตรวจการณ์ ปราบเรือดำน้ำ	คำมูล	พาลี (ป.,ส.)	- ผู้มีหางยาว - ชื่อตัวละครลงในวรรณคดี เรื่องรามเกียรติ์
24. ร.ล.สุกรีพ	เรือตรวจการณ์ ปราบเรือดำน้ำ	คำมูล	สุกรีพ (ส.)	- ผู้มีคองาม - ตัวละครในเรื่องรามเกียรติ์
25. ร.ล.ลิวลม	เรือตรวจการณ์ ปราบเรือดำน้ำ	คำประสม	ลิว (ท.) ลม (ท.)	แล่นอย่างรวดเร็วฝ่าสายลม

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
26. ร.ล.ล่องลม	เรือตรวจการณ์ ปราบเรือดำน้ำ	คำประสม	ล่อง (ท.) ลม (ท.)	เล่นอย่างรวดเร็วจนสาละยม
27. ร.ล.หัวหิน	เรือตรวจการณ์ (ปืน)	คำมูล	หัวหิน (ท)	ชื่ออำเภอหนึ่งใน จ.ประจวบคีรีขันธ์
28. ร.ล.เกลลง	เรือตรวจการณ์ (ปืน)	คำมูล	เกลลง (ภาษาซอง)	- แหวน - ชื่ออำเภอใน จ.ระยอง
29. ร.ล.ศรีราชา	เรือตรวจการณ์ (ปืน)	คำสมาส	ศรี (ส.) ราชา (ป.,ส.)	- พระเจ้าแผ่นดินผู้คงาม - ชื่ออำเภอใน จ.ชลบุรี
30. ร.ล.เทพา	เรือตรวจการณ์ (ปืน)	คำมูล	เทพ (ป.,ส.)	- เทวคา - ชื่ออำเภอใน จ.สงขลา
31. ร.ล.ท้ายเหมือง	เรือตรวจการณ์ (ปืน)	คำประสม	ท้าย (ท.) เหมือง (ท.)	- ชื่อหาดในจังหวัดพังงา
32. ร.ล.ภูเก็ต	เรือเร็วโจมตี (ปืน)	คำมูล	ภูเก็ต (ภาษามลายู)	- ภูเขาแก้ว - ชื่อจังหวัดในภาคใต้
33. ร.ล.โพสามต้น	เรือกวาดทุ่น ระเบิดใกล้ฝั่ง	คำประสม	โพ (ท.) สาม (ท.) ต้น (ท.)	- ชื่อตำบลในจังหวัดอยุธยา - สมรภูมรบที่พระยาตาก ตีพม่าที่ค่ายโพสามต้น (พ.ศ. 2310)
34. ร.ล.ลาดหญ้า	เรือกวาดทุ่น ระเบิดใกล้ฝั่ง	คำประสม	ลาด (ท.) หญ้า (ท.)	- ชื่อตำบลใน จ.กาญจนบุรี - สมรภูมรบสงคราม 9 ทัพ (พ.ศ. 2328)
35. ร.ล.บางแก้ว	เรือกวาดทุ่น ระเบิดใกล้ฝั่ง	คำประสม	บาง (ท.) แก้ว (ท.)	- ชื่อตำบลในจังหวัดราชบุรี - สมรภูมรบที่พระยาตากยึด ค่ายบางแก้วตัดเสบียงพม่า
36. ร.ล.ท่าดินแดง	เรือกวาดทุ่น ระเบิดใกล้ฝั่ง	คำประสม	ท่า (ท.) ดิน (ท.) แดง (ท.)	- อยู่บริเวณ บ้านวังปะโท ต.ปริงผล อ.สังขละบุรี - สมรภูมรบ การรบพม่าที่ ท่าดินแดง (พ.ศ. 2329)

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
37. ร.ล.คอนเจดีย์	เรือกวาดทุ่น ระเบิดใกล้ฝั่ง	คำประสม	คอน (ท.) เจดีย์ (ป.)	- ชื่อ อ.ในจ.สุพรรณบุรี - สมรภูมิรบสงคราม ยุทธหัตถีที่พระนเรศวร รบชนะพระมหาอุปราชา (พ.ศ. 2135)
38. ร.ล.ปราบ	เรือยกพล ขนาดเล็ก	คำมูล	ปราบ (ส.)	- ทำให้ราบ ทำให้อยู่ใน อำนาจ - ชื่อเกาะ จ.สุราษฎร์ธานี
39. ร.ล.สัตกูด	เรือยกพล ขนาดเล็ก	คำสมาส	สัตกูด (ส.)	ชื่อเกาะ ในกิ่ง อ.สามร้อยยอด จ.ประจวบคีรีขันธ์
40. ร.ล.กูด	เรือยกพล ขนาดกลาง	คำมูล	กูด (ภาษาถิ่นพายัพ อีสาน ปักข์ได้)	- หงิก - ชื่อเพี้ยนหลายชนิด เช่น กูดขาว หรือฝักกูด - ชื่อเกาะใน จ.ตราด
41. ร.ล.ไผ่	เรือยกพล ขนาดกลาง	คำมูล	ไผ่ (ท.)	- ชื่อไม้พุ่มหลายชนิด ขึ้นเป็นกอ ลำต้นเป็นปล้อง - ชื่อเกาะใน จ.กระบี่
42. ร.ล.คราม	เรือยกพล ขนาดกลาง	คำมูล	คราม (ส.)	- บ้าน - ชื่อไม้พุ่มชนิดหนึ่ง ใช้ใบ ต้ม ทำสีน้ำเงิน ชื่อเกาะ อ.สตึก จ.บุรีรัมย์
43. ร.ล.รางเกวียน	เรือที่เลี้ยงหมูเรือ	คำประสม	ราง (ท.) เกวียน (ท.)	- เส้นทางเกวียน - ชื่อเกาะ ใน อ.สตึก จ.บุรีรัมย์
44. ร.ล.นาคา	เรือสนับสนุน การยกพล	คำมูล	นาคา (ป.)	- งู, ผู้ประเสริฐ ผู้ไม่ทำบาป - ชื่อเกาะในจ.ภูเก็ต
45. ร.ล.มาตรา	เรื่อน้ำมัน	คำมูล	มาตรา (ส.)	หลักกำหนดการวัดขนาด จำนวน เวลา มุม
46. ร.ล.จุฬา	เรื่อน้ำมัน	คำมูล	จุฬา (ป.)	- หัว ยอด - ชื่อเกาะใน จ.จันทบุรี

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
47. ร.ล.เปริด	เรือบรรทุกน้ำมัน	คำมูล	- เกาะเปรีศ (เขมร) - เกาะเปรือะล (เขมร)	- เกาะกวาง - ชื่อเกาะใน จ.จันทบุรี
48. ร.ล.เสม็ด	เรือบรรทุกน้ำมัน	คำมูล	เสม็ด (ภาษาเขมร)	- หลอม, หล่อ - ชื่อไม้ต้นไม้ ใช้เปลือกและเนื้อไม้ผูกมัดกับน้ำมันยางทำได้ ใช้ทำยาได้
49. ร.ล.จวง	เรือค้า	คำมูล	จวง (ท.)	- ชื่อไม้ต้นขนาดใหญ่ ใบ เปลือกและรากมีกลิ่นหอมคล้ายการบูร - ชื่อเกาะใน อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี
50. ร.ล.จิก	เรือค้า	คำมูล	จิก (ท.)	- ชื่อไม้ต้นขนาดกลาง ขึ้นในที่ชุ่มชื้น ดอกสีขาว - ชื่อเกาะใน จ.จันทบุรี
51. ร.ล.อาดัง	เรือระบายพลขนาดใหญ่	คำมูล	อูดัง (มลายู)	- กุ้ง - ชื่อเกาะใน จ.สตูล
52. ร.ล.ราวี	เรือระบายพลขนาดใหญ่	คำมูล	ราวี (มลายู)	- มังกร - ชื่อเกาะใน จ.สตูล
53. ร.ล.เกตรา	เรือระบายพลขนาดใหญ่	คำมูล	เกตรา (ส.)	- เรือ เรือสำเภา - ชื่อเกาะใน จ.สตูล และตรัง
54. ร.ล.ตะลึง	เรือระบายพลขนาดใหญ่	คำมูล	ตะลึง (ภาษาข่า-เย้า)	- ต้นหลาวชะโอน, หลาวโอน เป็นต้น ไม้ชนิดหนึ่งในตระกูลปาล์ม - ชื่อเกาะใน จ.ตรัง
55. ร.ล.ทองแก้ว	เรือระบายพลขนาดใหญ่	คำประสม	ทอง (ท.) แก้ว (ท.)	- ชื่อเกาะใน อ.สว. จ.ชุมพร
56. ร.ล.ทองหลาง	เรือระบายพลขนาดใหญ่	คำประสม	ทอง (ท.) หลาง	- ชื่อต้นไม้ - ชื่อเกาะใน อ.เมือง จ.ชุมพร

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
57. ร.ล.มันนอก	เรือระบายพล ขนาดใหญ่	คำประสม	มัน (ท.) นอก (ท.)	- หมูเกาะมัน อ.แกลง จ.ระยอง
58. ร.ล. มันกลาง	เรือระบายพล ขนาดใหญ่	คำประสม	มัน (ท.) กลาง (ท.)	- หมูเกาะมัน อ.แกลง จ.ระยอง
59. ร.ล.มันใน	เรือระบายพล ขนาดใหญ่	คำประสม	มัน (ท.) ใน (ท.)	- หมูเกาะมัน อ.แกลง จ.ระยอง
60. ร.ล.เกียรตินาวี	เรือลำเลียง	คำสมาส	เกียรติ (ส.) นาวี (ป./ส.)	เกียรติแห่งกองทัพเรือ
61. ร.ล.สุริยะ	เรือทำเครื่องหมาย ทางเรือ	คำมูล	สุริย (ป.)	พระอาทิตย์
62. ร.ล.จันทร	เรือสำรวจ	คำมูล	จันทร (ส.)	ดวงเดือน
63. ร.ล.สุกร	เรือสำรวจ ขนาดใหญ่	คำมูล	สุกร (ส.)	ชื่อดาวเคราะห์ดวงที่ 2 ในระบบสุริยะ
64. ร.ล.อ่างทอง	เรือยกพล ขนาดใหญ่	คำประสม	อ่าง (ท.) ทอง (ท.)	- อ่างทองคำ - ชื่อเกาะใน จ.สุราษฎร์ธานี
65. ร.ล.ช้าง	เรือยกพล ขนาดใหญ่	คำมูล	ช้าง (ท.)	- ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ตัวสี่เท้า จมูกยื่นยาว เรียกว่างวง - ชื่อเกาะใน จ.ตราด
66. ร.ล.ลันตา	เรือยกพล ขนาดใหญ่	คำมูล	ลันตาส, ลันตัส (ภาษาขวามลายู)	- โรงเรือน โรงเรือน - ชื่อเกาะใน จ.กระบี่
67. ร.ล.พระทอง	เรือยกพล ขนาดใหญ่	คำประสม	พระ (ป./ส.)+ ทอง (ท.)	ชื่อเกาะใน จ.พังงา
68. ร.ล.สุรินทร์	เรือยกพล ขนาดใหญ่	คำสนธิ	สุร (ป./ส.) + อินทร (ส.)	- จอมผู้กล้า, จอมเทวดา - ชื่อเกาะใน จ.พังงา
69. ร.ล.รัง	เรือลำเลียง	คำมูล	รัง (ท.)	- ชื่อต้นไม้ขนาดใหญ่ เนื้อไม้แข็งใช้ในการก่อสร้าง - ชื่อเกาะใน จ.ตราด

ตารางผนวกที่ 6 (ต่อ)

ชื่อเรือ	ประเภทเรือ	การสร้างคำ	ที่มา: ภาษา	ความหมาย
70. ร.ล.แสมสาร	เรือลำเลียง	คำประสม	แสม สาร	- ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง แก่นใช้ ทำลูกประสักเรือ ใบและ แก่นใช้ทำยาได้ - ชื่อตำบลใน อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี
71. ร.ล.แรด	เรือลากจูง	คำมูล	แรด (ท.)	- สัตว์มีนอ - เกาะแรด จ.ชุมพร
72. ร.ล.กลิ้งบาดาล	เรือลากจูง	คำประสม	กลิ้ง (ท.) บาดาล (ป./ส.)	- เป็นที่อยู่ของนาค - ชื่อเกาะใน จ.ชลบุรี
73. ร.ล.มารวิชัย	เรือลากจูง	คำสมาส	มารวิชัย (ป./ส.)	- ชื่อพระพุทธรูปปางหนึ่ง อยู่ในพระอิริยาบถนั่ง ขัดสมาธิ - ชื่อเกาะใน จ.ชลบุรี

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาววิชุดา ทองคำกล้า
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันจันทร์ที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ประวัติการศึกษา	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการศึกษาพหุภาษา จังหวัดชลบุรี
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์